HAPPINESS . DIGEST

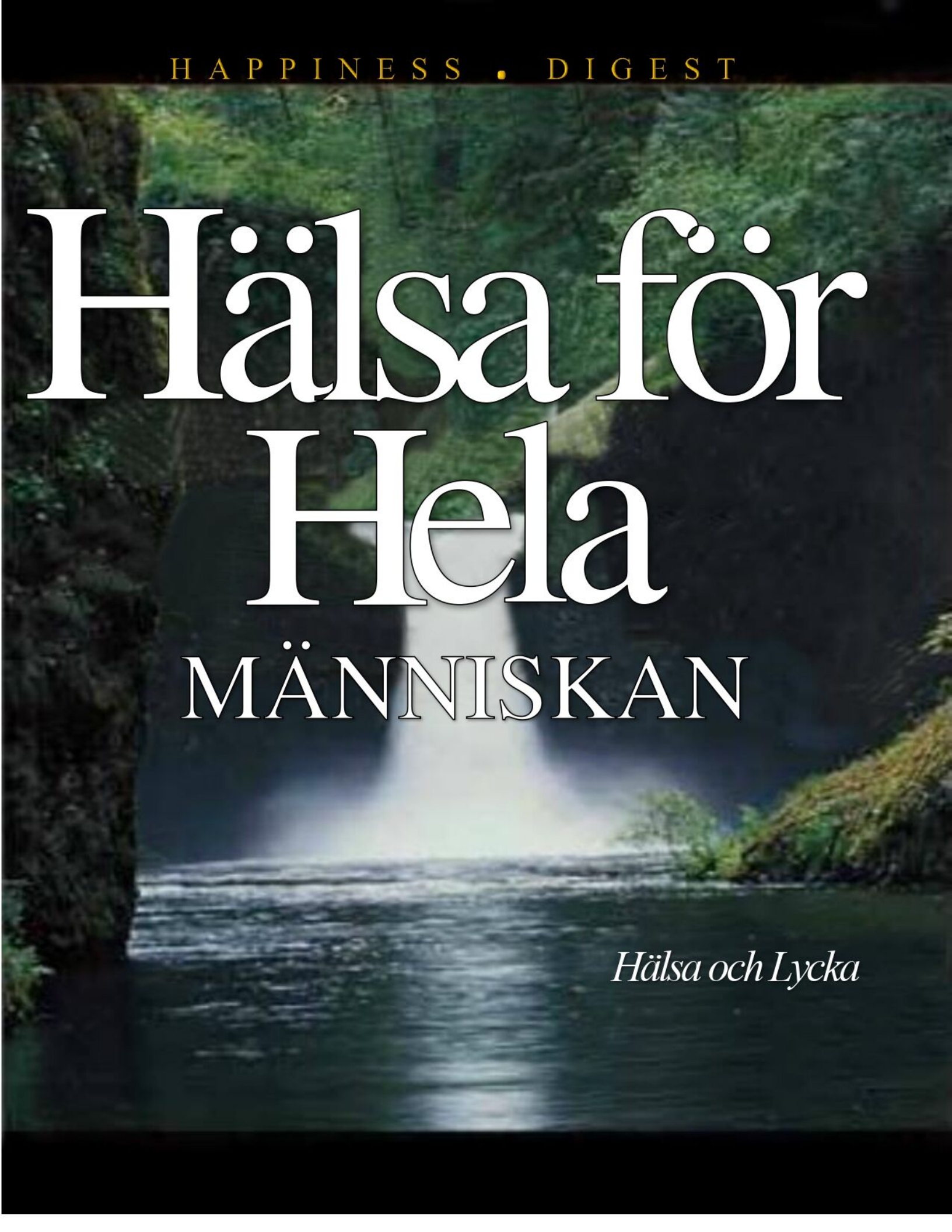

Hälsa för Hela MÄNNISKAN

Hälsa och Lycka

New Covenant Publications International Ltd. Swedish

Upphovsrätt © 2020. Nytt Förbund Internationella Publikationer

Alla rättigheter förbehållna. Ingen del av denna bok får reproduceras eller överföras i någon form eller på något sätt utan uttryckligt skriftligt tillstånd från upphovsmannen, utom när det gäller korta citat som förkroppsligas i kritiska artiklar och recensioner. Vänligen hänvisa alla relevanta frågor till utgivaren.

Alla rättigheter förbehållna. Ingen del av denna bok får reproduceras eller överföras i någon form eller på något sätt, elektroniskt eller mekaniskt, inklusive kopiering, inspelning eller genom ett informationslagrings- och hämtningssystem - utom av en granskare som kan citera korta avsnitt i en recension som ska tryckas i en tidning eller tidning - utan skriftligt tillstånd från förlaget.

ISBN: 359-2-85933-609-1

ISBN: 359-2-85933-609-1

Katalogisering i Publikationsdata

Redigering och design av: Nytt Förbund Internationell Grupp

Tryckt i Storbritannien.

Första tryckningen 26 maj 2020

Publicerad av: Nytt Förbund Internationella Publikationer

New Covenant Publications International Ltd.,

Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Besök webbplatsen: www.newcovenant.co.uk

Hälsa for Hela

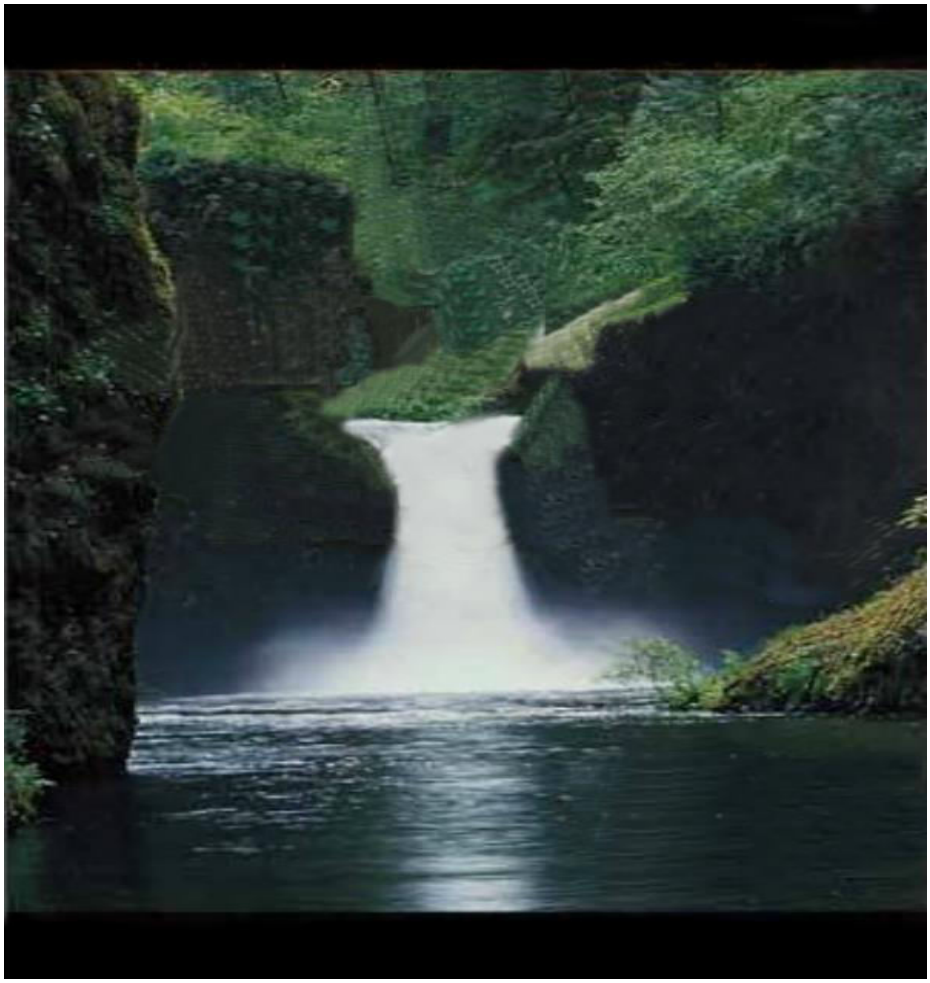

Ellen G. White

Macbeth: Kan du ej läka mig ett sjukligt sinne,
Ur minnet draga ut en rotad sorg,
Utplåna allt det val, som skrifs i lijernan,
Och med ett motgift, ljuft och, som ger glömsk
Ur bröstet rensa all den farlighet,
gom ligger tryckande pa hjärtat?

Akt V, Scen III
Macbeth, 1606
William Shakespeare

Denna sida har medvetet lämnats blank.

New Covenant Publications

International Ltd.

Reformationsböcker, Reformerade Sinnen

New Covenant Publications International Ltd.,
Kemp House, 160 City Road, London, EC1V 2NX

Email: newcovenantpublicationsintl@gmail.com

Erkännande

Den här boken är tillägnad Herre Gud.

Förord

New Covenant Publications International kopplar igen läsaren till den gudomliga planen som binder himmel och jord och förstärker evigheten för lagkärlek. Logotypen, förbundets ark representerar intimiteten mellan Kristus Jesus och hans folk och centralen i Guds lag. Som det står skrivet: “Detta ska vara det förbund som jag kommer att sluta med Israels hus säger Herren. Jag kommer att lägga min lag i deras inre delar och skriva det i deras hjärtan och de ska vara mitt folk och jag ska vara deras Gud. ” (Jeremia 31: 31-33; Hebreerbrevet 8: 8-10). I själva verket vittnar det nya förbundet om en inlösen, född av oförminskad strid och förseglad med blod.

I otaliga århundraden har många uthärdat svåra lidande och obegripligt förtryck, beräknat för att utplåna sanning. Särskilt under de mörka åldrarna hade detta ljus blivit väldigt bäddat och täckt av mänskliga traditioner och populär okunnighet, eftersom världens invånare hade föraktat visdom och överträtt förbundet. Kompromissens misslyckande med ökande ondskaper framkallade en sådan plåga av obruten degeneration och diabolisk omänsklighet, att många liv ofrivilligt offrade och vägrade att överge samvetsfriheten. Ändå återupplivades en förlorad kunskap, speciellt under reformationens tid.

1500-talets reformationsperiod utlöste ett ögonblick av sanning, grundläggande förändringar och därmed turbulens, vilket återspeglas i motreformationen. Genom denna volym upptäcker man emellertid den obestridliga betydelsen av denna singulära revolution från reformatorernas och andra modiga pionjärer. Från deras berättelser kan man förstå de rasande striderna, orsakerna till sådant fenomenalt motstånd och övernaturliga ingripanden.

Vårt motto: “Reformationsböcker, Reformerade Sinnen”, accentuerar den distinkta litteraturgenren, sammansatt i en kritisk era och dess inverkan. Det resonerar också hur brådskande personlig reformering, återfödelse och omvandling är. När Gutenbergs tryckpress, tillsammans med översättningsbyrån, spridit principerna för den reformerade tron, för cirka 500 år sedan, skulle den digitaliserade pressen och onlinemedia kommunicera på alla språk sanningsljuset i dessa sista tider.

Innehållsförteckning

Kapitel 1.— Vår förebild 6
Kapitel 2. — I tjänst för andra 11
Kapitel 3.— I naturen tillsammans med Gud 21
Kapitel 4.—Trons makt 25
Kapitel 5.—Själens helande 33
Kapitel 6.—Räddad för att tjäna 44
Kapitel 7.—Samarbete mellan Gud och människa 52
Kapitel 8.—Läkaren, en lärare 61
Kapitel 9.—Undervisning och hälsoarbete 69
Kapitel 10.—Hjälp för de frestade 83
Kapitel 11.—Nykterhetsarbete 89
Kapitel 12.—Hjälp för de arbetslösa och hemlösa 97
Kapitel 13.—De hjälplösa fattiga 108
Kapitel 14.—Arbete för de rika 113
Kapitel 15.—I sjukrummet 118
Kapitel 16.—Bön för de sjuka 121
Kapitel 17.—Naturliga botemedel 126
Kapitel 18.—Sinnets helande 130
Kapitel 19.—Nära naturen 143
Kapitel 20.—Grunden för god fysisk hälsa 147
Kapitel 21.—Renlighet bland israeliterna 151
Kapitel 22.—Kläderna 157
Kapitel 23.—Kosten och hälsan 162
Kapitel 24.—Kött och fisk 171
Kapitel 25.—Ett obalanserat kosthåll 175
Kapitel 26.—Stimulerande och bedövande medel 179
Kapitel 27.—Alkoholförsäljning 186
Kapitel 28.—Hemmet 193
Kapitel 29.—Äktenskapet 197

Kapitel 30.—Var och hur skall vi bo? 201
Kapitel 31.—Modern 205
Kapitel 32.—Barnet 210
Kapitel 33.—Hemmets betydelse 216
Kapitel 34.—Sann utbildning 220
Kapitel 35.—Sann kunskap om Gud 228
Kapitel 36.—Faran med spekulativ kunskap 240
Kapitel 37.—Falsk och sann utbildning 250
Kapitel 38.—Vikten av att söka sann kunskap 258
Kapitel 39.—Kunskapen man får genom Guds ord 263
Kapitel 40.—Hjälp i vardagen 269
Kapitel 41.—Tillsammans med andra 277
Kapitel 42.—Utveckling och tjänst 285
Kapitel 43.—En högre erfarenhet 289

Kapitel 1.— Vår Förebild

Vår Herre Jesus Kristus kom till denna värld som en tjänare, för att arbeta outtröttligt för en mänsklighet i nöd. "Han tog på sig våra svagheter och våra sjukdomar bar han", för att han skulle kunna möta alla våra behov. Matt 8:17. Han kom för att befria oss från sjukdom, elände och synd. Det var hans uppgift att fullständigt återupprätta människan, att ge oss hälsa, frid och en fullkomlig karaktär.

De som sökte hans hjälp kom från olika förhållanden och hade skilda behov, och ingen som kom till honom gick bort utan att få hjälp. Det gick en ström av helande kraft från honom, och människor blev helade till ande, kropp och själ.

Frälsarens arbete var inte begränsat till någon särskild tid eller plats. Hans förbarmande kände inga gränser. Hans arbete att bota sjuka och undervisa utfördes i så stor omfattning, att inte en enda byggnad i Palestina var stor nog att rymma alla de skaror av människor som trängdes för att komma till honom. På Galileens gröna kullar, vid de stora genomfartslederna, vid sjöstranden, i synagogan och vid varje annan plats dit sjuka kunde föras till honom, hade han sin mottagning. I varje stad, varje samhälle, varje by som han besökte, lade han sina händer på de sjuka och botade dem. Överallt där han mötte människor vars hjärtan var mottagliga för hans budskap, tröstade han dem med en försäkran om att deras himmelske Far älskade dem. Dagarna igenom hjälpte han dem som kom till honom. På kvällarna tog han sig an dem som hade behövt arbeta under dagen för att förtjäna en torftig lön för att försörja sina familjer.

Jesus bar på det oerhörda ansvaret för mänskligheten frälsning. Han visste att om inte människorna radikalt förändrade sina principer och mål, skulle allt vara förlorat. Det var detta som tyngde honom, och ingen kunde förstå hur tung den bördan var. Som barn, ungdom och vuxen vandrade han ensam, men ändå var det en himmelsk atmosfär i hans närhet. Dag efter dag mötte han svårigheter och frestelser, dag efter dag kom han i kontakt med ondskan och såg vilken makt den hade över dem som han sökte välsigna och rädda. Ändå gav han inte upp och blev inte missmodig.

Jesus lade i allt sina egna önskningar åt sidan för den uppgift han hade kommit för att utföra. Han gav heder åt sitt liv genom att låta allt i livet underordnas sin himmelske Fars vilja. Då hans mor en gång, när han var ung, fann honom i rabbinernas skola, sade hon: "Mitt barn, varför har du gjort så här mot oss?" Han svarade: "Varför har ni letat efter mig? Visste ni inte att jag måste ägna mig åt det som tillhör min Fader?" Luk 2:48, 49. Detta svar visade vad som var det viktigaste i hans liv – att vara sysselsatt med sin himmelske Fars arbete.

Han levde ett alltigenom självuppoffrande liv. Han hade inget hem när han vandrade omkring i den här världen, utom då vänner bjöd honom till sig. För vår skull kom han för

att leva den fattiges liv och bo och arbeta bland de behövande och de lidande. Utan att bli uppmärksammad eller ärad, gick han ut och in bland det folk som han hade gjort så mycket för.

Han var alltid tålmodig och glad, och de som hade det svårt välkomnade honom som en livets och fridens budbärare. Han såg behoven hos män och kvinnor, barn och ungdomar, och alla fick samma inbjudan: "Kom till mig."rätt

Under de år Jesus arbetade offentligt använde han mer tid till att bota sjuka än till att predika. Hans underverk bekräftade sanningen i hans ord, att han inte hade kommit för att förgöra, utan för att frälsa. Överallt dit han gick hade redan nyheten om hans godhet kommit före honom. Överallt där han hade varit jublade de som han hade hjälpt över att ha fått hälsan tillbaka, medan de prövade sina nyvunna krafter. Folkskaror samlade sig omkring dem för att höra från deras egna läppar om de underbara ting som Herren hade gjort. Hans röst var för många det första ljud de någonsin hört, hans namn det första ord de någonsin uttalat, hans ansikte det första de någonsin sett. Skulle de då inte älska Jesus och prisa honom? När han vandrade genom samhällen och städer var han lik en uppfriskande ström, som spred liv och glädje omkring sig.

"Sebulons och Naftalis land, sjövägen, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen – det folk som sitter i mörker skall se ett stort ljus, och för dem som bor i dödens land och skugga skall ett ljus gå upp." Matt 4:15, 16.

Varje gång Jesus botade någon använde han tillfället för att så andliga lärdomar i människors sinnen. Det var detta som var målet med hans arbete. Han gav dem jordiska välsignelser, för att göra deras hjärtan mottagliga för evangeliet om hans nåd. Kristus kunde ha innehaft den högsta positionen bland den judiska nationens lärare, men han valde att hellre föra evangeliet till de fattiga. Han gick från plats till plats, för att människorna i städerna och på landsbygden skulle få höra sanningen. Vid sjöstranden, på bergssluttningen, på gatorna i staden och i synagogan kunde man höra honom förklara Skrifterna. Ofta talade han i templets yttre förgård för att de hedniska folken också skulle få höra hans undervisning.

Människorna lyssnade som fängslade på Kristi undervisning därför att han förklarade Skrifterna så annorlunda än de skriftlärda och fariséerna. Rabbinerna höll sig till traditioner, mänskliga teorier och spekulationer. Ofta blev människors undervisning och förklaringar angående Skrifterna framförda i stället för Skrifterna själva. Kristus framhöll Guds ord i sin undervisning. Han svarade på frågor med ett klart "Det står skrivet", "Vad säger Skriften?", "Hur läser du?" Vid varje tillfälle då någon, vare sig vän eller fiende, visade ett intresse lyfte han fram Guds ord. Han förkunnade evangeliets budskap klart och kraftfullt. Hans ord kastade en flod av ljus över patriarkernas och profeternas

undervisning, och människorna fick en ny syn på Skrifterna. Aldrig förr hade hans åhörare sett ett sådant djup i Guds ord.

Det har aldrig funnits en sådan evangelist som Kristus. Han var himlens majestät men ödmjukade sig och tog på sig vår natur, för att kunna möta oss människor på vår egen nivå. Till alla människor, rika och fattiga, fria och slavar, förde Kristus, förbundets budbärare, de goda nyheterna om frälsning. Ryktet om honom som den store Läkaren spreds över hela Palestina. Sjuka sökte sig till platser där han skulle gå förbi för att kunna ropa till honom om hjälp. Många kom också dit som var angelägna att få höra hans ord och vidröras av hans händer. Så gick han från stad till stad, från by till by, och predikade evangeliet och helade de sjuka – härlighetens kung i mänsklighetens anspråkslösa dräkt.

Han besökte de stora årliga högtiderna i Israel och talade till folkskarorna, som var upptagna med yttre ceremonier, om himmelska ting, så att de fick upp ögonen för det som har evighetsvärde. Till alla erbjöd Jesus skatter från visdomens förrådshus. Han talade till dem på ett språk som var så enkelt att de inte kunde undgå att förstå. På sitt eget särskilda sätt hjälpte han alla som sörjde och hade det svårt. Med öm, taktfull barmhärtighet tog han sig an den syndsjuka själen, och förde helande och kraft med sig.

Kristus, den störste av alla lärare, försökte nå folket genom att i sin undervisning anknyta till sådant som de var bekanta med. Han framställde sanningen på ett sådant sätt att den för alltid skulle vara sammankopplad med deras heligaste minnen och känslor. Han undervisade på ett sätt som gjorde att de kände att han engagerade sig helt i deras intressen och lycka. Hans undervisning var så tydlig, hans illustrationer så träffande, hans ord så sympatiska och uppmuntrande, att hans åhörare fylldes av kärlek och beundran. Han talade så enkelt och innerligt till dem som behövde hjälp, att varje ord han sade blev till välsignelse.

Vilket aktivt liv han levde! Dag efter dag kunde man se honom gå in i de fattigas och sörjandes enkla hem där han talade hopp till de modfällda och frid till de bekymrade. Vänlig, ömsint och deltagande gick han omkring och uppmuntrade den som var bekymrad och tröstade den sorgsne. Vart han än gick förde han välsignelse med sig.

Medan Jesus hjälpte de fattiga, försökte han också finna vägar genom vilka han kunde nå de rika. Han sökte bekantskap med den rike och bildade farisen, den judiske adelsmannen och den romerske makthavaren. Han tog emot deras inbjudningar, deltog i deras fester, lärde känna deras intressen och arbeten, så att han kunde nå deras hjärtan och uppenbara för dem de rikedomar som aldrig kommer att försvinna.

Kristus kom till den här världen för att visa att människan kan leva ett obefläckat liv genom alt ta emot kraft från ovan. Med outtröttligt tålamod, förståelse och hjälpsamhet

mötte han människor i deras olika behov. Genom nådens ömma beröring drev han undan oro och tvivel från själen, och förvandlade fiendskap till kärlek och otro till förtröstan.

Han kunde säga till vem han ville: "Följ mig." Och den han talade till reste sig och följde honom. De världsliga lockelsernas förtrollning bröts. När människor hörde hans röst försvann girighetens och ärelystnadens anda från hjärtat, och de reste sig, fria att följa Frälsaren.

Broderskap

Kristus erkände ingen särställning på grund av nationalitet, samhällsklass eller trosbekännelse. De skriftlärda och fariséerna ville dra nytta av himlens gåvor lokalt och nationellt, och utestänga resten av Guds familj på jorden. Men Kristus kom för att bryta ner varje skiljemur. Han kom för att visa att nådens och kärlekens gåva är lika fri som luften, ljuset eller regnskurarna som uppfriskar jorden.

Kristi liv lade grunden till en religion utan klasskillnad, en religion där judar och hedningar, fria och slavar, är förenade i ett gemensamt broderskap, jämlika inför Gud. Han lät sig inte påverkas i sitt handlingssätt på grund av seder och bruk. Han gjorde ingen skillnad på grannar och främlingar, vänner och fiender. Det som framför allt påverkade hans hjärta var en människa som törstade efter livets vatten.

Han gick aldrig förbi någon människa och tänkte att hon var värdelös, utan ville erbjuda helande till alla. Oavsett i vilket sällskap han befann sig, hade han en lärdom att förmedla som passade just för den stunden och det tillfället. Varje gång han såg en människa bli försummad eller förolämpad av andra, gjorde det honom bara mer medveten om hur väl den människan behövde hans gudomliga och mänskliga sympati. Jesus försökte inspirera hopp hos de råaste och minst lovande i samhället. Han försäkrade dem att de kunde bli oklanderliga och fridsamma, och få en karaktär som visade att de var Guds barn.

Han mötte ofta sådana som hade drivits in under Satans kontroll, och som inte hade någon kraft att bryta sig loss från hans snara. Till sådana missmodiga, sjuka, frestade och fallna talade Jesus ömt och med medkänsla, just sådana ord som de behövde och kunde förstå. Andra som han mötte kämpade i närkamp mot själafienden. Dessa uppmuntrade han att hålla ut, och försäkrade dem om att de skulle vinna kampen, eftersom Guds änglar var på deras sida och skulle ge dem seger.

Jesus satt vid tullindrivarnas bord som en ärad gäst, och visade genom sitt sympatiska och vänliga sätt att han erkände varje människas värde. Detta gjorde att dessa människor längtade efter att bli värdiga det förtroende som han visade dem. Hans ord föll med ljuvlig, livgivande kraft på deras törstande hjärtan. Nya impulser väcktes till liv och för dessa samhällets utstötta öppnades en möjlighet till ett nytt liv.

Trots att Jesus var jude umgicks han fritt med samariterna, och åsidosatte därmed sin nations fariseiska sedvänjor. Trots deras fördomar accepterade han detta föraktade folks gästvänlighet. Han sov under deras tak, åt vid deras bord av den mat de hade lagat och serverat, undervisade på deras gator, och behandlade dem med största vänlighet och hövlighet. Och medan han drog deras hjärtan till sig genom sin mänskliga sympati, förde han genom sin gudomliga nåd till dem den frälsning som judarna förkastade.

Personligt arbete

Kristus försummade inget tillfälle att förkunna evangeliet om frälsning. Lyssna till de underbara ord han talade till den samaritiska kvinnan. Han satt vid Jakobs brunn när kvinnan kom för att hämta vatten. Till hennes förvåning bad han om en tjänst: "Ge mig att dricka", sade han. Han ville ha en uppfriskande dryck, men önskade också öppna vägen för att ge henne livets vatten. "Den samaritiska kvinnan sade till honom: 'Hur kan du som är jude be mig, en samaritisk kvinna, om något att dricka?' – Judarna umgås inte med samariterna. Jesus svarade henne: 'Om du kände till Guds gåva och vem det är som säger till dig: Ge mig att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.' ... 'Var och en som dricker av det här vattnet blir törstig igen. Men den som dricker av det vatten jag ger honom skall aldrig någonsin törsta. Det vatten jag ger skall i honom bli en källa, som flödar fram och ger evigt liv.'" Joh 4:7-14.

Vilket intresse Kristus visade denna enda kvinna! Hur innerlig och vältalig han var när han samtalade med henne! När kvinnan hörde hans ord, lämnade hon sin vattenkruka, och gick in i staden. Hon sade till sina vänner: "Kom så får ni se en man som har sagt mig allt som jag har gjort. Kan han vara Messias?" Joh 4:29 . Vi läser vidare att "många samariter från den staden kom till tro på honom genom kvinnans ord". Joh 4:39. Vem kan mäta det inflytande dessa ord har haft för att leda människor till frälsning under åren som gått sedan dess?rätt

Varhelst det finns hjärtan som är öppna för att ta emot sanningen, står Kristus färdig att undervisa dem. Han uppenbarar Fadern för dem, och den gudstjänst som behagar honom som läser hjärtat. Till sådana talar han inte i liknelser. Till dem liksom till kvinnan vid brunnen, säger han rakt på sak: "Jag som talar med dig är den du nu nämnde." Joh 4:26 .

Kapitel 2.— I Tjänst För Andra

I Kapernaum, hemma hos fiskaren Petrus, låg hans svärmor sjuk med "hög feber", och "de talade genast med Jesus om henne". "Han rörde vid hennes hand, och då lämnade febern henne", och hon steg upp och betjänade Frälsaren och hans lärjungar. Luk 4:38; Mark 1:30; Matt 8:15.

Nyheten spred sig snabbt. Undret hade utförts på sabbatsdagen, och av rädsla för de skriftlärda vågade inte folket komma och bli botade förrän solen hade gått ner. Men då kom de. Från hem, butiker och torg banade sig invånarna i staden bort mot det enkla hem där Jesus höll till. De sjuka bars på bårar, kom haltande på kryckor eller hjälptes fram av vänner. Stapplande och svaga kom de fram inför Frälsaren.

Timme efter timme fortsatte de att komma och gå, för ingen visste om den store Läkaren fortfarande skulle vara ibland dem nästa dag. Aldrig tidigare hade Kapernaum varit vittne till en dag som denna. Luften fylldes av triumferande röster som jublade över befrielse. Inte förrän den siste hade fått hjälp slutade Jesus sitt arbete. Det var långt in på natten när folkskaran lämnade och det blev tyst i Simons hem. Den långa, händelserika dagen var slut, och Jesus gick för att få vila. Men medan stadens invånare sov djupt, "tidigt på morgonen, medan det var mörkt, steg Jesus upp och gick till en enslig plats och bad där". Mark 1:35.

Tidigt på morgonen kom Petrus och hans vänner till Jesus och berättade att folket i Kapernaum redan sökte efter honom. Med förvåning hörde de honom säga: "Också för de andra städerna måste jag predika evangeliet om Guds rike. Det är därför jag har blivit sänd." Luk 4:43.

Den upphetsning som rådde i Kapernaum hotade att skymma det som var det egentliga syftet med Jesu mission. Jesus var inte nöjd med att dra uppmärksamheten til1 sig enbart som en undergörare eller en som botade kroppsliga sjukdomar. Han ville dra människor till sig som deras Frälsare. Folket ville gärna tro att han hade kommit som deras kung för att upprätta ett jordiskt rike, men han ville vända deras tankar bort från det jordiska till det andliga. Enbart världslig framgång skulle hindra honom i hans egentliga arbete.

Den oförstående folkskarans förundran besvärade honom. Han hade inget behov av att hävda sig själv. Den hyllning som världen ger åt hög ställning, rikedom eller begåvning var främmande för Människosonen. Jesus använde inte något av de medel som människor använder för att vinna andras trohet och hyllning. Många hundra år före hans födelse blev det profeterat om honom: "Han skall inte skria eller ropa, inte låta sin röst höras på gatorna. Ett brutet strå skall han inte krossa, en tynande veke skall han inte släcka. Han skall i trofasthet utbreda rätten." Jes 42:2, 3.

fariséerna försökte vinna anseende genom sina noggranna ceremonier och genom att väcka uppmärksamhet med sin tillbedjan och sin välgörenhet. De visade sin iver för religionen genom att göra den till ett diskussionsämne. Tvisterna mellan de olika stridande sekterna var högljudda och långa, och det var inte ovanligt att höra de laglärdas ilskna röster ute på gatorna.

Jesu liv stod i skarp kontrast till allt detta. Han diskuterade aldrig högljutt, tillbad aldrig för att väcka uppseende och utförde aldrig handlingar för att vinna applåder. Kristus var gömd i Gud, och Gud uppenbarades i Sonens karaktär. Det var till denna uppenbarelse Jesus önskade vända folkets uppmärksamhet.

Rättfärdighetens Sol lyste inte plötsligt fram över världen i all sin glans för att blända människors sinnen med sin härlighet. Det står skrivet om Kristus att "som gryningen skall han träda fram". Hos 6:3 . Stilla och mjukt bryter dagsljuset fram över jorden, skingrar mörkret och väcker världen till liv. På samma sätt gick Rättfärdighetens Sol upp, "med läkedom under sina vingar". Mal 4:2.

"Se, min tjänare som jag uppehåller, min utvalde, i vilken min själ har sin glädje."Jes 42: l.

"Du är ett skydd för den svage, ett skydd för den fattige i hans nöd, en tillflykt undan storm, en skugga undan hetta. "Jes 25:4.

"Så säger Gud, HERREN, han som har skapat himlen och spänt ut den, han som har utbrett jorden med allt som växer där, han som har givit liv åt folket som bor där och ande åt dem som vandrar på den. Jag, HERREN, har kallat dig i rättfärdighet, jag skall hålla dig i handen. Jag skall bevara dig och göra dig till ett förbund för folket, till ett ljus för hednafolken, för att du skall öppna blinda ögon och föra fångar ut ur fängelset, ur fångenskapen dem som sitter i mörker " Jes 42:5-7.

"De blinda skall jag leda på en väg som de inte känner, på okända stigar skall jag föra dem fram. Jag skall göra mörkret framför dem till ljus och det som är ojämnt till jämn mark. Detta är vad jag skall göra, och jag skall inte överge dem." Vers 16.

"Sjung till HERREN en ny sång, sjung hans lov från jordens ände, ni som far på havet och allt som finns i det, ni havsländer med era invånare. Höj din röst, du öken med dina städer, ni byar där Kedar bor. Jubla, ni klippornas invånare, ropa från bergens toppar. Ge HERREN ära, förkunna hans lov i havs länderna. " Verserna 10-12.

"Jubla ni himlar, ty HERREN har gjort det, höj glädjerop, ni jordens djup, brist ut i jubel, ni berg, du skog med alla dina träd. Ty HERREN har återlöst Jakob, han visar sin härlighet i Israel. " Jes. 44:23.

"Är du den som skulle komma?"

I Herodes' fängelse satt Johannes Döparen, besviken och villrådig därför att han inte kunde förstå Frälsarens arbete. Medan han vakade och väntade sände han två av sina lärjungar till Jesus med frågan: "Är du den som skulle komma, eller skall vi vänta på någon annan?" Matt 11:3.

Frälsaren svarade inte genast på lärjungarnas fråga. Medan de stod och undrade över hans tystnad fortsatte de sjuka att komma till honom. Den mäktige Läkarens röst trängde igenom de dövas öron. Ett ord och en beröring av hans hand öppnade de blindas ögon så att de kunde se dagens ljus, naturens skönhet, vänners ansikten och Frälsarens blick. Hans röst nådde de döendes öron och de reste sig upp, friska och starka. De besatta som var förlamade lydde hans ord, deras vanvett lämnade dem och de tillbad honom. De fattiga bönderna och arbetarna, som fariséerna undvek därför att de ansågs orena, samlade sig runt honom och han talade det eviga livets ord till dem.

Så gick dagen och Johannes' lärjungar såg och hörde allt detta. Till slut kallade Jesus dem till sig och bad dem återvända till Johannes och berätta om allt som de hade sett och hört, och tillade: "Salig är den som inte tar anstöt av mig." Matt 11:6. Lärjungarna förde budskapet tillbaka till Johannes, och det var tillräckligt.

Johannes kom ihåg profetian om Messias: "HERREN har smort mig till att predika glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, att ropa ut frihet för de fångna och befrielse för de bundna, till att predika ett nådens år från HERREN och ... för att trösta alla sörjande." Jes 61:1, 2. Jesus från Nasaret var den utlovade. Beviset på hans gudomlighet kunde ses i det arbete han utförde för att hjälpa den lidande mänskligheten. Hans härlighet visades genom att han sänkte sig ner till vår låga ställning.

Det arbete som Kristus utförde vittnade inte bara om att han var Messias, utan det visade också på vilket sätt hans rike skulle upprättas. För Johannes uppenbarades samma sanning som för Elia ute i öknen då "en stor stark storm, som ryckte loss berg och bröt sönder klippor, gick före HERREN. Men HERREN var inte i stormen. Efter stormen kom en jordbävning. Men HERREN var inte i jordbävningen. Efter jordbävningen kom en eld. Men HERREN var inte i elden." 1 Kung 19:11, 12. Efter elden talade Gud till profeten med en röst som var som en stilla susning. På liknande sätt skulle Jesus utföra sitt arbete. Han skulle inte omstörta troner och riken eller uppträda med pompa och yttre prakt, utan tala till människornas hjärtan genom ett barmhärtigt och självuppoffrande liv.

Guds rikes natur

Guds rike kommer inte med yttre prakt. Det kommer genom det milda inflytande hans inspirerade ord utövar på människor, genom att Guds Ande verkar i människors inre, och

genom själens gemenskap med honom som är dess liv. Allra tydligast ser vi Guds rikes kraft då den verkar i en människa så att hennes karaktär förvandlas och blir lik Kristi fullkomliga karaktär.

Kristi efterföljare skall vara världens ljus, men Gud ber dem inte att anstränga sig för att lysa. Han godkänner inga självgoda ansträngningar att visa upp överlägsen godhet. Han önskar att deras sinnen skall vara genomsyrade av himmelska principer. När de sedan är i världen, kommer de att uppenbara ljuset som finns i dem. Deras orubbliga trohet i allt vad de gör, kommer i sig att vara ett ljus.

Rikedom och hög ställning, dyrbara utrustningar, byggnader och inredningar, är inte nödvändiga för framgång i Guds verk. Detsamma gäller prestationer som vinner människors applåder och medverkar till fåfänga. Världslig prakt, hur imponerande den än är, har inget värde i Guds ögon. Han värderar det osynliga och det eviga mer än det synliga och det förgängliga. Det materiella har värde bara i den mån det ger uttryck för det andliga. Det mest utsökta inom konsten har ingen skönhet i jämförelse med den karaktärens skönhet som är en frukt av den helige Andes verk i själen.

Då Gud gav sin Son till vår värld skänkte han oss människor oförstörbara rikedomar – så stora att alla skatter som samlats under historiens lopp tillsammans är värdelösa i jämförelse. Kristus kom till jorden och framträdde inför människorna med evighetens samlade kärlek i sitt väsen. Det är denna kärlekens skatt som vi genom vår förbindelse med honom skall ta emot, uppenbara och föra vidare.

I arbetet för Gud är mänskliga ansträngningar effektiva bara i den grad arbetaren är uppriktig och hängiven, bara i den utsträckning han uppenbarar Kristi nåds makt att förvandla ett människoliv. Man skall tydligt kunna urskilja oss från världen, därför att Gud har satt sitt sigill på oss, därför att han uppenbarar sin egen kärleks karaktär i oss. Vår Frälsare täcker oss med sin rättfärdighet.

När Gud väljer män och kvinnor till sitt arbete frågar han inte om de är rika, högt utbildade eller duktiga talare. Han frågar: "Är de så ödmjuka att jag kan lära dem min vilja? Kan jag lägga mina ord i deras mun? Kommer de att representera mig?"rätt

Gud kan använda varje människa bara i den utsträckning som han kan fylla hennes själs tempel med sin Ande. Han kommer endast att godkänna det arbete som återspeglar hans bild. Hans efterföljare skall som sin legitimation inför världen visa fram de outplånliga kännetecknen på Guds eviga principer.

Hindra inte de små barnen

Under tiden som Jesus är ute för att hjälpa människorna på gatorna i städerna, kämpar sig mödrar fram genom trängseln. De bär sina sjuka och döende små barn på sina armar, och söker sig så nära Jesus att han skall lägga märke till dem.

Tänk er dessa mödrar, bleka, uttröttade, på gränsen till förtvivlan, men ändå beslutsamma och uthålliga. De söker sig till Frälsaren med sitt lidandes bördor. När de trängs tillbaka av den böljande människomassan, banar sig Jesus väg mot dem, steg för steg, tills han är nära intill dem. Hoppet tänds i deras hjärtan. Glädjetårar faller ner för deras kinder när Jesus uppmärksammar dem och de ser in i de ögon som utstrålar sådan medkänsla och kärlek.

Frälsaren väljer ut en i gruppen och försöker vinna hennes förtroende genom att fråga: "Vad vill du att jag skall göra för dig?" Hon snyftar fram sin innerliga önskan: "Mästare, att du skall göra mitt barn friskt." Kristus lyfter det lilla barnet från hennes armar, och sjukdomen försvinner vid hans beröring. Dödens blekhet är borta, den livgivande strömmen av blod flyter genom ådrorna och musklerna får ny kraft. Sedan talar Jesus några tröstens och fridens ord till modern, innan han tar sig an ett annat lika angeläget fall. Återigen använder Jesus sin livgivande kraft, och alla lovprisar och ärar honom som gör sådana underbara ting.

Vi tänker ofta på det storslagna i Jesu liv. Vi talar om de underbara ting som han gjorde och undren han utförde. Men det faktum att han uppmärksammade det som ansågs obetydligt, är ett ännu större bevis på hans storhet.

Bland judarna var det en sed att man tog barnen till någon rabbin för att han skulle lägga sina händer på dem och välsigna dem. Men lärjungarna tyckte att Jesu arbete var alltför viktigt för att avbrytas på detta sätt. När mödrarna kom med sina barn och ville att han skulle välsigna dem möttes de av lärjungarnas missnöjda blickar. Lärjungarna ansåg att barnen var för små för att få någon nytta av att träffa Jesus, och tog det för givet att han var missnöjd med att ha dem omkring sig. Men Frälsaren förstod det bekymmer och den börda dessa mödrar hade som försökte fostra sina barn enligt Guds ord. Han hade hört deras böner. Han själv hade dragit dem till sig.

En mor hade lämnat hemmet med sitt barn för att söka efter Jesus. På vägen berättade hon för en granne om vad hon tänkte göra, och grannen ville att Jesus skulle välsigna hennes barn också. På så sätt kom flera mödrar tillsammans till Jesus med sina barn. En del av barnen hade passerat spädbarnsstadiet och några var redan ungdomar. När mödrarna försynt kom till Jesus lyssnade han förstående till deras tårfyllda begäran. Men han väntade för att se hur lärjungarna skulle behandla dem. När han såg hur lärjungarna tillrättavisade mödrarna och visade bort dem i tron att de gjorde honom en tjänst, visade

han dem deras misstag och sade: "Låt barnen komma till mig och hindra dem inte! Ty Guds rike tillhör sådana." Mark 10: 14. Han tog barnen i sina armar, lade sina händer på dem och gav dem den välsignelse de hade kommit för att få.

Mödrarna blev tröstade. De återvände hem styrkta och välsignade av Kristi ord. De kände sig uppmuntrade, och kunde nu med glädje ta itu med sina arbetsbördor och med nytt hopp arbeta för sina barn.

Om vi kunde se det som senare hände med människorna i denna lilla grupp, skulle vi se hur mödrarna ofta påminde sina barn om vad som hände den dagen, och upprepade för dem Frälsarens kärleksfulla ord. Vi skulle också se hur, under åren som följde, minnet av dessa ord ofta bevarade barnen från att vika av från den väg som Herren har bestämt för sina återlösta barn.

Föräldrars hjälpare

Kristus är i dag samme förbarmande Frälsare som då han levde här bland människorna. Han är lika mycket mödrarnas hjälpare nu som då han tog de små barnen i sina armar i Judeen. Barnen i våra hem är lika mycket hans egendom, köpta med hans blod, som de barn som levde då.

Jesus känner den börda som tynger varje mors hjärta. Han som själv hade en mor som kämpade med fattigdom och umbärande, känner med varje mor i hennes arbete. Han som en gång reste en lång väg för att befria en bekymrad kanaaneisk kvinna från hennes hjärtas nöd, kommer att göra lika mycket för mödrar i vår tid. Han som gav änkan i Nain hennes ende son tillbaka och i sitt lidande på korset tänkte på sin egen mor, rörs i dag av mödrars sorg. Han vill trösta och hjälpa i varje sorg och i varje nöd.

Mödrar kan komma till Jesus med sina bekymmer. De kommer att få den kraft de behöver för att ta hand om sina barn. Portarna står öppna för varje mor som lägger sina bördor vid Frälsarens fötter. Han som sade: "Låt barnen komma till mig och hindra dem inte!", inbjuder fortfarande mödrar att komma till honom med sina små så att han kan välsigna dem. Mark 10:14.

I de barn som fördes till Jesus såg han män och kvinnor som skulle bli arvtagare till hans nåd och medborgare i hans rike. Några skulle bli martyrer för hans skull. Han visste att dessa barn skulle lyssna till honom och ta emot honom som Frälsare mycket mera villigt än många av de vuxna, som var förhärdade och fyllda av den här världens vishet. I sin undervisning sänkte han sig ner till deras nivå. Han, himlens majestät, svarade på deras frågor och förklarade sin viktiga undervisning så enkelt att deras barnsliga sinnen kunde förstå. Han sådde sanningens säd i deras sinnen, och under åren som kom skulle den växa upp och bära frukt till evigt liv.

När Jesus sade till lärjungarna att de inte skulle hindra barnen från att komma till honom, talade han lika mycket till sina efterföljare i alla tider – till församlings ledare, predikanter, medhjälpare och alla kristna. Jesus drar barnen till sig, och han säger till oss: "Låt dem komma." Det är som om han ville säga: "De kommer nog, om bara inte ni hindrar dem."rätt

Vi borde inte ge en felaktig bild av Jesus genom vårt okristliga sätt. Håll inte barnen borta från honom genom din kyla och stränghet. Låt dem aldrig få orsak att tycka att himlen skulle vara en otrevlig plats om du vore där. Tala inte om religion som om det vore något barn inte kan förstå, och handla inte som om det inte förväntades av dem att de skulle ta emot Kristus när de är små. Ge dem inte den felaktiga uppfattningen att kristendomen är något dystert, och att de måste ge upp allt som ger glädje åt livet när de kommer till Frälsaren.

När den helige Ande rör vid barnens hjärtan, samarbeta då med honom. Tala om för dem att Frälsaren kallar på dem, och att inget skulle göra honom gladare än om de överlämnade sig till honom i de unga årens blomstrande friskhet.

Frälsaren ser med oändlig ömhet på dem som han har köpt med sitt eget blod. Han gör anspråk på dem på grund av sin kärlek och har en obeskrivlig längtan efter dem. Hans hjärta ömmar inte bara för de mest väluppfostrade och tilldragande barnen, utan också för dem som har motbjudande karaktärsdrag som de har fått i arv eller på grund av försummelse. Många föräldrar inser inte i vilken stor utsträckning de själva är ansvariga för dessa karaktärsdrag hos sina barn. De har inte den ömhet och den visdom som behövs för att rätt ta itu med sina felande barn, som de själva har gjort till vad de är. Men Jesus ser på dessa barn med medlidande. Han ser vad som har orsakat deras problem.

Den kristne arbetaren kan vara Kristi redskap för att föra dessa bristfälliga och felande barn till Frälsaren. Genom visdom och finkänslighet kan han binda dem till sitt hjärta. Han kan ge dem mod och hopp och se hur deras karaktär förvandlas genom Guds nåd, så att det kan sägas om dem: "Sådana hör Guds rike till."rätt

Fem kornbröd mättar folkskaran

Hela dagen hade folket trängts omkring Kristus och hans lärjungar när han undervisade dem vid sjöstranden. De hade lyssnat till hans ljuva ord som var så enkla och tydliga att de var som Gileads balsam för deras själar. Med sina gudomliga, helande händer hade han gett hälsa till de sjuka och liv till de döende. Dagen hade varit för dem som himmel på jorden, och de tänkte inte på hur länge det var sedan de hade ätit.

Solen höll på att sjunka i väster, men ändå dröjde folket kvar. Till slut kom lärjungarna till Jesus och bad att han för folkets eget bästa skulle be dem gå därifrån. Många hade kommit långväga ifrån och hade inte ätit sedan morgonen. I de omgivande

städerna och byarna skulle de säkert kunna skaffa mat. Men Jesus sade: "Ge ni dem att äta." Matt 14:16. Sedan vände han sig till Filippus och frågade: "Var skall vi köpa bröd så att dessa får något att äta?" Joh 6:5.

Filippus såg ut över ett hav av huvuden och tänkte på hur omöjligt det skulle vara att förse en så stor folkmängd med mat. Han svarade att bröd för tvåhundra silverpenningar inte skulle räcka för att dela ut till dem så att alla skulle få en liten bit.

Jesus frågade hur mycket mat som fanns bland folket. "Här är en pojke som har fem kornbröd och två fiskar", sade Andreas. "Men vad förslår det till så många?" Verserna 9, 10. Jesus bad dem hämta maten, sedan sade han till lärjungarna att de skulle se till att folket satte sig ner på gräset. När det var gjort, tog han maten, "såg upp mot himlen, tackade Gud, bröt bröden och gav dem till lärjungarna, och de gav dem till folket. Alla åt och blev mätta, och lärjungarna plockade upp de överblivna styckena, tolv korgar fulla." Matt 14:19, 20.

Det var genom ett underverk, gjort i Guds kraft, som Jesus mättade folkskaran. Men ändå var maten enkel – bara fisk och kornbröd, det galileiska fiskarfolkets vardagsmat.

Kristus kunde ha dukat upp en läcker måltid för folket, men mat som serverades bara för att tillfredsställa aptiten hade inte gett några lärdomar som skulle ha varit till nytta för dem. Genom detta underverk ville Jesus ge folket en lärdom om enkelhet. Om människor i dag hade enkla levnadsvanor och levde i harmoni med naturens lagar, liksom Adam och Eva gjorde från början, skulle det finnas mer än tillräckligt med mat för mänsklighetens behov. Men självviskhet och ett omåttligt tillfredsställande av aptiten har fört synd och elände med sig, genom skadlig överdrift å ena sidan och brist å andra sidan.

Jesus försökte inte vinna anhängare genom att tillfredsställa människors begär efter lyx. För den stora folkskaran, som var trött och hungrig efter den långa och spännande dagen, var den enkla måltiden en försäkran både om hans makt och hans kärleksfulla omsorg om dem i deras vardagliga behov. Frälsaren har inte lovat sina efterföljare denna världens lyx. Det kan bli deras lott att leva i fattigdom, men han har lovat att de skall få vad de behöver, och dessutom något som är bättre än den här världens goda – trösten att veta att han alltid är närvarande.

Efter att folkskaran hade ätit sig mätt fanns det mycket mat över. Jesus bad sina lärjungar: "Samla ihop de stycken som har blivit över, så att inget blir förstört." Joh 6:12. Dessa ord innebar mer än att samla maten i korgar. Det låg en dubbel lärdom i detta. Ingenting skulle slösas bort. Vi borde inte tilllåta någon timlig förmån att gå oss ur händerna. Vi borde inte försumma någonting som skulle kunna vara till nytta för någon människa. Allt borde tas tillvara som kan lindra nöden hos jordens hungrande människor. Med lika stor omsorg skulle vi ta vara på det bröd som kommer från himlen och mättar

själens behov. Vi skall leva av allt Guds ord. Inget av det som Gud har talat får gå förlorat. Inte ett enda ord som angår vår eviga frälsning skulle vi försumma. Inte ett enda ord som gäller vår eviga frälsning skulle få gå till spillo.

Undret med bröden lär oss att vi skall sätta vår tillit till Gud. När Kristus mättade de fem tusen fanns det ingen mat nära till hands. Det såg ut som om han inte hade några möjligheter att göra något åt situationen. Där var han, med femtusen män och dessutom kvinnor och barn, ute i vildmarken. Han hade inte bett folket att följa honom dit. De hade kommit utan att vara inbjudna därför att de så gärna ville vara i hans närhet. Men han visste att de var hungriga och svaga efter att ha lyssnat till hans undervisning hela dagen. De var långt borta från sina hem, och natten var nära. Många av dem hade inte pengar för att köpa mat. Han, som för deras skull hade fastat fyrtio dagar i öknen, ville inte låta dem gå hem hungriga.

Guds försyn hade fört Jesus in i denna situation, och han litade på sin himmelske Far för att få det som behövdes för att fylla behoven. När vi blir ställda i svåra situationer skall vi lita på Gud. I varje kris skall vi söka hjälp från honom som har oändliga resurser till sitt förfogande.

I detta underverk tog Kristus emot av Fadern, han gav till lärjungarna, lärjungarna gav till folket och folket gav till varandra. På samma sätt kommer alla som är förenade med Kristus att ta emot livets bröd av honom och ge det till andra. Han har utsett sina lärjungar att vara ombud mellan sig och folket.

När lärjungarna hörde Frälsarens uppmaning: "Ge ni dem att äta", såg de alla slags svårigheter framför sig. De frågade: "Skall vi gå till byarna och köpa mat?" Men vad sade Kristus? "Ge ni dem att äta." Lärjungarna kom med allt de hade till Jesus men han bjöd dem inte att äta. Han bad dem att servera folket. Maten mångdubblades i hans händer. Varje gång lärjungarna räckte ut händerna mot Jesus fyllde han dem. Den lilla portionen räckte till för alla. Först när folket hade ätit sig mätt, åt lärjungarna tillsammans med Jesus av den dyrbara maten som himlen försett dem med.

Vi blir så lätt missmodiga när vi ser behoven hos de fattiga, okunniga och lidande. Vi frågar oss: "Vad kan vi i vår svaghet och med våra små tillgångar göra för att fylla dessa enorma behov? Skall vi inte vänta på att någon med större förmågor tar sig an uppgiften, eller överlåta saken till någon organisation?" Kristus sade: "Ge ni dem att äta." Använd tillgångarna, tiden och förmågan du har. Ge dina kornbröd till Jesus.

Även om dina tillgångar inte räcker för att ge mat åt tusentals människor, kanske de räcker för att mätta en. I Jesu händer kan de ge mat till många. Gör som lärjungarna, ge vad du har. Kristus kommer att mångdubbla gåvan. Han kommer att belöna uppriktig,

enkel förtröstan på honom. Det som tycktes vara ett knappt förråd visar sig bli en rik festmåltid.

"Den som sår sparsamt skall skörda sparsamt, och den som sår rikligt skall skörda rikligt. ... Och Gud har makt att låta all nåd överflöda till er, så att ni alltid och under alla förhållanden har nog av allting och kan ge i överflöd till varje gott verk. Skriften säger: Han strör ut, han ger åt de fattiga, hans rättfärdighet varar i evighet. Han som ger såningsmannen säd till att så och bröd till att äta, skall ge er säd och mångdubbla den och låta er rättfärdighet bära god skörd. Då blir ni rika på allt och kan vara frikostiga i allt." 2 Kor 9:6-11.

Kapitel 3.— I Naturen Tillsammans Med Gud

Frälsarens liv här på jorden var ett liv i nära förbindelse med naturen och med Gud. I denna förbindelse uppenbarade han för oss hemligheten till ett liv med kraft.

Jesus var en trogen och flitig arbetare. Aldrig har någon människa varit så tyngd av ansvar. Aldrig har bördan av världens synd och sorg vägt så tungt på någon människa. Aldrig har någon arbetat med en sådan självuppoffrande iver för andras bästa. Ändå var han frisk. Fysiskt lika väl som andligt representerades han av offerlammet "utan fel eller fläck". 1 Petr 1:19 . Till kropp och själ var han ett exempel på vad Gud har avsett att alla människor skall vara, genom lydnad för hans lagar.

När folket såg på Jesus, såg de ett ansikte som utstrålade gudomligt medlidande och självmedveten kraft. Han tycktes vara omgiven aven atmosfär av andligt liv. Hans uppträdande var milt och försynt, ändå gav han människorna ett intryck av makt, som visserligen var gömd, men som inte helt kunde döljas.

Under sin verksamhet förföljdes han ständigt av sluga och falska människor som försökte röja honom ur vägen. Spioner följde honom noga och uppmärksammade varje ord han sade för att finna något att anklaga honom för. De skarpaste och mest bildade hjärnorna i landet försökte besegra honom i diskussioner, men de kunde aldrig överlista honom. De måste dra sig ur striden, förvirrade och skamsna över att ha blivit besegrade av den oansenlige läraren från Galileen. Det fanns en friskhet och kraft i Kristi undervisning som ingen hade mött tidigare. Till och med hans fiender tvingades erkänna: "Aldrig har någon människa talat som han." Joh 7:46.

Jesus växte upp under fattiga förhållanden i en moraliskt fördärvad tid, men blev inte fördärvad av sin tids konstlade vanor. Han arbetade i snickarverkstaden, hjälpte till med sysslorna i hemmet och lärde sig att vara lydig och arbetsam. Han fann vila och ny kraft ute i naturen. Där samlade han kunskaper medan han försökte förstå naturens hemligheter. Han studerade Guds ord, och upplevde sina lyckligaste stunder när han kunde lämna sin arbetsplats och gå ut på fälten för att meditera i de fridfulla dalarna, eller samtala med Gud på bergssluttningarna eller bland träden i skogen. Ofta gick han tidigt på morgonen ut till någon enslig plats där han mediterade, studerade Skrifterna eller bad. Han brukade välkomna den nya dagens ljus med sång. Genom att sjunga lovsånger gjorde han arbetstimmarna lättare och förmedlade himmelsk glädje till de arbetströtta och missmodiga som hörde honom.

Under sin verksamhet levde Jesus till stor del utomhus. När han reste från plats till plats gjorde han det till fots, och han undervisade ofta ute i det fria. När han utbildade sina lärjungar drog han sig ofta bort från städernas larm till de lugna ängarna. Där fann han en omgivning som var i harmoni med de lärdomar om enkelhet, tro och

självförsakelse som han ville ge dem. Det var i skuggan av träden på bergssluttningen, inte så långt från Galileiska sjön, som Jesus utvalde de tolv till att vara apostlar, och höll sin bergspredikan.

Kristus älskade att samla folket omkring sig under den blå himlen, på någon grässluttning eller nere vid sjöstranden. Här, omgiven av sitt eget skaparverk, kunde han vända deras tankar från det konstlade till det naturliga. I naturens tillväxt och utveckling uppenbarades hans rikes principer. När människorna såg upp mot bergen och allt det storslagna han hade skapat kunde de lära sig dyrbara gudomliga sanningar. På det sättet skulle undervisningen från den gudomlige läraren upprepas för dem varje gång de var ute i naturen. Detta skulle lyfta deras sinnen upp mot Gud och ge deras hjärtan vila.

Jesus lät ofta sina lärjungar få ledigt från sitt arbete så att de kunde besöka sina hem och vila sig. Men deras försök att få honom att lämna sitt arbete var alltid förgäves. Hela dagen arbetade han för att hjälpa de människor som kom till honom, och vid skymningen eller tidigt på morgonen gick han till bergens helgedom för att vara tillsammans med sin Far.

Ofta blev han så trött av sitt ständiga arbete och kampen mot rabbinernas fiendskap och falska läror, att hans mor och bröder, och även hans lärjungar, fruktade för hans liv. Men då han kom tillbaka från timmarna i bön som avslutade de slitsamma arbetsdagarna, lade de märke till att hans ansikte strålade av frid och att hela hans varelse tycktes vara full av hälsa, liv och kraft. Efter att ha tillbringat timmar ensam med Gud gick han, morgon efter morgon, ut för att förmedla himmelskt ljus till människorna.

"Vila er lite"

Det var strax efter att de hade kommit från sin första rnissionsresa som Jesus bad sina lärjungar att komma med honom för att vila sig lite. Lärjungarna hade återvänt fyllda av glädje över den framgång de haft som evangeliets förkunnare, när de fick höra att Johannes Döparen hade dödats av Herodes. Detta var en bitter sorg och besvikelse för dem. Jesus visste att då han hade lämnat Johannes Döparen att dö i fängelse, hade han satt lärjungarnas tro på ett hårt prov. Han var fylld av medkänsla och ömhet när han såg deras sorgsna och tårfyllda ansikten, och han hade själv tårar i ögonen och gråt i rösten när han sade: "Kom med mig till en öde plats där vi kan vara ensamma, och vila er lite." Mark 6:31.

Vid norra ändan av Galileiska Sjön, nära Betsaida, fanns ett ensligt område som nu var klätt i vårens friska grönska. Här kunde Jesus och hans lärjungar finna en välkommen tillflyktsort. De satte sig i sin båt och for över sjön till denna plats. Här kunde de vila, långt borta från folkskarornas larm. Här kunde lärjungarna få lyssna till Kristi ord, utan

att bli störda av fariséernas invändningar och anklagelser. Här hoppades de få njuta av en liten tids gemenskap med sin Herre.

Det var bara en kort tid som Jesus fick vara ensam med sina älskade lärjungar, men denna tid var mycket dyrbar för dem. De samtalade om hur de skulle arbeta för att sprida evangeliet, och hur de bäst skulle kunna nå folket. När Jesus öppnade sanningens skatter för dem blev de förnyade genom gudomlig kraft och fylldes av hopp och frimodighet.

Men det dröjde inte länge förrän folkskarorna sökte efter honom igen. De antog att han hade gått till den plats dit han brukade gå för att vara ensam. De for därför dit för att söka efter honom. Hans förhoppning att få ens en timmes vila gick om intet. Men i djupet av sitt rena, förbarmande hjärta kände den gode Herden bara kärlek och medkänsla för dessa rastlösa och törstande människor. Hela dagen arbetade han för att hjälpa dem, och när kvällen kom bad han dem gå till sina hem för att vila.

Under ett liv som var helt vigt till att tjäna andra, fann Frälsaren det nödvändigt att ibland komma bort från det ständiga arbetet och människornas behov, för att få vara ensam och umgås ostört med sin Far. När folket som hade följt honom avlägsnar sig, går Jesus upp till bergen. Där, i ensamhet med Gud, utgjuter han sin själ i bön för dessa lidande, syndfulla och behövande människor.

När Jesus sade till sina lärjungar att skörden var stor, men arbetarna få, begärde han inte att de skulle arbeta utan uppehåll, utan uppmanade dem i stället: "Be därför skördens Herre att han sänder ut arbetare till sin skörd." Matt 9:38. Till sina slitna arbetare i vår tid talar han lika verkligt som till sina första lärjungar de omtänksamma orden: "Kom med mig ... och vila er lite."rätt

Alla som får sin utbildning i Guds skola behöver den stilla timmen i ensamhet med sina egna hjärtan, med naturen och med Gud. Deras livsstil skall vara annorlunda än världens livsstil med dess seder och bruk. Därför behöver de av egen personlig erfarenhet veta vad som är Guds vilja. Vi måste personligen höra honom tala till våra hjärtan. När alla andra röster har tystnat och vi väntar inför honom i stillhet, gör själens tystnad Guds röst tydligare. Han säger till oss: "Bli stilla och besinna att jag är Gud." Ps 46:11. Det är bara så vi kan få en effektiv förberedelse när det gäller allt arbete för Gud. Mitt ibland jäktande folkmassor och påfrestningarna i livets intensiva verksamhet, kommer de som på detta sätt blivit upplivade att vara omgivna av en atmosfär av ljus och frid. De kommer att få ett nytt mått av både fysisk och mental styrka. Deras liv kommer att sprida en väldoft och uppenbara en gudomlig kraft som kommer att beröra människors hjärtan.

Kapitel 4.—Trons Makt

"Om jag bara får röra vid hans mantel blir jag frisk." Matt 9:21. Orden kom från en fattig kvinna – en kvinna som under tolv år hade lidit av en sjukdom som gjort hennes liv till en plåga. Hon hade använt allt vad hon ägde på läkare och behandlingar, bara för att få höra att hennes sjukdom var obotlig. Men när hon hörde om den store Läkaren fick hon nytt hopp. Hon tänkte för sig själv: "Om jag bara får komma så nära honom att jag kan tala med honom, kanske jag blir botad."rätt

Kristus var på väg hem till Jairus, en judisk rabbin och synagogföreståndare, som hade vädjat till honom att komma och bota hans dotter. Jesu känsliga och välvilliga hjärta hade rörts av rabbinens innerliga och förtvivlade bön: "Min dotter ligger för döden. Kom och lägg händerna på henne, så blir hon frisk och får leva." Mark 5:23. Genast följde han synagogföreståndaren mot hans hem.

Det gick sakta framåt, för folkskaran trängde sig på från alla sidor. Under det att Frälsaren banade sig väg genom mängden, kom han nära den plats där den sjuka kvinnan stod. Förgäves hade hon flera gånger försökt att komma nära honom. Nu hade hennes tillfälle kommit. Hon såg ingen möjlighet att få tala med honom. Eftersom det gick så sakta för honom att ta sig fram, ville hon inte hindra honom ytterligare. Men hon hade hört att man kunde bli botad bara genom att röra vid hans kläder. Rädd att gå miste om sitt enda tillfälle att bli botad, trängde hon sig fram, medan hon sade för sig själv: "Om jag bara får röra vid hans mantel blir jag frisk."rätt

Kristus visste vad hon tänkte, och banade sig väg mot platsen där hon stod. Han kände till hennes stora nöd, och han hjälpte henne att öva tro.

När han gick förbi, sträckte hon sig fram och lyckades just röra vid kanten på hans mantel. I samma stund visste hon att hon hade blivit botad. I denna enda beröring koncentrerades hela hennes tro, och i ett ögonblick försvann all hennes smärta och svaghet. Hon kände det som om en elektrisk ström gick genom varje fiber av hennes kropp. En stark förnimmelse kom över henne att hon var fullständigt frisk. "Hon kände i kroppen att hon var botad från sin plåga." Mark 5:29.

Kvinnan ville gärna tacka den store Läkaren, han som hade gjort mer för henne genom en enda beröring än vad alla läkare hade gjort under tolv långa år, men hon vågade inte. Med hjärtat fyllt av tacksamhet försökte hon dra sig undan folkmassan. Plötsligt stannade Jesus, såg sig omkring, och frågade: "Vem var det som rörde vid mig?"rätt

Petrus såg på honom med förvåning och svarade: "'Mästare, folkmassan trycker och tränger sig inpå dig.' Men Jesus sade: 'Någon rörde vid mig. Jag kände att kraft gick ut

från mig.'" Luk 8:45, 46. Jesus kunde skilja på den beröring som skedde i tro och den som skedde av en tillfällighet, på grund av trängseln. Någon hade rört vid honom med en innerlig önskan och hade blivit hjälpt.

Kristus ställde inte denna fråga därför att han inte visste vem det var som hade rört vid honom. Han ville lära folket, lärjungarna och denna kvinna något. Han önskade väcka hopp hos dem som led. Han ville visa att det var genom tro som den helande kraften hade överförts till kvinnan. Denna kvinnas tro måste omnämnas. Gud skulle bli ärad genom hennes tacksamma bekännelse. Kristus ville att hon skulle veta att han uppskattade den handling hon hade utfört i tro. Hon skulle inte få gå därifrån med bara en halv välsignelse. Han ville att hon skulle veta att han kände till hennes lidande, att han älskade henne och uppskattade hennes tro på hans kraft att fullständigt frälsa alla som kommer till honom.

Kristus såg bort mot kvinnan och lät förstå att han ville veta vem som hade rört vid honom. När hon förstod att det var omöjligt att gömma sig, kom hon darrande fram och kastade sig ner för hans fötter. Full av tacksamhet, med tårar rinnande nerför kinderna, berättade hon inför allt folket om varför hon hade rört vid hans mantel och hur hon hade blivit botad i samma stund. Hon var rädd att hennes handling då hon rörde vid hans mantel hade varit för djärv, men ingen som helst tillrättavisning kom från Kristi läppar. Han hade bara beröm att ge, och det kom från ett hjärta som var fyllt av kärlek och sympati för allt mänskligt lidande. "Min dotter", sade han ömt, "din tro har frälst dig. Gå i frid." Luk 8:48. Hon blev mycket uppmuntrad när hon hörde dessa ord. Nu behövde inte längre oron över att hon hade varit till anstöt dämpa hennes glädje.

Den nyfikna folkskaran som trängdes omkring Jesus fick inte del av någon livgivande kraft. Men den lidande kvinnan som rörde vid honom i tro blev botad. Likadant är det när det gäller andliga ting. En likgiltig beröring är annorlunda än en beröring som görs i tro. Att bara tro på Kristus som världens Frälsare kan aldrig föra med sig helande till själen. Den tro som frälser är något mer än enbart en bekännelse till sanningen i evangeliet. Sann tro är att ta emot Kristus som en personlig Frälsare. Gud gav sin enfödde Son för att jag, genom att tro på honom, "inte skall gå förlorad utan ha evigt liv". Joh 3:16. När jag tar emot Kristi inbjudan och kommer till honom skall jag tro att jag får hans frälsande nåd. Det liv jag nu lever skall jag leva "i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig". Gal 2:20 .

Många anser att tron är en åsikt. Frälsande tro är en handling i vilken de som tar emot Kristus förenar sig med Gud i ett förbund. En levande tro innebär en ökning av vitalkrafterna, en förtrolig tillit, som gör att vi genom Kristi nåd får kraft att segra.

Tron är en mäktigare segerherre än döden. Om vi kunde leda de sjuka till att i tro fästa sina ögon på den store Läkaren, skulle vi se underbara resultat. Det skulle ge de sjuka liv till både kropp och själ.

När vi arbetar för dem som lider på grund av sina dåliga vanor borde vi vända deras blickar mot Jesus, i stället för att framställa den förtvivlan och det fördärv som deras livsstil snabbt håller på att leda dem till. Få dem att fästa sin blick på härligheten i himlen. Detta kommer att göra mer för att frälsa kropp och själ än all skräck för graven, som så ofta framställs för dem som är hjälplösa och till synes utan hopp.

En romersk officers tro

En officers tjänare låg sjuk i förlamning. Bland romarna var tjänarna slavar som köptes och såldes på torgen. De behandlades ofta hänsynslöst och grymt, men denne officer var djupt fäst vid sin tjänare och önskade innerligt att han skulle bli frisk. Han trodde att Jesus kunde bota honom. Han hade aldrig sett Frälsaren, men det han hade hört om honom inspirerade honom till att tro. Trots den formalism som fanns i judarnas gudstjänst var denne romare övertygad om att deras religion var bättre än hans egen. Han hade redan brutit sig igenom den barriär av nationella fördomar och hat som skiljde segrarna från det besegrade folket. Han hade visat respekt för tillbedjan av den sanne Guden och varit vänlig mot judarna därför att de tillbad honom. Han hade hört andra berätta om vad Jesus hade sagt och fann i hans undervisning det som kunde tillfredsställa själens behov. Allt det som var andligt i honom tilltalades av Frälsarens ord. Men han ansåg inte att han själv var värdig att komma till Jesus, och bad därför judarnas äldste att framföra hans bön om att Jesus skulle göra hans tjänare frisk.

De äldste framför ärendet till Jesus och vädjar: "Han är värd att du gör detta för honom. Han älskar vårt folk, och det är han som har byggt synagogan åt oss." Luk 7:4, 5.

Men på väg till officerens hem får Jesus ett meddelande från honom: "Herre, gör dig inte besvär. Jag är inte värd att du går in under mitt täk." Vers 6.

Frälsaren fortsätter trots detta, och officeren kommer personligen emot honom for att avsluta meddelandet med orden: "Därför ansåg jag mig inte heller värd att komma till dig." "Men säg bara ett ord, så blir min tjänare frisk. Också jag är en man som står under andras befäl, och jag har soldater under mig. Säger jag till en: Gå, så går han, och till en annan: Kom, så kommer han, och till min tjänare: Gör det här, så gör han det." Vers7; Matt 8:8, 9.

"Jag representerar den romerska mäkten, och mina soldater erkänner min auktoritet som överordnad. På samma sätt representerar du den evige Gudens makt, och allt skapat lyder dina ord. Du kan befalla sjukdomen att försvinna, och den kommer att lyda dig. Säg bara ett ord, så kommer min tjänare att bli frisk."rätt

Jesus sade till honom: "'Gå, som du tror skall det ske dig.' Och i samma ögonblick blev hans tjänare frisk." Matt 8:13.

Judarnas äldste hade berömt officeren inför Kristus därför att han hade gjort gott mot "vårt folk". Han är värdig, sade de, eftersom "det är han som har byggt synagogan åt oss". Men officeren sade om sig själv: "Jag är inte värdig." Ändå var han inte rädd att be Jesus om hjälp. Han förlitade sig inte på sin egen godhet utan på Frälsarens nåd. Hans enda argument var hans stora behov av hjälp.

På samma sätt kan varje människa komma till Kristus. "Inte därför att vi gjort några rättfärdiga gärningar utan därför att han är barmhärtig" räddade han oss. Tit 3:5 . Känner du att du inte kan hoppas på någon välsignelse från Gud därför att du är en syndare? Kom ihåg att Kristus kom till denna värld för att frälsa syndare. Vi har inget att komma med som kan göra oss värdiga inför Gud. Det enda vi någonsin kan komma med är vår fullständiga hjälplöshet, som gör hans frälsande kraft nödvändig för oss. När vi lägger åt sidan all tillit till oss själva kan vi se upp till Golgata kors och säga:rätt

Intet kan jag ge till dig,

till ditt kors jag kastar mig.

"Allt förmår den som tror." Mark 9:23.

Det är tron som förenar oss med himlen och ger oss kraft att kämpa mot mörkrets makter. I Kristus har Gud gett oss möjlighet att övervinna varje ont karaktärsdrag och motstå varje frestelse, hur stark den än är. Men många känner att de saknar tro och håller sig därför borta från Kristus. Dessa kan i sin hjälplöshet och ovärdighet kasta sig på den nåd som finns hos deras förbarmande Frälsare. Se inte på dig själv utan se på Kristus. Han som botade de sjuka och drev ut demoner när han gick här bland människor, är fortfarande densamme mäktige Frälsaren. Fatta sedan tag i hans löften som om de vore bladen från livets träd: "Den som kommer till mig skall jag inte visa bort." Joh 6:37 . När du kommer till honom, tro då att han tar emot dig, därför att han har lovat att göra det. Du kan aldrig gå förlorad när du gör det – aldrig.

"Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare." Rom 5:8 .

Och "är Gud för oss, vem kan då vara emot oss? Han som inte skonade sin egen Son utan utlämnade honom för oss alla, hur skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom?" Rom 8:31, 32.

"Ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller furstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken makter, höjd eller djup eller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre." Rom 8:38, 39.

En spetälsk botas

Av alla sjukdomar som fanns i Mellanöstern var spetälska den mest fruktade. Det faktum att den var obotlig och smittsam och hade en så hemsk inverkan på den angripne, fyllde den modigaste med skräck. Bland judarna såg man på den som ett straff för synd och den kallades därför "slaget", eller "Guds finger". Eftersom den var så djuprotad, obotlig och dödlig, betraktades den som en symbol för synd.

Ceremoniallagen slog fast att den spetälske var oren. Allt vad han rörde vid blev orent. Luften förorenades av hans andedräkt. Han blev utestängd från platser där människor bodde som om han redan vore död. Den som misstänktes för att ha sjukdomen måste gå till prästen för att bli undersökt och få saken avgjord. Om han förklarades som spetälsk blev han isolerad från sin familj, utesluten ur Israels församling och dömd till att vistas enbart med dem som drabbats av samma sjukdom. Inte ens kungar och härskare var undantagna från detta. En kung som blivit angripen av denna fruktansvärda sjukdom måste lämna ifrån sig makten och fly från samhället.

Borta från vänner och anhöriga måste den spetälske bära på den förbannelse som hans sjukdom förde med sig. Han var tvingad att offentliggöra den olycka som hade drabbat honom genom att riva sönder sina kläder och ropa ut en varning, så att alla kunde fly undan för att inte bli smittade av honom. Ropet "Oren! Oren!" som ljöd med klagande stämma från den ensamme och utstötte, var en varningssignal man lyssnade till med fruktan och avsky.

I det område där Kristus verkade fanns det många av dessa lidande människor. När nyheten om hans arbete nådde dem, började tron att växa hos en av dem. Om han bara kunde komma till Jesus skulle han kanske bli botad. Men hur skulle han finna Jesus? Dömd som han var till ett liv i isolering, hur skulle han våga komma inför den store Läkaren? Och skulle Kristus bota honom? Skulle han inte göra som fariséerna och även läkarna gjorde: uttala en förbannelse över honom och befalla honom att ge sig iväg från platser där det fanns människor?rätt

Han tänker på allt han hört om Jesus. Inte en enda som sökt hjälp hos honom hade visats bort. Den stackars mannen bestämmer sig för att söka reda på Frälsaren. Fastän han är utestängd från städerna, kanske han kan träffa honom vid någon avsides bergsväg, eller finna honom när han undervisar utanför städerna. Svårigheterna är stora, men detta är hans enda hopp.

Den spetälske står långt ifrån, men uppfattar ändå några få ord från Frälsarens läppar. Han ser honom lägga sina händer på de sjuka. Han ser de halta, de blinda, de förlamade och dem som ligger döende i olika sjukdomar resa sig upp friska och prisa Gud för sin befrielse. Hans tro stärks. Han drar sig närmare och närmare den lyssnande folkskaran.

Han glömmer de förbud han har fått, folkets säkerhet och den fruktan som alla har för honom. Det enda han tänker på är den underbara möjlighet han nu har att bli botad.

Han är en motbjudande syn. Sjukdomen har satt sina hemska spår och hans sönderfallande kropp är förfärlig att se på. När folket får se honom drar de sig tillbaka. De tränger sig på varandra i rena förskräckelsen för att undgå att komma i kontakt med honom. Några försöker hindra honom från att ta sig fram till Jesus, men utan att lyckas. Han varken ser eller hör dem. Han lägger heller inte märke till deras blickar av avsky. Det enda han ser är Guds Son, det enda han hör är rösten som talar liv till de döende.

Han kämpar sig fram till Jesus och kastar sig ner för hans fötter medan han ropar: "Herre, om du vill, kan du göra mig ren." Jesus svarar: "Jag vill. Bli ren!" och lägger sin hand på honom. Matt 8:2, 3.

Omedelbart sker en förändring i den spetälskes kropp. Blodet blir friskt, nerverna känsliga och musklerna fasta. Den onaturligt vita, fjälliga huden som är typisk för spetälska försvinner, och hans hy blir som ett litet barns.

Om prästerna skulle få veta hur det hade gått till när den spetälske blev botad, skulle de kanske av hat mot Jesus fälla en felaktig dom. Jesus ville att en opartisk bedömning skulle göras och ber därför mannen att inte berätta för någon om sitt helande, utan genast gå till templet med sitt offer innan ryktet om underverket hade hunnit sprida sig.

Innan prästerna kunde acceptera ett sådant offer, måste de först undersöka den som skulle offra och intyga att han hade blivit fullt frisk igen.

En sådan undersökning gjordes. Samma präster som hade dömt den spetälske till isolering intygade nu att han hade blivit botad. Mannen fick återvända till sin familj och till samhället. Han kände att hälsan var en mycket dyrbar gåva, och gladde sig över sin mandoms kraft och att han fått tillbaka sin plats i sin familj igen. Trots att Jesus hade bett honom att inte säga något till andra, kunde han inte längre hålla tyst om hur han hade blivit botad. Jublande glad gick han omkring och berättade om Jesus och hans kraft att bota.

När denne man först kom till Jesus var han "full av spetälska". Luk 5:12. Sjukdomens dödliga gift hade angripit hela hans kropp. Lärjungarna försökte hindra sin Mästare från att röra honom, eftersom den som rörde vid en spetälsk själv blev oren. Men då Jesus lade sin hand på den spetälske blev han inte oren. Spetälskan försvann. På samma sätt är det med syndens spetälska. Den är djuprotad, dödlig och omöjlig att få bort med mänsklig kraft. "Hela huvudet är sjukt och hela hjärtat svagt. Från fotbladet upp till huvudet finns inget helt, bara blåmärken, ärr och öppna sår." Jes 1:5, 6. Men när Jesus kom och levde bland människor blev han inte besmittad. Hans närvaro var en helande kraft för syndare.

Alla som faller ner vid hans fötter och säger i tro: "Herre, om du vill, kan du göra mig ren", skall höra svaret: "Jag vill. Bli ren!"rätt

Vid några tillfällen botade inte Jesus genast de sjuka, men när det gällde spetälska blev den sjukes bön genast besvarad. När vi ber om materiella välsignelser kan det hända att svaret dröjer, eller att Gud ger oss något annat än det vi ber om. Så är det inte när vi ber om befrielse från synd. Det är hans vilja att rena oss från synd, att göra oss till sina barn och sätta oss i stånd till att leva ett heligt liv. Kristus "offrade sig för våra synder för att rädda oss ur den nuvarande onda tidsåldern, efter vår Guds och Faders vilja". "Och detta är den tillit vi har till honom, att om vi ber om något efter hans vilja, så hör han oss. Och när vi vet att han hör oss, vad vi än ber om, så vet vi också att vi redan har det som vi bett honom om." Gal 1:4; 1 Joh 5:14, 15.

Ni skall finna vila

Jesus såg de förtvivlade, dem som var nedtyngda av hjärtesorger, och dem som inte längre såg något hopp och som försökte tysta ner själens längtan med jordisk glädje. Han inbjöd dem alla att komma till honom för att få vila.

Han talade ömt till dem som strävade och arbetade, och bjöd dem: "Ta på er mitt ok och lär av mig, ty jag är mild och ödmjuk i hjärtat. Då skall ni finna ro för era själar." Matt 11:29.

Dessa ord talar Kristus till varje människa. Vare sig vi är medvetna om det eller inte, är vi alla trötta och nedtyngda. Vi bär alla på tunga bördor som bara Kristus kan ta bort. Den tyngsta bördan är syndens börda. Om vi lämnades att bära den bördan ensamma skulle den krossa oss. Men han som är utan synd har tagit vår plats. "All vår skuld lade HERREN på honom." Jes 53:6.

Han har burit vår skuldbörda. Han vill ta bort den bördan från våra trötta skuldror. Han vill ge oss vila. Bekymrens och sorgens börda vill han också bära. Han inbjuder oss att kasta våra bördor på honom, för han bär oss i sitt hjärta.

Vi har en äldre bror vid den eviga tronen. Han ser varje människa som vänder sig till honom som sin Frälsare. Av egen erfarenhet känner han våra svagheter och våra behov, och han vet var styrkan ligger i de frestelser vi möter, därför att han "blev frestad i allt liksom vi, men utan synd". Hebr 4:15. Han vakar över dig, du ängsliga Guds barn. Är du frestad? Han skall ge dig seger. Är du svag? Han skall ge dig kraft. Är du villrådig? Han skall ge dig råd. Är du sargad? Han skall hela dig. Herren "bestämmer stjärnornas mängd, han nämner dem alla vid namn", och ändå helar han "dem som har förkrossade hjärtan, deras sår förbinder han". Ps 147:4, 3.

Vad som än bekymrar dig och gör livet svårt, så kan du lägga fram det inför Herren. Han skall ge dig kraft att hålla ut. Vägen kommer att öppnas för dig, så att du kan reda ut den tilltrasslade härvan och slippa skam och svårigheter. Ju svagare och mer hjälplös du känner dig, desto starkare kommer du att bli i hans kraft. Ju tyngre dina bördor är, desto skönare kommer vilan att kännas när du kastar bördorna på honom som vill bära dem åt dig.

Omständigheter kan skilja oss från vänner. Det vida havets svallande vågor kan rulla mellan oss och dem. Men inga omständigheter eller avstånd kan skilja oss från Frälsaren. Var vi än är, så finns han vid vår högra sida, för att stödja, bevara, uppehålla och uppmuntra oss. Kristi kärlek till dem som han har återlöst är större än en mors kärlek till sitt barn. Det är vår förmån att vila i hans kärlek och säga: "Jag litar på honom därför att han har dött för mig."rätt

Mänsklig kärlek kan förändras, men Kristi kärlek förändras aldrig. När vi ropar till honom om hjälp sträcker han ut sin hand för att frälsa.

Om än bergen viker bort och höjderna vacklar, så skall

min nåd inte vika från dig och mitt fridsförbund inte

vackla, säger HERREN, din förbarmare. Jes 54:10.

Kapitel 5.—Själens Helande

Många av dem som kom till Jesus för att få hjälp hade själva dragit på sig sina sjukdomar. Ändå nekade han inte att bota dem. Och när kraften från honom strömmade in i dessa människor blev de överbevisade om synd, och många blev botade från sin andliga sjukdom liksom från sina fysiska krämpor.

En av dessa var den lame i Kapernaum. Liksom den spetälske, hade han gett upp allt hopp om att bli frisk. Hans sjukdom var orsakad av ett liv i synd, och hans lidande förvärrades av samvetskval. Han hade vädjat till fariséerna och läkarna om hjälp, men de hade förklarat att han inte kunde botas. De hade fördömt honom som en syndare och sagt att han skulle dö under Guds vrede.

Den lame mannen hade sjunkit ner i djup förtvivlan. Då fick han höra om vad Jesus hade gjort. Andra, som var lika syndiga och hjälplösa som han, hade blivit botade. Han blev uppmuntrad till att tro att också han kunde bli botad, om han bara kunde bli buren till Frälsaren. Men hans mod sjönk när han tänkte på varför han hade blivit sjuk. Ändå kunde han inte ge upp tanken på att han skulle kunna bli frisk.

Hans stora önskan var att bli fri från syndens börda. Han längtade efter att få träffa Jesus och få en förvissning om att han var förlåten och hade frid med Gud. Då skulle han vara nöjd med att leva eller dö, vad som än var Guds vilja.

Det fanns ingen tid att förlora. Hans borttynande kropp visade redan tecken på död. Han bad sina vänner att bära honom i hans säng till Jesus, och detta ville de gärna göra. Men det var så fullt av människor utanför och i huset där Frälsaren var, att det var omöjligt för den sjuke mannen och hans vänner att komma fram till honom, eller att ens höra hans röst. Jesus undervisade i Petrus' hem. Lärjungarna satt runt omkring honom som de brukade göra, och där satt "fariseer och laglärare som hade kommit från alla byar i Galileen och Judeen och från Jerusalem". Luk 5:17. Många av dessa hade kommit som spioner för att finna något att anklaga Jesus för. Bakom dessa trängdes den blandade hopen av människor, de ivriga, de andäktiga, de nyfikna och de som inte trodde. Olika nationaliteter och alla samhällsklasser var representerade. "Herrens kraft verkade, så att sjuka blevo botade." Vers 17 . Livets Ande vilade över de församlade, men fariséerna och de lärde märke inte hans närvaro. De kände inget behov, och den helande kraften var därför inte för dem. "Hungriga har han mättat med sitt goda, och rika har han skickat tomhänta bort." Luk 1:53.

Gång på gång försökte de som bar den lame att knuffa sig fram genom folkhopen, men förgäves. Den sjuke såg sig omkring i obeskrivlig förtvivlan. Hur skulle han kunna ge upp hoppet nu när den efterlängtade hjälpen var så nära? På hans begäran bar

vännerna honom upp på taket, bröt upp en öppning i taket och sänkte ner honom framför Jesu fötter.

Undervisningen avbröts. Frälsaren såg ner på det sorgsna ansiktet och de bedjande ögonen som var fästade på honom. Han kände väl till den nedtyngde mannens längtan. Det var Kristus som hade övertygat hans samvete medan han ännu var hemma. När han ångrade sina synder och trodde på Jesu makt att göra honom frisk, hade han blivit välsignad av Frälsarens nåd. Jesus hade sett hur den första strimman av tro hade växt, så att den blev en övertygelse om att han var syndarens ende hjälpare. Jesus hade sett hur denna tro hade växt sig starkare för varje ansträngning som den lame gjort för att komma i hans närhet. Det var Kristus som hade dragit den lidande mannen till sig. Med ord som lät som den ljuvaste musik för hans öron, sade nu Frälsaren: "Var vid gott mod, mitt barn. Dina synder är förlåtna." Matt 9:2.

Skuldbördan faller av från den sjuke mannens själ. Han kan inte tvivla. Kristi ord visar att han har makt att läsa hjärtats tankar. Vem kan då ifrågasätta hans makt att förlåta synder? Förtvivlan vänds i hopp och tryckande mörker i glädje. Mannens fysiska smärta är borta, och hela hans varelse är förvandlad. Utan att begära något mer, ligger han där tyst och full av frid, alltför glad för att kunna säga något.

Många iakttog med andlös spänning varje utveckling i detta märkliga händelseförlopp. Många kände att Kristi ord var en inbjudan till dem. Var inte de också själsligt sjuka på grund av synd? Var inte de också ivriga att bli fria från denna börda?rätt

Men fariséerna, som var rädda att förlora sitt inflytande bland folket, tänkte för sig själva: "Han hädar! Vem kan förlåta synder? Det kan ingen utom Gud." Mark 2:7.

När Jesus fäste blicken på dem kröp de ihop och vek undan, och han sade: "'Varför tänker ni så ont i era hjärtan? Vilket är lättast att säga: Dina synder är förlåtna, eller att säga: Stig upp och gå? Men ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder.' Sedan sade han till den lame: 'Stig upp, ta din bädd och gå hem!'" Matt 9:4-6.

Han som hade blivit buren till Jesus på en bår, reste sig genast upp på fötterna med en spänst och styrka som var som en ung mans. "Då steg mannen upp, tog genast sin bädd och gick ut inför allas ögon. Och alla blev utom sig av häpnad och prisade Gud och sade: 'Något sådant har vi aldrig sett.'" Mark 2:12.

Det krävdes inget mindre än skaparkraft för att göra denna sönderfallande kropp frisk igen. Samma röst som genom sitt ord hade gett liv till den första människan då hon skapades av jordens stoft, hade genom sitt ord gett liv till den lame som höll på att dö. Och samma kraft som hade gett kroppen liv hade också förnyat mannens hjärta. Han som vid skapelsen "sade och det blev till", som "befallde och det stod där", hade genom sitt

ord gett liv till en människa som var död i lagöverträdelser och synder. Ps 33:9. Kroppen som hade blivit helad var ett bevis på den kraft som hade förnyat hjärtat. Kristus bad den lame att stå upp och gå, för att, som han sade, "ni skall veta att Människosonen har makt här på jorden att förlåta synder".

Den lame fann helande för både kropp och själ hos Kristus. Han behövde bli själsligt frisk innan han kunde uppskatta fysisk hälsa. Innan Kristus kunde bota den kroppsliga sjukdomen, måste han ge lindring åt sinnet och rena själen från synd. Det finns en lärdom här som vi inte får gå förbi. I vår tid finns det tusentals människor som lider av fysiska sjukdomar och liksom den lame längtar efter att få höra orden: "Dina synder är förlåtna." Syndens börda med sin oro och sina otillfredsställda begär har lagt grunden till deras sjukdomar. De kan inte få någon befrielse förrän de kommer till honom som kan bota själen. Den frid som bara han kan ge skulle återställa de mentala krafterna och ge kroppen hälsa.

Helandet av den lame hade gjort stort intryck på folket, och man tyckte att himlen hade öppnats och uppenbarat härligheten från en bättre värld. När mannen som hade botats gick sin väg genom folkhopen prisade han Gud för varje steg. Han bar sin bår lika lätt som om den varit en fjäder. Folket vek undan för att ge honom plats, samtidigt som de stirrade på honom i förundran och viskade till varandra: "Det vi har sett i dag är ofattbart" Luk 5:26.

I den lames hem blev det stor glädje när han kom tillbaka till sin familj och de såg honom med lätthet bära den bår han en kort tid tidigare långsamt burits bort på. De samlades omkring honom med glädjetårar rinnande nerför kinderna, och vågade nästan inte tro sina egna ögon. Där stod han framför dem som en man i sin fulla kraft. De såg hur hans armar som förr hade varit livlösa nu kvickt lydde hans vilja. Huden som förr hade varit skrumpnad och grå var nu frisk och rosig. Han gick med fasta och lätta steg. Glädje och hopp stod skrivet i varje anletsdrag. Ett uttryck av renhet och frid hade ersatt syndens och lidandets spår. Glädje och tacksamhet steg upp från detta hem, och Gud blev ärad genom sin Son som hade gett hopp till den hopplöse och styrka till den hårt prövade. Denne man och hans familj var beredda att ge sina liv för Jesus. Inget tvivel förmörkade deras tro, ingen otro störde den hängivenhet de hade till honom som hade fört ljus till deras dystra hem.

Lova HERREN, min själ, ja, hela mitt inre skall prisa

hans heliga namn! Lova HERREN, min själ, och glöm

inte alla hans välgärningar, han som förlåter dig alla

dina synder och botar alla dina sjukdomar, han som

återlöser ditt liv från förgängelsen ... så att du blir ung

på nytt som en örn.

HERREN handlar rättfärdigt och skaffar rätt åt alla

förtryckta. ... Han handlar inte med oss efter våra syn-

der och lönar oss inte efter våra missgärningar. ... Som

en far förbarmar sig över barnen, så förbarmar sig

HERREN över dem som fruktar honom. Ty han vet hur

vi är skapade, han tänker på att vi är stoft.

Ps 103:1-14.

Vill du bli frisk?

"Vid Fårporten i Jerusalem finns en damm som på hebreiska heter Betesda. Den har fem pelargångar, och i dem låg många sjuka, blinda, halta och lama." Joh 5:2, 3.

Vid vissa tider hände det att vattnet i dammen rördes upp. Man trodde allmänt att detta inträffade genom en övernaturlig kraft, och att den förste som tog sig ner i vattnet efter att det hade kommit i rörelse skulle bli botad, oavsett vilken sjukdom han hade. Hundratals lidande människor besökte platsen, men när vattnet kom i rörelse var trängseln så stor att de som rusade fram trampade ner män, kvinnor och barn som var svagare än de själva. Många kunde inte komma i närheten av dammen. Flera av dem som hade lyckats ta sig dit dog vid kanten av den. Runt omkring dammen hade man byggt små skjul, så att de sjuka kunde få skydd från hettan om dagen och kylan om natten. Det fanns några som tillbringade nätterna i pelargångarna och kröp fram till kanten av dammen dag efter dag, i ett fåfängt hopp om att få hjälp.

Jesus var i Jerusalem. Medan han gick där ensam, tillsynes i meditation och bön, kom han fram till dammen. Han såg de stackars lidande människor som låg och väntade på det som de trodde var deras enda chans att bli botade. Han längtade efter att använda sin helande kraft och bota dem alla. Men det var sabbatsdag. Mängder av människor gick förbi på väg till templet för att tillbe. Jesus visste att om han skulle utföra ett sådant underverk, skulle detta egga upp judarnas fördomar mot honom så mycket att det tvärt skulle avbryta hans verksamhet.

Men Frälsaren såg ett fall av största misär. Det var en man som hade varit en hjälplös krympling i trettioåtta år. Hans sjukdom var till stor del orsakad av hans onda vanor och betraktades av andra som ett straff från Gud. År efter år hade han levt i ett bedrövligt tillstånd, ensam och utan vänner, och han kände sig utestängd från Guds nåd. Vid den tid

då man förväntade att vattnet skulle komma i rörelse brukade de som tyckte synd om honom bära honom till pelargångarna. Men när tiden var inne, hade han ingen som hjälpte honom. Han hade sett hur vattnet kom i rörelse, men han hade aldrig kommit längre än till kanten av dammen. Andra som var starkare än han kastade sig alltid i vattnet före honom. Den stackars hjälplöse krymplingen kunde inte tävla med den vilt framrusande självviska mängden. Hans ihärdiga ansträngningar att nå sitt enda mål och hans oro och ständiga besvikelse, höll snabbt på att tömma ut hans sista krafter.

Den sjuke mannen låg där på sin matta. Emellanåt lyfte han på huvudet för att se ner mot dammen. Då böjde sig ett vänligt och medlidsamt ansikte över honom och han hörde orden: "Vill du bli frisk?" Hans uppmärksamhet blev genast fångad och hopp tändes i hans hjärta. Han kände att på något sätt skulle han nu få hjälp. Men hoppets låga dog snabbt ut. Han kom ihåg hur många gånger han hade försökt att nå dammen, och att han nu hade små utsikter att leva tills vattnet kom i rörelse nästa gång. Han vände sig uppgivet bort och sade: "Herre, jag har ingen som leder mig ner i dammen när vattnet kommer i rörelse, och när jag själv försöker ta mig dit, hinner någon annan före mig."rätt

Då sade Jesus till honom: "Stig upp, ta din bädd och gå!" Joh 5:6-8. Med nytt hopp ser den sjuke mannen på Jesus. Hans ansiktsuttryck och tonen i hans röst är olik alla andras. Kärlek och kraft tycks stråla ut från honom. Krymplingens tro tar fasta på Kristi ord. Utan att fråga beslutar han sig för att lyda, och när han gör det får hela hans kropp kraft att handla.

Varje nerv och muskel vibrerar av nytt liv, och hans förkrympta lemmar blir friska och rörliga. Han reser sig snabbt upp på fötterna och går sin väg med fasta, lätta steg, medan han prisar Gud och jublar över de nya krafter han har fått.

Jesus hade inte gett den lame mannen något löfte om gudomlig hjälp. Mannen kunde ha sagt: "Herre, om du gör mig frisk, skall jag göra det du ber mig om." Han kunde ha börjat tvivla, och gått miste om sin enda chans att bli botad. Men han trodde Kristi ord. Han trodde att han hade blivit botad. Han handlade omedelbart, och Gud gav honom kraften. Han bestämde sig för att gå, och han gick. När han handlade efter Kristi ord, blev han botad.

På grund av synden har vi skilts från Guds liv. Våra själar är förlamade. Lika lite som den lame kunde gå, lika lite kan vi, i vår egen kraft, leva ett heligt liv. Det är många som inser att de är hjälplösa. De längtar efter det andliga liv som kommer att föra dem i harmoni med Gud, och strävar efter att få det, men förgäves. I förtvivlan ropar de: "Jag arma människa! Vem skall frälsa mig från denna dödens kropp?" Rom 7:24. Om du är missmodig och kämpar på detta sätt, vänd då din blick uppåt. Frälsaren böjer sig ner över dig som han har friköpt med sitt blod, och säger med obeskrivlig ömhet och medkänsla: "Vill du bli frisk?" Han ber dig stå upp i hälsa och frid. Vänta inte tills du känner att du

har blivit frisk. Tro på Frälsarens ord. Ställ din vilja på Kristi sida. Bestäm dig för att tjäna honom, och när du handlar efter hans ord skall du få kraft. Oavsett vilken ond vana du har, vilket tvingande begär som du under lång tid har gett efter för och som bundit både själ och kropp, kan Kristus göra dig fri, ja, han längtar efter att få göra det. Han skall ge liv till de som är "döda genom ... överträdelser". Ef 2:l. Han skall befria de fångna som är bundna genom svaghet, olycka och syndens bojor.

Känslan av synd har förgiftat livets källor för oss. Men Kristus säger: "Jag skall ta bort dina synder. Jag skall ge dig frid. Jag har köpt dig med mitt blod. Du är min. Min nåd skall ge din svaga vilja kraft. Jag skall ta bort de samvetskval som du har på grund av synd." När frestelser stormar mot dig, när bekymmer och svårigheter omringar dig, och när du nedtryckt och missmodig är på väg att ge upp i förtvivlan, se på Jesus. Mörkret som omger dig kommer då att skingras genom hans närvaros klara ljus. När synden kämpar för att få herravälde i din själ och tynger ditt samvete, fäst blicken på Frälsaren. Hans nåd är mäktig nog att övervinna synden. Låt ditt skälvande och ovissa hjärta vända sig i tacksamhet till honom. Grip tag i hoppet som han erbjuder dig. Kristus väntar på att få adoptera dig in i sin familj. Hans kraft skall bota din svaghet. Han skall leda dig steg för steg. Lägg din hand i hans hand och låt honom leda dig.

Oavsett hur du känner det, tro aldrig att Kristus är långt borta. Han är alltid nära. Han omger dig med sin kärlek. Sök honom med förvissningen om att han önskar att du skall finna honom. Han vill inte att du bara skall röra vid hans mantel, utan att du också skall vandra med honom i ständig gemenskap.

"Gå och synda inte mer"

Lövhyddohögtiden var slut. Prästerna och rabbinerna i Jerusalem hade misslyckats med sina onda planer mot Jesus, och när kvällen kom "gick var och en hem till sitt, och Jesus gick ut till Oljeberget". Joh 7:53; 8: l.

Jesus ville komma bort från all uppståndelse och oro i staden, bort från den upphetsade folkmassan och de förrädiska rabbinerna. Han sökte sig till de fridfulla olivdungarna där han kunde vara ensam med Gud. Men tidigt på morgonen gick han tillbaka till templet, och när folket samlades omkring honom satte han sig ner och undervisade dem.

Han blev snart avbruten. En grupp fariseer och skriftlärda kom släpande på en skräckslagen kvinna. Ivrigt och med hårdhet i rösten förklarade de att hon hade brutit mot det sjunde budet. De knuffade henne fram inför Jesus och sade med skenhelig respekt: "Mästare, den här kvinnan greps på bar gärning, när hon begick äktenskapsbrott. I lagen har Mose befallt oss att stena sådana. Vad säger då du?" Verserna 4, 5.

Bakom deras spelade vördnad dolde sig en noga genomtänkt plan att få fast Jesus och röja honom ur vägen. Om Jesus frikände kvinnan kunde han bli anklagad för att ringakta Mose lag. Om han förklarade att hon var skyldig till döden kunde de anklaga honom inför romarna och säga att han tog på sig myndighet som bara romarna hade rätt till.

Jesus betraktade hela situationen – det skälvande offret som stod där i sin skam, de höga herrarna med hårda ansikten, som inte ens hade mänskligt förbarmande. Han som var ren och obefläckad ryggade tillbaka i sitt inre inför det elände han såg. Utan att visa något tecken på att han hade hört deras fråga, böjde han sig ner och började skriva i dammet.

Männen, som blev otåliga över att Jesus dröjde och inte tycktes bry sig om dem, drog sig närmare Jesus för att tvinga honom att uppmärksamma frågan. Men när deras blickar följde Jesu ögon och föll på stenbeläggningen vid hans fötter, tystnade deras röster. Där, framför deras ögon, stod alla de hemliga synder som de själva hade på sina samveten, skrivna i dammet.

Jesus reste sig upp och fäste blicken på dessa svekfulla män och sade: "Den som är utan synd må kasta första stenen på henne." Vers 7. Sedan böjde han sig ner och fortsatte att skriva.

Han hade inte satt Mose lag åt sidan, och inte heller gjort intrång på romarnas auktoritet. Anklagarna var besegrade. Han hade rivit av dem deras kappor av låtsashelighet, och nu stod de där skyldiga och dömda inför honom som var fullkomligt ren. Skälvande, med böjda huvuden och sänkta blickar, drog de sig undan, rädda för att deras hemliga synder skulle bli avslöjade för folket. Kvinnan som de dragit med sig blev lämnad kvar hos den förbarmande Frälsaren.

Jesus reste sig och såg på kvinnan: "Kvinna, var är de?" sade han. "'Har ingen dömt dig?' Hon svarade: 'Nej, Herre, ingen.' Då sade Jesus: 'Inte heller jag dömer dig. Gå, och synda inte mer!'" Verserna 10, 1l.

Kvinnan hade stått där framför Jesus hopkrupen av rädsla. När han sade "Den som är utan synd må kasta första stenen på henne", trodde hon att hon hade fått dödsdomen. Hon vågade inte tilta upp på Frälsarens ansikte utan väntade stilla på att få sin dom. Förundrad såg hon att hennes anklagare gick därifrån förvirrade, utan att säga ett ord. Sedan hörde hon dessa ord av hopp: "Inte heller jag dömer dig. Gå, och synda inte mer!" Hennes hjärta smälte, och hon kastade sig snyftande ner för Jesu fötter. Där gav hon uttryck för sin kärlek och tacksamhet och bekände sina synder med bittra tårar.

Detta var början till ett nytt liv för henne, ett liv i renhet och frid, vigt till tjänst för Gud. När Jesus lyfte denna fallna kvinna utförde han ett större underverk än då han botade den svåraste form av fysisk sjukdom, eftersom han botade den andliga sjukdom

som leder till evig död. Denna ångerfulla kvinna blev en av hans mest trogna anhängare. Genom självuppoffrande kärlek och hängivenhet visade hon sin tacksamhet för hans förlåtande nåd. Världen hade inget annat att ge till denna felande kvinna än hån och förakt. Men han som är utan synd hade medlidande med hennes svaghet och räckte henne en hjälpande hand. Medan de skenheliga fariséerna dömde henne, sade Jesus till henne: "Gå, och synda inte mer!"rätt

Jesus känner varje människas omständigheter. Ju större skuld syndaren bär på, desto mer behöver han Frälsaren. Hans hjärta är fyllt av gudomlig kärlek och medlidande, och ömmar mest för dem som är svårast insnärjda i själafiendens snaror. Med sitt eget blod har han undertecknat mänskligheten frihetsbrev.

Jesus vill inte att de som är köpta till ett så högt pris skall bli ett byte för fiendens frestelser. Han vill inte att vi skall bli besegrade och förgås. Han som höll lejonen i schack i lejongropen och vandrade med sina trogna vittnen mitt i flammande lågor, är lika villig att verka för oss, för att underkuva allt det onda i vår natur. Idag står han vid nådens altare och bär fram inför Gud de böner som sänds upp av dem som önskar hans hjälp. Han avvisar ingen som i sin nöd och ånger vänder sig till honom. Han förlåter fritt var och en som kommer till honom för att få förlåtelse och återupprättelse. Han röjer inte i onödan allt han kunde säga, men han uppmanar varje skälvande människa att fatta mod. Var och en som vill, kan fatta tag i Guds kraft och söka frid med Gud, och han skall ge frid.

De människor som tar sin tillflykt till Jesus lyfter han upp över anklagelser och förtal. Varken någon människa eller någon ond ängel kan anklaga dem. Kristus förenar dem med sin egen gudomliga, mänskliga, natur. De står bredvid honom som bär deras synd, i ljuset som strålar ut från Guds tron.

Jesu Kristi blod renar "från all synd". 1 Joh 1:7.

"Vem kan anklaga Guds utvalda? Gud är den som frikänner. Vem är den som fördömer? Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida och ber för oss." Rom 8:33, 34.

I Kapernaums synagoga

Kristus visade att han hade fullständig kontroll över vindar och vågor, liksom han hade kontroll över människor som var besatta av demoner. Han som stillade stormen och lugnade den upprörda sjön, talade frid till människor vars sinnen var förvirrade och bundna av djävulen.

I Kapernaums synagoga höll Jesus på att tala om sin uppgift att befria syndens slavar. Han blev avbruten av ett skräckslaget skrik. En galning rusade fram från folkmängden

och ropade: "Vad har vi med dig att göra, Jesus från Nasaret? Har du kommit för att fördärva oss? Jag vet vem du är, du Guds Helige." Mark 1:24.

Jesus tillrättavisade demonen och befallde honom: "'Tig och far ut ur honom!' Anden kastade omkull mannen mitt ibland dem och for ut ur honom utan att skada honom." Luk 4:35.

Orsaken också till denne mans tillstånd fanns i hans eget liv. Han hade lockats av syndens njutningar och hade trott att han kunde göra livet till en stor karneval. Omåttlighet och lättsinne förstörde de ädla egenskaperna i hans natur, och Satan tog fullständig kontroll över honom. Ångern kom för sent. När han var villig att offra rikedom och nöjen för att återfå sitt förlorade människovärde, var han hjälplöst fången i den ondes grepp.

I Frälsarens närhet väcktes hans längtan att bli fri, men demonen kämpade mot Kristi makt. När mannen försökte vädja till Jesus om hjälp, lade den onde anden orden i hans mun och han skrek i ångest och fruktan. Den besatte förstod i någon mån att han var i närheten av En som kunde göra honom fri, men när han försökte komma inom räckhåll för den mäktiges hand, var det en annans vilja som höll honom tillbaka, och en annans ord som talades genom honom.

Kampen mellan Satans makt och hans egen önskan att bli fri var fruktansvärd. Det verkade som den plågade mannen måste sätta livet till i kampen mot den fiende som hade förstört hans liv. Men Frälsaren talade med auktoritet och gjorde den fångne fri. Mannen som hade varit styrd av en ond ande stod nu fri och behärskad framför den förundrade folkskaran.

Med glädje prisade han Gud för befrielsen. Samma ögon som strax innan hade stirrat med vansinnets glöd, utstrålade nu förstånd och flödade över av tacksamhetens tårar. Människorna var stumma av förundran. När de hämtat sig frågade de varandra: "Vad är detta? En ny lära med sådan makt. Till och med de orena andarna befaller han, och de lyder honom." Mark 1:27.

Det finns i dag många människor som är styrda av onda andar precis som den besatte i Kapernaum. Alla som med fri vilja sätter Guds bud åt sidan ställer sig under Satans kontroll. Många leker med det onda i tron att de kan bryta sig loss från det när de själva vill. Men de lockas att gå längre och längre tills de finner att de är kontrollerade av en annan vilja som är starkare än deras egen. De kan inte bryta sig loss från denna mystiska makt. Hemliga synder eller tvingande begär håller dem lika hjälplöst fångna som den besatte från Kapernaum.

Ändå är inte deras situation hopplös. Gud behärskar inte våra sinnen utan att vi tillåter honom att göra det. Varje människa är fri att bestämma vilken makt som skall styra

henne. Ingen har fallit så djupt eller blivit så ond, att han inte kan finna befrielse i Kristus. Den besatte kunde bara uttrycka ord från Satan, fastän han ville be om hjälp. Ändå blev hans hjärtas tysta bön hörd. Inget rop från en människa i nöd kommer att bli obesvarat, även om det inte kan uttryckas i ord. Den som går med på att ingå ett förbund med Gud blir inte utelämnad åt vare sig Satans makt eller svagheterna i sin egen natur.

"Kan man ta ifrån den starke hans byte eller rycka fångarna från den som har segerns rätt? Ja, så säger HERREN: 'Nu skall den starkes fångar tas ifrån honom, bytet ryckas ur tyrannens hand. Jag skall själv strida mot dina motståndare, jag skall själv rädda dina barn.'" Jes 49:24, 25.

Underbar är den förvandling som sker med den som i tro öppnar sitt hjärtas dörr för Frälsaren.

Jag har gett er makt

Liksom de tolv apostlarna fick de sjuttio lärjungarna, som Kristus senare sände ut, övernaturliga förmågor som ett bevis på det uppdrag de hade fått. När deras arbete var avslutat kom de tillbaka med glädje och sade: "'Herre, till och med de onda andarna lyder oss i ditt namn.' Han sade till dem: 'Jag såg Satan falla ner från himlen som en blixt.'" Luk 10:17, 18.

Från den tiden och framåt skulle Kristi lärjungar betrakta Satan som en besegrad fiende. Det var på korset som Jesus skulle vinna seger för dem. Han önskade att de skulle ta emot denna seger som sin egen. "Se", sade han, "jag har gett er makt att trampa på ormar och skorpioner och att stå emot fiendens hela välde. Ingenting skall någonsin skada er." Vers 19.

Den allsmäktige helige Ande står som försvarare för varje ångerfull människa. Kristus kommer inte att tillåta att någon som i ånger och tro ställt sig under hans beskydd skall komma under fiendens makt. Det är sant att Satan är en mäktig ängel, men vi kan tacka Gud för att vi har en ännu mäktigare Frälsare som kastade den onde ut ur himlen. Satan är nöjd när vi framhåller hans makt. Varför inte hellre tala om Jesus? Varför inte framhålla hans makt och kärlek?rätt

Löftets regnbåge som omger Guds tron i himlen står som ett evigt vittne om att "så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv". Joh 3:16. Den vittnar inför universum om att Gud aldrig kommer att överge sina barn i striden mot ondskan. Den försäkrar oss om kraft och beskydd så länge tronen själv består.

Kapitel 6.—Räddad för att Tjäna

Det är tidig morgon vid Galileiska Sjön. Jesus och hans lärjungar har kommit in till stranden efter en stormig natt på sjön, och solens ljus smeker över sjö och land som en fridfull välsignelse. Men när de går i land möts de av en syn som är mera skrämmande än den upprörda sjön. Från sitt gömställe bland gravarna rusar två besatta män fram mot dem som om de tänkte riva dem i stycken. Resterna av de kedjor de slitit sönder, då de rymde från platsen där de var bundna, hänger fortfarande kvar på dem. De är blodiga av djupa sår och deras ögon stirrar fram genom deras långa och toviga hår. Alla mänskliga drag tycks ha försvunnit. De ser mera ut som vilda djur än människor.

Lärjungarna och deras följeslagare flyr skräckslagna bort, men märker snart att Jesus inte följer efter dem. De vänder sig om för att se var han är och finner att han står kvar där de lämnade honom. Han som stillade stormen och som tidigare hade mött Satan och besegrat honom, flyr inte för dessa demoner. Männen närmar sig Jesus med skärande tänder och fradga i munnen. Han lyfter den hand som har befallt vågorna att bli stilla, och männen förmår inte att komma närmare. De står där framför honom, rasande, men utan att kunna göra något.

Med myndighet befaller Jesus de onda andarna att lämna dem. De olyckliga männen förstår att de har mött En som kan befria dem från demonerna som plågar dem. De faller ner för Frälsarens fötter för att be om nåd. Men när de öppnar munnen talar demonerna genom dem och ropar: "Vad har vi med dig att göra, du Guds Son? Har du kommit hit för att plåga oss i förtid?" Matt 8:29.

De onda andarna tvingas släppa sina offer, och en underbar förändring sker med de besatta. Ljuset lyser in i deras sinnen. Deras ögon utstrålar intelligens. De ansikten som så länge deformerats till Satans avbild blir plötsligt milda, de blodiga händerna blir stilla, och männen höjer sina röster för att prisa Gud.

Under tiden har demonerna som drivits ut ur sina mänskliga boplatser farit in i en svinhjord, så att denna störtats in i döden. De som vaktat svinen skyndar sig iväg för att sprida nyheten, och hela bygdens befolkning kommer för att möta Jesus. De två besatta har varit traktens skräck. Nu sitter dessa män vid Jesu fötter, klädda och sansade, och lyssnar till hans ord. De lovprisar hans namn som gjort dem friska. Men de som ser denna underbara syn gläder sig inte. Förlusten av svinen tycks vara viktigare för dem än att dessa Satans fångar har blivit befriade. Skräckslagna tränger de sig omkring Jesus och vädjar att han skall lämna dem. Jesus låter dem få som de vill och går genast i båten för att åka över till den motsatta stranden.

Männen som har blivit befriade från demonerna har däremot helt andra känslor. De vill gärna vara tillsammans med sin befriare. I hans närhet känner de sig trygga för de

demoner som har plågat dem och förstört den bästa tiden av deras liv. När Jesus är på väg att stiga i båten håller de sig tätt intill honom. De böjer knä vid hans fötter och ber att få stanna kvar nära honom så att de kan lyssna till varje ord han säger. Men Jesus ber dem gå hem och berätta om de stora ting som Herren har gjort för dem.

Här finns ett arbete för dem att utföra – att gå till sina hedniska hem och berätta om de välsignelser de fått av Jesus. Det är svårt för dem att skiljas från Frälsaren. De kommer att möta stora svårigheter när de återvänder för att vara tillsammans med sina hedniska landsmän, och deras långa isolering från samhället tycks ha gjort dem odugliga för uppgiften. Men så fort Jesus visar dem deras plikt är de beredda att lyda.

Dessa män nöjde sig inte med att berätta om Jesus bara för sina egna familjer och grannar, utan gick runt i hela Dekapolis, och vittnade överallt om hans makt att frälsa och om hur han hade befriat dem från demonerna.

Fastän folket i Gadara inte hade tagit emot Jesus, lämnade han dem inte åt det mörker de hade valt att leva i. När de bad honom gå bort ifrån dem hade de ännu inte hört hans undervisning. De visste inte vad de förkastade. Därför sände han ljuset till dem genom sådana som de inte skulle vägra att lyssna till.

Det var Satan som orsakade att svinen dog. Hans avsikt var att få folket att vända sig bort från Frälsaren och förhindra att evangeliet blev predikat i detta område. Men just denna händelse väckte folket i området som inget annat kunde ha gjort och riktade deras uppmärksamhet mot Kristus. Även om Frälsaren själv lämnade dem, fanns de män som han hade botat kvar för att vittna om hans kraft. De som hade varit medier för mörkrets furste blev förmedlare av ljus och Guds Sons budbärare. När Jesus senare kom tillbaka till Dekapolis flockades människor från den omkringliggande landsbygden runt honom, och under tre dagar fick tusentals människor höra budskapet om frälsning.

De två besatta som Kristus hade botat blev de första missionärer som han sände ut för att undervisa i Dekapolisområdet. Dessa män hade lyssnat till Jesus endast under en kort tid. De hade aldrig hört honom predika. De kunde inte undervisa folket på samma sätt som lärjungarna, som dagligen hade fått vara tillsammans med Kristus. Men de kunde berätta om det de visste, det som de själva hade sett och hört och upplevt av Frälsarens kraft. Detta är vad alla kan göra som har upplevt att Guds nåd har rört vid deras hjärtan. Det är ett sådant vittnesbörd Herren väntar på, och det är bristen på detta vittnesbörd som gör att världen håller på att gå under.

Evangeliet bör inte presenteras som en livlös teori, utan som en levande kraft som kan förändra livet. Gud önskar att hans tjänare skall vittna om att människor genom Guds nåd kan få en Kristuslik karaktär, och att de kan glädja sig i vissheten om hans stora kärlek. Han önskar att vi skall vittna om att han inte kan vara tillfreds förrän alla som vill ta emot

frälsningen är återvunna, och har återfått de heliga rättigheter de har som hans söner och döttrar.

Han tar villigt emot även dem vars liv har varit högst motbjudande för honom. När de ångrar sig och vänder om, ger han dem sin gudomlige Ande och sänder dem till de trolösa för att förkunna hans nåd. Människor som har sjunkit ner till att bli Satans redskap, blir fortfarande genom Kristi kraft förvandlade till att bli rättfärdighetens budbärare. De blir utsända för att berätta om hur stora ting Herren har gjort för dem, och hur han har förbarmat sig över dem.

"Hela dagen skall min tunga lovprisa dig"

Efter att kvinnan från Kapernaum hade blivit botad genom att i tro röra vid Jesus, ville han att hon skulle vittna om den välsignelse hon hade fått. De gåvor som evangeliet erbjuder skall man inte ta emot i smyg eller njuta av i hemlighet.

"Ni är mina vittnen, säger Herren, att jag är Gud." Jes 43:12 .

Vårt vittnesbörd om hans trofasthet är det medel som himlen valt för att uppenbara Kristus för vädden. Vi bör vittna om Guds nåd på det sätt den har uppenbarats genom heliga män i historien, men det som kommer att göra störst intryck är vittnesbördet vi ger om vår egen erfarenhet. Vi är Guds vittnen när vi i våra liv uppenbarar hans gudomliga kraft. Varje människa har ett liv och en erfarenhet som i många avseenden är olik alla andras. Gud önskar att vi skall uttrycka vår tacksamhet till honom på ett sätt som är färgat av vår egen personlighet. När dessa värdefulla vittnesbörd som upphöjer Guds härliga nåd åtföljs av ett Kristuslikt liv, har de en oemotståndlig kraft som verkar till människors frälsning.

Det tjänar till vårt eget bästa att hålla varje Guds gåva levande i våra tankar. Därigenom stärks vår tro så att vi gör anspråk på och tar emot mer och mer av det han har lovat. Vi blir mer uppmuntrade av en enda liten välsignelse vi själva fått från Gud, än av alla berättelser vi kan läsa om andras tro och erfarenheter. Den människa som tar emot Guds nåd skall bli som en vattenrik trädgård. Hon skall tillfriskna snabbt. Hennes ljus skall gå upp i mörkret, och Herrens härlighet skall följa i hennes spår.

Hur skall jag kunna återgälda HERREN alla hans väl-

gärningar mot mig? Jag vill ta frälsningens bägare och

åkalla HERRENS namn. Jag vill infria mina löften till

HERREN inför hela hans folk.

Jag vill sjunga för HERREN så länge jag lever, jag

vill lovsjunga min Gud så länge jag är till. Må mina tankar behaga honom, jag vill glädja mig i HERREN.
Vem kan berätta om HERRENS väldiga gärningar och förkunna allt hans lov?
Åkalla hans namn, gör hans gärningar kända bland folken! Sjung till hans ära, lovprisa honom, tala om alla hans under! Beröm er av hans heliga namn! De som söker HERREN må glädja sig av hjärtat.
Ty din nåd är bättre än liv, mina läppar skall prisa dig. ... Min själ blir mättad av utsökta rätter. Med jublande läppar lovsjunger min mun, när jag kommer ihåg dig på min bädd och tänker på dig under nattens timmar. Ty du är min hjälp, under dina vingars skugga jublar jag.
På Gud förtröstar jag och fruktar inte. Vad kan människor göra mig? Jag har löften att infria till dig, Gud, jag vill ge dig lovoffer Ty du har räddat min själ från döden och mina fötter från fall, så att jag kan vandra inför Gud i de levandes ljus.
Du Israels Helige. Mina läppar skall jubla, när jag lovsjunger dig, ja, min själ som du har friköpt. Min tunga skall hela dagen tala om din rättfärdighet.
Ty du är mitt hopp, Herre, min förtröstan, HERRE, allt ifrån min ungdom. ... Dig gäller alltid mitt lov.
Ditt namn vill jag upphöja bland alla kommande släkten, därför skall folken lova dig alltid och för evigt.

Ps 116:12-14; 104:33,34; 106:2;

105:1-3; 63:4-8; 56:12-14; 71:22-24,5,6; 45:18.

"Ge som gåva vad ni har fått som gåva"

Den inbjudan som finns i evangeliet skall inte begränsas och bara ges till några få utvalda, som vi tror skall ge oss ära om de tar emot den. Vi skall ge budskapet till alla. När Gud välsignar sina barn gör han det inte bara för deras egen skull, utan för hela världens skull. När han ger oss sina gåvor vill han att vi skall mångfaldiga dem genom att ge dem vidare till andra.

Den samaritiska kvinnan som talade med Jesus vid Jakobs brunn ledde andra till Frälsaren så snart hon själv hade funnit honom. Hon visade sig vara en mer verksam missionär än hans egna lärjungar. Lärjungarna såg inget som kunde tyda på att Samarien var ett lovande missionsfält. Deras tankar var fästade på det stora arbete som skulle utföras i framtiden. De såg inte att just där omkring dem fanns en skörd att samla in. Men genom en kvinna som de föraktade fick en hel stad möjlighet att lyssna till Jesus. Hon förde genast ljuset till sina landsmän.

Denna kvinna visar vad en praktisk tro på Kristus kan uträtta. Varje sann lärjunge föds in i Guds rike som missionär. Så snart han har lätt känna Frälsaren vill han göra honom känd för andra. Den sanning som frälser och heliggör kan inte hållas instängd i hans hjärta. Den som dricker av det levande vattnet blir själv en livets källa. Den som tar emot blir en som ger. Kristi nåd i själen är som en källa i öknen, som väller fram och uppfriskar alla, och gör dem som håller på att förgås ivriga att dricka av livets vatten. När vi utför detta arbete får vi en större välsignelse än om vi bara arbetar för egna fördelar. När vi arbetar för att sprida de goda nyheterna om frälsning, dras vi närmare Frälsaren.

Herren säger om dessa som tar emot hans nåd: "Jag skall låta dem själva och landet runt omkring min höjd bli till välsignelse. Jag skall låta det regna i rätt tid, regnskurar av välsignelse." Hes 34:26.

"På den sista dagen, den största i högtiden, stod Jesus och ropade: 'Om någon törstar, så kom till mig och drick! Den som tror på mig, ur hans innersta skall strömmar av levande vatten flyta fram, som Skriften säger.'" Joh 7:37, 38.

De som tar emot bör också ge vidare till andra. Från alla håll kommer det rop om hjälp. Gud kallar oss att villigt tjäna våra medmänniskor. Det gäller att vinna evighetens krona, förvärva himmelriket och upplysa en värld som håller på att gå under i okunnighet.

"Säger ni inte att det ännu är fyra månader kvar till skörden? Men se, jag säger er: Lyft blicken och se hur fälten har vitnat till skörd. Redan nu får den som skördar sin lön. Han samlar in frukt till evigt liv." Joh 4:35, 36.

"Jag är med er alla dagar"

Under tre års tid var lärjungarna tillsammans med Jesus och såg hans underbara exempel. Dag efter dag vandrade de med honom och talade med honom. De hörde honom uppmuntra de trötta och nedtyngda, och såg hur han använde sin kraft för att bota de sjuka och hjälpa de lidande. När tiden kom då han skulle lämna dem, gav han dem nåd och kraft att föra hans arbete vidare i hans namn.

De skulle sprida hans evangelium om kärlek och helande överallt. Och Frälsaren lovade att han alltid skulle vara med dem. Genom den helige Ande skulle han vara ännu närmare dem än då han vandrade synlig bland människorna.

Det arbete som lärjungarna gjorde, skall vi också göra. Varje kristen skall vara en missionär. När vi arbetar för dem som behöver hjälp skall vi visa sympati och medlidande, och på ett självuppoffrande sätt göra allt vi kan för att lindra nöden bland lidande människor.

Alla kan finna något att göra. Ingen behöver känna att det inte finns någon uppgift för honom att utföra för Kristus. Frälsaren identifierar sig med varje människa. För att vi skulle bli medlemmar i den himmelska familjen, blev han medlem i den jordiska familjen. Han är Människosonen, och därmed en bror till alla Adams söner och döttrar. De som följer honom får inte vara likgiltiga inför den värld som håller på att gå under runt omkring dem. De är en del av mänskligheten stora familj, och himlen ser på dem som bröder och systrar till både syndare och heliga.

Miljoner och åter miljoner som lever i sjukdom, okunnighet och synd har aldrig hört talas om Kristi kärlek till dem. Vad skulle vi önska att de gjorde för oss, om rollerna vore ombytta? Allt detta skall vi göra för dem, så långt det står i vår makt. Kristi levnadsregel, efter vilken vi alla skall stå eller falla i domen, är denna: "Allt vad ni vill att människorna skall göra er, det skall ni också göra dem." Matt 7:12.

Vi står i skuld till alla som inte har fått samma förmåner som vi, vare sig det gäller kunskap, bildning, en ädel karaktär, kristen utbildning eller andliga erfarenheter. Och så långt det står i vår makt, skall vi hjälpa dem som inte är lika gynnade som vi är. Om vi är starka skall vi stödja de svaga.

Härlighetens änglar, som alltid ser vår himmelske Fars ansikte, gläder sig åt att kunna hjälpa hans minsta. Änglar är alltid närvarande där de behövs mest, hos dem som har det svårast i kampen mot det egna jaget, och som lever i de mest nedbrytande omgivningar. De har fått som sitt särskilda ansvar att hjälpa de människor som är svaga och ängsliga, och som har många motbjudande karaktärsdrag. Det som självviska människor skulle se som ett förödmjukande arbete, nämligen att hjälpa dem som är eländiga och har dåliga karaktärsegenskaper, är det arbete som rena, syndfria, änglar från himlens palats utför.

För Jesus var inte himlen en åtråvärd plats så länge vi var förlorade. Han lämnade de himmelska salarna för att leva ett liv fyllt av hån och förakt, och för att dö en skamlig död. Han som ägde himlens ovärderliga skatter blev fattig, för att vi genom hans fattigdom skall kunna bli rika. Vi skall följa i hans fotspår.

Den som blir ett Guds barn borde från den stunden se sig själv som en länk i den kedja som sänkts ner för att rädda världen. Han borde se sig själv som förenad med Kristus i hans barmhärtiga plan att söka upp och rädda de förlorade.

Många tycker att det skulle vara en stor förmån att få besöka de platser Jesus besökte när han levde här på jorden, att gå där han gått, att se sjön vid vars stränder han älskade att undervisa, och se kullarna och dalarna som han ofta lät ögonen vila på. Men vi behöver inte åka till Nasaret, Kapernaum eller Betania för att gå i Jesu fotspår. Vi ser hans fotspår vid den sjukes säng, i de fattigas skjul, i trängseln på bakgatorna i storstaden och vid varje annan plats där det finns människohjärtan som behöver tröst.

Det är vår uppgift att ge mat till de hungriga, kläder till de nakna och tröst till dem som lider och har det svårt. Vi skall hjälpa dem som är förtvivlade och ingjuta mod i dem som är utan hopp.

När Kristi kärlek kommer till uttryck i osjälviskt arbete för andra, kommer detta att göra mer för att omvända den orättfärdige än svärdet och domstolen kan göra. Dessa är visserligen nödvändiga för att avskräcka lagöverträdaren, men en kärleksfull missionsarbetare kan göra mer än det. Ofta är det så att det hjärta som hårdnar vid tillrättavisning, kommer att mjukna inför Kristi kärlek.

En missionsarbetare kan inte bara lindra fysiska sjukdomar, utan kan också leda syndaren till den store Läkaren som förmår rena själen från syndens spetälska. Genom sina tjänare önskar Gud att de sjuka, de olycksdrabbade och de som är besatta av onda andar skall höra hans röst. Genom sina mänskliga redskap vill han vara en sådan tröstare som världen aldrig mött.

Frälsaren har gett sitt dyrbara liv för att grunda en församling som kan hjälpa dem som lider, som sörjer och som kämpar mot frestelser. En grupp troende kan vara fattiga, outbildade och okända, men i Kristus kan de utföra ett arbete i hemmet, i samhället och till och med i avlägsna områden, vars resultat skall sträcka sig in i evigheten.

Kristus säger detsamma till sina efterföljare i dag som han sade till sina första lärjungar:

"Jag har fått all makt i himlen och på jorden. Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar!" "Gå ut i hela världen och predika evangelium för hela skapelsen." Matt 28:18, 19; Mark 16:15.

Och för oss gäller också löftet om hans närvaro: "Och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut." Matt 28:20.

Idag strömmar inga nyfikna folkskaror ut till ödemarken för att se och höra Kristus. Hans röst hörs inte i trängseln på gatorna. Det är ingen som ropar från vägkanten: "Jesus från Nasaret går förbi."rätt

Ändå är det sant. Kristus vandrar osynlig fram på våra gator. Han kommer till våra hem med ett budskap om nåd. Han väntar på att få samarbeta med alla som vill arbeta i hans namn. Han är mitt ibland oss för att hela oss och välsigna oss, om vi tar emot honom.

Så säger HERREN: Jag bönhör dig i nådens tid, jag

hjälper dig på frälsningens dag. Jag skall bevara dig

och göra dig till ett förbund för folket, för att upprätta

landet och utskifta de förödda arvslotterna och säga

till de fångna: 'Drag ut', och till dem som sitter i mörk-

ret: 'Kom fram' Jes. 49:8, 9.

Hur ljuvliga är inte glädjebudbärarens fotsteg när

han kommer över bergen och förkunnar frid, bär fram

goda nyheter och förkunnar frälsning och säger till

Sion: 'Din Gud är konung!'Jes 52:7.

Brist ut i jubel tillsammans ... ty HERREN tröstar

sitt folk ... HERREN uppenbarar sin heliga arm inför

alla hednafolkens ögon, alla jordens ändar skall se vår

Guds frälsning. Verserna 9, 10.

Kapitel 7.—Samarbete mellan Gud och människa

Läkaren bör samarbeta med Kristus i sitt arbete för de sjuka. Frälsaren arbetade för att hjälpa människor både själsligt och fysiskt. Det evangelium han förkunnade var ett budskap om andligt liv och fysisk återställelse. Befrielse från synd och botande av sjukdom hörde samman. Samma arbete har blivit anförtrott åt den kristne läkaren. Han skall förena sig med Kristus i arbetet att lindra både fysisk och andlig nöd hos sina medmänniskor. Han borde vara en nådens budbärare för den sjuke genom att komma med läkedom för såväl den sjuka kroppen som den syndsjuka själen.

Kristus är den verklige ledaren i allt hälsoarbete. Han är överläkaren, och står vid sidan av varje gudfruktig läkare som arbetar för att lindra människors lidande. Samtidigt som läkaren använder naturens botemedel mot kroppsliga sjukdomar, borde han också visa sina patienter till honom som kan bota både kroppens och själens sjukdomar. Läkaren kan endast understödja det arbete som Kristus utför. Han försöker hjälpa naturens egen läkningsprocess, men det är Kristus som botar. Läkaren försöker bevara liv, Kristus ger liv.

Källan till helande

När Frälsaren gjorde sina underverk uppenbarade han den kraft som ständigt är verksam för människan, för att uppehålla och hela henne. Genom naturens medel arbetar Gud, dag efter dag, timme efter timme, stund efter stund, för att hålla oss vid liv, bygga upp oss och återställa oss. När någon del av kroppen skadas börjar genast en läkningsprocess. Naturens egna läkande krafter sätts i arbete för att återställa hälsan. Men det är Guds kraft som verkar genom dessa medel. All livgivande kraft kommer från honom. När någon tillfrisknar från sjukdom är det Gud som återställer honom.

Sjukdom, lidande och död är orsakade av en fientlig makt. Satan är den som förstör, Gud är den som återställer.

De ord som Gud talade till Israel gäller lika mycket dem som i dag återfår kroppens eller själens hälsa. "Jag är Herren, den som botar dig." 2 Mos 15:26 .

Guds önskan för varje människa finns uttryckt i orden: "Älskade broder, jag hoppas att det går väl för dig i allt, och att du är frisk liksom det står väl till med din själ." 3 Joh 2.

Det är "han som förlåter dig alla dina synder och botar alla dina sjukdomar, han som återlöser ditt liv från förgängelsen och kröner dig med nåd och bannhärtighet". Ps 103:34.

När Kristus botade sjukdomar varnade han många av dem som hade blivit botade: "Synda inte mer, så att inte något värre drabbar dig." Joh 5:14. Därmed gjorde han det

klart för dem att de hade dragit på sig sjukdomen genom att bryta mot Guds lagar, och att de kunde bevara hälsan endast genom att lyda dessa lagar.

Läkaren borde undervisa sina patienter om att de skall samarbeta med Gud i arbetet att återställa hälsan. Läkaren får en ständigt växande insikt i det faktum att sjukdom kommer som en följd av synd. Han vet att naturens lagar, precis som de tio budorden, är instiftade av Gud, och att man kan återfå och bevara hälsan bara genom att följa dessa lagar. Han möter många som lider på grund av sina skadliga vanor, och som skulle kunna bli friska om de själva gjorde vad de kunde för att återvinna hälsan. De behöver undervisas om att varje vana som förstör de fysiska, mentala eller andliga krafterna är synd, och att hälsa endast kan återvinnas genom lydnad för de lagar som Gud har instiftat för mänskligheten bästa.

Om en läkare ser en patient som lider av en sjukdom som är orsakad av dåliga mat- eller dryckesvanor eller andra felaktiga vanor, och han ändå låter bli att tala om detta för patienten, skadar han sin medmänniska. Drinkare, våldsmän och de som ger efter för lösaktighet, är alla exempel som vädjar till läkaren att klart och tydligt förklara att synd orsakar lidande. De som förstår livets lagar borde arbeta ivrigt för att motverka orsakerna till sjukdom. Hur kan läkaren hålla tyst, han som ser denna ständiga kamp mot smärta och hela tiden arbetar för att lindra lidande? Är han kärleksfull och barmhärtig om han försummar att lära sina patienter att sträng återhållsamhet är ett botemedel mot sjukdom?rätt

Låt det stå klart för alla att den väg som Guds bud visar oss är livets väg. Gud har fastställt naturens lagar, men hans lagar är inte godtyckliga krav. Varje "du skall inte", vare sig det gäller fysisk eller moralisk lag, innehåller ett löfte. Om vi lyder dessa lagar kommer välsignelse att följa oss i det vi gör. Gud tvingar oss aldrig att göra det rätta, men han försöker rädda oss från det onda och leda oss till det goda.

Vi behöver uppmärksamma de lagar som israeliterna undervisades om. Gud gav dem noggranna instruktioner angående deras livsvanor. Han undervisade dem om de lagar som hade att göra med både deras fysiska och andliga väl, och på villkor att de var lydiga försäkrade han dem: "Herren skall låta varje sjukdom vika från dig". 5 Mos 7:15.

"Lägg på hjärtat alla de ord som jag i dag gör till vittnenmot er." "Ty de är liv för var och en som finner dem och läkedom för hela hans kropp." 5 Mos 32:46; Ords 4:22.

Gud önskar att vi skall nå den fullkomlighet som möjliggjorts genom Kristus. Han kallar oss att göra ett val. Han vill att vi skall ställa oss på den rätta sidan och förena oss med himmelska krafter, och välja att leva efter principer som kan återställa den gudomliga avbilden i oss. Han har uppenbarat dessa livsprinciper för oss i det skrivna

ordet och i naturens bok. Det är vår uppgift att lära känna dessa principer, och genom lydnad samarbeta med honom så att kroppens och själens hälsa återställs.

Människan behöver förstå att bara om hon tar emot Kristi nåd, kan hon få del av lydnadens fulla välsignelse. Det är hans nåd som ger oss kraft att lyda Guds lagar. Det är den som hjälper oss att bryta oss loss från onda vanor. Det är den enda kraft som kan göra oss orubbliga och hålla oss kvar på den rätta vägen.

När vi tar emot evangeliet i dess renhet och kraft, är det ett botemedel för alla de sjukdomar som uppkommit på grund av synden. Rättfärdighetens Sol stiger upp "med läkedom under sina vingar". Mal 4:2. Inget av det som världen har att erbjuda kan hela ett brustet hjärta, ge frid åt ett oroligt sinne, ta bort bekymmer, eller hålla sjukdom borta. Berömmelse, intelligens eller talang – allt är maktlöst när det gäller att glädja ett sorgset hjärta eller återupprätta ett förspillt liv. Människans enda hopp är att få del av Guds liv.

Den kärlek som Kristus låter flöda genom hela varelsen är en livgivande kraft. Den har en helande inverkan på varje livsviktigt organ – hjärnan, hjärtat och nerverna. Den stimulerar de högsta krafterna hos människan till aktivitet. Den befriar själen från skuld, sorg, oro och bekymmer som förstör livskrafterna, och för med sig inre ro och balans. Den ger en glädje till själen som ingenting här på jorden kan förstöra – en glädje i den helige Ande – en glädje som ger hälsa och liv.

Vår Frälsares ord "Kom till mig ... så skall jag ge er vila", är en ordination som kan bota fysiska, mentala och andliga åkommor. Matt 11:28. Jesus ömmar för människor fastän de har dragit lidande över sig själva genom sitt felaktiga sätt att leva och handla. Hos honom kan de få hjälp. Han kommer att göra stora ting för dem som förtröstar på honom.

Synden har under århundraden fått ett allt stadigare grepp om mänskligheten. Satan har genom lögner och listiga knep fördunklat Guds ord, när han kastat sin egen tolknings svarta skugga över det, så att människor börjat tvivla på Guds godhet. Men Fadern har trots det inte låtit sin nåd och kärlek upphöra att flöda i strida strömmar ner till jorden. Om människor bara ville öppna själens fönster mot himlen i tacksamhet för de gudomliga gåvorna, skulle en flod av helande kraft strömma in i deras liv.

En läkare som vill vara en trogen medarbetare till Kristus kommer att sträva efter att vara skicklig på alla områden i sitt arbete. Han kommer att studera flitigt för att kunna vara väl kvalificerad för sitt ansvarsfulla yrke, och kommer hela tiden att försöka nå en högre standard genom att skaffa sig mera kunskap, utveckla större skicklighet och få en djupare insikt. Varje läkare borde inse att om han gör ett dåligt, ineffektivt arbete skadar han inte bara de sjuka, utan gör också orätt mot sina kollegor. Om en läkare nöjer sig med

en låg nivå när det gäller skicklighet och kunskap, nedvärderar han inte bara sitt yrke, utan vanärar också Kristus, som är alla läkares överläkare.

De som märker att de inte passar för att arbeta med sjuka borde välja något annat yrke. Men de som är väl lämpade för detta arbete, men saknar tillräcklig medicinsk utbildning, kan göra en god insats genom att utföra mindre ansvarsfulla uppgifter och arbeta troget som sjuksköterskor. Medan de tåligt utför sitt arbete under kunniga läkare, kan de hela tiden lära sig mera genom att ta vara på varje tillfälle att få mer kunskap, och med tiden kan de bli fullt kvalificerade att arbeta som läkare. Som medarbetare till den store Läkaren, borde de yngre läkarna i sin tjänst för de sjuka "inte ta emot Guds nåd förgäves . . ., inte väcka anstöt i någonting, så att tjänsten inte smutskastas, men i allt visa sig vara Guds tjänare". 2 Kor 6:14 .

Guds mål för oss är att vi ständigt skall gå framåt i vår utveckling. En sann missionsläkare kommer hela tiden att utveckla en större skicklighet i sitt arbete. Man borde kontakta begåvade kristna läkare som har stor yrkeskunnighet, och uppmuntra dem att arbeta för Gud på platser där de kan utbilda och träna upp andra till att bli hälsomissionsarbetare.

Läkaren borde samla Guds ords ljus i sitt sinne. Han borde hela tiden växa till i nåd. För honom skulle religionen inte bara vara ett av många inflytanden. Den skulle i stället vara det inflytande som dominerar över alla andra inflytanden. Han borde handla utifrån höga och heliga motiv – motiv som är starka därför att de kommer från honom som gav sitt liv för att ge oss kraft att övervinna det onda.

Om läkaren troget och uthålligt strävar efter att bli skicklig i sitt yrke, om han överlåter sitt liv till tjänst för Kristus, och tar sig tid till att rannsaka sitt eget hjärta, kommer han att förstå de hemligheter som han har att göra med i sitt heliga kall. Han kan disciplinera sig och utbilda sig, så att alla som kommer i kontakt med honom kan se vilken utomordentlig utbildning och visdom den människa kan få som är förenad med visdomens och kraftens Gud.

Inte i något annat yrke är det så nödvändigt att ha en nära gemenskap med Kristus som i läkaryrket. Den som vill utföra en läkares arbete på rätt sätt måste leva som en kristen varje dag och varje stund. Patientens liv ligger i läkarens händer. En obetänksam diagnos, en felaktig ordination i ett känsligt fall, en oförsiktig rörelse med handen vid en operation, om än liten som en hårsmån, kan göra att ett liv offras och dess öde avgörs för evigheten. Vilken allvarlig tanke! Hur viktigt är det inte att läkaren alltid står under den gudomlige Läkarens ledning!rätt

Frälsaren vill hjälpa alla som ber honom om visdom och klara tankar. Och vem behöver visdom och klara tankar mer än läkaren, han vars beslut får sådana avgörande

följder? Den som försöker förlänga liv borde i förtröstan se upp till Kristus och be att han skall leda honom i allt han gör. Frälsaren kommer att ge honom finkänslighet och skicklighet när han har svåra sjukdomsfall att ta sig an.

Underbara tillfällen öppnar sig för dem som arbetar för sjuka. Det är viktigt att patienterna förstår att allt läkaren gör för att de skall bli friska, gör han för att hjälpa dem att samarbeta med Gud i kampen mot sjukdomen. De behöver få klart för sig att för varje steg de tar i harmoni med Guds lagar, kan de räkna med att få gudomlig kraft till hjälp.

De som är sjuka och lider kommer att ha mycket större förtroende för den läkare som de är övertygade om älskar och fruktar Gud. De litar på vad han säger. De känner sig trygga med honom och litar på den behandling han ger.

Den läkare som känner Herren Jesus har förmånen att genom bön inbjuda honom att vara med i behandlingsrummet. Före en svår operation borde han be den store Läkaren om hjälp. Han kan försäkra patienten om att Gud kommer att leda honom tryggt genom operationen, och att Gud är en säker tillflykt i alla svåra stunder för dem som förtröstar på honom. Den läkare som inte kan göra detta kommer att misslyckas i det ena fallet efter det andra, som annars kunde ha haft en lycklig utgång. Om han genom sina ord kunde inspirera patienterna att tro på den förbarmande Frälsaren, som känner all vår ångest, och kunde lägga fram själens behov inför Gud i bön, skulle patienterna oftare tryggt komma igenom kriserna.

Endast han som kan läsa människors hjärtan vet med vilken vånda och skräck många patienter går med på att lägga sig på operationsbordet. De inser vilken fara de svävar i. Även om de litar på läkarens skicklighet, vet de att han inte är ofelbar. Men när de ser att han böjer sig i bön och ber om Guds hjälp inger detta förtroende. Tacksamhet och förtröstan öppnar hjärtat för Guds helande kraft. All energi som finns i kroppen vitaliseras och livets krafter segrar.

Även för läkaren är Frälsarens närhet en källa till styrka. Ansvaret och riskerna i arbetet skrämmer honom ofta, och denna känsla av ovisshet och rädsla skulle kunna försämra hans förmåga. Men förvissningen om att den gudomlige Rådgivaren står vid hans sida för att leda honom och styrka honom, ger honom lugn och mod. Då Kristus rör vid läkarens hand får han ny kraft, lugn, säkerhet och styrka.

När krisen tryggt är över, och man kan vara säker på att allt kommer att gå bra, borde läkaren använda en kort stund i bön tillsammans med patienten. Läkaren kan då ge uttryck för sin tacksamhet för det liv som blivit räddat. När patienten uttrycker sin tacksamhet till läkaren bör denne ge äran till Gud. Säg till patienten att hans liv har sparats därför att han var under den himmelske Läkarens beskydd.

Den läkare som utför sitt arbete på detta sätt, leder sin patient till honom som allt liv är beroende av och som fullständigt kan frälsa alla som kommer till honom.

Att vårda själen

Allt hälsomissionsarbete borde genomsyras av ett djupt intresse för människors frälsning. Till läkaren, i lika hög grad som till evangeliets förkunnare, har Gud gett det högsta förtroende som någonsin getts till människor. Vare sig han är klar över det eller inte, har varje läkare ansvar för människors själsliga hälsa.

Det händer alltför ofta att läkaren i sin nära kontakt med sjukdom och död förlorar det eviga livets allvar ur sikte. I sin uppriktiga ansträngning att avvärja farorna för kroppen, glömmer han farorna som hotar själen. Den människa han arbetar för kanske håller på att tappa greppet om livet. De sista möjligheterna glider ifrån honom. Denna människas liv måste läkaren ställas inför igen vid Kristi domstol.

Ofta går vi miste om de dyrbaraste välsignelserna därför att vi försummar att tala ett ord i rätt tid. Om vi inte lägger märke till och tar vara på dessa gyllene tillfällen, kommer de att gå förlorade. Vid sjuksängen borde man inte tala om läropunkter eller kontroversiella frågor. Led den sjukes tankar till honom som är villig att frälsa alla som kommer till honom i tro. Försök på ett uppriktigt och ömt sätt att hjälpa den som svävar mellan liv och död.

Den läkare som vet att Kristus är hans personlige Frälsare, därför att han själv har blivit ledd till tryggheten hos Kristus, vet hur han skall behandla oroliga, skuldtyngda och syndsjuka människor som vänder sig till honom för att få hjälp. Han kan svara på deras fråga: "Vad skall jag göra för att bli frälst?" Han kan berätta om Frälsarens kärlek. Han kan av egen erfarenhet berätta om den kraft som finns i ånger och tro. Enkelt och innerligt kan han lägga fram själens behov inför Gud i bön, och också uppmuntra den sjuke att själv be om och ta emot den nåd som Frälsaren i sin barmhärtighet vill ge. När han gör sitt arbete vid sjuksängen på detta sätt, och försöker tala ord som kan ge hjälp och tröst, kommer Herren att arbeta med och genom honom. När den sjukes tankar leds till Frälsaren kommer Kristi frid att fylla hans hjärta, och den andliga hälsa som han då får blir en Guds hjälpande hand för att återställa hans kroppsliga hälsa.

I sitt arbete för den sjuke får läkaren ofta tillfälle att också hjälpa den sjukes vänner. När vännerna står hjälplösa vid den lidandes säng, utan att kunna göra det minsta för att lindra lidandet, mjuknar deras hjärtan. Ofta berättar de för läkaren om den sorg som de döljer för andra. Då är tillfället inne att leda dessa sörjande människor till honom som har inbjudit alla som är trötta och bär på tunga bördor att komma till honom. Ofta kan läkaren be för dem och med dem, och lägga fram deras behov inför honom som kan bota all sjukdom och lindra all sorg.

Guds löften

Läkaren har många goda tillfällen att berätta för sina patienter om löftena som finns i Guds ord. Han kan hämta fram skatter från Guds förrådshus, nytt och gammalt, och nu och då tala ord som ger patienten den tröst och vägledning han längtar efter. Läkaren skulle göra sitt sinne till ett förrådshus för livgivande tankar. Han borde studera Guds ord flitigt så att han lär känna de löften som finns där. Han borde lära sig att citera de trösterika ord som Kristus talade under sin verksamhet här på jorden när han undervisade och botade de sjuka. Han borde berätta om hur Kristus botade sjuka, och tala om hans ömhet och kärlek. Han borde aldrig försumma att rikta patienternas tankar till Kristus, Överläkaren.

Samma kraft som Jesus använde då han gick här på jorden finns i Guds ord. Det var genom sitt ord som Jesus botade sjuka och drev ut onda andar. Genom sitt ord stillade han stormen och väckte upp döda, och folket vittnade om att det fanns kraft i hans ord. Han talade Guds ord till människorna på sin tid liksom han hade talat till alla profeterna och lärarna i Gamla Testamentet. Hela Bibeln är en uppenbarelse av Kristus.

Vi bör ta emot Bibeln som Guds ord till oss, inte bara i skriven form, utan som om Gud talade orden till oss. När de sjuka kom till Kristus såg han framför sig inte bara dem som då bad om hjälp, utan också alla som i framtiden skulle komma till honom med samma behov och samma tro. När han sade till den lame: "Var vid gott mod, mitt barn. Dina synder är förlåtna", och när han sade till kvinnan från Kapernaum: "Min dotter, din tro har frälst dig. Gå i frid", då talade han också till andra lidande, syndtyngda människor som skulle söka hans hjälp. Matt 9:2; Luk 8:48.

På samma sätt är det med alla löften i Guds ord. Genom dem talar han till oss personligen, lika tydligt som om vi hörde hans röst. Det är genom dessa löften som Kristus förmedlar sin nåd och kraft till oss. De är blad från det livets träd som "ger läkedom åt folken". Upp 22:2. När man tar emot dem och de blir en del av ens liv, ger de styrka åt karaktären, och inspiration och kraft i livet. Inget annat medel har en sådan läkande kraft. Inget annat kan ingjuta det mod och den tro som ger livskraft åt hela vår varelse.

Till den som står skälvande av rädsla vid gravens brant, och till den som är nedtyngd och trött av lidande och synd, kan läkaren, när han får tillfälle, upprepa Frälsarens ord – för allt som står skrivet i Bibeln kommer från honom:rätt

"Frukta inte, ty jag har återlöst dig, jag har kallat dig vid namn, du är min. Om du än måste gå genom vatten, är jag med dig, eller genom strömmar, så skall de inte dränka dig. Om du än måste gå genom eld, skall du inte bli svedd, lågan skall inte bränna dig. Ty jag är HERREN, din Gud, Israels Helige, din Frälsare. ... Eftersom du är dyrbar i mina ögon,

högt aktad och älskad av mig." "Det är jag, jag som för min egen skull stryker ut dina överträdelser, dina synder kommer jag inte mer ihåg." "Frukta inte, ty jag är med dig." Jes 43:1-4, 25, 5.

"Som en far förbarmar sig över barnen, så förbarmar sig HERREN över dem som fruktar honom. Ty han vet hur vi är skapade, han täuker på att vi är stoft." Ps 103:13, 14.

"Bekänn nu din missgärning, att du har avfallit från HERREN, din Gud." "Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfardighet." Jer 3:13; 1 Joh 1:9.

"Jag har utplånat dina överträdelser som ett moln, dina synder som en sky. Vänd om till mig, ty jag har återlöst dig." Jes 44:22.

"Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger HERREN. Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita, om de än är röda som scharlakan, skall de bli vita som ull. Om ni är villiga att höra, skall ni få äta landets goda." Jes 1:18, 19.

"Med evig kärlek har jag älskat dig, därför låter jag min nåd förbliva över dig." "Då ... dolde jag ett ögonblick mitt ansikte för dig, men med evig nåd vill jag förbarma mig över dig." Jer 31:3; Jes 54:8 .

"Låt inte era hjärtan oroas." "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan frid som världen ger. Låt inte era hjärtan oroas och var inte modlösa." Joh 14:1, 27.

"En man skall vara som en tillflykt i stormen, som ett skydd mot störtskuren, som vattenbäckar i en ödemark, som skuggan av en väldig klippa i ett törstigt land." Jes 32:2.

"De betryckta och fattiga söker förgäves efter vatten, deras tunga förtorkar av törst. Men jag, HERREN, skall bönhöra dem, Israels Gud skall inte överge dem." Jes 41:17.

"Så säger HERREN, han som skapade dig ... jag skall utgjuta vatten över det som törstar och strömmar över det torra. Jag skall utgjuta min Ande över dina barn, min välsignelse över dina avkomlingar." Jes 44:2, 3.

"Vänd er till mig och bli frälsta, ni jordens alla ändar." Jes 45:22.

"Han tog på sig våra svagheter och våra sjukdomar bar han." "Han var sargad för våra överträdelsers skull och slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom, för att vi skulle få frid, och genom hans sår blir vi helade." Matt 8:17; Jes 53:5 .

Kapitel 8.—Läkaren, en Lärare

En sann läkare är också en lärare. Han förstår att han har ett ansvar, inte bara för de sjnka som är under hans vård, utan också för människorna i det samhälle där han bor. Han vakar över både den fysiska och den moraliska hälsan. Han strävar inte bara efter att lära ut riktiga behandlingsmetoder för olika sjukdomar, utan försöker också att uppmuntra människor till goda levnadsvanor och att sprida kunskap om rätta principer.

Behov för hälsoupplysning

Aldrig tidigare har det varit större behov för hälsoupplysning än nu. Trots alla de fantastiska framsteg som gjorts när det gäller att göra livet bekvämare och lättare för människor, också inom hälso- och sjukvården, är nedgången i fysisk styrka och uthållighet oroväckande. Detta borde uppmärksammas av alla som ömmar för sina medmänniskors välmående.

Vår konstlade civilisation uppmuntrar till dåliga vanor som går tvärt emot goda principer. Sedvänjor och mode strider mot naturen. Den livsstil som uppmuntras, och de laster detta leder till, gör att både fysisk och mental styrka blir mer och mer försvagad och belastar mänskligheten med en överväldigande börda. Omåttlighet, kriminalitet, sjukdom och misär finns överallt.

Många bryter mot hälsans lagar på grund av okunnighet, och de behöver undervisning. Men de flesta handlar mot bättre vetande. Dessa behöver upplysas om hur viktigt det är att de lever i överensstämmelse med det de vet är riktigt. Läkaren har många tillfällen att både förmedla kunskap om hälsoprinciper, och att visa hur viktigt det är att leva efter dem i det praktiska livet. Genom rätt undervisning kan han göra mycket för att rätta till felaktigheter som orsakar omätlig skada.

Det frikostiga användandet av giftiga droger lägger grunden till en mängd sjukdomar och orsakar andra problem som är ännu allvarligare. När sjukdomen kommer är det många som inte vill göra sig besväret att ta reda på vad som är orsaken till deras lidande. Det viktigaste för dem är att bli av med smärta och obehag. Därför använder de något universalbotemedel utan att veta så mycket om dess verkliga egenskaper. Eller också tar de kontakt med en läkare för att få ett läkemedel som kan motverka följderna av en felaktig livsstil, utan att ha någon tanke på att förändra sina ohälsosamma vanor. Om de inte märker en förbättring omedelbart, försöker de med en annan medicin, och sedan med ytterligare en. Så fortsätter den onda cirkeln.

Folk behöver upplysning om att droger inte botar sjukdomar. Det är sant att de ibland ger tillfällig lindring, och att patienten tycks bli bättre på grund av drogen, men detta sker därför att naturen har tillräckligt med livskraft för att driva ut giftet och ställa tillrätta de

felaktiga förhållanden som orsakat sjukdomen. Hälsan återvinns trots drogen. Men i de flesta fall förändrar drogen bara sjukdomen så att den kommer till uttryck i en annan form på ett annat ställe. Ofta kan det tyckas som om verkningarna från giftet har övervunnits för en tid, men de blir kvar i kroppen och orsakar stor skada vid en senare tidpunkt.

Genom att använda giftiga droger drar många över sig livslång sjukdom. På så sätt går många liv förlorade som annars kunde ha räddats, om naturliga metoder och botemedel använts. De gifter som finns i många så kallade läkemedel skapar vanor och begär som förstör både kropp och själ. Många av de patenterade mirakelmedel som är så populära idag, och till och med några av de droger som läkare skriver ut, bidrar till att lägga grunden till missbruk av alkohol, opium och morfin, som är till så stor förbannelse för sarnhället.

Det enda hoppet om en förbättring ligger i att man undervisar folket om de rätta principerna. Läkare borde undervisa människorna om att de återuppbyggande krafterna inte finns i droger utan i naturen. Sjukdom är naturens ansträngning att befria kroppen från förhållanden som orsakats av att man brutit mot hälsans lagar. Om någon blir sjuk borde man ta reda på vad som är orsaken till sjukdomen. Ohälsosamma förhållanden borde rättas till, dåliga vanor ändras. Sedan borde man hjälpa naturen i dess arbete att driva ut orenheter och återställa det rätta tillståndet i kroppen.

Naturliga botemedel

Frisk luft, solljus, avhållsamhet, vila, motion, rätt kost, vatten och förtröstan på gudomlig kraft – dessa är de verkliga botemedlen. Alla borde känna till naturens botemedel och lära sig hur man använder dem. Det är nödvändigt att både förstå de principer som gäller vid behandlingen av sjuka och att få praktisk träning, så man kan använda denna kunskap på rätt sätt.

Att använda naturliga botemedel kräver en omsorg och ett arbete som många inte är villiga att lägga ner. Naturens läkande och uppbyggande process sker gradvis, och för den otålige tycks den gå långsamt. Att ge upp skadliga vanor kräver uppoffring, men i det långa loppet kommer det att visa sig att naturen, när den får arbeta ostört, gör sitt arbete väl och med stor visdom. Den som uthålligt följer naturens lagar kommer att få sin belöning i form av en frisk kropp och ett friskt sinne.

I allmänhet ägnas alltför lite uppmärksamhet åt hur man skall bevara hälsan. Det är mycket bättre att förebygga sjukdomen än att veta hur man skall behandla den när den väl har kommit. Det är varje människas plikt att lära känna livets lagar och följa dem samvetsgrant, inte bara för sin egen skull utan också av hänsyn till andra människor. Alla behöver lära känna den mest fantastiska av alla organismer, människokroppen. Vi borde förstå hur de olika kroppsorganen fungerar, och hur de alla är beroende av varandra för

att fungera bra. Vi borde studera hur sinnet påverkar kroppen och hur kroppen påverkar sinnet, och lära känna de lagar som gäller för dem.

Förberedelse för livets kamp

Vi kan inte nog ofta bli påminda om att hälsan inte kommer av en slump. Den kommer som en följd av att man lyder lagar. Detta är något som de tävlande i friidrott och kraftsporter har insett. De förbereder sig mycket noggrant. De underkastar sig grundlig träning och sträng disciplin. Alla deras vanor på det fysiska området regleras noga. De vet att försummelse, överdrift eller slarv som försvagar eller skadar något av kroppens organ eller funktioner, helt säkert skulle leda till nederlag.

Hur mycket viktigare är det inte att visa en lika stor noggrannhet när man vill försäkra sig om framgång i livets kamp. Det är inga låtsasstrider vi deltar i. Vi kämpar i en strid med eviga följder. Vi måste möta osynliga fiender. Onda änglar kämpar för att vinna herraväldet över varje människa. Allt som försvagar hälsan minskar inte bara våra fysiska krafter, utan har också en tendens att försvaga våra mentala och moraliska krafter. När vi ger efter för någon ohälsosam vana blir det svårare för oss att skilja mellan rätt och fel, och därigenom blir det också svårare att stå emot det onda. Det ökar risken för att misslyckas och lida nederlag.

"Ni vet ju att alla löparna i en tävling springer men att bara en får priset." 1 Kor 9:24 . I den kamp vi deltar i kan alla vinna som disciplinerar sig och lyder de rätta principerna. Att följa dessa principer i livets små detaljer betraktas alltför ofta som oviktigt – något som är alltför oväsentligt för att bry sig om. Men när vi tänker på vad som står på spel, är ingenting som vi har att göra med av liten betydelse. Varje handling kommer att väga på den vågskål som avgör om livet skall bli en seger eller ett nederlag. Bibeln uppmanar oss: "Löp då för att vinna." Vers 24 .

Våra första föräldrars obehärskade begär ledde till att de förlorade Edens lustgård. Självbehärskning på alla livets områden har mer att göra med att vi återfår Eden än vad många anar.

Paulus hänvisade till den självförnekelse som de tävlande i de antika grekiska spelen visade när han skrev: "Var och en som tävlar måste försaka allt – löparen gör det för en krans som vissnar, vi för en som aldrig vissnar. Jag har målet i sikte när jag löper, och jag slår inte i luften när jag boxas. Jag går hårt åt min kropp och tvingar den till lydnad, för jag vill inte predika för andra och själv komma till korta." Verserna 25-27 .

För att få framgång när det gäller alla slags reformer är det nödvändigt att ha en klar förståelse av grundläggande sanningar. Medan det å ena sidan finns en fara i att vara trångsynt, hård, kall och dogmatisk, finns det å andra sidan en stor fara i att vara likgiltig och alltför vidsynt. Grunden för alla bestående reformer är Guds lag. Vi borde klart och

tydligt förklara hur nödvändigt det är att man lyder denna lag. Dess principer borde ständigt framhållas för människorna. De är lika eviga och orubbliga som Gud själv.

En av de mest beklagliga följderna av det första avfallet var att människan förlorade förmågan att visa självbehärskning. Bara när den förmågan återfås kan det bli någon verklig framgång.

Kroppen är det enda medlet genom vilket sinnet och själen utvecklas för att bygga upp kataktären. Det är därför själafienden inriktar sina frestelser på att försvaga och bryta ner våra fysiska krafter. Kan han övervinna oss här, kommer vi att ge efter för det onda med hela vår varelse. Om vi inte låter våra naturliga kroppsliga böjelser styras av en högre makt, kommer de att leda oss in i fördärv och död.

Det är viktigt att kroppen hålls i en underordnad ställning. Det är de ädlare krafterna i människan som skall råda. Begären skall styras av viljan, som i sin tur skall styras av Gud. Förnuftets kungliga makt, helgad genom gudomlig nåd, borde få regera i våra liv.

Guds krav måste göras tydliga för samvetet. Män och kvinnor måste väckas till insikt om sin plikt att leva ett liv i självbehärskning, och förstå hur nödvändigt det är att bevara livet rent från alla nedbrytande laster och förorenande vanor. De behöver få klart för sig att alla deras mentala och kroppsliga krafter är en Guds gåva, som de bör bevara i bästa möjliga tillstånd för att användas i hans tjänst.

I den gammaltestamentliga offerritualen, där evangeliet framställdes i symbolform, fick inget offer som hade något fel föras fram till Guds altate. Offret, som skulle vara en symbol på Kristus, måste vala felfritt. Guds ord framställer detta som en bild på vad hans barn skall vara – "ett levande och heligt offer som behagar Gud", "utan fläck eller skrynkla". Rom 12:1; Ef 5:27.

Utan Guds kraft är det omöjligt att åstadkomma en verklig reform. Mänskliga barriärer mot naturliga och uppodlade böjelser är som sandbankar mot en översvämmande störtflod. Inte förrän Kristi liv har blivit en verksam kraft i våra liv, kan vi stå emot de frestelser som angriper oss inifrån och utifrån.

Kristus kom till denna värld och levde ett liv i lydnad för Guds lag, för att göra det möjligt för människan att få full kontroll över de naturliga böjelserna som fördärvat själen. Han som är själens och kroppens läkare ger oss seger över de begär som kämpar inom oss. Han har gett oss alla de hjälpmedel vi behöver för att få en fulländad kataktär.

När någon överlämnat sitt liv till Kristus blir sinnet ställt under lagen, men det är den kungliga lagen som utropar frihet för varje fånge. Genom att bli ett med Kristus blir människan frigjord. Underkastelse för Kristi vilja betyder återupprättelse till människans ursprungliga ställning.

Lydnad för Gud är frihet från syndens slaveri och befrielse från mänskliga lidelser och impulser. Människan kan stå som segrare över sig själv, segrare över sina egna böjelser, och segrare över "furstar och väldigheter och världshärskare här i mörkret", och över "ondskans andemakter i himlatna". Ef 6:12.

I hemmet, mer än på någon annan plats, är en sådan undervisning nödvändig, och ingen annanstans kan den bli till större nytta. Föräldrarna har att göra med sådant som är grundläggande när det gäller formandet av vanorna och karaktären. Reformrörelsen måste börja med att man förklarar för dem att principerna i Guds lag gäller för både den fysiska och moraliska hälsan. Visa dem att lydnad för Guds ord är vår enda säkerhet mot den ondska som sveper över världen och för den mot dess undergång. Gör det klart för föräldrarna vilket ansvar de har, inte bara för sig själva utan också för sina barn. De ger sina barn ett exempel, antingen på lydnad eller på lagöverträdelse. Genom deras exempel och undervisning avgörs familjens öde. Barnen blir vad föräldrarna gör dem till.

Om man kunde få föräldrar att inse vad deras handlingar leder till, och kunde få dem att förstå hur de genom sitt exempel och sin undervisning för vidare och ökar syndens eller rättfärdighetens makt, skulle en förändring helt säkert ske. Många skulle vända sig bort från traditioner och sedvänjor och i stället acceptera de gudomliga livsprinciperna.

Exemplets makt

Den läkare som besöker människor i deras hem, vakar vid de sjukas säng, lindrar deras plågor, för dem tillbaka från gravens rand och talar hopp till de döende, vinner deras förtroende och en plats i deras hjärtan som är få förunnat. Inte ens de som förkunnar evangeliet får så stora möjligheter eller ett så vidsträckt inflytande.

Läkarens exempel, i lika hög grad som hans undervisning, borde vara ett positivt inflytande för det rätta. Hälsoreformen behöver män och kvinnor vars liv är exempel på självbehärskning. Det är när vi lever efter de principer vi lär ut som dessa får tyngd. Världen behöver en praktisk demonstration av vad Guds nåd kan göra för att återupprätta människor till deras förlorade kungliga ställning, så att de får herravälde över sig själva. Det finns inget som världen behöver så mycket som kunskapen om evangeliets frälsande kraft, så som den visar sig i ett Kristuslikt liv.

Läkaren kommer ständigt i kontakt med människor som behöver den kraft och uppmuntran som ett gott exempel ger. Många har brist på moralisk styrka. De saknar självbehärskning och faller lätt för frestelser. Läkaren kan hjälpa dessa människor bara när han i sitt eget liv visar att han är så principfast att han kan övervinna varje skadlig vana och varje nedbrytande begär. Man måste kunna se att en gudomlig kraft är verksam i hans liv. Om han misslyckas med detta kommer hans inflytande att verka för det onda, oavsett hur kraftfulla och övertygande hans ord må vara.

Många som söker medicinskt råd och behandling har blivit moraliska vrak på grund av sina felaktiga vanor. De är nedbrutna, svaga och sargade. De inser att de har handlat dumt, och känner sig maktlösa när det gäller att övervinna sina dåliga vanor. Dessa människor borde inte ha någonting i sin omgivning som uppmuntrar dem till att hålla fast vid de tankar och känslor som har gjort dem till vad de är. De behöver andas en atmosfår av renhet, av höga och ädla tankar. Vilket fruktansvärt ansvar vilar inte på dem som borde vara ett gott exempel, men som själva är bundna av skadliga vanor och utövar ett inflytande som bara gör frestelserna större för andra!rätt

Läkaren och nykterhetsarbetet

Många av dem som kommer till läkaren håller på att förstöra sin själ och kropp genom att använda tobak eller rusdrycker. Den läkare som är ansvarskännande måste tala om för dessa patienter vad som är orsaken till deras lidande. Men om han själv röker eller använder berusningsmedel, vilken tyngd kommer då hans ord att ha? Kommer han inte att tveka att sätta fingret på den ömma punkten i sin patients liv, när han är medveten om sin egen eftergivenhet? Om han själv använder dessa ting, hur skall han då kunna övertyga ungdomen om deras skadliga inverkan?rätt

Hur kan en läkare stå fram i samhället som ett exempel på renhet och självbehärskning, och hur kan han vara en framgångsrik arbetare för att främja nykterheten, om han själv ger efter för en avskyvärd vana? Hur är det möjligt för honom att göra en fullgod tjänst vid den sjukes och den döendes säng, om till och med hans andedräkt är motbjudande, mättad med en lukt av alkohol eller tobak?rätt

Hur kan han upprätthålla det förtroende man har för honom som en skicklig läkare, om han skadar sina neryer och omtöcknar sin hjärna genom att använda narkotiska gifter? Hur omöjligt kommer det då inte att vara för honom att göra snabba bedömningar och handla med precision!rätt

Om han inte följer de lagar som styr hans egen kropp, om han väljer självisk tillfredsställelse frarmför ett friskt sinne och en frisk kropp, förklarar han inte då att han är olämplig att ha ansvar för andra människors liv?rätt

Oavsett hur skicklig och plikttrogen en läkare är, kommer han att uppleva mycket som verkar nedslående och ser ut som ett misslyckande. Ofta åstadkommer inte hans arbete det som han önskar. Även om hans patienter blir friska, blir detta kanske inte till någon verklig nytta för dem själva eller för världen. Många återvinner hälsan bara för att på nytt hänge sig åt de laster som öppnade vägen för sjukdomen. Med samma iver som tidigare kastar de sig in i självtillfredsställelsens och dårskapens virvel. Det kan verka som om det arbete läkaren gjort för dem är bortkastat.

Kristus gjorde samma erfarenhet, men han upphörde ändå inte med sina ansträngningar för någon enda lidande människa. Av de tio spetälska som blev renade var det bara en som uppskattade gåvan, och han var en främling och samarit. För denne endes skull botade Kristus alla tio. Om läkaren inte har bättre framgång än Frälsaren, har han något att lära av den store Läkaren. Det står skrivet om Kristus: "Han skall inte svikta eller bli missmodig." "Av den vedermöda hans själ har utstått skall han se frukt och så bli mättad." Jes 42:4 ; 53:11 .

Även om bara en enda människa hade tagit emot evangeliet om hans nåd skulle Kristus, för att rädda den människan, ha valt att leva sitt slitsamma och förödmjukande liv och dö sin skamliga död. Har då vi inte orsak att glädja oss om en enda människa upprättas och förädlas genom våra ansträngningar, och görs passande till att lysa i Herrens palats?rätt

En läkares arbete är krävande och tålamodsprövande. För att kunna utföra det på bästa sätt behöver han ha en stark kropp och en god hälsa. Den som är svag och sjuklig kommer inte att orka med det tröttsamma arbete som följer med läkarkallet. Den som inte har fullständig självbehärskning är inte kvalificerad att behandla alla slags sjukdomar.

Ofta får inte läkaren sova, ibland tvingas han avstå från att äta, till stor del förhindras han från att delta i sällskapliga och religiösa sammankomster, och det ser ut som om han lever sitt liv i ständig skugga. Det lidande han ser, de människor som är beroende av honom och som längtar efter hjälp, och den kontakt han har med de moraliskt fördärvade, gör honom djupt nedstämd, så att han nästan förlorar sitt förtroende för människan.

I kampen mot sjukdom och död blir alla hans krafter ansträngda till det yttersta. Följderna av denna fruktansvärda ansträngning ställer hans karaktär på största prov. Det är vid sådana tillfällen frestelser har sin största kraft. Mer än människor i andra yrken behöver läkaren självbehärskning, en ren ande och den tro som förlitar sig på himlens Gud. För andras och sin egen skull har han inte råd att försumma de fysiska lagarna, för vårdslöshet när det gäller de fysiska vanorna kommer att leda till vårdslöshet på det moraliska området.

En läkares enda trygghet är att under alla omständigheter handla efter principer, styrkt och förädlad genom den fasta beslutsamhet som man endast kan få från Gud. Han bör stå trogen sin höga moral. Dag för dag, timme efter timme, stund efter stund, bör han leva medveten om att hela den osynliga världen ser honom. Liksom Mose måste han hålla ut, som om han "såg den Osynlige". Hebr 11:27.

Rättfärdighet har sin rot i gudsfruktan. Ingen människa kan ständigt leva ett rent och kraftfullt liv inför andra människor utan att ha sitt liv gömt med Kristus i Gud. Ju mer en

människa arbetar bland andra människor, ju närmare måste den människans hjärta vara förenat med himlen.

Ju viktigare uppgifter och ju större ansvar läkaren har, desto större är hans behov av gudomlig kraft. Han behöver ta tid från det vardagliga för att meditera över det eviga. Han måste stå emot allt det världsliga som hotar att tränga sig in i hans liv och skilja honom från Kristus som är källan till styrka. Han borde, mer än alla andra, ställa sig under Guds beskydd genom att be och studera Bibeln. Han borde ständigt leva i överensstämmelse med sanningens, rättfärdighetens och nådens principer, så att Guds egenskaper kan uppenbaras i honom.

I samma utsträckning som Guds ord tas emot och efterlevs, kommer det att med sin kraft prägla och med sitt liv påverka varje handlingsmotiv och varje karaktärsegenskap. Det kommer att rena varje tanke och styra varje begär. De som sätter sin tillit till Guds ord kommer att visa sig som män och vara starka. De kommer att höja sig över allt det låga och hålla sig i en atmosfär som är fri från allt orent.

När en människa har gemenskap med Gud kommer den orubbliga beslutsamhet som bevarade Josef och Daniel rena mitt ibland de moraliskt fördärvade hedniska hoven, att bevara den människans liv obesudlat och rent. Hennes karaktärs klädnad kommer att vara fläckfri. I hennes liv kommer Kristi ljus att lysa ofördunklat. Den klara Morgonstjärnan kommer alltid att lysa över den människan i oföränderlig härlighet.

Ett sådant liv kommer att vara en stor tillgång i samhället. Det kommer att vara en barriär mot ondskan, ett skydd för dem som frestas, ett ljus som vägleder dem som söker den rätta vägen mitt ibland svårigheter och motgångar.

Kapitel 9.—Undervisning och Hälsoarbete

När Kristus sände ut de tolv lärjungarna på deras första missionsresa bad han dem: "Och där ni går fram skall ni predika: Himmelriket är nu här. Bota sjuka, uppväck döda, gör spetälska rena och driv ut onda andar. Det ni har fått som gåva, ge det som gåva." Matt 10:7, 8.

Till de sjuttio som han sände ut senare sade han: "Och när ni kommer till en stad ... bota de sjuka i den staden och säg till folket Guds rike är nu hos er." Luk 10:8, 9. Kristi närvaro och kraft följde dem, och "de sjuttio kom glada tillbaka och berättade: 'Herre, till och med de onda andarna lyder oss i ditt namn.'" Vers 17.

Efter Kristi himmelsfärd

Efter Kristi himmelsfärd fortsatte lärjungarna samma arbete. De scener som utspelades under hans verksamhet upprepades. "Det kom också en stor skara från städerna runt omkring Jerusalem, och de förde med sig sjuka och sådana som plågades av orena andar, och alla blev botade." Apg 5:16.

Och lärjungarna "gick ut och predikade överallt, och Herren verkade tillsammans med dem". "Filippus kom ner till staden Samaria och predikade Kristus för folket. Och de höll sig endräktigt till det som Filippus predikade. ... Ty under höga skrik for orena andar ut ur många människor, och många lama och lytta botades. Och det blev stor glädje i den staden." Mark 16:20; Apg 8:5-8.

Lukas, författaren till det evangelium som bär hans namn, var missionsläkare. I Bibeln omnämns han som den "älskade läkaren". Kol 4:14 . Aposteln Paulus hörde talas om hans skicklighet som läkare och sökte upp honom därför att han förstod att Herren hade en speciell uppgift för honom. Han bad Lukas att samarbeta med honom, och under en tid följde han med Paulus på hans resor från plats till plats. Efter en tid lämnade Paulus Lukas vid Filippi i Makedonien. Här fortsatte Lukas att arbeta under flera år, både som läkare och som evangeliets förkunnare. I sitt arbete som läkare behandlade han de sjuka, och bad sedan att Guds helande kraft skulle vila över dem. På detta sätt öppnades vägen för evangeliets budskap. Lukas' framgång som läkare gav honom många tillfällen att predika om Kristus bland hednafolken. Det är Guds plan att vi skall arbeta på samma sätt som lärjungarna arbetade. Hälsoarbete är en del av missionsbefallningen. I det evangeliska arbetet skall undervisning och hälsoarbete aldrig skiljas åt.

Lärjungarna hade fått som uppgift att sprida kunskap om evangeliet. De skulle förkunna för hela världen de goda nyheterna som Kristus hade gett till mänskligheten. Denna uppgift utförde de för sin tids människor. Det tog bara en generation för lärjungarna att föra ut evangeliet till varje nation som då fanns på jorden.

Att föra ut evangeliet till världen är den uppgift Gud har gett till dem som bär hans namn. Evangeliet är det enda effektiva botemedlet mot den synd och misär som finns på jorden. De som har lärt känna dess helande kraft har som sin främsta uppgift att göra budskapet om Guds nåd känt för alla människor.

Behovet av evangelium

Vid den tid då Kristus sände ut sina lärjungar med evangeliets budskap, hade tron på Gud och hans ord nästan helt försvunnit bland människorna på jorden. Bland judarna, som gjorde anspråk på att ha kunskap om Jehova, hade hans ord satts åt sidan och ersatts av traditioner och mänskliga spekulationer. Människorna tänkte bara på sina egna själviska intressen, hur de skulle väcka andras beundran och hur de skulle kunna öka sina tillgångar. När vördnaden för Gud försvann, försvann också barmhärtigheten mot andra människor. Självviskhet var den drivande kraften, och Satan fick sin vilja fram genom att dra ner mänskligheten i elände och förfall.

Sataniska krafter tog kontroll över människor. Människokroppar, som skapats för att vara boningar för Gud, blev tillhåll för demoner. Deras sinnen, nerver och lemmar styrdes av övernaturliga krafter till att tillfredsställa de mest avskyvärda begär. Deras ansiktsuttryck bar en demonisk prägel och återspeglade de ondskans legioner som de var besatta av.

Hur är tillståndet i världen idag? Är inte tron på Bibeln lika effektivt förstörd genom vår tids moderna bibelkritik och dagens spekulationer som den var genom traditioner och rabbinernas läror på Jesu tid? Har inte girighet, ärelystnad och kärlek till nöjen ett lika starkt grepp om människors hjärtan i dag som då? Hur få är det inte i dag inom den kristna världen, ja, till och med i de bekännande kristna kyrkorna, som styrs av kristna principer? Hur få är det inte som låter Kristi undervisning styra det de gör dagligen i affärslivet, i det sociala livet, i familjelivet och till och med i det religiösa livet? Är det inte sant att "rättfärdigheten står långt borta ... det som är rätt kan inte komma fram. ... Och den som vänder sig ifrån det onda blir plundrad." Jes 59:14, 15.

Vi lever i en tid då brottsligheten sprider sig som en epidemi, och tänkande, gudfruktiga människor överallt står förfärade inför vad som sker. Den korruption som råder kan inte beskrivas i ord. Varje dag får vi höra nyheter om politiska strider, mutor och bedrägerier. Varje dag kommer nya beskrivningar av våld och laglöshet, likgiltighet inför mänskligt lidande och brutalt, djävulskt dödande av människor som får oss att må illa. Varje dag vittnar om hur vanvett, mord och självmord ökar. Vem kan tvivla på att sataniska krafter arbetar bland människor med större och större intensitet för att förvilla och fördärva deras sinnen och orena och förstöra deras kroppar?rätt

Och medan världen är full av en sådan ondska, framställs evangeliet alltför ofta på ett så likgiltigt sätt att det inte gör något större intryck på människors samveten och liv. Överallt finns det hjärtan som ropar efter något som de saknar. De längtar efter en kraft som kan ge dem seger över synden, en kraft som kan befria dem från fångenskapen under det onda, en kraft som kan ge dem hälsa, liv och frid. Många som tidigare känt kraften i Guds ord, men levt bland sådana som inte velat veta av Gud, längtar efter att få uppleva Guds närhet igen.

Världen behöver i dag detsamma som den behövde för nittonhundra år sedan – en uppenbarelse av Kristus. Ett stort reformarbete krävs, och det är bara genom Kristi nåd som detta arbete kan utföras så att människor blir fysiskt, mentalt och andligt återupprättade.

Det är bara Kristi metod som kan ge verklig framgång när det gäller att nå människor. Frälsaren umgicks med människor som en som ville deras bästa. Han visade dem medkänsla, hjälpte dem i deras behov och vann deras förtroende. Sedan bad han dem: "Följ mig".

Det är nödvändigt att komma nära människorna genom personligt arbete. Om vi använde mindre tid till att predika för människor, och mer tid till att arbeta personligt för dem, skulle vi uppnå större resultat. Vi borde hjälpa de fattiga, sköta om de sjuka, trösta de sörjande, undervisa de okunniga, instruera de oerfarna. Vi borde gråta med dem som gråter och glädja oss med dem som är glada. Om vi gör detta, och om det åtföljs av övertygelsens kraft, bönens kraft och Guds kärleks kraft, skall och kan detta arbete inte bli utan frukt.

Vi borde alltid komma ihåg att syftet med hälsomissionsarbete är att leda män och kvinnor som är andligt sjuka på grund av synd till mannen på Golgata, han som tar bort världens synd. Genom att se på honom kommer de att förvandlas så att de blir lika honom. Vi skall uppmuntra de sjuka och lidande att se på Jesus så att de får leva. Hälsoarbetare borde ständigt lyfta fram Kristus, den store Läkaren, inför dem som blivit missmodiga på grund av kroppslig och själslig sjukdom. Visa dem till honom som kan bota både fysisk och andlig sjukdom. Berätta för dem om honom som känner med dem i deras svagheter. Uppmuntra dem att överlämna sig själva i hans vård som gav sitt liv för att de skulle kunna få evigt liv. Tala om hans kärlek, berätta om hans makt att frälsa.

Att göra detta är den viktigaste uppgiften och den dyrbaraste förmånen en hälsomissionsarbetare har. Personligt arbete förbereder många gånger vägen för detta. Gud når ofta människors hjärtan när vi gör vad vi kan för att lindra deras fysiska lidande.

Hälsomissionsarbete banar vägen för evangeliskt arbete. Vi skall predika och praktisera evangeliet genom att förkunna ordet och utföra hälsoarbete.

I nästan varje samhälle finns det ett stort antal människor som aldrig lyssnar till förkunnelsen av ordet eller går på några religiösa möten. Om de skall kunna nås med evangeliet, måste det föras till deras hem. Att hjälpa dem med deras fysiska behov är ofta det enda sättet man kan nå dem på. Troende sköterskor som tar hand om de sjuka och hjälper de fattiga i deras nöd, kommer att finna många tillfällen att be, läsa Guds ord och tala med dessa människor om Frälsaren. De kan be med och för de hjälplösa som inte har tillräcklig viljekraft för att behärska sina fördärvade begär. De kan föra en stråle av hopp till dem som har lidit nederlag och är missmodiga. När dessa lidande människor ser den osjälviska kärlek som visas mot dem genom självuppoffrande och vänliga handlingar, kommer detta att hjälpa dem att tro på Kristi kärlek.

Många har ingen tro på Gud, och har förlorat tron på människor. Men de uppskattar sympati och hjälpsamhet. När de ser någon komma till deras hem, som utan tanke på beröm eller belöning hjälper de sjuka, ger de hungriga mat, klär de nakna, tröstar de sorgsna och vänligt riktar allas uppmärksamhet mot honom som har sänt dem att endast vara budbärare om hans kärlek och sympati – när de ser detta, rörs deras hjärtan. De blir tacksamma. Tron vaknar till liv. De förstår att Gud bryr sig om dem, och är beredda att lyssna när hans ord öppnas för dem.

Alla missionsarbetare, både män och kvinnor, vare sig de arbetar i hemlandet eller utomlands, kommer mycket lättare att få kontakt med människor och bli till betydligt större nytta, om de vet hur man tar hand om de sjuka. Kvinnor som reser ut som missionärer till främmande länder kan på detta sätt få tillfällen att ge evangeliet till kvinnorna i dessa länder, även när alla andra dörrar är stängda. Alla som utför evangeliskt arbete borde veta hur man ger de enkla behandlingar som är så effektiva när det gäller att lindra smärta och avlägsna sjukdom.

Undervisning i hälsoprinciper

De som arbetar med att sprida evangeliet borde också kunna undervisa om principerna för en hälsosam livsstil. Det finns sjukdomar överallt, och de flesta av dem skulle kunna förhindras om man följde hälsolagarna. Människor behöver förstå på vilket sätt dessa hälsolagar påverkar deras välbefinnande, både för detta livet och för det kommande. De behöver väckas till insikt om sitt ansvar för den kropp som formats av deras Skapare till att vara en boning för honom, och som han önskar att de skall ta väl hand om som trogna förvaltare. De behöver ta intryck av den sanning som finns uttryckt i Bibeln:rätt

"Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: Jag skall bo hos dem och vandra med dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk." 2 Kor 6:16.

Tusentals människor skulle behöva, och med glädje ta emot, undervisning om enkla behandlingsmetoder för de sjuka – metoder som kan ersätta användningen av giftiga

droger. Det finns ett stort behov av undervisning när det gäller en kostreform. Felaktiga matvanor och användning av ohälsosam mat är, i en inte så liten grad, orsaken till det missbruk och den brottslighet och det elände som är en förbannelse för världen i dag.

När man undervisar om hälsoprinciper borde man lyfta fram det stora syftet med en reform – syftet att säkerställa den högsta möjliga utvecklingen av kropp, sinne och själ. Visa att naturens lagar, som är Guds lagar, är utformade för vårt bästa, och att vi blir lyckligare i det här livet, och kan bättre förbereda oss för det kommaude eviga livet, om vi lyder dem.

Uppmuntra människorna att studera hur Gud har uppenbarat sin kärlek och visdom i naturen. Uppmuntra dem att studera människokroppen, denna fantastiska organism, och de lagar som styr den. De som ser bevisen på Guds kärlek, och förstår något av den visdom och välsignelse som ligger i hans lagar, och ser resultatet av att lyda dem, kommer att se på sina plikter och krav på ett helt annat sätt. I stället för att se det som en självuppoffring eller självförnekelse att följa hälsolagarna, kommer de att se det så som det verkligen är, nämligen en ovärderlig välsignelse.

Alla som förkunnar evangeliet borde betrakta det som en del av sin kallelse att undervisa om hur man lever hälsosamt. Det finns ett stort behov för detta arbete och världen är öppen för det.

Personligt arbete

Överallt finns en tendens att låta organisationer utföra det arbete som enskilda personer borde göra. Mänsklig vishet talar för att slå samman, att centralisera, att bygga stora kyrkor och institutioner. Många överlåter hjälparbetet åt institutioner och organisationer. Därigenom ursäktar de sig själva från att komma i kontakt med världens nöd, och deras hjärtan svalnar och blir kalla. De blir självupptagna och okänsliga. Kärleken till Gud och kärleken till människor dör ut i deras hjärtan.

Kristus har kallat sina efterföljare att utföra ett personligt arbete – ett arbete som inte kan göras genom ombud. Arbetet att hjälpa de sjuka och fattiga, och att förkunna evangeliet för de förlorade, skall inte lämnas till kommittéer eller hjälporganisationer. Evangeliet kräver enskilt ansvar, enskild ansträngning och personligt offer.

Kristus har befallt: "Gå ut på vägar och stigar och uppmana enträget människor att komma in, så att mitt hus blir fullt." Luk 14:23. Han för människor i kontakt med dem som de önskar hjälpa. "Skaffa de fattiga och hemlösa en boning", säger han. "Kläd den nakne var du än ser honom." "De skall lägga händerna på sjuka, och de skall bli friska." Jes 58:7; Mark 16:18. Vi skall förmedla evangeliets välsignelser genom personlig kontakt och personligt arbete.

När Gud gav ljus till sitt folk i gamla tider verkade han inte bara genom en utvald klass människor. Daniel var en judisk prins. Jesaja var också av kunglig släkt. David var en herdepojke, Amos en boskapsskötare, Sakarja en fånge från Babylonien och Elisa en jordbrukare. Herren kallade profeter och prinsar, adelsmän och enkelt folk som sina representanter, och undervisade dem om de sanningar som skulle ges till världen.

Alla som får del av Herrens nåd får också en uppgift att utföra för andra. Vi borde var och en stå på den plats och i den ställning där vi befinner oss, och säga: "Här är jag, sänd mig!" Jes 6:8. Ansvaret vilar på alla – på dem som förkunnar ordet, troende sköterskor, kristna läkare och enskilda kristna, vare sig de är affärsmän, jordbrukare, akademiker eller mekaniker. Det är vår uppgift att uppenbara för människor evangeliet om deras frälsning. Allt vad vi engagerar oss i borde bli ett medel för att främja detta.

De som tar sig an den uppgift de har fått kommer inte bara att bli till välsignelse för andra, utan kommer också själva att bli välsignade. Vissheten om att de har utfört sin uppgift väl kommer att ha en positiv inverkan på deras egna liv. Den som är nedstämd kommer att glömma sin nedstämdhet, den svage kommer att bli stark, den okunnige klok, och alla kommer att finna att de har en trofast hjälpare i honom som har kallat dem.

Kristi församling är upprättad för att tjäna. Tjänande är dess motto. Medlemmarna är soldater som skall tränas upp för strid, ledda av sin frälsnings Hövding. Kristna förkunnare, läkare och lärare har ett mera omfattande arbete att utföra än vad många har förstått. De skall inte bara tjäna människorna, utan de skall också lära dem att tjäna andra. De borde inte bara undervisa om de rätta principerna, utan också lära sina åhörare hur de skall ge dessa principer vidare. Sanning som inte efterlevs och ges vidare förlorar sin livgivande och helande kraft. Man kan endast behålla sanningens välsignelse genom att dela den med andra.

Likformigheten i vårt arbete för Gud måste brytas. Varje församlingsmedlem borde vara engagerad i någon form av tjänst för Mästaren. En del kan inte göra så mycket som andra, men alla borde göra sitt yttersta för att hindra den våg av sjukdom och nöd som sveper in över vår värld. Många skulle vara villiga att arbeta om de blev undervisade om hur de skulle börja. De behöver vägledning och uppmuntran.

Varje församling borde vara en skola för kristna arbetare. Medlemmarna borde undervisas om hur man håller bibelstudier, hur man leder och undervisar en sabbatsskolklass, hur man bäst hjälper de fattiga och tar hand om de sjuka, och hur man arbetar för de oomvända. Man borde också hålla kurser om hälsa, matlagning och olika typer av kristet hjälparbete. Undervisningen skulle inte bara vara teoretisk, utan man skulle också ge tillfälle till verkligt arbete under ledning av erfarna lärare. Låt lärarna gå före och visa vägen i arbetet för människor, och andra som arbetar med dem kommer att lära sig av deras exempel. Ett exempel är mer värt än många goda råd.

Alla borde utveckla sina fysiska och mentala krafter till det yttersta av sin förmåga, så att de kan arbeta för Gud på den plats dit de blir kallade genom hans försyns ledning. Samma nåd som Kristus gav till Paulus och Apollos, och som gjorde att de utmärkte sig i andligt avseende, ger han i vår tid till hängivna missionsarbetare. Gud önskar att hans barn skall ha förstånd och kunskap, så att hans härlighet kan uppenbaras i vår värld så tydligt och kraftfullt att det inte går att ta miste på den.

Utbildade arbetare som har vigt sina liv åt Gud kan göra tjänst på fler sätt och utföra ett mer omfattande arbete än de som inte har fått någon utbildning. De har ett fördelaktigare utgångsläge därför att de har tränat upp sina mentala förmågor. Men de som varken har stora naturliga förmågor eller omfattande utbildning kan också arbeta framgångsrikt för andra. Gud kommer att använda dem som är villiga att låta sig användas. Det är inte den mest begåvade och talangfulle personens arbete som ger det största och mest varaktiga resultatet. Det behövs män och kvinnor som har hört ett budskap från himlen. De mest framgångsrika arbetarna är de som har tagit emot Jesu inbjudan: "Ta på er mitt ok och lär av mig." Matt 11:29.

Vad som behövs är missionsarbetare med förvandlade hjärtan. Den som har upplevt att Gud rört vid hans hjärta längtar efter att hjälpa andra som aldrig har upplevt Guds kärlek. Han våndas över deras tillstånd. Med risk för sitt eget liv ger han sig iväg, som en budbärare med en himmelsk kallelse och inspiration, för att utföra ett arbete som änglar kan samverka i.

Om de människor som Gud har anförtrott stora intellektuella förmågor använder dessa förmågor på ett självisk sätt, kommer de efter en prövotid att lämnas att gå sin egen väg. Gud kommer att använda andra som till synes inte är så väl utrustade och som inte har så stort självförtroende. Han gör de svaga starka, därför att de litar på att han kommer att göra för dem det de inte själva kan göra. Gud accepterar ett helhjärtat arbete, och uppfyller själv bristerna.

Herren har ofta valt sådana medarbetare som har haft begränsade möjligheter till skolutbildning. Dessa människor har använt sina förmågor mycket troget och Herren har belönat dem för deras trohet i hans arbete, för deras flit, och för deras törst efter kunskap. Han har sett deras tårar och hört deras böner. På samma sätt som han välsignade fångarna vid hovet i Babylon, ger han visdom och kunskap till sina arbetare i dag.

Människor med låg social ställning och med bristfällig utbildning har ibland, genom Kristi nåd, haft underbar framgång när det gäller att vinna människor för honom. Hemligheten till deras framgång har varit deras förtröstan på Gud. De har dagligen lärt av honom som är underbar i råd och väldig i kraft.

Sådana arbetare borde uppmuntras. Herren för dem i kontakt med andra arbetare som har större förmågor, så att de kan göra det arbete som andra lämnat ogjort. Deras förmåga att snabbt se vad som behöver göras, deras villighet att hjälpa dem som är i nöd, och deras vänliga ord och handlingar, gör det möjligt för dem att vara till nytta där man annars aldrig skulle ha kunnat uträtta något. De kommer i nära kontakt med människor som har det svårt, och deras övertygande ord påverkar dem och har kraft att dra många skälvande hjärtan till Gud. Det arbete de utför visar vad tusentals andra skulle kunna göra, om de bara ville.

En större umgängeskrets

kommer att så inspirera till osjälvisk iver och utveckla och stärka karaktären som arbete för andra. Många bekännande kristna tänker bara på sig själva när de går med i en församling. De vill njuta av församlingsgemenskapen och den omsorg de får från pastorn. De ansluter sig till stora och framgångsrika församlingar, och är nöjda med att bara göra lite för andra. På det sättet berövar de sig själva de värdefullaste välsignelser. Många skulle må mycket bra av att lämna sin behagliga och bekväma umgängeskrets. De behöver gå dit där deras krafter kommer att efterfrågas i kristet arbete för andra, och där de kan lära sig att bära ansvar.

Träd som står för tätt tillsammans växer inte till friska och starka träd. Trädgårdsmästaren omplanterar dem så att de får plats att utvecklas. Många medlemmar i stora församlingar skulle må bra av att bli behandlade på samma sätt. De behöver placeras på ställen där deras krafter kommer att efterfrågas i aktivt kristet arbete. De håller på att förlora sitt andliga liv och bli förkrympta och odugliga, i brist på självuppoffrande arbete för andra. Om de bleve omplanterade till något missionsfält skulle de växa sig starka och livskraftiga.

Men ingen behöver vänta tills han blir kallad till något avlägset arbetsfält innan han börjar hjälpa andra. Överallt står dörrarna öppna för tjänst. Överallt finns det människor som behöver hjälp. Änkan, den föräldralöse, den sjuke och den döende, den sörjande, den missmodige, den okunnige och den utstötte finns överallt omkring oss.

Vi skulle se det som vårt speciella ansvar att arbeta för dem som bor i vårt grannskap. Försök finna ut hur du bäst skall kunna hjälpa dem som inte har något intresse för religiösa ting. När du besöker dina vänner och grannar, visa då ett intresse för deras andliga såväl som deras timliga väl. Tala till dem om Kristus som den syndförlåtande Frälsaren. Bjud hem dina grannar, och läs tillsammans med dem från Bibeln och från andra böcker som förklarar Bibelns sanningar. Inbjud dem att ta del i sång och bön tillsammans med er. Kristus kommer själv att vara med vid dessa enkla sammankomster, så som han har lovat, och hjärtan kommer att bli berörda av hans nåd.

Församlingens medlemmar borde lära sig att göra denna typ av arbete. Det är lika viktigt som att rädda de människor som lever i andligt mörker i främmande länder. Några känner en börda för människor långt borta, men de allra flesta av oss borde känna ansvar för de dyrbara människor som bor runt omkring oss, och arbeta lika ivrigt för deras frälsning.

Många beklagar sig över sitt inskränkta liv. Men de kan själva göra sitt liv mera innehållsrikt och inflytelserikt om de vill. De som älskar Jesus med hjärta, sinne och själ, och sin nästa som sig själva, har ett stort arbetsfält där de kan använda sina förmågor och sitt inflytande.

De små tillfällena

Ingen borde gå förbi de små uppgifterna för att söka efter ett större arbete. Du kanske kan utföra den lilla uppgiften framgångsrikt, men misslyckas totalt när du försöker göra ett större arbete, och blir sedan missmodig. Om du gör det bästa du kan med det du har för händerna, kommer du att utveckla förmåga till att klara av ett mera krävande arbete. Mångas liv bär ingen frukt och tynar bort därför att de inte tar vara på de dagliga tillfällena, utan försummar de små uppgifterna som de har nära inpå sig.

Var inte beroende av människors hjälp. Se bort från människor och se upp till honom som Gud har utsett till att bära våra sorger och ge oss det vi behöver. Ta Gud på orden och börja arbeta där du finner ett arbete som behöver göras, och gå sedan framåt med orubblig tro. Det är tron på Kristi närvaro som ger styrka och fasthet. Arbeta med osjälviskt intresse, med noggrannhet och med uthållighet.

I områden där förhållandena är så svåra och nedslående att många inte vill resa dit, har det skett betydande förändringar genom de ansträngningar som självuppoffrande arbetare har gjort. De har arbetat tåligt och uthålligt, och inte förlitat sig på mänsklig kraft utan på Gud, och hans nåd har uppehållit dem. Det goda som på det sättet har utförts kommer aldrig att bli känt i den här världen, men underbara resultat kommer att ses i evighetens härliga värld.

Självunderhållande missionärer många platser kan självunderhållande missionsarbetare arbeta med framgång. Det var som en självunderhållande missionsarbetare Paulus verkade när han spred kunskapen om Kristus över hela världen. Medan han varje dag förkunnade evangeliet i de stora städerna i Asien och Europa, arbetade han med sitt hantverk för att försörja sig själv och sina medarbetare. Hans avskedsord till de äldste i Efesus visar på vilket sätt han arbetade, och innehåller viktiga lärdomar för varje evangeliets arbetare:rätt

"Ni vet", sade han, "hur jag uppträdde hos er hela tiden ... Jag har inte försummat något som kunde vara till nytta för er. Jag har predikat och undervisat, offentligt och i

hemmen ... Silver eller guld eller kläder har jag inte begärt av någon. Ni vet själva att dessa händer har sörjt för mina egna och mina följeslagares behov. I allt har jag visat er att ni genom att arbeta på detta sätt skall ta er an de svaga och komma ihåg de ord som Herren Jesus själv sade: Det är saligare att giva än att taga." Apg 20:18-35.

Många skulle idag kunna utföra ett gott arbete på liknande sätt, om de hade samma självuppoffrande anda. Två eller fler kan börja arbeta tillsammans med något evangeliskt arbete. De kan besöka människorna, be, sjunga, undervisa, förklara Bibeln och hjälpa de sjuka. Några kan försörja sig genom att sälja böcker, andra kan, liksom Paulus, arbeta med något hantverk eller något annat arbete. Medan de går framåt i sitt arbete, väl medvetna om sin hjälplöshet, men ändå ödmjukt förlitande på Gud, får de en välsignad erfarenhet. Herren Jesus går före dem, och de blir omtyckta och hjälpta av såväl rika som fattiga.

De som har utbildats för hälsomissionsarbete i främmande länder, borde uppmuntras att åka till sina blivande arbetsfält utan dröjsmål, och börja arbeta bland folket, samtidigt som de lär sig deras språk. Mycket snart kommer de att kunna undervisa människorna om de enkla sanningarna i Guds ord.

Överallt i världen behövs människor som kan förmedla budskapet om Guds nåd. Det finns behov för kristna familjer som kan flytta till samhällen där människor lever i mörker och villfarelse, eller som kan åka till främmande länder, för att lära känna de behov som deras medmänniskor har, och arbeta för Mästarens sak. Om sådana familjer skulle bosätta sig på de mörka platserna på jorden, platser där människorna är insvepta i andligt dunkel, och låta ljuset från Kristi liv lysa fram genom dem, vilket ädelt arbete skulle då inte kunna utföras.

Ett sådant arbete kräver självuppoffring. Medan många väntar på att alla hinder skall försvinna blir det arbete de kunde ha gjort ogjort, och många människor dör utan hopp och utan Gud. Det finns de som gärna står ut med självuppoffringar och svårigheter på obebodda platser, därför att de kan tjäna pengar på det eller kan få vetenskapliga kunskaper genom att göra det. Men hur få är det inte som för sina medmänniskors skull är villiga att flytta med sina familjer till områden som behöver evangeliet.

Att nå ut till människor, var de än är, oavsett vilken ställning de har eller vilka förhållanden de befinner sig i, och att hjälpa dem på varje tänkbart sätt – detta är sann tjänst. Genom en sådan tjänst kan vi vinna hjärtan och öppna dörrar så att vi kan nå människor som håller på att gå förlorade.

I allt ditt arbete bör du komma ihåg att du är förenad med Kristus och har en uppgift i Guds stora frälsningsplan. Låt Kristi kärlek få flöda genom ditt liv som en helande och livgivande ström. När du försöker föra andra in i hans kärlekssfär, låt då ditt rena språk,

ditt osjälviska arbete och ditt glada sätt vara ett vittnesbörd om den kraft som finns i hans nåd. Var en så ren och rättfärdig representant för honom i världen att människorna kan se honom i hans skönhet.

Det tjänar inte mycket till att försöka reformera andra genom att angripa det vi anser vara dåliga vanor. Detta gör ofta mer skada än nytta. När Jesus samtalade med den samaritiska kvinnan talade han inte nedvärderande om Jakobs brunn, utan presenterade i stället något som var bättre. "Om du kände till Guds gåva och vem det är som säger till dig: Ge mig att dricka, då skulle du ha bett honom, och han skulle ha gett dig levande vatten." Joh 4:10. Han ledde in samtalet på den skatt som han ville ge henne, och erbjöd kvinnan något bättre än det hon ägde, nämligen levande vatten, evangeliets glädje och hopp.

Jesu tillvägagångssätt visar oss på vilket sätt vi borde arbeta. Vi måste erbjuda människorna något som är bättre än det de har, nämligen Kristi frid som övergår allt förstånd. Vi måste berätta för dem om Guds heliga lag, som är ett uttryck för hans karaktär och ett uttryck för hurdana han önskar att de skall bli. Visa dem hur oändligt mycket större den eviga härligheten i himlen är, i jämförelse med världens kortvariga glädje och nöjen. Berätta om den frihet och vila som man kan finna hos Frälsaren. "Den som dricker av det vatten jag ger honom skall aldrig någonsin törsta", sade han. Vers 14.

Vi borde lyfta fram Jesus, och säga: "Se Guds lamm, som tar bort världens synd." Joh 1:29. Det är bara han som kan tillfredsställa hjärtats törst och ge själen frid.

De som arbetar för reform borde vara de mest osjälviska, de mest vänliga och de mest hövliga av alla människor. I deras liv borde man kunna se det verkligt goda som kommer genom osjälviska handlingar. Den arbetare som visar brist på hövlighet, som är otålig över andras okunnighet eller motströvighet, och som talar förhastat eller handlar utan att tänka sig för, kan komma att stänga dörrar till människors hjärtan så att han aldrig mer kan nå dem.

När vi försöker rädda människor från villfarelse borde vi låta våra ord falla milt, liksom daggen och det stilla regnet faller på de vissnande plantorna. Guds plan är att först nå hjärtat. Vi borde framhålla sanningen på ett kärleksfullt sätt, och lita på att han skall ge sanningen kraft så att den åstadkommer en förändring i livet. Den helige Ande kommer att verka genom de ord som talas i kärlek så att de gör intryck på människorna.

Av naturen är vi självupptagna och envisa. Men när vi lär oss de lärdomar som Kristus önskar lära oss, får vi del av hans natur så att vi kan leva hans liv. Det underbara exempel på ömhet Kristus visade när han satte sig in i andras känslor, när han grät med dem som grät, och gladde sig med dem som var glada, måste få göra ett djupt intryck på

deras karaktär som uppriktigt följer honom. Genom vänliga ord och handlingar kommer de att försöka göra stigen lätt att vandra för trötta fötter.

Ett ord i rätt tid

"HERREN har givit mig en tunga med lärdom, så att jag förstår att med mina ord hjälpa den trötte." Jes 50:4.

Överallt omkring oss finns olyckliga människor. Vi kan finna dem här och där, vart vi än vänder oss. Låt oss söka upp dessa lidande människor och tala ett ord i rätt tid som kan trösta dem. Låt oss alltid vara kanaler som barmhärtighetens uppfriskande vatten kan strömma genom.

När vi umgås med andra bör vi komma ihåg att det finns kapitel i deras liv som ingen annan människa har tillträde till. I minnets dagbok finns sorgliga erfarenheter som noga hålls gömda för nyfikna ögon. Där finns nedtecknat långa, hårda strider under prövande omständigheter, kanske problem i hemmet, sådana minnen som dag för dag försvagar modet, tilliten och tron. De som kämpar livets kamp mot alla odds kan bli styrkta och uppmuntrade genom lite omtanke, som inte kostar mer än en kärleksfull handling. För sådana kan en stark, hjälpande hand från en sann vän vara värd mer än guld och silver. Vänliga ord uppskattas lika mycket som änglars leende.

Det finns många som kämpar mot fattigdom. De är tvungna att arbeta hårt för en liten lön och kan bara skaffa sig det allra nödvändigaste i livet. Slit och umbäranden, utan något hopp om att det skall bli bättre, gör deras börda mycket tung. När dessutom smärta och sjukdom kommer, blir bördan nästan omöjlig att bära. De är tärda av bekymmer och nedtryckta, och vet inte vart de skall vända sig för att få hjälp. Visa att du känner med dem i deras prövningar, hjärtesorger och besvikelser. Detta kommer att öppna vägen för dig att kunna hjälpa dem. Berätta för dem om Guds löften, bed med och för dem, och ge dem nytt hopp.

När vi talar ord som ger glädje och uppmuntran till någon som är djupt bedrövad och nästan helt tappat modet, räknar Frälsaren det som om det är till honom vi har talat. När vi uppmuntrar andra lägger Guds änglar märke till det med glädje.

Genom århundradena har Herren försökt få människorna att inse att de hör samman i en gudomlig familj. Bli hans medarbetare. I en tid när misstro och främlingskap genomsyrar världen, skall Kristi lärjungar visa den anda som råder i himlen.

Tala som han skulle tala, gör som han skulle göra. Uppenbara alltid hans karaktärs ljuvlighet. Uppenbara den rikedom av kärlek som låg till grund för all hans undervisning och allt han gjorde för människorna. De mest oansenliga arbetare kan, i samarbete med

Kristus, beröra strängar vars toner skallljuda ut över jorden och klinga melodiskt genom hela evigheten.

Himmelska väsen väntar på att få samarbeta med mänskliga redskap, för att dessa skall kunna visa världen vad människor kan bli, och vad som kan uträttas för att rädda dem som är på väg att gå förlorade, när människor förenar sig med Gud. Det finns ingen gräns för användbarheten hos den som lägger det egna jaget åt sidan, ger rum åt den helige Ande att verka i hjärtat och lever ett liv som är helt överlåtet till Gud. Alla som överlämnar kropp, själ och ande till att tjäna honom kommer ständigt att få ta emot ny fysisk, mental och andlig kraft. Himlens outtömliga förråd står till deras förfogande. Kristus ger dem sin egen Ande, sitt eget liv. Den helige Ande verkar med all sin kraft på sinnet och hjärtat. Genom den nåd vi fått ta emot kan vi vinna segrar som tidigare, på grund av våra felaktiga och förutfattade uppfattningar, våra karaktärsbrister och vår begränsade tro, tycktes omöjliga.

Till var och en som utan förbehåll överlämnar sig till Herrens tjänst ges kraft till att uppnå obegränsade resultat. För sådana kommer Gud att göra stora ting. Han kommer att påverka människors sinnen så att man, redan i den här världen, kan se i deras liv en uppfyllelse av löftet som gäller det framtida eviga tillståndet.

> Öknen och ödemarken skall glädja sig, hedmarken
>
> fröjda sig och blomstra som en lilja. Den skall blomst-
>
> ra skönt och fröjda sig, ja, fröjda sig och jubla. Liba-
>
> nons härlighet skall ges åt den, Karmels och Sarons
>
> prakt. De skall få se HERRENS härlighet, vår Guds
>
> majestät.
>
> Stärk kraftlösa händer, styrk vacklande knän. Säg till
>
> de försagda: 'Var starka, frukta inte!' Se, er Gud kom-
>
> mer...
>
> Då skall de blindas ögon öppnas och de dövas öron
>
> upplåtas. Den lame skall hoppa som en hjort, den stum-
>
> mes tunga skall jubla. Ty vatten skall bryta fram i ök-
>
> nen, strömmar på hedmarken.
>
> Den glödande sanden skall bli en sjö, den torra mar-

ken vattenrika källor. ... En banad väg, en vandrings-
led, skall gå där och den skall kallas 'den heliga vä-
gen '. Ingen oren skall färdas på den ... De som vand-
rar den vägen skall inte gå vilse, även om de är dårar.
Lejon skall inte finnas där, rovdjur skall inte komma
dit. De skall inte finnas där, men de återlösta skall fär-
das på den. HERRENS friköpta skall vända tillbaka och
komma till Sion med jubel. Evig glädje skall kröna de-
ras huvuden. Fröjd och glädje skall de få, sorg och suck-
an skall fly bort. Jes 35:1-10.

Kapitel 10.—Hjälp för de Frestade

Det var inte för att vi älskade Kristus först som han sedan älskade oss, utan "Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare". Rom 5:8 . Han behandlar oss inte som vi förtjänar. Trots att vi genom våra synder förtjänar fördömelse, fördömer han oss inte. År efter år har han stått ut med vår svaghet och okunnighet, vår otacksamhet och vår motsträvighet. Trots våra felsteg, trots våra hårda hjärtan och trots att vi försummar hans heliga ord är hans hand fortfarande utsträckt mot oss.

Nåd är en av Guds karaktärsegenskaper, något som han visar mot människor som inte förtjänar det. Vi sökte inte nåden, men den sändes för att söka efter oss. Gud gläder sig åt att ge oss av sin nåd, inte för att vi förtjänar den, utan därför att vi är fullständigt ovärdiga. Den enda orsaken till att vi kan göra anspråk på den är vårt stora behov.

Genom Jesus Kristus håller Gud ständigt ut sin hand och inbjuder de syndfulla och fallna. Han tar emot alla. Han välkomnar alla. Hans härlighet uppenbaras när han förlåter den störste av syndare. Han tar bytet från den mäktige, han befriar den fångne, han räddar honom som ett brinnande vedträ ur elden. Han sänker ner sin nåds gyllene kedja till de lägsta djupen av mänskligt elände, och lyfter upp den som fördärvats och orenats av synden.

Jesus älskar varje människa och är intresserad av alla därför att han gav sitt liv för att föra människor tillbaka till Gud. Liksom herden vakar över fåren i sin hjord, vakar han över skuldtyngda och hjälplösa människor som riskerar att fördärvas genom Satans list och fällor.

Frälsarens exempel borde vara vårt rättesnöre när vi arbetar för att hjälpa de frestade och felande. Samma intresse, ömhet och tålamod som han har visat mot oss, borde vi visa mot andra. "Så som jag har älskat er", säger han, "skall också ni älska varandra." Joh 13:34. Om Kristus lever i oss, skall vi visa hans osjälviska kärlek mot alla som vi kommer i kontakt med. När vi ser män och kvinnor som behöver sympati och hjälp skall vi inte fråga: "Är de värdiga?" utan "Hur kan jag hjälpa dem?"rätt

Rika och fattiga, höga och låga, fria och slavar, alla är Guds arvedel. Han som gav sitt liv för att återlösa människan, ser i varje människa ett värde som överstiger mänskliga bedömningar. Genom att studera korsets hemlighet och härlighet skall vi förstå hur högt han värderar en människa. När vi gör det, kommer vi att inse att människor, hur lågt de än fallit, har kostat för mycket för att bli behandlade med kyla och förakt. Då skall vi förstå hur viktigt det är att arbeta för våra medmänniskor så att de kan lyftas upp till Guds tron.

Det borttappade silvermyntet som Frälsaren berättade om i en liknelse, var ett stycke silver fastän det låg gömt i smutsen och skräpet. Ägaren letade efter det därför att det var värdefullt. På samma sätt är det med varje människa. Oavsett hur nedsmutsad hon är av synd, är hon värdefull i Guds ögon. Precis som myntet bar härskarens bild och inskrift, bar människan Guds bild och inskrift när hon skapades. Trots att synden nu har förstört och fördunklat denna bild, finns det fortfarande kvar spår av den i varje människa. Gud söker efter förlorade människor för att på nytt prägla sin egen rättfärdighets och helighets bild i dem.

Hur lite känner vi inte med Kristus när det gäller det som borde vara det starkaste bandet mellan oss och honom – medlidande med fördärvade, skuldbelastade, lidande människor som är döda i överträdelser och synder! Det är brist på medmänsklighet som är vår största synd. Många som menar sig framhålla Guds rättvisa, misslyckas helt med att visa hans ömhet och hans stora kärlek. Ofta är de människor som de bemöter med hårdhet och stränghet pressade av frestelser. Satan kämpar med dessa människor, och hårda, ovänliga ord gör dem missmodiga, så att de blir ett byte för frestaren.

Det behövs finkänslighet när man har att göra med människosinnen. Bara han som läser människors hjärtan vet hur man skall leda människor till omvändelse. Bara hans visdom kan ge oss framgång när det gäller att nå de förlorade. Du kan stå där stram och tycka: "Jag är heligare än du." Det hjälper inte hur rätt du då resonerar elkr hur sanna dina ord är, de kommer aldrig att röra vid hjärtan. Men Kristi kärlek, när den kommer till uttryck i ord och handlingar, kommer att öppna dörrar till människors hjärtan, när upprepande av lagar och argument inte kan uträtta någonting.

Vi behöver mer Kristuslik sympati. Inte bara för dem som vi tycker lever oklanderligt, utan också för stackars, lidande, kämpande människor, som ofta begår fel, som syndar och ångrar sig, som frestas och blir missmodiga. Vi bör gå till våra medmänniskor och visa medlidande med dem i deras svagheter, liksom vår barmhärtige överstepräst gör.

Det var de föraktade bland folket, de utstötta, tullindrivama och syndarna, som Kristus kallade och genom sin godhet och kärlek manade att komma till honom. Den enda grupp människor som han aldrig kunde godta var dem som höll sig för sig själva i sin självgodhet och såg ner på andra.

"Gå ut på vägar och stigar och nppmana enträget människor att komma in", säger Kristus till oss, "så att mitt hus blir fullt." Luk 14:23. I lydnad för denna befallning måste vi gå till de otroende som bor nära oss och till dem som bor långt borta. "Tullindrivarna och skökorna" måste få höra Frälsarens inbjudan. Genom den vänlighet och det tålamod som hans sändebud visar, blir denna inbjudan en manande kraft för dem som har sjunkit ner i djupaste synd.

Om vi drivs av kristna motiv kommer vi att arbeta för dem som Satan försöker förgöra, med ett fast mål för ögonen, med ett aldrig svikande intresse och en ständigt tilltagande iver. Inget får dämpa våra allvarliga och innerliga ansträngningar att frälsa de förlorade.

Lägg märke till hur hela Guds ord genomsyras av en anda av allvar och brådska, och vädjar till män och kvinnor att komma till Kristus. Vi måste ta vara på varje tillfälle, både privat och offentligt, och lägga fram varje argument och åberopa varje tungt vägande skäl, för att dra människor till Frälsaren. Vi skall med all vår förmåga vädja till dem att se på Jesus och ta emot hans självförsakande och självuppoffrande liv. Vi måste visa att vi förväntar oss att de skall glädja Jesus genom att använda alla gåvor han gett dem för att ära hans namn.

Frälsta i hoppet

"I hoppet är vi frälsta." Rom 8:24. Vi måste hjälpa de fallna att inse att det inte är för sent för dem att få tillbaka sitt människovärde. Kristus hedrade människor genom att visa dem förtroende, och väckte därigenom deras självaktning. Han behandlade även de lägst fallna med respekt. Det var en ständig plåga för Kristus att möta fiendskap, fördärv och orenhet, men han sade aldrig ett ord som visade att han kände obehag eller var illa berörd. Oavsett människors onda vanor, starka fördomar eller övermodiga utbrott bemötte han alla med medlidande och ömhet. När vi får del av hans Ande kommer vi att betrakta alla människor som syskon, med liknande frestelser och prövningar, som ofta faller och kämpar för att resa sig igen, som brottas med missmod och svårigheter, och som längtar efter sympati och hjälp. Då kommer vi att bemöta människor på ett sätt som inte gör dem modfällda eller stöter bort dem, utan istället väcker hopp i deras hjärtan. När de blir uppmuntrade på det sättet kan de säga med förtröstan: "Gläd dig inte över mig, du min fiende. Om jag har fallit, skall jag resa mig igen. Om jag sitter i mörkret, är HERREN mitt ljus. ... Han tar sig an min sak och skaffar mig rätt. Han skall föra mig ut i ljuset, och jag skall se hans rättfärdighet." Mika 7:8, 9.

"Från sin boning blickar han ner på alla som bor på jorden, han som formar alla deras hjärtan." Ps 33:14, 15.

När vi arbetar för de frestade och felande, uppmanar han oss: "Se till att inte du också blir frestad." Gal 6:1. När vi är medvetna om våra egna svagheter, kommer vi att visa medlidande med andra i deras svagheter.

"Vad skiljer dig från andra? Vad äger du, som du inte har fått?" "Ty en är er Mästare, och ni är alla bröder." "Men du, varför dömer du din broder? Eller du, varför föraktar du din broder?" "Låt oss därför inte längre döma varandra. Besluta er i stället för att inte

lägga något hinder i vägen för en broder, så att han snubblar och faller." 1 Kor 4:7; Matt 23:8; Rom 14:10, 13.

Det upplevs alltid förödmjukande att få sina fel påtalade. Ingen skulle göra den upplevelsen mer bitter än nödvändigt genom onödigt klander. Ingen har någonsin blivit vunnen genom förebråelser, men många har på det sättet stötts bort och letts till att förhärda sina hjärtan mot samvetets röst. Ett ömsint, milt och vinnande sätt kan rädda den som felar och överskyla många synder.

Aposteln Paulus såg det nödvändigt att tillrättavisa dem som hade gjort fel, men hur noga var han inte med att visa att han var den felandes vän! Hur mån var han inte om att förklara för dem varför han måste handla som han gjorde! Han lät dem förstå att det kostade honom smärta att orsaka dem smärta. Han visade förtroende och sympati för dem som kämpade för att vinna seger.

"Det var i djup nöd och ångest, under många tårar", sade han, "som jag skrev till er, inte för att ni skulle bli bedrövade utan för att ni skulle förstå vilken kärlek jag har just till er." 2 Kor 2:4. "Ty även om jag gjorde er bedrövade med mitt brev, så ångrar jag det inte nu. Först ångrade jag mig ... Men nu gläder jag mig, inte därför att ni blev sorgsna utan därför att er sorg ledde till att ni ångrade er. ... Just detta att ni greps av sorg efter Guds vilja, vilken hängivenhet har inte det fört med sig bland er, vilka ursäkter, vilken upprördhet, vilken fruktan, vilken längtan, vilken iver och vilken bestraffning! På allt sätt har ni visat att ni är oskyldiga i den här saken. … Därför har vi blivit tröstade." 2 Kor 7:8-13.

"Jag är glad att jag kan lita på er i allt." "Jag tackar min Gud var gång jag tänker på er. Så ofta jag ber för er alla gör jag det alltid med glädje, eftersom ni har varit med i arbetet för evangeliet från första dagen ända till nu. Jag är övertygad om att han som har börjat ett gott verk i er också skall fullborda det intill Kristi Jesu dag. Det är inte mer än rätt att jag tänker så om er alla, ty jag har er i mitt hjärta." "Stå därför fasta i Herren, mina älskade och efterlängtade bröder, min glädje och min krona." "Nu lever vi, när ni står fasta i Herren." 2 Kor 7:16; Fil 1:3-7; 4:1; l Tess 3:8.

När Paulus skrev till dessa bröder kallade han dem "heliga i Kristus Jesus", men han skrev inte till sådana som hade en fullkomlig karaktär. Han skrev till män och kvinnor som kämpade mot frestelser och som var i fara att falla. Han ledde deras tankar till "fridens Gud, som i kraft av ett evigt förbunds blod har fört fårens store herde, vår Herre Jesus Kristus, upp från de döda". Han försäkrade dem att "han må fullkomna er i allt gott, så att ni gör hans vilja. Och må han verka i oss det som behagar honom, genom Jesus Kristus." Hebr 13:20, 21.

När någon har handlat fel och inser sitt felsteg bör vi vara försiktiga så att vi inte förstör hans självaktning. Gör honom inte missmodig genom att visa likgiltighet eller misstänksamhet. Säg inte till dig själv: "Innan jag visar honom förtroende skall jag vänta och se om han står fast." Ofta kan en sådan misstänksamhet vara just det som gör att den frestade faller.

Vi bör försöka förstå andras svaghet. Vi vet mycket lite om vilka inre prövningar de människor går igenom som varit bundna med mörkrets bojor och som saknar beslutsamhet och moralisk styrka. Den som lider av samvetskval har det svårast. Han är som en bedövad, som vacklande sjunker ner i stoftet. Han ser ingenting klart längre. Hans sinne är fördunklat och han vet inte vad han skall göra. Många stackare, som ingen sätter värde på, är missförstådda och fulla av förtvivlan och ångest. De är som vilsna, förlorade får. De kan inte finna Gud, men ändå har de en stark längtan efter att få förlåtelse och frid.

Säg för all del inget som gör smärtan djupare! När du möter någon som är trött på sitt syndiga liv, men inte vet var han skall få befrielse, berätta då för honom om den medlidande Frälsaren. Ta honom i handen, dra upp honom, tala ord som ger honom mod och hopp. Hjälp honom att fatta tag i Frälsarens hand.

Vi blir alltför lätt missmodiga när människor inte genast svarar på våra ansträngningar. Vi borde aldrig sluta att arbeta för någon människa, så länge det finns en stråle av hopp. Dyrbara människoliv kostade vår självuppoffrande Frälsare ett alltför högt pris för att vi lättvindigt skall överlämna dem i Frestarens makt.

Vi behöver sätta oss in i de frestades situation. Kom ihåg att de har blivit påverkade av arvsanlag, dåliga kamrater, dåliga omgivningar och felaktiga vanor. Är det då underligt att många blivit moraliskt fördärvade under sådana inflytanden? Är det då underligt att de är tröga att ta vara på den hjälp vi försöker ge dem för att dra upp dem?rätt

När de som verkat råa och minst lovande vunnits för evangeliet, blir de ofta bland dess mest lojala anhängare och försvarare. De är inte alltigenom fördärvade. Under ett motbjudande yttre finns det goda impulser som går att nå. Utan en hjälpande hand skulle många aldrig komma på fötter igen, men genom tålmodigt och uthålligt arbete kan de lyftas upp. Sådana människor behöver vänliga ord, omtänksamhet och praktisk hjälp. De behöver få sådana råd som inte släcker modets flämtande låga. De som kommer i kontakt med dessa människor bör tänka på detta.

Vi kommer att möta några som skadat sitt sinne under så lång tid, att de aldrig i det här livet kommer att bli vad de kunde ha blivit under gynnsammare omständigheter. Men de klara strålarna från Rättfärdighetens Sol kan lysa in i deras sinnen. Det är deras förmån

att få del av det liv som kan mäta sig med Guds liv. Uppmuntra dem att tänka på det som är upplyftande och förädlande. Låt ditt liv tydligt visa skillnaden mellan last och renhet, mörker och ljus. Låt dem genom ditt exempel se vad det innebär att vara en kristen. Kristus är mäktig att lyfta upp de mest syndfulla, och ställa dem där de kommer att erkännas som Guds barn, arvingar med Kristus till det eviga livets arv.

Genom det under som Guds nåd utför, kan många bli utrustade till att leva ett nyttigt liv. Eftersom de har varit föraktade och övergivna, är deras mod fullständigt nedbrutet. De kan verka likgiltiga och slöa, men genom den helige Andes påverkan kommer den slöhet som gör att deras situation verkar så hopplös, att försvinna. Det tröga, omtöcknade sinnet kommer att vakna till liv. Syndens slav kommer att befrias. Svåra laster kommer att försvinna och okunnighet kommer att övervinnas. Genom den tro som är verksam i kärlek, kommer hjärtat att renas och sinnet att bli upplyst.

Kapitel 11.—Nykterhetsarbete

All sann reform hör samman med det evangeliska arbetet och medverkar till att lyfta människan till ett nytt och ädlare liv. Särskilt nykterhetsarbetet borde stödjas av kristna. De borde rikta människors uppmärksamhet på detta arbete och visa hur viktigt det är. Överallt skulle de framhålla principerna för sann nykterhet, och uppmana människor att skriva under nykterhetslöftet. Vi borde på allvar anstränga oss för att hjälpa dem som är förslavade av dåliga vanor.

Överallt finns det arbete att utföra för att hjälpa dem som fallit på grund av missbruk. I kyrkor, religiösa institutioner och bekännande kristnas hem finns det många ungdomar som väljer den väg som leder till undergång. Genom skadliga vanor drar de över sig sjukdomar, och i sin girighet att skaffa pengar för syndiga njutningar börjar de leva ett oärligt liv. Både hälsan och karaktären förstörs. Dessa stackars människor känner sig främmande för Gud och utstötta från samhället, och har inget hopp för varken detta eller det kommande livet. Deras föräldrar är förtvivlade. Människor talar om dem som hopplösa fall, men så ser inte Gud på dem. Han förstår alla omständigheter som har gjort dem till vad de är, och han ser på dem med medlidande. Denna grupp av människor behöver vår hjälp. Låt dem aldrig få orsak till att säga: "Ingen bryr sig om mig."rätt

Bland missbrukets offer finns människor från alla samhällsklasser och yrken. Personer i hög ställning, med enastående begåvning och stora kunskaper har gett efter för begäret ända tills de blivit oförmögna att stå emot frestelser. Några av dessa har varit rika, men är nu hemlösa, utan vänner, och lider av misär, sjukdom och förnedring. De har förlorat kontrollen över sig själva. Om inte någon räcker dem en hjälpande hand kommer de att sjunka djupare och djupare. För dem är självtillfredsställelse inte bara en moralisk synd, utan också en fysisk sjukdom.

När vi hjälper dessa människor måste vi många gånger, som Kristus så ofta gjorde, först hjälpa dem med deras fysiska behov. De behöver få hälsosam mat och dryck som inte är stimulerande, rena kläder och möjlighet att tvätta sig. De behöver omges av en upplyftande kristen atmosfär. I varje stad borde man ordna med en plats dit de som är slavar under dåliga vanor kan komma, för att få hjälp att bryta sig loss från de bojor som binder dem. Det finns många som ser starka drycker som den enda trösten när de möter problem, men så skulle det inte behöva vara om bekännande kristna följde den barmhärtige samaritens exempel, i stället för att handla som prästen och leviten.

När vi arbetar med missbrukare måste vi komma ihåg att vi inte har att göra med människor som handlar förnuftsmässigt, utan med sådana som för tillfället är behärskade av en demon. Var tålmodig och överseende. Tänk inte på deras motbjudande och frånstötande yttre, utan på det dyrbara liv som Kristus dog för att frälsa. När drinkaren

vaknar till insikt om sin förnedring, gör då allt som står i din makt för att visa att du är hans vän. Tala inte ett enda kritiskt ord. Låt inget i ditt handlingssätt eller i din blick ge uttryck för förebråelse eller motvilja. Det är mycket troligt att han förbannar sig själv. Hjälp honom att resa sig igen. Tala ord som uppmuntrar till tro. Försök att stärka varje god egenskap i hans karaktär. Lär honom hur han skall sträcka sig uppåt. Visa att det är möjligt för honom att leva på ett sätt som gör att han vinner andra människors respekt. Hjälp honom att se värdet i de förmågor som Gud har gett honom men som han har försummat att utveckla.

Fastän hans vilja har skadats och försvagats finns det hopp för honom i Kristus. Kristus skall väcka till liv högre impulser och heligare önskningar i hans hjärta. Uppmuntra honom att ta fasta på det hopp som evangeliet erbjuder. Öppna Bibeln för den som frestas och kämpar, och läs Guds löften för honom om och om igen. Dessa löften kommer att bli för honom som bladen från livets träd. Fortsätt tålmodigt dina ansträngningar tills den skälvande handen med glädje och tacksamhet fattar tag i hoppet om befrielse genom Kristus.

Du får inte släppa taget om dem du försöker hjälpa, annars kan du aldrig vinna kampen. De kommer ständigt att frestas till det onda. Gång på gång kommer de nästan att bli övervunna av begäret efter starka drycker. Gång på gång kommer de kanske att falla, men ge inte för den skull upp i ditt arbete.

De har kanske beslutat sig för att försöka leva för Kristus, men deras viljekraft är så försvagad att de måste hållas under noggrann uppsikt av dem som arbetar för deras frälsning, och som en gång skall avlägga räkenskap för dessa människors liv inför Gud. De har förlorat sin värdighet och den måste de vinna tillbaka. Många måste kämpa mot starka nedärvda böjelser till det onda. Onaturliga begär och sinnliga böjelser är ett arv de fått från födseln och som de måste få hjälp att stå emot. Inom dem och utom dem kämpar det goda och det onda om herraväldet. De som aldrig har gått igenom en sådan kamp kan inte föreställa sig vilken nästan överväldigande makt begäret har, eller hur hård kampen är mellan vanan att tillfredsställa sitt begär och beslutet att alltid vara nykter. Om och om igen måste denna kamp utkämpas.

Många av dem som dras till Kristus saknar moraliskt mod att fortsätta kampen mot begären och lustarna. Men nykterhetsarbetaren får inte bli missmodig på grund av detta. Inte är det väl bara de som räddats från det djupaste eländet som återfaller?rätt

Kom ihåg att du inte arbetar ensam. Änglar förenar sig med varje uppriktigt Guds barn och hjälper dem i arbetet. Och Kristus är den som upprättar. Den store Läkaren själv står vid sidan av sina trogna arbetare och säger till den ångerfulle: "Mitt barn, dina synder är förlåtna." Mark 2:5.

Det är många utstötta som kommer att gripa fatt i hoppet som erbjuds dem i evangeliet och gå in i det himmelska riket, medan andra, som välsignats med stora möjligheter och stort ljus som de inte har tagit vara på, kommer att lämnas utanför i mörkret.

De som fallit offer för dåliga vanor måste fås att inse att det är nödvändigt att de själva gör något åt sin situation. Andra kan göra sitt yttersta för att hjälpa dem upp, Guds nåd kan erbjudas fritt och för intet, Kristus kan vädja, hans änglar kan hjälpa, men allt är förgäves om de inte vaknar upp och själva tar upp kampen för sina liv.

Det sista David sade till Salomo när han var en ung man och snart skulle krönas till kung över Israel, var detta: "Var stark och visa dig som en man." 1 Kung 2:2. Dessa inspirerade ord riktas till varje mänsklighetens barn med möjligheten att ärva en oförgänglig krona: "Var stark och visa dig som en man."rätt

Det är nödvändigt att få dem som lever för att tillfredsställa sina begär att inse att de behöver en stor moralisk förnyelse om de skall kunna bli starka. Gud kallar dem att vakna upp och genom Kristi kraft vinna tillbaka den värdighet som han har gett dem, men som de har offrat genom att ge efter för syndiga begär.

Många som känner frestelsens fruktansvärda kraft, den lustens dragning som leder till att man ger efter för begäret, ropar i förtvivlan: "Jag kan inte stå emot det onda!" Säg till dem att det kan de göra, ja, det måste de göra. De kanske har fallit för frestelsen om och om igen, men det behöver inte vara så för alltid. Deras moraliska kraft är svag, och de styrs av sitt syndiga livs dåliga vanor. Deras löften och beslut är som rep av sand. Tanken på alla brutna löften och försäkringar försvagar deras tro på sin egen uppriktighet, och gör att de känner det som om Gud inte kan acceptera dem eller samarbeta med dem i deras ansträngningar. Men de behöver inte misströsta.

De som sätter sin tilltro till Kristus skall inte vara slavar under någon nedärvd eller inlärd vana eller böjelse. I stället för att vara slav under sin egen lägre natur, skall de vara herre över varje begär och lidelse. Gud har inte lämnat oss att kämpa mot det onda i vår egen mänskliga kraft. Oavsett vilka nedärvda eller inlärda böjelser till det onda vi har, kan vi övervinna dem genom den kraft som han vill ge oss.

Viljans betydelse

De som är utsatta för frestelser behöver förstå viljans sanna betydelse. Det är den som är den styrande makten i den mänskliga naturen – makten att kunna besluta och välja. Allt hänger på att man använder viljan på rätt sätt. Önskan att vara god och ren är bra, så långt den räcker, men om det stannar bara med önskningar, är det till ingen nytta. Många går mot sin undergång samtidigt som de hoppas och önskar att övervinna sina onda böjelser. De överlämnar inte viljan till Gud. De väljer inte att tjäna honom.

Gud har gett oss makten att välja, och han vill att vi skall använda den. Vi kan inte förändra våra hjärtan. Vi kan inte kontrollera våra tankar, våra impulser eller våra känslor. Vi kan inte göra oss själva rena och passande att tjäna Gud. Men vi kan välja att tjäna honom. Vi kan ge honom vår vilja. Då kommer han att verka i oss så att vi både vill och gör hans goda vilja. På det sättet kommer hela vår natur att ställas under Kristi kontroll.

Genom att vi använder viljan på rätt sätt kan våra liv bli fullständigt förvandlade. Genom att överlämna vår vilja till Kristus förenar vi oss med gudomlig kraft. Vi får kraft ovanifrån för att vi skall kunna stå orubbligt fasta. Ett rent och ädelt liv, ett liv i seger över begär och lustar, är möjligt för var och en som förenar sin svaga, vacklande, mänskliga vilja med Guds allsmäktiga, orubbliga vilja.

De som kämpar mot begärens makt borde undervisas om principerna för en hälsosam livsstil. Visa dem att överträdelse av hälsans lagar orsakar sjukliga förhållanden och onaturliga begär, som lägger grunden för alkoholvanan. Bara genom att leva i lydnad för hälsans lagar kan de hoppas på att bli befriade från suget efter onaturliga stimulerande medel. Samtidigt som de litar på att Guds kraft skall bryta begärets bojor, skall de samarbeta med Gud genom att lyda hans lagar, både de moraliska och de fysiska.

Se till att de som försöker reformera sina liv får något att sysselsätta sig med. Ingen som kan arbeta borde få den uppfattningen att man kan förvänta sig mat, kläder och logi gratis. För deras egen och andras skull, borde man hitta på något sätt genom vilket de kan ge ersättning för det de får. Uppmuntra varje ansträngning de gör för att försörja sig själva. Det kommer att stärka deras självaktning och ett sunt oberoende. Och att vara mentalt och kroppsligt sysselsatt med något nyttigt arbete är dessutom ett nödvändigt skydd mot frestelser.

Besvikelser och faror

De som arbetar för de fallna kommer att bli besvikna på många av dem som lovar att bättra sig. Många gör bara en ytlig förändring av sina vanor och sin livsstil. De leds av ögonblickets ingivelser och för en tid kan det se ut som om de har ändrat sig, men det har inte skett någon verklig förändring av hjärtat. De har kvar samma egenkärlek, samma hunger efter dåraktiga nöjen och samma önskan att tillfredsställa sina begär. De förstår inte vad det vill säga att bygga upp karaktären, och man kan inte lita på dem som principfasta människor. De har skadat sina mentala och andliga krafter genom att tillfredsställa sina begär och lidelser, och detta har gjort dem svaga. De är nyckfulla, ombytliga och har en tendens till att vara sensuella. Dessa personer blir ofta en fara för andra. Eftersom man betraktar dem som män och kvinnor som genomgått en förändring till det bättre, blir de anförtrodda ansvar och satta i positioner där deras inflytande fördärvar oskyldiga.

Även de som uppriktigt försöker att leva ett bättre liv är inte utom all fara att falla. De behöver behandlas med stor visdom och ömhet. Att smickra och upphöja dem som har räddats från ett liv i djupaste elände kan ibland leda till deras fördärv. Att inbjuda män och kvinnor att berätta offentligt om sina erfarenheter från ett liv i synd är en stor fara för både talaren och åhörarna. Att dröja kvar vid det onda fördärvar sinnet och själen. Det är skadligt för dem som räddats från ett eländigt liv att bli upphöjda på detta sätt. Många leds till att tro att deras syndiga liv har gett dem en viss utmärkelse. Därigenom uppmuntras en kärlek till berömmelse och en självsäkerhet som är ödesdiger för själen. Bara genom att misstro det egna jaget och att lita på Kristi nåd kan de stå fasta.

Alla som ger bevis på att de är verkligt omvända borde uppmuntras till att arbeta för andra. Låt ingen bli avvisad som lämnar ett liv i Satans tjänst för att tjäna Kristus. När någon visar tecken på att Guds Ande arbetar med honom, uppmuntra honom då på alla sätt att börja arbeta för Herren. "Sådana ... skall ni vara barmhärtiga mot." Judas vers 22. De som är visa i den visdom som kommer från Gud kommer att lägga märke till människor som är i behov av hjälp, som har ångrat sig uppriktigt, men som utan uppmuntran knappast skulle våga gripa fatt i hoppet. Herren kommer att fylla sina tjänares hjärtan med en villighet att välkomna dessa ängsliga, ångerfulla människor in i deras kärleksfulla gemenskap. Vad som än kan ha varit deras snärjande synder, hur lågt de än kan ha fallit, tar Kristus emot dem när de i ånger kommer till honom. Ge dem sedan något att göra för honom. Om de vill arbeta för att hjälpa andra upp ur den fördärvets håla som de själva räddats ifrån, ge dem då möjlighet att göra det. För dem i kontakt med erfarna kristna så att de kan få andlig styrka. Fyll deras hjärtan och händer med arbete för Mästaren.

Några av dem som tycks vara mest insnärjda i synd kommer, när ljus går upp i deras själ, att bli framgångsrika arbetare för just sådana syndare som de själva har varit en gång. Genom tro på Kristus kommer några att tjäna i höga positioner och bli anförtrodda ansvar i arbetet för människors frälsning. De vet var deras svagheter ligger, och förstår hur fördärvad den mänskliga naturen är. De är medvetna om syndens och onda vanors starka makt. De inser att de inte kan vinna seger utan Kristi hjälp, och deras ständiga rop är: "Jag kastar mig hjälplöst på dig."rätt

Sådana människor kan hjälpa andra. Den som har varit frestad och prövad, och nästan förlorat hoppet men blivit räddad genom att höra ett kärlekens budskap, kan förstå själavinnandets vetenskap. Den som har sitt hjärta fyllt med kärlek till Kristus, därför att Frälsaren har sökt efter honom och fört honom tillbaka till fållan, vet hur man söker efter de förlorade. Han vet hur man visar syndare vägen till Guds Lamm. Han har reservationslöst överlämnat sig själv till Gud och har accepterats i den älskade Sonen. Gud har gripit den hand som i svaghet var utsträckt för att få hjälp. Genom det arbete som

sådana människor utför kommer många förlorade söner och döttrar att föras tillbaka till Fadern.

För varje människa som kämpar för att resa sig från ett liv i synd till ett liv i renhet, finns källan till kraft i det enda "namn, som givits åt människor, genom vilket vi blir frälsta". Ap 4:12. "Om någon törstar" efter vila och hopp, efter befrielse från syndiga böjelser, säger Kristus, "så kom till mig och drick!" Joh 7:37. Det enda botemedlet mot synd är Kristi nåd och kraft.

De goda beslut som görs i egen kraft tjänar ingenting till. Alla löften i världen kan inte bryta onda vanors makt. Människan kommer aldrig att leva återhållsamt i allt förrän hennes hjärta är förnyat genom gudomlig nåd. Själva kan vi inte hålla oss borta från synd ens för en kort stund. Varje stund är vi beroende av Gud.

Sann reform börjar med att själen renas. Vårt arbete för de fallna kommer att ha verklig framgång bara då Kristi nåd omskapar karaktären, och människan förs in i en levande förbindelse med Gud.

Kristus levde ett liv i fullkomlig lydnad för Guds lag, och i detta var han ett exempel för varje människa. Det liv han levde i denna värld, skall vi också leva genom hans kraft och under hans ledning.

I vårt arbete för de fallna, borde vi göra det klart för sinnen och hjärtan hur viktigt det är att vi lyder hans lag och är trogna mot honom. Försumma aldrig att visa att det är en tydlig skillnad mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom. Gud är kärlek, men han kan inte ursäkta avsiktlig olydnad mot hans befallningar. Lagarna i hans rike är sådana att människan inte kommer undan följderna av olydnad. Gud kan bara ära den som ärar honom. Människans uppförande i den här världen avgör hennes eviga öde. Vad hon har sått måste hon också skörda. Orsak kommer att följas av verkan.

Inget mindre än fullkomlig lydnad kan tillfredsställa Guds krav. Han har inte uttryckt sig oklart när det gäller hans krav. Han har inte påbjudit något som inte är nödvändigt för att föra människan i harmoni med honom. Vi skall visa syndare vad som är Guds ideal för karaktären och leda dem till Kristus, för bara genom hans nåd kan detta ideal nås.

Frälsaren tog på sig mänsklighetens svagheter och levde ett syndfritt liv, för att människan inte skulle behöva vara rädd att inte kunna vinna seger på grund av den mänskliga naturens svaghet. Kristus kom för att vi skulle "få del av gudomlig natur", och hans liv visar att mänsklig natur, i förening med gudomlig natur, syndar inte.

Frälsaren vann seger för att visa oss hur vi kan vinna seger. Kristus mötte alla Satans frestelser med Guds ord. Han fick kraft att lyda Guds bud genom att förtrösta på Guds löften, och frestaren kunde inte få övertaget över honom. Vid varje frestelse svarade han:

"Det står skrivet." Gud har gett oss sitt ord för att vi genom det skall kunna stå emot det onda. Vi har fått dyrbara och mycket stora löften, för att vi genom dem "skall få del av gudomlig natur", sedan vi "kommit undan det fördärv som på grund av begäret finns i världen". 2 Petr 1:4.

Uppmana den som frestas att inte se på omständigheterna, sin egen svaghet eller på frestelsens styrka, utan på kraften i Guds ord. All den kraften är vår. "Jag gömmer ditt tal i mitt hjärta", säger psalmisten, "för att jag inte skall synda mot dig." "Vad människor än gör tar jag mig till vara för våldsverkares stigar genom dina läppars ord." Ps 119:11; 17:4.

Tala uppmuntrande till människorna. Bär dem fram inför Gud i bön. Många som har blivit övervunna av frestelsen känner sig förödmjukade på grund av sina misslyckanden, och tänker att det är lönlöst för dem att närma sig Gud. Men det är fienden som föreslår sådana tankar. När de har syndat och känner att de inte kan be, säg till dem att det är just då de behöver be. De kanske skäms och är djupt förödmjukade, men när de bekänner sina synder, kommer han som är trofast och rättfärdig att förlåta deras synder och rena dem från all orättfärdighet.

Inget är till synes mer hjälplöst, men ändå mer oövervinneligt, än en människa som känner att hon inte är någonting i sig själv men helt och fullt litar på Frälsarens förtjänster. Genom bön och studium av hans ord, och genom tro på hans ständiga närvaro, kan den svagaste människa leva i förbindelse med den levande Kristus, och han kommer att hålla henne med en hand som aldrig släpper taget.

Dessa dyrbara ord kan varje människa som förblir i Kristus göra till sina egna. Hon kan säga:rätt

Men jag, jag skall skåda efter HERREN, jag skall hop-

pas på min frälsnings Gud. Min Gud skall höra mig.

Gläd dig inte över mig, du min fiende. Om jag har fal-

lit, skall jag resa mig igen. Om jag sitter i mörkret, är

HERREN mitt ljus.Mika 7:7,8.

Han skall åter förbarma sig över oss och trampa

på våra missgärningar. Du skall kasta alla deras syn-

der i havets djup. Mika 7:19.

Gud har lovat: "Jag skall göra en man mer dyrbar än fint guld." Jes 13:12 .

Trots att ni har dröjt kvar bland grytorna, skall ni

ändå bli som en duvas vingar höljda i silver, med fjäd-

rar täckta av gult guld. Ps 68:14 .

De som har fått mest förlåtet av Kristus, kommer att älska honom mest. Det är de som på den yttersta dagen kommer att stå närmast hans tron.

"De skall se hans ansikte, och hans namn skall stå skrivet på deras pannor." Upp 22:4.

Kapitel 12.—Hjälp för de Arbetslösa och Hemlösa

Det finns godhjärtade män och kvinnor som bekymrar sig över de fattigas situation och tänker på vad som kan göras för att hjälpa dem. En fråga som många uppriktigt söker ett svar på är hur man skall kunna hjälpa de arbetslösa och hemlösa så att de får del av de grundläggande välsignelser Gud gett människorna, och kan leva det liv han avsett att de skall leva. Men det är inte många, ens bland akademiker och politiker, som förstår de verkliga orsakerna till det nuvarande tillståndet i samhället. De som styr landet kan inte lösa problemen med fattigdom, misär och ökad brottslighet. De kämpar förgäves för att ställa affärslivet på en säkrare grund.

Om människor toge vara på undervisningen i Guds ord, skulle de finna lösningen på dessa svåra problem som förbryllar dem. Gamla Testamentet har mycket att lära oss när det gäller frågan om arbete och hjälp till de fattiga.

Guds plan för Israel

Guds plan för Israel var att varje familj skulle ha ett hem på landet med tillräckligt med mark för odling. På det sättet skulle de få både möjlighet och uppmuntran till att leva ett nyttigt, företagsamt och självförsörjande liv. Och ingen mänsklig idé har någonsin kunnat förbättra den planen. Den fattigdom och det elände som finns i dag beror till stor del på att människor vikit av från Guds plan.

Då Israel bosatte sig i Kanaan delades landet upp bland hela folket, med undantag för leviterna som skulle tjänstgöra vid tabernaklet. Stammarnas storlek räknades efter antalet familjer, och till varje familj gavs ett landområde till arvedel, vars storlek berodde på familjemedlemmarnas antal.

Även om någon skulle göra sig av med sin landegendom för en tid, kunde han inte för alltid byta bort sina barns arvedel. Närhelst han kunde, hade han rättighet att köpa tillbaka sitt land. Skulder efterskänktes vart sjunde år, och under det femtionde året, jubelåret, gick all landegendom tillbaka till den ursprunglige ägaren.

"När ni säljer jord, skall ni inte sälja den för all framtid", befallde Herren, "ty landet är mitt. Ni är främlingar och gäster hos mig. I hela det land ni får till besittning skall ni medge rätt att köpa tillbaka jordegendom. Om din broder blir fattig och säljer något av sin besittning, skall hans återlösare komma till honom och lösa tillbaka det brodern har sålt. Om någon ... själv får möjlighet att skaffa vad som behövs för återköp, skall han ... återvända till sin egendom. Men om han inte kan skaffa vad som behövs för att betala honom, skall det han har sålt förbli i köparens hand till jubelåret." 3 Mos 25:23-28.

"Ni skall helga det femtionde året och utropa frihet i landet för alla dess invånare. Det skall vara ett jubelår för er. Var och en av er skall då återvända till sin arvedel och var och en av er skall återvända till sin släkt." Vers l0.

På det sättet säkerställdes varje familjs egendom och man skyddades från att någon blev alltför rik eller alltför fattig.

Praktiskt arbete

Israeliterna såg på praktiskt arbete som något nödvändigt. Varje far var skyldig att lära sina söner något nyttigt hantverk. De främsta männen i Israel hade fått en utbildning i något praktiskt yrke. Man ansåg att det var nödvändigt att varje kvinna skulle lära sig de sysslor som hade att göra med skötseln av ett hem. Och skicklighet i dessa sysslor ansågs som en ära även för kvinnor i högsta ställning.

I profetskolorna undervisade man i olika hantverk, och många av eleverna försörjde sig genom praktiskt arbete.

Omsorg om de fattiga

Dessa förordningar gjorde emellertid inte helt slut på fattigdomen. Det var inte Guds avsikt att fattigdomen skulle upphöra helt. Den är ett av de medel han använder för vår karaktärsutveckling. "Fattiga", säger han, "kommer nämligen aldrig att saknas i landet, därför befaller jag dig: Du skall villigt öppna din hand för din broder, för de behövande och fattiga i ditt land." 5 Mos 15:11.

"Om det finns någon fattig hos dig, en av dina bröder, i någon av dina städer i det land som HERREN, din Gud, ger dig, skall du inte förhärda ditt hjärta eller tillsluta din hand för din fattige broder, utan villigt öppna din hand för honom och villigt låna honom vad han behöver i sin brist." Verserna 7, 8.

"Om din broder blir fattig och kommer på obestånd hos dig, skall du ta dig an honom. Som en främling eller inneboende skan han få leva hos dig." 3 Mos 25:35.

"När ni bärgar skörden i ert land, skall du inte skörda till den yttersta kanten av åkern." "När du skördar din åker och glömmer kvar en kärve på åkern, skall du inte gå tillbaka för att hämta den. ... När du slår ner dina oliver, skall du inte sedan söka genom grenarna. ... När du plockar druvorna i din vingård, skall du inte göra någon efterskörd. Det som finns kvar skall tillhöra främlingen, den faderlöse och änkan." 3 Mos 19:9; 5 Mos 24:19-21.

Ingen behöver vara rädd för att deras frikostighet skall leda till fattigdom. Lydnad för Guds föreskrifter leder helt säkert till välstånd. "För en sådan gåvas skull", säger Gud, "skall HERREN, din Gud, välsigna dig i alla dina verk och i allt vad du företar dig." "Du

skall ge lån åt många folk, men själv skall du inte behöva låna, och du skall råda över många folk, men de skall inte råda över dig." 5 Mos 15:10, 6.

Affärsprinciper

Guds ord godkänner inget förhållningssätt som gör en grupp människor rika på bekostnad av att andra blir undertryckta och får lida. Bibeln lär oss att vi i alla våra affärsuppgörelser skall sätta oss in i deras situation som vi gör affärer med, så att vi inte bara tänker på våra egna fördelar, utan också på andras. Den som söker dra nytta av andras olycka för att gynna sig själv, eller försöker berika sig genom andras svaghet eller brist på skicklighet, bryter både mot principerna och föreskrifterna i Guds ord.

"Du skall inte förvanska rätten för främlingen eller den faderlöse, och inte ta en änkas kläder i pant." "Om du ger ett lån åt din nästa, skall du inte gå in i hans hus och ta pant av honom. Du skall stanna utanför, och mannen som du har lånat åt skall bära ut panten till dig. Om det är en fattig man, skall du inte sova med manteln du fått i pant." "Om du tar manteln i pant av din nästa, skall du ge den tillbaka åt honom innan solen går ner. Manteln är ju det enda täcke han har. ... Vad skall han annars ha när han sover? Om han ropar till mig, skall jag höra, ty jag är barmhärtig." "Om ni alltså säljer något till er nästa eller köper något av honom, skall ni inte göra varandra orätt." 5 Mos 24:17, 10-12; 2 Mos 22:26, 27; 3 Mos 25:14.

"Ni skall inte göra orätt när ni dömer i fråga om längd, vikt eller rymd." "Du skall inte ha två slags vikt i din börs, en stor och en liten, och i ditt hem skall du inte ha två slags efamått, ett stort och ett litet." "Rätt våg, rätta vikter, rätt efa, rått hin-mått skall ni ha." 3 Mos 19:35; 5 Mos 25:13, 14; 3 Mos 19:36.

"Ge åt den som ber dig, och vänd dig inte bort från den som vill låna av dig." "Den ogudaktige lånar och betalar inte tillbaka, men den rättfärdige är barmhärtig och givmild." Matt 5:42; Ps 37:21.

"Ge oss råd, döm oss rättvist. Låt din skugga vara som natten nu mitt på dagen. Göm de fördrivna, röj inte flyktingarna! Låt mina fördrivna bo hos dig." Jes 16:3, 4.

Den plan Gud gav israeliterna för hur de skulle leva var avsedd att vara en modell för hela mänskligheten. Hur annorlunda skulle inte världen vara om man följde denna plan i vår tid!rätt

Inom naturens vidsträckta områden finns det fortfarande platser där de fattiga och nödlidande kan finna ett hem. Jorden har tillräckliga resurser för att förse dem med mat. Där finns dolda välsignelser för alla som har mod, vilja och uthållighet att samla dess skatter.

Odling, det arbete som Gud gav människan i Eden, öppnar ett arbetsfält med möjligheter för många att skaffa sig en egen försörjning.

Förtrösta på Herren, och gör vad gott är; så skall du

få bo i landet, och med säkerhet bli försedd med mat. Ps 37:3 .

Tusentals, ja tiotusentals, skulle kunna arbeta med jorden i stället för att trängas i städerna, på jakt efter arbete för att tjäna en liten summa pengar. I många fall används inte denna lilla summa till bröd, utan hamnar i sprithandlarens kassa i utbyte mot det som förstör själ och kropp.

Många ser på kroppsarbete som ett slavgöra, och försöker därför försörja sig genom spekulationer i stället för genom ärligt, hårt arbete. Denna önskan att få sin försörjning utan att arbeta öppnar dörren för elände, laster och brott nästan utan gränser.

Stadsslummen

De stora städerna finns mängder av människor som får mindre omsorg och omtanke än djuren. Tänk på de familjer som lever hopträngda i usla lägenheter, ofta i mörka källarvåningar, illaluktande av fukt och smuts. På dessa eländiga platser föds barn, och där får de växa upp och dö. De ser inget av det vackra i naturen som Gud har skapat för att ge njutning åt våra sinnen och lyfta vår själ. Klädda i trasor och halvt svältande, lever de bland laster och fördärv, och deras karaktärer påverkas av det elände och den synd som omger dem. Barnen hör Guds namn uttalas bara i samband med svordomar. Deras öron får ständigt höra smutsigt tal, förbannelser och smädelser. Spritångor och tobaksrök, vidriga stanker och omoral fördärvar deras sinnen. På det sättet fostras många till att bli kriminella, fiender till det samhälle som har överlämnat dem åt misär och förnedring.

Men inte alla fattiga i stadsslummen tillhör denna grupp. Gudfruktiga män och kvinnor har hamnat i djup fattigdom på grund av sjukdom eller motgångar, ofta på grund av oärlighet från sådana som lever på att suga ut sina medmänniskor. Många som är hederliga och har goda avsikter blir fattiga därför att de saknar praktisk utbildning. Deras okunnighet gör dem illa rustade att ta itu med livets svårigheter. De dras till städerna, och där har de ofta svårt att få arbete. Omgivna av omoral, ser och hör de sådant som utsätter dem för fruktansvärda frestelser. Eftersom de tvingas bo bland dem som lever i kriminalitet och laster, och ofta blir hållna för att tillhöra samma klass, är det bara genom en övermänsklig kamp och en mer än mänsklig styrka som de kan bevaras från att sjunka lika lågt som andra i deras omgivning. Många håller fast vid sin hederlighet och väljer att lida hellre än att synda. Det är i synnerhet denna grupp människor som behöver hjälp, sympati och uppmuntran.

Om de fattiga som nu trängs i städerna kunde finna hem på landet, skulle de inte bara kunna försörja sig själva, utan skulle också få uppleva en hälsa och en glädje som de aldrig tidigare känt till. De skulle få arbeta hårt, äta enkel kost, leva sparsamt och få stå ut med prövningar och umbäranden. Men tänk vilken välsignelse det skulle vara för dem att få lämna staden, med dess frestelser till det onda, dess oroligheter och kriminalitet, misär och smuts, och få komma till stillheten, friden och renheten på landsbygden.

Många av dem som bor i städerna har inte en grön fläck att sätta fötterna på. År efter år har de sett ut över smutsiga bakgårdar och trånga gränder, tegelstensväggar och trottoarer, och en himmel som varit förmörkad av damm och rök. Om dessa människor kunde tas till något jordbruksområde med gröna fält, skogar, kullar och bäckar, en klar himmel och frisk, ren luft skulle det vara nästan som himlen för dem.

Här skulle de inte vara så beroende av andra och skulle till stor del vara avskurna från kontakten med människor. De skulle komma bort från världens nedbrytande livsstil, vanor och nöjen, och skulle komma närmare naturens hjärta. Guds närhet skulle bli mera verklig för dem. Många skulle lära sig att förtrösta på honom. Genom naturen skulle de höra hans röst tala till deras hjärtan om hans frid och kärlek, och sinne, själ och kropp skulle ta emot den helande, livgivande kraften.

Det är många som måste få hjälp, uppmuntran och undervisning om de någonsin skall kunna bli arbetsamma och självförsörjande. Det finns många fattiga familjer som man inte skulle kunna göra ett bättre missionsarbete för än att hjälpa dem att bosätta sig på landet, och lära dem hur de kan få sin försörjning från jorden.

Det är inte bara i städerna det finns behov för en sådan hjälp och undervisning. Även på landsbygden, med alla dess möjligheter till att leva ett bättre liv, finns det många fattiga som har stora behov. Hela samhällen saknar utbildning när det gäller praktiska yrken och hälsovård. Familjer lever i ruckel, nästan utan möbler och kläder, utan redskap och böcker. De saknar den trivsel och de bekvämligheter som gör livet behagligt, och har inga möjligheter till utveckling. Förråade sinnen och svaga, dåligt utvecklade kroppar visar följderna av ett dåligt arv och felaktiga vanor. Dessa människor måste få en utbildning helt från grunden. De har levt ett onyttigt, sysslolöst och omoraliskt liv, och de behöver få hjälp att lära sig goda vanor.

Hur kan man väcka dem till att inse att de behöver en förbättring i sina liv? Hur kan man leda dem till att sträcka sig mot högre livsideal? Hur kan man hjälpa dem att resa sig? Vad kan man göra där fattigdom härskar och där människor måste kämpa mot den vid varje steg de tar? Visst är uppgiften svår. Den nödvändiga förändringen blir aldrig av om inte män och kvinnor får hjälp av en kraft utanför dem själva. Det är Guds plan att de rika och de fattiga skall vara nära knutna till varandra genom sympatins och

hjälpsamhetens band. De som har tillgångar, förmågor och möjligheter, borde använda dessa gåvor så att de blir till välsignelse för deras medmänniskor.

Kristna jordbrukare kan göra ett verkligt missionsarbete genom att hjälpa de fattiga att finna hem på landet och lära dem att bruka jorden och göra den bördig. De kan lära dem hur man använder olika jordbruksredskap, hur man odlar olika sorts grödor och hur man planterar och sköter en fruktträdgård.

Många av dem som odlar får inte tillräckliga skördar på grund av försummelse. Fruktträdgården sköts inte på rätt sätt, grödan kommer inte i jorden på rätt tid, och jorden bearbetas bara ytligt. Det dåliga resultatet skyller man på den dåliga jordmånen. Det händer ofta att man uttalar sig felaktigt om jorden och dömer ut den, när den i själva verket skulle ge stora skördar om den bara bearbetades på rätt sätt. Inskränkta planer, alltför liten ansträngning, alltför lite efterforskning för att finna de bästa odlingsmetoderna, talar starkt för en reform.

Undervisa om de rätta odlingsmetoderna till alla som är villiga att lära sig. Om några inte vill höra talas om nya idéer, låt då undervisningen ske i det tysta. Odla din egen jord på rätt sätt. Tala med grannarna när du kan, och låt skörden tala tydligast om hur viktigt det är att använda rätta metoder. Visa vad som kan göras med jorden om den odlas rätt.

Man borde se till att olika industrier upprättas så att fattiga familjer kan få arbete. Snickare, smeder, ja alla som förstår sig på någon form av nyttigt arbete, borde känna ett ansvar för att lära upp och hjälpa de okunniga och de arbetslösa.

I arbetet för de fattiga finns det många olika uppgifter för såväl kvinnor som män. Den duktige kocken, hushållerskan, sömmerskan och sjuksköterskan – allas hjälp behövs. Lär medlemmarna i fattiga hem hur de skall laga mat, sy och laga sina egna kläder, ta hand om sjuka och sköta ett hem ordentligt. Låt pojkar och flickor få en grundlig upplärning i något hantverk eller annat yrke som kan vara till nytta.

Missionsfamiljer

Det finns ett behov av missionsfamiljer som kan bosätta sig på ofruktbara platser. Jordbrukare, affärsmän, byggnadsarbetare och de som är kunniga i olika hantverk och andra yrken, borde flytta till försummade områden för att förbättra jorden, upprätta små industrier, bygga sig enkla hem och hjälpa sina grannar.

De karga platserna i naturen, områden med vildmark, har Gud gjort tilltalande genom att placera vackra ting bland det fula. Vi är kallade att göra detsamma. Även jordens ödemarker, där förutsättningarna tycks nedslående, kan bli som en Guds trädgård,rätt

Den dagen skall de döva höra bokens ord och de blin-

das ögon se ur dunkel och mörker. De ödmjuka skall få

allt större glädje i HERREN, de fattigaste bland män-

niskor skallfröjda sig i Israels Helige. Jes 29:18, 19.

Ofta hjälper man de fattiga bäst genom att ge dem undervisning i praktiskt arbete. De som inte har fått lära sig att arbeta, saknar i regel också goda vanor som flit, uthållighet, sparsamhet och självförsakelse. De vet inte hur de skall hushålla. Ofta är det genom brist på försiktighet och gott omdöme som de slösar bort det som skulle ha försörjt familjen och gett den ett anständigt och bekvämt liv, om det hade använts med försiktighet och sparsanthet. "De fattigas nyodling ger riklig föda, men den sopas bort när orätt råder." Ords 13:23.

Vi kan ge till de fattiga, och skada dem, genom att lära dem att bli beroende. Att ge på det sättet uppmuntrar till självviskhet och oföretagsamhet. Det leder ofta till lättja, slösaktighet och omåttlighet. Ingen som kan försörja sig själv har rätt att göra sig beroende av andra. Ordspråket "världen är skyldig att försörja mig" innehåller själva kärnan av lögn, bedrägeri och stöld. Världen är inte skyldig att försörja någon som kan arbeta och förtjäna sitt eget uppehälle.

Verklig välgörenhet hjälper människor att hjälpa sig själva. Om någon kommer till vår dörr och ber om mat, skall vi inte låta honom gå bort hungrig, för hans fattigdom kan vara orsakad av olyckliga omständigheter. Men sann välgörenhet innebär mer än att bara ge gåvor. Den innebär ett man uppriktigt intresserar sig för andras bästa. Vi borde försöka förstå vilka behov de fattiga och nödlidande har, och ge dem den hjälp de har mest nytta av. Det kostar mycket mer att ge omtanke, tid och personlig ansträngning än att bara ge pengar, men det är den bästa formen av välgörenhet.

De som får lära sig att arbeta för det de får, kommer lättare att lära sig hur de skall få ut det mesta möjliga av det. Och när de lär sig självständighet, skaffar de sig inte bara det som gör dem självförsörjande, utan också det som gör det möjligt för dem att hjälpa andra. Lär dem som slösar bort sina möjligheter hur viktigt det är att utföra livets plikter. Visa dem att den religion Bibeln framhåller aldrig gör människor lata. Kristus uppmuntrade alltid människor att vara flitiga. "Varför står ni här hela dagen arbetslösa?" frågade han de sysslolösa. "Så länge det är dag måste vi göra hans gärningar som har sänt mig. Natten kommer, då ingen kan arbeta." Matt 20:6; Joh 9:4.

Alla har vi förmånen att i hemlivet, genom våra vanor och handlingar, och genom den ordning vi håller, ge världen ett exempel på vad evangeliet kan göra för dem som lever efter det. Kristus kom till vår värld för att ge oss ett exempel på vad vi kan bli. Han förväntar sig att hans efterföljare skall vara föredömen när det gäller att göra det rätta i

alla livets förhållanden. Han vill att de yttre tingen i våra liv skall vittna om att han har vidrört vårt inre.

Våra egna hem och omgivningar skulle vara exempel på hur förbättringar kan göras, så att företagsamhet, renlighet, god smak och förfining kan ersätta slöhet, orenlighet, smaklöshet och oordning. Genom våra liv och exempel kan vi hjälpa andra att förstå vad som är frånstötande i deras karaktär eller omgivningar, och med kristen vänlighet kan vi uppmuntra dem att göra förändringar till det bättre. När vi visar intresse för dem, kommer vi också att finna möjligheter att lära dem hur de skall använda sina krafter på bästa sätt.

Hopp och mod

Vi kan ingenting uträtta utan mod och uthållighet. Tala hoppfullt och uppmuntrande till de fattiga och missmodiga. Om det är nödvändigt, ge dem påtagliga bevis på ditt intresse genom att hjälpa dem när de kommer i svårigheter. De som haft många förmåner borde komma ihåg att de själva fortfarande felar på många områden, och att det är smärtsamt för dem när deras fel lyfts fram och man visar dem hur de borde vara. Kom ihåg att vänlighet uträttar mer än kritik. När du försöker undervisa andra, låt dem då förstå att du önskar att de skall nå det högsta målet, och att du är beredd att hjälpa dem. Var inte snar att kritisera dem om de skulle misslyckas i något avseende.

Det är speciellt nödvändigt för de fattiga att lära sig enkelhet, självförnekelse och sparsamhet, något som de ofta tycker är svårt och motbjudande. Det exempel och den anda som råder i världen stimulerar och fostrar hela tiden till stolthet, fåfänga, njutningslystnad, slösaktighet och lättja. Detta onda drar tusentals människor ner i fattigdom och förhindrar tusentals fler från att resa sig upp ur förnedring och elände. Kristna borde uppmuntra de fattiga att stå emot dessa inflytanden.

Jesus kom till denna värld under ödmjuka förhållanden. Han föddes i en fattig familj. Himlens majestät, härlighetens kung, ledaren för hela änglaskaran, ödmjukade sig till den grad att han valde att leva som människa, och valde dessutom ett liv i fattigdom och förödmjukelse. Han hade inga förmåner som inte de fattiga har. Hårt arbete, svårigheter och umbäranden var en del av hans vardag. "Rävarna har lyor", sade han, "och himlens fåglar har bon, men Människosonen har inget att vila huvudet mot." Luk 9:58.

Jesus sökte inte beundran eller applåder från människor. Han ledde ingen armé. Han regerade inte över något jordiskt rike. Han försökte inte vinna fördelar hos världens rika och berömda. Han gjorde inte anspråk på någon position bland nationens ledare. Han bodde bland de fattiga. Han satte åt sidan samhällets ytliga rangindelningar. Han fäste sig inte vid förnäm börd, rikedom, begåvning, utbildning eller ställning.

Fastän han var himlens Prins valde han inte sina lärjungar bland de laglärda, de styrande, de skriftlärda eller fariséerna. Han gick förbi dem, därför att de var stolta över

sin lärdom och sin ställning. De satt fast i sina traditioner och vidskepelser. Han som kunde läsa allas hjärtan valde ödmjuka fiskare som var villiga att ta emot undervisning. Han åt tillsammans med tullindrivare och syndare, och umgicks med vanligt folk, inte för att dras ner till deras låga och världsliga nivå, utan för att genom sina ord och sitt exempel visa dem rätta principer, och lyfta dem från deras världslighet och förnedring.

Jesus försökte rätta till den felaktiga bedömningsgrund som världens människor har när de bedömer andra. Han ställde sig på de fattigas sida, för att han skulle kunna avlägsna den dåliga stämpel världen satt på fattigdomen. Han har för alltid avlägsnat föraktets skam från fattigdomen, genom att välsigna de fattiga som arvtagare till Guds rike. Han visar oss den stig han själv har vandrat, och säger: "Om någon vill följa mig, skall han förneka sig själv och varje dag ta sitt kors och följa mig." Vers 23.

Den som arbetar för Kristus borde möta människor där de är, och undervisa dem, inte så att de blir stolta, otan så att deras karaktär utvecklas. Undervisa dem om hur Kristus arbetade och förnekade sig själv. Hjälp dem att lära sig självförnekelse och självuppoffring av honom. Lär dem att akta sig för att ge efter för självviska begär genom att följa den här världens livsstil. Livet är alltför värdefullt, alltför fyllt av allvarliga och heliga plikter, för att det skall slösas bort på att tillfredsställa det egna jaget.

Det bästa i livet

Män och kvinnor har knappt börjat förstå vad det verkliga syftet med livet är. De attraheras av glitter och glans. De strävar efter världsligt anseende och för detta offrar de livets verkliga mål. Det bästa i livet – enkelhet, ärlighet, uppriktighet, renhet, hederlighet – kan inte köpas eller säljas. De är lika tillgängliga för de okunniga som för de välutbildade, för den enkle arbetaren som för den ärade statsmannen. Gud har ordnat det så att alla, rika såväl som fattiga, skall kunna njuta av den glädje som kommer av att utveckla rena tankar och handla osjälviskt, att tala sympatiska ord och utföra vänliga handlingar. Kristi ljus strålar ut från dem som arbetar för att göra livet ljust för de människor vilkas liv förmörkats av många skuggor.

Medan du hjälper de fattiga med livets praktiska ting, borde du alltid tänka på deras andliga behov. Låt ditt eget liv vittna om Frälsarens uppehållande kraft. Låt din karaktär uppenbara det höga ideal som alla har möjlighet att nå. Lär ut evangeliet genom enkla illustrationer. Allt du har att göra med borde vara en lektion i karaktärsutveckling.

I de enkla vardagliga sysslorna kan de svagaste och mest obetydliga bli medarbetare till Gud och uppleva den tröst som hans närvaro och uppehållande kraft ger. De skall inte trötta ut sig med ständigt, orosfyllt arbete och onödiga bekymmer, utan dag för dag troget utföra den uppgift som Gud i sin försyn ger dem, och han kommer att ta hand om dem. Han säger:rätt

"Gör er inga bekymmer för något utan låt Gud i allt få veta era önskningar genom åkallan och bön med tacksägelse. Då skall Guds frid, som övergår allt förstånd, bevara era hjärtan och era tankar i Kristus Jesus." Fil 4:6, 7.

Herren har omsorg om de varelser han har skapat. Han älskar dem alla och gör ingen skillnad, förutom att han ömmar mest för dem som har kallats att bära livets tyngsta bördor. Guds barn måste möta prövningar och svårigheter. Men de borde acceptera sin livslott med ett glatt sinnelag, och komma ihåg att allt det som världen undanhåller dem kommer Gud att ersätta med bättre ting.

Det är då vi kommer i svåra situationer som han uppenbarar sin makt och visdom som svar på ödmjuk bön. Lita på honom som en Gud som både hör och svarar på bön. Han kommer att uppenbara sig för dig som En som kan hjälpa i varje svårighet. Han som skapade människan, och gav henne underbara fysiska, mentala och andliga förmågor, kommer inte att underlåta att ge det som behövs för att uppehålla det liv han har gett. Han som har gett oss sitt ord – bladen från livets träd – kommer inte att undanhålla oss kunskapen om hur vi skall skaffa mat till hans behövande barn.

Hur kan den som håller i plogen och driver oxarna få visdom? Genom att söka efter den liksom man söker efter silver, och leta efter den så som efter en gömd skatt. "Ty hans Gud har undervisat honom och lärt honom det rätta sättet." Jes 28:26. "Också detta kommer från HERREN Sebaot, underbar i råd och stor i vishet." Vers 29.

Han som undervisade Adam och Eva i Eden om hur de skulle sköta trädgården, vill undervisa människor i dag. Det finns visdom att få för den som kör plogen och sår säden. Gud kommer att öppna vägar till framgång för dem som litar på honom och lyder honom. De kan gå frimodigt framåt, i förtröstan på att han skall ge dem vad de behöver efter sin stora godhet.

Han som mättade folkskarorna med fem bröd och två små fiskar är mäktig att i dag ge oss frukt av vårt arbete. Han som sade till fiskarna i Galileen "kasta ut era nät till fångst", och som, när de lydde, fyllde deras nät tills de brast, önskar genom detta ge sitt folk ett bevis på vad han kan göra för dem i dag. Den Gud som i vildmarken gav israeliterna manna från himlen lever och regerar fortfarande. Han kommer att leda sitt folk och ge dem skicklighet och kunskap i det arbete han har kallat dem att utföra. Han kommer att ge visdom till dem som försöker utföra sin plikt samvetsgrant och med förstånd. Han som äger hela världen har stora tillgångar, och kommer att välsigna alla som försöker att vara till välsignelse för andra.

Vi behöver vända blicken mot himlen, i tro. Vi får inte bli missmodiga på grund av det som ser ut som ett misslyckande, inte heller får vi bli modfällda på grund av dröjsmål. Vi borde arbeta hoppfullt, med glädje och tacksamhet, och lita på att jorden har rika

skatter som den trogne arbetaren får skörda, förråd som är värdefullare än guld och silver. Bergen och höjderna förändras, jorden åldras som en klädnad, men Guds välsignelse, som dukar ett bord i vildmarken för sitt folk, kommer aldrig att upphöra.

Kapitel 13.—De Hjälplösa Fattiga

När allt som kan göras har gjorts för att hjälpa de fattiga att hjälpa sig själva, återstår fortfarande änkorna och de faderlösa, de gamla, de hjälplösa och de sjuka som alla behöver vår sympati och hjälp. Vi får aldrig försumma dessa människor. Gud har överlåtit dem åt sina förvaltares barmhärtighet, kärlek och ömma omsorg.

Våra trosfränder

"Låt oss därför göra gott mot alla människor medan vi har tillfälle, och framför allt mot dem som delar vår tro." Gal 6:10.

Kristus har på ett särskilt sätt gett sin församling ansvaret att ta hand om de behövande bland dess egna medlemmar. Han tillåter att hans fattiga barn finns i varje församling. De kommer alltid att finnas ibland oss, och han lägger på församlingens medlemmar ett personligt ansvar att sörja för deras behov.

Liksom medlemmarna i en god familj tar hand om varandra, hjälper den som är sjuk, stödjer den som är svag, undervisar den som är okunnig och lär upp den som är oerfaren, borde de som är trosfränder ta hand om de behövande och hjälplösa ibland dem. Inte under några omständigheter får dessa människor försummas.

Änkor och föräldralösa

Herren har en särskild omsorg om änkor och faderlösa.

Gud i sin heliga boning är de faderlösas fader och

änkors försvarare.

Ty den som har skapat dig är din man, HERREN

Sebaot är hans namn. Israels Helige är din återlösare,

han som kallas hela jordens Gud.

Lämna dina faderlösa, jag skall hålla dem vid liv,

dina änkor kan förtrösta på mig. Ps 68:6; Jes 54:5; Jer 49:11.

Det är många fäder som, när de kallats att lämna sina kära, har dött i förtröstan på Guds löfte att han skall ta hand om dem. Herren försörjer änkan och den faderlöse, inte genom att göra ett underverk och sända manna från himlen, inte heller genom att sända korpar att föra mat till dem, utan genom att utföra ett underverk i människors hjärtan. Han driver ut självviskhet, och öppnar hjärtats fördämda källor så att Kristuslik kärlek kan

strömma fram. Han överlämnar de lidande och sörjande till sina efterföljare som ett särskilt förtroendeansvar. De har det allra största anspråket på vår sympati.

I hem försedda med livets bekvämligheter, i lådor och spannmålsmagasin fulla av överflödande skördar, i lager fyllda med textilvaror och i kassavalv där guld och silver lagts i förvar har Gud ordnat med medel för att försörja dessa behövande. Han kallar oss att vara förmedlare av hans rika gåvor.

Det finns många änkor med barn som kämpar tappert för att bära sin dubbla börda, ofta långt utöver sin förmåga, för att kunna behålla sina små hos sig och ge dem vad de behöver. De har inte mycket tid över för att fostra och undervisa sina barn, och har små möjligheter att omge dem med goda inflytanden som skulle göra deras liv ljusare. Dessa änkor behöver uppmuntran, sympati och praktisk hjälp.

Gud kallar oss att, så långt det är möjligt, ge barnen i sådana hem den omsorg de saknar därför att de inte har en far. I stället för att hålla dig på avstånd och klaga över deras fel och det besvär de kan ställa till med, hjälp dem på allt sätt du kan. Försök hjälpa den trötta modern som är nedtyngd av bekymmer. Lätta hennes bördor.

Sedan har vi det stora antalet barn som helt gått miste om föräldrars vägledning och det goda inflytande som ett kristet hem kan ge. Kristna borde öppna sina hjärtan och hem för dessa hjälplösa barn. Det arbete som Gud överlämnat till dem som en personlig uppgift borde inte överlämnas till någon hjälporganisation eller till världens välgörenhet. Om barnen inte har några släktingar som kan ta hand om dem, borde församlingens medlemmar se till att de får ett hem. Han som skapade oss bestämde att vi skulle leva tillsammans i familjer, och ett barn utvecklas bäst i den kärleksfulla atmosfaren i ett kristet hem.

Många som inte har egna barn kunde göra ett gott arbete genom att ta hand om andras barn. I stället för att sköta om husdjur och ge sin ömhet åt stumma djur, kunde de ta hand om små barn och forma deras karaktärer efter den gudomliga förebilden. Ge din kärlek till de hemlösa medlemmarna i den mänskliga familjen. Försök att uppfostra så många av dessa barn du kan till att älska och lyda Herren. Många skulle därigenom själva bli rikt välsignade.

De gamla

De gamla behöver också den hjälp och det stöd som familjen kan ge. Ett hem hos bröder och systrar i Kristus kan för de gamla, så långt det är möjligt, ersätta det hem de förlorat. Om de nppmuntras att ta del i hemmets intressen och sysslor, kommer detta att hjälpa dem att känna att de fortfarande kan vara till nytta. Ge dem känslan av att deras hjälp är uppskattad, och att det fortfarande finns något de kan göra för att hjälpa andra. Detta kommer att ge dem glädje och göra deras liv intressant.

De vilkas vitnande hår och sviktande gång visar att de närmar sig graven, borde, om det bara är möjligt, få stanna kvar bland vänner och i sådana förhållanden där de känner sig hemma. Låt dem få tillbe Gud bland dem som de har känt och älskat. Låt kärleksfulla och ömma händer få sköta om dem.

Det borde räknas som en förmån för medlemmarna i varje familj att, närhelst de har möjlighet, hjälpa sina egna släktingar. När detta inte är möjligt övergår ansvaret till församlingen, som borde ta emot uppgiften både som en förmån och en skyldighet. Alla som har Kristi sinnelag kommer att visa öm hänsyn mot de svaga och gamla.

Att ha en av dessa hjälplösa i hemmet ger dyrbara tillfällen att samarbeta med Kristus i hans barmhärtighetstjänst och att utveckla sådana karaktärsdrag som han har. Det ligger en välsignelse i att unga och gamla är tillsammans. De unga kan föra solsken in i de gamlas liv och hjärtan. För dem som håller på att förlora greppet om livet är kontakten med ungdomens hoppfullhet och livsglädje en välsignelse som de behöver. Och de unga kan få hjälp av de gamlas visdom och erfarenhet. Men framför allt behöver de lära sig att arbeta osjälviskt för andra. Att ha någon i hemmet som behöver förståelse, fördragsamhet och självuppoffrande kärlek skulle vara en ovärderlig välsignelse för många hushåll. Det skulle förljuva och förbättra familjelivet, och utveckla både i gamla och unga de Kristuslika egenskaper som skulle göra dem vackra med en gudomlig skönhet, och göra dem rika på himlens oförstörbara skatt.

Ett karaktärsprov

"De fattiga har ni alltid hos er", sade Kristus, "och när ni vill kan ni göra gott mot dem." "Att ta sig an föräldralösa barn och änkor i deras nöd och hålla sig obesmittad av världen, det är en gudstjänst som är ren och fläckfri inför Gud och Fadern." Mark 14:7; Jak 1:27.

Kristus prövar dem som bekänner sig vara hans efterföljare genom att föra in ibland dem hjälplösa och fattiga som är beroende av deras omsorg. Genom vår kärlek och vår omsorg om hans behövande barn visar vi äktheten i vår kärlek till honom. Att försumma dem är detsamma som att tillkännage att vi är falska lärjungar, främlingar för Kristus och hans kärlek.

Hem för föräldralösa

Om man gjorde allt man kunde för att ge föräldralösa barn hem i familjer, skulle det ändå återstå många som behövde hjälp. Många av dem har fått ett dåligt arv. De är vresiga, föga lovande eller tilldragande, men ändå köpta genom Jesu blod, och i hans ögon är de lika värdefulla som våra egna små barn. Om inte en hjälpande hand räcks ut till dem kommer de att växa upp i okunnighet och dras in i laster och kriminalitet. Många av dessa barn skulle kunna räddas om de finge komma till ett barnhem.

För att sådana institutioner skall kunna ha största möjliga framgång, borde de upprättas så att de följer Guds plan för ett kristet hem så nära som möjligt. I stället för stora anstalter där man tar emot ett stort antal barn, borde det finnas små institutioner på olika platser. De borde inte placeras i eller nära någon tätort eller stor stad, utan på landet där det finns möjlighet att skaffa mark för odling, och där barnen kan komma i kontakt med naturen och dra nytta av praktiskt arbete.

De som är ledare för sådana hem borde vara män och kvinnor som är godhjärtade, bildade, och självuppoffrande – män och kvinnor som har tagit på sig detta arbete av kärlek till Kristus, och som fostrar barnen för honom. Under en sådan vård kan många hemlösa och försummade barn förberedas till att bli nyttiga medlemmar i samhället, till ära för Kristus och till hjälp för andra.

Sparsamhet och självförsakelse

Många ringaktar sparsamhet och förväxlar den med snålhet och småaktighet. Men sparsamhet är förenlig med den största givmildhet. För i själva verket kan det inte finnas någon verklig givmildhet utan sparsamhet. Vi måste spara för att kunna ge.

Ingen kan utföra verklig välgörenhet utan självförsakelse. Bara om vi lever enkelt, självförsakande och mycket sparsamt kan vi utföra det arbete vi fått som Kristi representanter. Stolthet och världsliga ambitioner måste drivas ut ur våra hjärtan. I allt vårt arbete skall vi följa samma osjälviska principer som uppenbarades i Jesu liv. På väggarna i våra hem, på bilderna som hänger där, och på möblerna, borde vi läsa orden: "Skaffa de fattiga och hemlösa en boning." På våra garderober borde vi se skrivet, liksom med Guds finger: "Kläd den nakne." I matsalen och på bordet som är dukat med ett överflöd av mat, borde vi se texten: "Dela ditt bröd åt den hungrige." Jes 58:7.

Tusentals möjligheter att vara till nytta står öppna framför oss. Ofta klagar vi på att vi har så knappt med resurser, men om kristna vore verkligt hängivna, skulle de kunna föröka sina resurser tusenfaldigt. Det är självviskhet och självtillfredsställelse som hindrar oss att vara till nytta.

Hur mycket pengar används inte på sådant som inte är annat än avgudar, sådant som slukar tankar, tid och krafter som borde användas för bättre ändamål! Hur mycket pengar slösas inte på dyra hus och möbler, självviska nöjen, lyx och ohälsosam mat och skadliga njutningar! Hur mycket slösas inte på gåvor som inte är till någon nytta! I vår tid använder bekännande kristna mer, ja, många gånger mer, pengar på onödiga och ofta skadliga ting än de använder för att rädda människor från frestarens grepp.

Många som bekänner sig vara kristna använder så mycket pengar till kläder att de inte har något över för andras behov. De tycker att de måste ha dyrbara smycken och dyra

kläder, oavsett hur stora behoven är hos dem som har svårt att skaffa ens de enklaste kläder.

Mina systrar, om ni klär er i överensstämmelse med Bibelns regler kommer ni att få så mycket över att ni kan hjälpa era fattigare systrar. Ni kommer då att få, inte bara medel, utan också tid, vilket oftast är det största behovet. Det finns många som ni skulle kunna hjälpa genom era förslag, er finkänslighet och er skicklighet. Visa dem hur man kan klä sig enkelt men ändå smakfullt. Många kvinnor håller sig borta från Guds hus därför att deras sjabbiga, illasittande kläder skiljer ut sig så markant från vad andra har på sig. Många känsliga människor upplever detta som en bitter förödmjukelse och orättvisa. Och på grund av detta är det många som börjar tvivla på religionen och förhärdar sina bjärtan inför evangeliet.

Kristus ber oss: "Samla ihop de stycken som har blivit över, så att inget blir förstört." Joh 6:12. Medan tusentals människor dör varje dag på grund av svält, blodsutgjutelser, eldsvådor och farsoter är det en plikt för varje mänsklighetens vän att se till att inget slösas bort, och att inget används i onödan som skulle kunna användas för att hjälpa en människa.

Det är fel att slösa vår tid, och fel att slösa våra tankar. Vi förlorar varje ögonblick som används för själviska ändamål. Om vi värdesatte och använde varje stund rätt, skulle vi ha tid med allt vi behöver göra för oss själva och för världen. Varje kristen borde vända sig till Gud för att få råd om hur han skall använda sina pengar, sin tid, sina krafter och de möjligheter han får.

"Om någon av er brister i visdom skall han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan förebråelser, och han skall få den." Jak 1:5.

"Ge så skall ni få"

"Gör gott och ge lån utan att hoppas få igen något. Då skall er lön bli stor, och ni skall vara den Högstes barn, eftersom han är god mot de otacksamma och onda." Luk 6:35rätt

"Den som blundar drabbas av mycken förbannelse", men "den som ger åt den fattige skall inget sakna". Ords 28:27.

"Ge, och ni skall få. Ett gott mått, packat, skakat och rågat skall Gud ge er i famnen." Luk 6:38.

Kapitel 14.—Arbete för de Rika

Den romerske officeren Kornelius var en rik man av förnäm släkt. Han hade en ansvarsfull och respekterad ställning i samhället. Även om han genom sin börd, fostran och utbildning var hedning, hade han på grund av sin kontakt med det judiska folket fått kunskap om den sanne Guden och tillbad honom. Han visade sin uppriktiga tro genom att vara barmhärtig mot de fattiga. "Han gav frikostigt med gåvor till folket och bad alltid till Gud." Ap 10:2.

Kornelius hade inte kunskap om evangeliet så som det var nppenbarat i Kristi liv och död. Gud sände ett budskap till honom direkt från himlen, och genom ett annat budskap visade han aposteln Petrus att han skulle besöka honom och undervisa honom. Kornelius var inte ansluten till den judiska församlingen, och rabbinerna skulle ha betraktat honom som en hedning och oren. Men Gud såg uppriktigheten i hans hjärta, och sände budbärare från sin tron för att förena sig med sin jordiske tjänare när han undervisade denne romerske officer om evangeliet.

På samma sätt söker Gud i dag människor både bland de höga och de låga. Det finns många som Kornelius, människor som han önskar förena med sin församling. De sympatiserar med Herrens folk. Men de band som binder dem till världen håller dem fast. Det krävs moraliskt mod av dessa människor att ta ställning för och förena sig med de ringaktade. Vi borde göra särskilda ansträngningar för dessa personer som, på grund av sitt ansvar och sitt umgängesliv, är i så stor fara.

Det har talats mycket om vårt ansvar för de försummade fattiga, men borde vi inte också ägna lite uppmärksamhet åt de försummade rika? Många betraktar denna klass som hopplös, och gör mycket lite för att öppna ögonen på dem som förlorat evigheten ur sikte, därför att de har förblindats och bedövats av glansen från den här världens härlighet. Tusentals rika har lagts i graven utan att ha blivit varnade. Men trots att de till det yttre ser likgiltiga ut, bär många rika på tunga själsbördor. "Den som älskar pengar blir inte mätt på pengar, och den som älskar rikedom får aldrig nog." Den som kallat det rena guldet "min förtröstan" har "förnekat Gud i höjden". "Men sin broder kan ingen friköpa, eller ge Gud lösepenning för honom. För dyr är lösen för hans själ och kan ej betalas till evig tid." Pred 5:9; Job 31:24, 28; Ps 49:8, 9.

Rikedom och världslig ära kan inte tillfredsställa själen. Det finns många bland de rika som längtar efter en gudomlig förvissning, ett andligt hopp. Många längtar efter något som kan göra slut på enformigheten i deras planlösa liv. Många människor i det offentliga livet känner ett behov av något som de inte har. Få av dem går till kyrkan, eftersom de tycker att de får ut mycket lite av det. Den undervisning de hör berör inte deras hjärtan. Borde vi inte ge dem en personlig vädjan?rätt

Bland dem som sjnnkit ner i fattigdom och synd finns det sådana som en gång varit rika. Människor från olika yrkesgrupper och sarnhällspositioner har övervunnits av världens orenheter, och fallit för frestelser genom att använda starka drycker och ge efter för sina begär. Dessa fallna behöver medlidande och hjälp, men borde vi inte också ägna uppmärksamhet åt dem som ännu inte har fallit så djupt, men som har börjat vandra på samma väg?rätt

Tusentals människor som innehar ansvarsfulla och hedersamma positioner ger efter för vanor som till slut fördärvar själ och kropp. Predikanter, statsmän, författare, rika och begåvade människor, människor med ovanligt stora affärstalanger som skulle kunna göra stor nytta, lever i livsfara därför att de inte inser hur viktigt det är att öva självbehärskning i allt de gör. De behöver få sin uppmärksamhet riktad på nykterhetsprinciperna, inte på ett trångsynt och godtyckligt sätt, utan i ljuset av Guds stora avsikt med mänskligheten. Om principerna för sann nykterhet framställdes för dem på det sättet, skulle många i de högre samhällsk1asserna inse deras värde och ta emot dem helhjärtat.

Vi borde visa dessa personer vilka följder skadliga njutningar har, och hur de försvagar den fysiska, mentala och moraliska styrkan. Hjälp dem att förstå sitt ansvar som förvaltare av de gåvor som Gud har gett dem. Visa dem det goda de kunde göra med de pengar som de nu använder på sådant som bara är till skada för dem. Be dem skriva under nykterhetslöftet, och fråga om de inte skulle vilja använda de pengar som annars skulle gå till alkohol, tobak eller liknande njutningsmedel, för att hjälpa de fattiga sjuka eller för att bekosta barns och ungdomars utbildning så att de kan bli till nytta i samhället. Det är få som skulle vägra att lyssna till en sådan vädjan.

Det finns en annan fara som de rika är speciellt utsatta för, och här finns ytterligare ett arbetsfält för den kristne hälsoarbetaren. Många framgångsrika människor i världen, som aldrig skulle förnedra sig med vanliga laster, förstör ändå sina liv på grund av kärleken till rikedom. Det är inte den tomma bägaren som är svårast att bära, utan den som är full till brädden. Det är den bägaren man måste balansera mest försiktigt. Lidande och motgång för med sig besvikelse och sorg, men det är välstånd som är farligast för det andliga livet.

Busken som Mose såg i öknen, som brann men ändå inte brann upp, representerar dem som möter motgångar. Herrens ängel var i busken. På samma sätt är det när vi möter förluster och lidanden. Ljuset av den Osynliges närvaro är med oss för att trösta och uppehålla oss. Ofta ber man om förbön för dem som lider av sjukdomar eller svårigheter, men det är de som har blivit betrodda med rikedomar och inflytande som behöver våra förböner allra mest.

I förödmjukelsens dal, där människor känner sitt behov av Gud och litar på att han skall leda deras steg, är det förhållandevis tryggt. Men de som, bildligt talat, står högt uppe på den spetsiga bergstoppen, och som på grund av sin position förväntas ha stor vishet – dessa befinner sig i den största faran. Om de inte förtröstar på Gud, kommer de med säkerhet att falla.

Bibeln fördömer ingen för att han är rik, om han har skaffat sin rikedom på ett hederligt sätt. Det är inte pengar, utan kärleken till pengar, som är roten till allt ont. Det är Gud som ger människan förmågan att skaffa rikedomar, och för den som handlar som en Guds förvaltare och använder sina tillgångar osjälviskt blir rikedomen en välsignelse, både för honom själv och för världen. Men många blir så upptagna av sitt intresse för världens skatter att de blir okänsliga för Guds krav och sina medmänniskors behov. De ser sin rikedom som ett medel att upphöja sig själva med. De lägger hus till hus, och land till land och fyller sina hem med lyx, medan människor runt omkring dem lever i misär och kriminalitet, är sjuka och döende. De som lever för att tillfredsställa sig själva på detta sätt utvecklar inte Guds egenskaper, utan den ondes.

Dessa människor behöver höra evangeliet. De behöver få sina blickar vända bort från materialismens tomhet till att se värdet i de rikedomar som varar för evigt. De behöver lära känna glädjen av att ge och välsignelsen av att samarbeta med Gud.

Herren ber oss: "Uppmana dem som är rika i den här världen att inte vara högmodiga eller sätta sitt hopp till något så osäkert som rikedom, utan till Gud som rikligt ger oss allt att njuta av. Uppmana dem att göra gott, att vara rika på goda gärningar, att vara generösa och dela med sig och samla åt sig en skatt som är en god grund för den kommande tidsåldern, så att de vinner det verkliga livet." 1 Tim 6:17-19.

Det är inte genom en flyktig och tillfällig kontakt som välbärgade människor, som älskar och dyrkar världen, kan dras till Kristus. Dessa personer är ofta de svåraste att få kontakt med. Män och kvinnor som är fyllda av missionsanda och som inte ger upp eller blir missmodiga, måste göra personliga ansträngningar för dem.

Några är speciellt lämpade för att arbeta för de högre samhällsklasserna. De borde be Gud om visdom så att de kan förstå hur de skall nå dessa människor, så att det inte bara blir en tillfällig bekantskap med dem, utan att de genom personligt arbete och en levande tro kan väcka dem till att inse sitt själsliga behov, och leda dem till att lära känna sanningen som den är i Kristus.

Många menar att man, för att kunna nå de högre samhällsklasserna, måste tillägna sig en livsstil och ett arbetssätt som passar deras kräsna smak. De anser att det är nödvändigt att man ger ett sken av att man är rik, äger dyrbara byggnader, dyra kläder, fordon och gårdar, följer världsliga sedvänjor och den konstlade stilen i det moderna sällskapslivet,

är bildad och vältalig. Detta är fel. Världens tillvägagångssätt är inte Guds sätt när det gäller att nå de högre samhällsklasserna. Det effektivaste sättet att nå dem är att konsekvent och osjälviskt presentera evangeliet om Kristus för dem.

Aposteln Paulus' erfarenhet då han mötte filosoferna i Aten har något att lära oss. När han förkunnade evangeliet inför domstolen i Aeropagen mötte han logik med logik, vetenskap med vetenskap och filosofi med filosofi. De visaste av hans åhörare var förvånade och tystade. De kunde inte säga emot det han sade. Men hans arbete där bar liten frukt. Bara några få leddes till att ta emot evangeliet. Från den tiden började Paulus att arbeta på ett annat sätt. Han undvek invecklade argument och diskussioner om olika teorier. I stället riktade han på ett enkelt sätt mäns och kvinnors uppmärksamhet till Kristus som syndares Frälsare. När han skrev till korinterna om sitt arbete ibland dem, sade han:rätt

"När jag kom till er, bröder, var det inte med stor vältalighet eller hög visdom som jag predikade Guds hemlighet för er. Jag hade nämligen bestämt mig för, när jag var hos er, att inte veta av något annat än Jesus Kristus och honom som korsfäst. ... Mitt tal och min predikan bestod inte i ord som skulle övertyga genom mänsklig visdom utan genom en bevisning i Ande och kraft. Vi ville inte att er tro skulle bygga på människors visdom utan på Guds kraft." 1 Kor 2:1-5.

Och i sitt brev till romarna säger han:

"Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror, först juden och sedan greken." Rom 1:16.

De som arbetar för de högre samhällsklasserna borde uppträda med sann värdighet och komma ihåg att de har änglar till sällskap. De borde fylla sinnets och hjärtats skattkammare med "Det står skrivet". De borde fästa Kristi dyrbara ord i minnets salar, för de är mycket värdefullare än silver och guld.

Kristus har sagt att det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga än för en rik att komma in i Guds rike. I arbetet för denna klass kommer vi att möta många besvikelser och göra många nedslående upptäckter. Men för Gud är allt möjligt. Han kommer att arbeta genom mänskliga redskap för att påverka deras sinnen som har vigt sina liv åt att skaffa pengar.

Under kommer att ske i form av äkta omvändelser, under som vi nu inte kan ana. Världens mäktigaste människor är inte utom räckhåll för kraften hos undrens Gud. Om de som arbetar tillsammans med honom modigt och troget gör sin plikt, kommer Gud att omvända intelligenta och inflytelserika människor som innehar ansvarsfulla poster. Genom den helige Andes kraft kommer många att bli påverkade och ta emot de gudomliga principerna.

När det görs tydligt för dem att Herren förväntar sig att de som hans representanter skall lindra mänsklighetens lidande, kommer många att ge av sina tillgångar och sin sympati för att hjälpa de fattiga. Medan deras sinnen på detta sätt vänds bort från deras egna självviska intressen, kommer många att överlämna sig till Kristus. Med glädje kommer de att förena sig med den ödmjuke missionär som var Guds redskap i deras omvändelse, och använda sina förmågor, sitt inflytande och sina tillgångar till välgörenhetsarbete. Genom att använda sina jordiska skatter på rätt sätt kommer de att samla "skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjäl". Matt 6:20.

När de blivit omvända till Kristus kommer många av dem att bli redskap i Guds hand och arbeta för andra i sin egen samhällsklass. De kommer att känna att evangeliet har getts till dem för att de skall ge det vidare till andra som har gjort denna världen till sitt allt. De kommer att överlåta sin tid och sina pengar till Gud, och använda sina förmågor och sitt inflytande i arbetet att vinna människor för Kristus.

Först i evigheten kommer det att uppenbaras vad som uträttats genom detta arbete – hur många människor, sjuka av tvivel och trötta av världslighet och oro, har förts till den store Läkaren, han som längtar efter att helt och fullt frälsa alla som kommer till honom. Kristus är den uppståndne Frälsaren, och det finns läkedom under hans vingar.

Kapitel 15.—I Sjukrummet

De som tar hand om sjuka borde förstå hur viktigt det är att noggrant följa hälsolagarna. Ingen annanstans är det så viktigt att följa dem som i sjukrummet. Ingen annanstans är det så viktigt för sjukvårdarna att vara trogna i det lilla. Vid allvarliga sjukdomar kan en liten försummelse, en kort stunds bristande uppmärksamhet när det gäller patientens speciella behov eller faror, ett uttryck av rädsla, upprördhet eller irritation, ja, till och med en brist på sympati väga ner vågskålen i balansen mellan liv och död, och orsaka att en patient som annars skulle ha tillfrisknat får läggas i graven.

En sjuksköterskas duglighet beror i hög grad på hennes fysiska vigör. Ju bättre hälsa hon har, desto bättre kan hon orka med det ansträngande arbetet att vårda de sjuka, och desto bättre kan hon utföra sitt arbete. De som tar hand om sjuka borde vara speciellt noga när det gäller kost, hygien, frisk luft och motion. Om den sjukes familjemedlemmar vore lika noga, skulle det hjälpa dem att tåla den extra belastning de är utsatta för och förhindra att de själva blir smittade.

Vid allvarliga sjukdomar som kräver tillsyn av en sjuksköterska natt och dag, borde arbetet delas upp mellan åtminstone två duktiga sköterskor, så att båda har möjlighet att vila och motionera ute i friska luften. Detta är speciellt viktigt när det är svårt att sörja för att det finns rikligt med frisk luft i sjukrummet. Eftersom man inte alltid förstår hur viktigt det är med friskt luft, vädras det ibland otillräckligt, vilket gör att både patientens och vårdarens liv då ofta äventyras.

Om man följer de nödvändiga försiktighetsåtgärderna, behöver inte mindre smittsamma sjukdomar spridas till andra. Man borde ha goda rutiner, och hålla sjukrummet fritt från giftiga ämnen genom att hålla rent och vädra ordentligt. Under sådana förhållanden är det mycket mera troligt att de sjuka tillfrisknar, och i de flesta fall behöver varken sjukvårdarna eller den sjukes familjemedlemmar dra på sig sjukdomen.

Solljus, frisk luft och rätt temperatur

För att ge patienten de mest gynnsamma förutsättningarna för tillfrisknande, borde sjukrummet vara stort, ljust och trivsamt, och ha goda möjligheter för ordentlig vädring. Det rum i huset som uppfyller dessa krav bäst borde väljas som sjukrum. Många hus saknar god ventilation, och att ordna med det kan vara svårt, men man borde göra allt man kan för att frisk luft skall kunna strömma genom sjukrummet natt och dag.

Så långt det är möjligt borde man hålla en jämn temperatur i sjukrummet. Använd termometer. De som sköter om de sjuka berövas ofta sin sömn, eller blir väckta på natten för att se till patienten. De blir därigenom lätt frusna och har svårt att bedöma vad som är en hälsosam temperatur.

Kosten

En viktig del av sjuksköterskans uppgift är att se till att patienten får lämplig mat. Patienten får inte lida eller bli onödigt försvagad på grund av näringsbrist. De försvagade matsmältningsorganen får inte heller bli överansträngda. Maten borde lagas och serveras med omsorg, så att den är smaklig. Använd ditt goda omdöme och se till att maten anpassas till patientens behov, både när det gäller mängden och typen av mat. Särskilt när patienten är på bättringsvägen och aptiten är god, innan matsmältningsorganen har fått tillbaka sin fulla styrka, är det stor fara för att skador kan uppstå på grund av felaktig kost.

Sjuksköterskans uppgifter

Sjuksköterskor och alla som vistas i sjukrummet borde vara glada, lugna och behärskade. Man borde undvika all brådska, upphetsning eller förvirring. Dörrarna borde öppnas och stängas försiktigt och allt som görs i huset borde göras tyst. Om patienten har feber behövs särskild omsorg när krisen kommer och febern håller på att gå över. Då är det ofta nödvändigt att vaka hela tiden. Okunnighet, glömska och slarv har orsakat döden för många som kunde ha fått leva vidare om de hade getts ordentlig vård av omtänksanuna sjuksköterskor med gott omdöme.

Sjukbesök

är en felaktig uppfattning om vad vänlighet och artighet är, som leder till att man besöker de sjuka alltför ofta. De som är mycket sjuka borde inte ha några besökare. Den sinnesrörelse som uppstår när man tar emot besökare tröttar ut patienten vid en tid då han är i största behov av tyst, ostörd vila.

För en patient som är på bättringsvägen eller lider av långvarig sjukdom, är det ofta till glädje och nytta att veta att någon tänker på honom. Men om denna omtanke förmedlades genom ett vänligt meddelande eller en liten gåva skulle det ofta vara bättre än ett personligt besök, och inte innebära någon risk för skada.

Sjukvård på institutioner sanatorier och sjukhus, där sjuksköterskor ständigt kommer i kontakt med ett stort antal sjuka människor, krävs det en bestämd ansträngning för att de alltid skall kunna vara vänliga och glada och visa omtänksamhet i allt vad de säger och gör. I dessa institutioner är det speciellt viktigt att sjuksköterskorna försöker göra sitt arbete förståndigt och väl. De borde alltid komma ihåg att när de gör sina dagliga plikter tjänar de Herren Kristus.

De sjuka behöver höra visa ord talas till dem. Sjuksköterskor borde studera Bibeln varje dag, så att de kan tala ord som blir till upplysning och hjälp för dem som lider. Guds änglar är närvarande i de rum där man tar hand om de lidande, och den som ger dem

behandling borde vara omgiven av en ren och behaglig atmosfär. Läkare och sjuksköterskor borde troget hålla fast vid Kristi principer. Hans egenskaper borde synas i deras liv. Genom det de säger och gör kommer de sjuka att dras till Frälsaren.

Samtidigt som den kristna sjuksköterskan ger behandlingar för att återställa patientens hälsa, kan hon på ett behagligt sätt med framgång rikta dennes tankar till Kristus, han som är själens såväl som kroppens läkare. De tankar som hon för fram, lite här och lite där, kommer att ha en inverkan. De äldre sjuksköterskorna borde inte försumma något lämpligt tillfälle att rikta den sjukes uppmärksamhet till Kristus. De borde alltid vara beredda att förena andligt helande med fysiskt helande.

På ett så vänligt och ömt sätt som möjligt, borde sjuksköterskorna undervisa om att den som vill bli frisk måste upphöra att bryta mot Guds lag. Han måste sluta med att välja ett liv i synd. Gud kan inte välsigna den som fortsätter att dra på sig sjukdom och lidande genom att avsiktligt bryta mot himlens lagar. Men Kristus kommer genom den helige Ande som en helande kraft till dem som slutar att göra det onda och lär sig att göra det goda.

De som inte älskar Gud kommer ständigt att motarbeta det som är bäst för själ och kropp. Men de som vaknar upp och förstår hur viktigt det är att leva ett liv i lydnad för Gud i denna onda värld, kommer att vara villiga att bryta med varje dålig vana. Tacksamhet och kärlek kommer att fylla deras hjärtan. De vet att Kristus är deras vän. I många fall är insikten om att de har en sådan vän mer betydelsefull för de sjukas tillfrisknande än den bästa behandling som kan ges. Men både den fysiska och andliga vården är nödvändig. De borde gå hand i hand.

Kapitel 16.—Bön för de Sjuka

Bibeln uppmanar oss att alltid "be utan att tröttna". Luk 18: 1. Om det någon gång är en tid när människor känner att de behöver be, är det när krafterna sviker och själva livet tycks glida ur händerna på dem. De som är friska glömmer ofta vilka underbara nådegåvor de får dag efter dag, år efter år, och de ger inte Gud något erkännande eller någon lovprisning för hans välsignelser. Men när sjukdom kommer, tänker de på Gud. När den mänskliga styrkan sviktar, känner människor sitt behov av gudomlig hjälp. Och vår barmhärtige Gud vänder sig aldrig bort från en människa som uppriktigt söker honom för att få hjälp. Han är vår tillflykt i såväl sjukdom som hälsa.

Som en far förbarmar sig över barnen, så förbarmar

sig HERREN över dem som fruktar honom. Ty han vet

hur vi är skapade, han tänker på att vi är stoft. - Ps 103:13, 14.

De var dåraktiga och blev plågade för sin upprorisk-

het och synd. De kände avsky för all mat och var nära

dödens portar. Men de ropade till HERREN i sin nöd,

och han frälste dem ur deras trångmål. Han sände sitt

ord och botade dem och räddade dem från undergång. -Ps 107:17-20.

Gud är lika villig att bota de sjuka nu som då den helige Ande talade dessa ord genom psalmisten. Och Kristus är densamme förbarmande Läkaren nu som då han verkade här på jorden. I honom finns helande balsam för varje sjukdom, återuppbyggande kraft för varje skröplighet. Hans lärjungar i dag borde be för de sjuka precis som de första lärjungarna gjorde. Sjuka kommer då att bli friska, för "trons bön skall bota den sjuke". Jak 5:15. Vi har tillgång till den helige Andes kraft och kan med trons trygga förvissning ta fasta på Guds löften. Herrens löfte "de skall lägga händerna på sjuka, och de skall bli friska" är lika tillförlitligt i dag som på apostlarnas tid. Mark 16:18. Det visar oss vilka förmåner Guds barn har, och vår tro borde ta fasta på allt vad detta löfte innefattar. Kristi tjänare är hans kanaler och det är genom dem som han vill verka med sin helande kraft. Det är vår uppgift att bära fram de sjuka och lidande till Gud på trons armar. Vi borde lära dem att tro på den store Läkaren.

Frälsaren vill att vi skall uppmuntra de sjuka, de förtvivlade och de lidande att fatta tag i hans kraft. Genom tro och bön kan sjukrummet förvandlas till ett Betel. I ord och handling kan läkarna och sjuksköterskorna säga, så tydligt att det inte kan missförstås "HERREN är verkligen på denna plats" för att rädda och inte för att förgöra. 1 Mos

28:16. Kristus vill visa sin närvaro i sjukrummet genom att fylla läkares och sjuksköterskors hjärtan med sin ljuvliga kärlek. Om de som sköter om de sjuka lever sådana liv att Kristus kan gå med dem till patientens säng, kommer den sjuke att bli övertygad om att den förbarmande Frälsaren är närvarande, och denna övertygelse kommer i sig att göra mycket för läkandet av både själ och kropp.

Och Gud hör bön. Kristus har sagt: "Om ni ber om något i mitt namn, skall jag göra det." Joh 14:14. Vidare säger han: "Om någon tjänar mig, skall min Fader ära honom." Joh 12:26. Om vi lever efter hans ord kommer varje dyrbart löfte som han har gett att bli uppfyllt för oss. Vi har inte gjort oss förtjänta av hans nåd, men när vi överlämnar oss till honom tar han emot oss. Han kommer att arbeta för och genom dem som följer honom.

Men bara om vi lever i lydnad för hans ord kan vi ställa krav på att hans löften skall uppfyllas. Psalmisten säger: "Hade jag haft onda avsikter i mitt hjärta skulle Herren inte ha hört mig." Ps 66:18. Om vi bara ger honom en ofullständig och halvhjärtad lydnad kommer inte hans löften att bli uppfyllda för oss.

I Guds ord har vi fått undervisning om hur vi skall gå till väga när det gäller särskild bön för de sjukas tillfrisknande. Men att be en sådan bön är en mycket allvarlig handling, som man inte borde ge sig in på utan att ha övervägt det noga. I många fall då man ber att de sjuka skall tillfriskna, är det man kallar tro inte annat än förmätenhet.

Många människor drar på sig sjukdom genom att ge efter för sin njutningslystnad. De har inte levt i överensstämmelse med naturens lagar eller enligt principerna för ett moraliskt rent liv. Andra har inte brytt sig om hälsolagarna när det gäller mat, dryck, kläder eller arbete. Ofta är det någon form av last som är orsaken till att de är mentalt eller kroppsligt svaga. Om dessa personer bleve välsignade med hälsa, skulle många av dem sorglöst fortsätta att bryta mot Guds fysiska och andliga lagar. De skulle tänka att om Gud botar dem som svar på bön, är de fria att fortsätta sina ohälsosamma vanor och ge efter för sin fördärvade aptit utan självbehärskning. Om Gud skulle göra ett underverk och ge hälsan tillbaka till dessa personer, skulle han uppmuntra synd.

Det är bortkastat arbete att lära människor att se upp till Gud som den som helar deras skröpligheter, om man inte också lär dem att lägga bort ohälsosamma vanor. För att de skall få hans välsignelse som svar på bön, måste de upphöra att göra det onda och lära sig att göra det goda. Deras omgivningar måste vara hygieniska, och deras livsvanor riktiga. De måste leva i harmoni med Guds lag, både den fysiska och den andliga.

Att bekänna synd

Vi borde göra det klart för dem som önskar förbön för att få hälsan tillbaka, att överträdelse av Guds lag, vare sig det gäller den fysiska eller den andliga, är synd, och att om de skall kunna ta emot hans välsignelse måste de bekänna och överge synden.

Bibeln ber oss: "Bekänn alltså era synder för varandra och be för varandra så att ni blir botade." Jak.5:16. När någon begär förbön, för då fram tankar liknande dessa: "Vi kan inte läsa hjärtan, eller känna till ditt livs hemligheter. Detta är något som bara du själv och Gud vet om. Om du ångrar dina synder, är det nödvändigt att du bekänner dem." Synder av personlig natur skall bekännas för Kristus, som är den ende medlaren mellan Gud och människan. För "om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern – Jesus Kristus som är rättfärdig". 1 Joh 2:1. Varje synd är ett brott mot Gud som måste bekännas för honom genom Kristus. Varje offentlig synd borde bli lika offentligt bekänd. Har man gjort orätt mot en medmänniska borde man ställa allt till rätta med den personen. Om den som söker helande har talat illa om andra, sått osämja i hemmet, i grannskapet eller i församlingen, och orsakat fiendskap och strid, eller lett andra in i synd genom någon felaktig handling, skall allt detta bekännas inför Gud och inför dem som behandlats orätt. "Om vi bekänner våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." 1 Joh l:9.

När oförrätter har blivit ställda till rätta, kan vi lugnt och förtröstansfullt lägga fram de sjukas behov inför Herren, på det sätt hans Ande visar oss. Han känner varje människa vid namn, och har omsorg om henne som om det inte funnes någon annan människa på jorden för vilken han gav sin älskade Son. Eftersom Guds kärlek är så stor och så oföränderlig, borde man uppmuntra de sjuka att lita på honom och vara vid gott mod. Att oroa sig över sig själv har en tendens att försvaga och leda till sjukdom. Om de sjuka höjer sig över sin nedstämdhet och dysterhet ökar utsikterna för att de skall bli friska, för "HERRENS ögon ser till dem som fruktar honom, till dem som väntar på hans nåd". Ps 33:18.

När vi ber för de sjuka borde vi tänka på att "vi vet inte vad vi bör be om". Rom 8:26. Vi vet inte om den välsignelse vi önskar den sjuke skulle vara det bästa för honom eller inte. Därför borde våra böner innehålla denna tanke: "Herre, du känner varje hjärtats hemlighet. Du känner dessa personer. Jesus, deras försvarare, gav sitt liv för dem. Hans kärlek till dem är större än vår kärlek någonsin kan bli. Om det därför blir till din ära, och till det bästa för de sjuka, ber vi, i Jesu namn, att de skall få sin hälsa tillbaka. Om det inte är din vilja att de skall bli friska, ber vi att din nåd skall trösta dem och att din närvaro skall uppehålla dem i deras lidande."rätt

Gud känner slutet från början. Han känner allas hjärtan. Han läser själens alla hemligheter. Han vet om de personer som vi ber för skulle klara av eller inte klara av de prövningar som de skulle möta om de finge leva vidare. Han vet om deras liv skulle bli en välsignelse eller en förbannelse för dem själva och för världen. Detta är en av orsakerna till att vi, samtidigt som vi innerligt kommer till honom med våra böner, borde säga: "Men ske inte min vilja utan din." Luk 22:42. Det var så Jesus, överlåten till Guds vilja och visdom, avslutade sin bön i Getsemane örtagård efter att han hade vädjat: "Min

Fader, om det är möjligt, låt denna kalk gå ifrån mig." Matt 26:39. Och om det var passande att han som är Guds Son avslutade sin bön med dessa ord av överlåtelse, hur mycket mer passande är det då inte att vi som är dödliga och felande gör det!rätt

Det enda riktiga är därför att överlåta våra önskningar till vår allvise himmelske Far, och sedan, i fullständig förtröstan, lägga allt i hans händer. Vi vet att Gud hör oss om vi ber enligt hans vilja. Men att kräva att få det vi önskar, utan att ha en överlåten anda, är inte rätt. Våra böner måste ta formen av en vädjan och inte en befallning.

Det finns tillfällen då Gud ingriper tydligt och botar människor genom sin gudomliga kraft. Men det är inte alla sjuka som blir helade. Många 1äggs till gravens vila för att sova i tron på Jesus. På ön Patmos blev Johannes ombedd att skriva: "Saliga är de döda som härefter dör i Herren. Ja, säger Anden, de skall vila sig från sitt arbete, ty deras gärningar följer dem." Upp 14:13. Av detta förstår vi, att om några inte återfår hälsan skulle de inte av den orsaken beskyllas för bristande tro.

Alla vill vi att Gud svarar på våra böner omedelbart och tydligt, och vi frestas att bli missmodiga när svaret dröjer eller kommer på ett oväntat sätt. Men Gud är alltför vis och god för att alltid svara på våra böner just på den tid och på det sätt vi vill. Han kommer att göra mer för oss och göra det som är bättre för oss, än att bara uppfylla alla våra önskningar. Och därför att vi kan lita på hans visdom och kärlek, borde vi inte begära att han ska rätta sig efter vår vilja, utan istället försöka förstå och uppfylla hans avsikt med oss. Våra önskemål och intressen borde sättas åt sidan för hans vilja. Dessa erfarenheter som prövar vår tro är till för vårt eget bästa. De visar om vår tro är sann och uppriktig, om den vilar enbart på Guds ord, eller om den är beroende av omständigheter och är vacklande och ombytlig. Tron stärks genom övning. Vi måste låta tålmodigheten få utföra sitt fullkomliga verk i oss, samtidigt som vi kommer ihåg att det finns dyrbara löften i Bibeln för dem som väntar på Herren.

Det är inte alla som förstår dessa principer. Många som söker helande genom Herrens nåd tror att om de inte får ett tydligt och omedelbart svar på sina böner är deras tro bristfällig. Därför borde man ge råd och vägledning på ett visligt sätt till dem som är försvagade av sjukdom, så att de handlar förnuftigt. De borde inte försumma sina skyldigheter gentemot vänner som kanske överlever dem, eller försumma att använda naturens egna medel för att återfå hälsan.

På det här området är det ofta en fara att man begår misstag. Det finns några som, på grund av sin tro att Gud skall bota dem som svar på bön, är rädda för att göra något som kan se ut som en brist på tro. Men de borde inte försumma att ställa allt i ordning, så som de skulle vilja göra det om de förväntade sig att dö. De borde inte heller vara rädda för att säga de uppmuntrande ord eller ge de råd som de vid avskedets stund skulle vilja få sagda till sina kära.

De som ber om förbön för sin hälsa borde inte försumma att använda de botemedel som finns tillgängliga för dem. Man förnekar inte sin tro om man använder sådana botemedel som Gud har gett oss för att lindra smärta och hjälpa naturen i dess arbete att återställa hälsan. Det är inte ett förnekande av tron att samarbeta med Gud genom att ställa sig under sådana förhållanden som är mest gynnsamma för tillfrisknande. Gud har gett oss möjligheten att skaffa oss kunskap om livets lagar. Den kunskapen har placerats inom vårt räckhåll för att vi skall använda den. Vi borde använda oss av varje hjälpmedel för att återställa hälsan, utnyttja varje möjlig fördel och arbeta i harmoni med naturlagarna. När vi har bett om de sjukas tillfrisknande, kan vi arbeta med ännu större kraft, och tacka Gud för förmånen att få samarbeta med honom, och be att han skall välsigna de medel han själv har gett.

Guds ord godkänner användandet av läkande medel. När Hiskia, Israels kung, var sjuk, gav Guds profet honom beskedet att han skulle dö. Hiskia ropade till Herren, och Herren hörde sin tjänare och gav honom meddelandet att hans liv skulle förlängas med femton år. Ett enda ord från Gud skulle ha kunnat bota Hiskia omedelbart, men i stället gavs särskilda anvisningar "att man skulle ta en fikonkaka och lägga den som plåster på bölden så att han blev frisk". Jes 38:21.

Vid ett tillfälle smorde Jesus en blind mans ögon med lera, och bad honom: "'Gå och tvätta dig i dammen Siloam.' ... Då gick han dit och tvättade sig, och när han kom tillbaka kunde han se." Joh 9:7. Detta helande kunde endast ske genom den store Läkarens kraft, men trots det använde sig Jesus av naturens enkla medel. Fastän han inte gav sitt stöd åt medicinering med droger, godkände han användandet av enkla och naturliga botemedel.

När vi har bett om de sjukas tillfrisknande, skall vi inte förlora tron på Gud, vad än utgången blir. Om vi mister en av våra kära, låt oss ta emot den bittra kalken, och komma ihåg att det är en Faders hand som håller den till våra läppar. Men om den sjuke skulle bli frisk, skall vi inte glömma att den som får ta emot helande nåd ställs under förnyad förpliktelse inför Skaparen. När de tio spetälska blev renade var det bara en som återvände för att söka reda på Jesus och ära honom. Låt ingen av oss vara som de nio tanklösa, vars hjärtan var oberörda av Guds nåd. "Allt det goda vi får och varje fullkomlig gåva är från ovan och kommer ner från ljusens Fader, hos vilken ingen förändring sker och ingen växling mellan ljus och mörker." Jak 1:17.

Kapitel 17.—Naturliga Botemedel

Sjukdom kommer aldrig utan en orsak. Vägen förbereds och sjukdomen bjuds in genom att man inte bryr sig om att följa hälsolagarna. Många lider på grund av sina föräldrars överträdelser. Även om de inte är ansvariga för vad föräldrarna har gjort, är det ändå deras skyldighet att ta reda på vad som är överträdelse av hälsolagarna och vad som inte är det. De borde undvika att följa sina föräldrars dåliga vanor, och skaffa sig ett bättre utgångsläge genom att leva hälsosamt.

Men de flesta lider på grund av sitt eget handlingssätt. De bryr sig inte om hälsoprinciperna när det gäller mat, dryck, kläder och arbete. Deras överträdelse av naturens lagar har sina säkra följder, och när sjukdom kommer över dem är det många som inte ger den verkliga orsaken skulden för deras lidanden, utan klagar på Gud på grund av sina plågor. Men Gud är inte ansvarig för det lidande som kommer på grund av att man inte bryr sig om naturlagarna.

Gud har försett oss med ett visst mått av livskraft. Han har också skapat oss med organ som är gjorda för att hålla i gång kroppens olika livsfunktioner, och hans avsikt är att dessa organ skall samverka på ett harmoniskt sätt. Om vi noggrant ser till att bevara vår livskraft, och håller kroppens känsliga mekanism i ordning, kommer följden att bli god hälsa. Men om livskraften förbrukas alltför snabbt, lånar nervsystemet kraft för sitt omedelbara behov från sina kraftreserver, och när ett kroppsorgan då blir lidande, påverkas alla andra organ. Kroppen kan tåla mycket misshandel utan att den tycks säga ifrån, men till sist reagerar den och gör en beslutsam ansträngning för att avlägsna följderna av den dåliga behandling den har fått utstå. Kroppens ansträngning att ställa tillrätta missförhållanden visar sig ofta i feber och andra sjukdomstillstånd.

Naturens botemedel

När hälsan misskötts till den grad att sjukdom uppstår, kan ofta den sjuke själv göra det som ingen annan kan göra för honom. Det första som måste göras är att ta reda på sjukdomens egentliga karaktär och sedan börja arbeta förnuftigt på att avlägsna orsaken. Om det harmoniska arbetet mellan de olika kroppsorganen har kommit i obalans, på grund av att man har arbetat för mycket, ätit för mycket eller levt oregelbundet på något annat sätt, försök då inte att komma tillrätta med svårigheterna genom att lägga till ännu en börda i form av giftiga mediciner.

Omåttligt ätande är ofta orsaken till sjukdom, och vad kroppen då mest behöver är att bli befriad från den onödiga börda den fått. Vid många sjukdomsfall skulle det allra bästa botemedlet för patienten vara att fasta under en eller två måltider, så att de överansträngda matsmältningsorganen får möjlighet att vila. En fruktdiet under några dagar har ofta visat sig medföra stor lättnad för dem som utför tankearbete. Många

gånger har hälsan återvunnits genom naturens eget återställande arbete, efter att man under en kort period helt avstått från mat och därefter ätit måttligt av en enkel kost. Återhållsamhet när det gäller kosten, under en eller ett par månader, skulle övertyga många som lider, att självförnekelsens väg är vägen till hälsa.

Vila som botemedel

Några gör sig själva sjuka på grund av att de arbetar för mycket. För dem är det nödvändigt med vila, frihet från bekymmer och en sparsamt tilltagen kost för att de skall återvinna hälsan. För dem som är mentalt uttröttade och nervösa på grund av ständigt arbete inomhus i trånga utrymmen, skulle en vistelse på landet, där de kan leva ett enkelt, bekymmersfritt liv i nära kontakt med naturen, vara till stor hjälp. Att ströva omkring på ängarna och i skogen, plocka blommor och lyssna på fågelsång, kommer att göra långt mer för deras tillfrisknande än något annat.

Vatten

I hälsa såväl som sjukdom är rent vatten en av naturens största välsignelser. Rätt använt befrämjar det hälsan. Det är den dryck som Gud gav djuren och människorna för att släcka deras törst. Och när den dricks i riklig mängd hjälper den till att förse kroppen med vad den behöver, och stödjer den i dess kamp att stå emot sjukdom. Att använda vatten utvärtes är ett av de enklaste och mest tillfredsställande sätten att reglera cirkulationen av blodflödet. Ett kallt eller svalt bad är ett utmärkt stärkande medel. Ett varmt bad öppnar hudens porer och hjälper på det sättet kroppen att avlägsna orenheter. Både varma och ljumma bad verkar lugnande på nerverna och fördelar blodcirkulationen jämt över hela kroppen.

Det är många som aldrig har lärt sig av egen erfarenhet vilka välgörande effekter vatten har om det används rätt, och de är rädda för att använda det. Vattenbehandlingar uppskattas inte som de borde, och att utföra dem på ett skickligt sätt kräver ett arbete som många inte är villiga att utföra. Men det finns ingen ursäkt för okunnighet eller likgiltighet på det här området. Vatten kan användas på många sätt för att lindra smärta och hejda sjukdom. Alla borde bli kunniga när det gäller att använda vatten för enkla behandlingar i hemmet. Särskilt mödrar borde lära sig hur de skall ta hand om sina familjer i både hälsa och sjukdom.

Motion

Det är en livets lag att vår kropp behöver rörelse. Varje organ i kroppen har sitt speciella arbete, och dess utveckling och styrka beror på hur väl detta arbete utförs. När organen är i normal verksamhet ger detta styrka och spänst, medan overksamhet har en benägenhet att leda till försvagning och död. Bind upp en arm, bara under några få veckor, ta sedan bort förbandet, och du skall se att den är svagare än den arm som varit i

normal rörelse under samma tid. Brist på rörelse har samma inverkan på hela muskelsystemet.

Inaktivitet orsakar ofta sjukdom. Motion ökar blodcirkulationen och får blodet att strömma jämt i alla delar av kroppen. Men vid inaktivitet cirkulerar inte blodet fritt, och de utbyten som sker i blodet, som är så nödvändiga för liv och hälsa, äger inte fritt rum. Huden blir också overksam. Orenheter utsöndras inte lika effektivt som de skulle göra om blodcirkulationen hade förbättrats genom kraftfull motion, huden hade hållits frisk och lungorna hade försetts med en riklig mängd ren, frisk luft. När kroppen befinner sig i ett sådant tillstånd, läggs en dubbel börda på de kroppsorgan som har till uppgift att utsöndra avfallsämnen, och resultatet blir sjukdom.

De långvarigt sjuka borde inte uppmuntras till fortsatt inaktivitet. I de fall då det förekommit allvarlig överansträngning på ett eller annat sätt, kan en tids fullständig vila ibland avvärja allvarlig sjukdom, men de sjuka behöver sällan avstå helt från aktivitet.

De som har brutit samman på grund av tankearbete borde vila från tröttande tankar, men de skulle inte ledas till att tro att det är farligt att överhuvudtaget använda sina mentala krafter. Många har en benägenhet att betrakta sitt tillstånd som värre än vad det egentligen är. En sådan inställning gynnar inte tillfrisknandet och borde inte uppmuntras.

Predikanter, lärare, elever och andra som sysslar med tankearbete, lider ofta av sjukdom på grund av hård mental ansträngning utan någon avkoppling genom fysiskt arbete. Vad dessa personer behöver är ett mera fysiskt aktivt liv. Strikt måttlighet i vanorna, tillsammans med passande motion, skulle säkerställa såväl de mentala som de fysiska krafterna och ge uthållighet till alla som sysslar med tankearbete.

De som har överansträngt sig fysiskt borde inte uppmuntras att helt avstå från fysiskt arbete. Men om arbetet skall bli till största möjliga nytta, borde det vara regelbundet och angenämt. Arbete utomhus är det bästa, och det borde planeras så att de försvagade kroppsdelarna stärks genom att de används. Hjärtat borde vara med i arbetet, så att det inte urartar till enbart slavgöra.

När de långvarigt sjuka inte har något som tar upp deras tid och uppmärksamhet blir de självupptagna, dystra och irriterade. Ofta fastnar de i sina negativa känslor tills de börjar tro att de är mycket sjukare än de egentligen är, och blir då helt oförmögna att göra någonting.

För alla dessa människor skulle lämplig motion visa sig vara ett effektivt botemedel. I några fall är den helt oumbärlig om man skall få hälsan tillbaka. Viljan aktiveras genom fysiskt arbete, och vad dessa sjuka behöver är att få viljan väckt till liv. När viljan inte används blir fantasin sjuklig, och då är det omöjligt att stå emot sjukdom.

För de flesta långvarigt sjuka är overksamhet den största förbannelse som kan drabba dem. Lätt, nyttigt arbete belastar inte sinnet eller kroppen, utan har en positiv inverkan på båda. Det stärker musklerna, förbättrar cirkulationen och ger den sjuke tillfredsställelsen av att veta att han inte är helt oduglig i denna aktiva värld. Han kanske bara kan göra något litet till att börja med, men han kommer snart att märka att hans krafter ökar, och arbetsinsatsen kan ökas i samma utsträckning.

Motion hjälper den som lider av matsmältningsbesvär genom att den ger matsmältningsorganen en hälsosam spänst. Intensivt studerande eller kraftig fysisk ansträngning strax efter måltiden hindrar matsmältningen, men en kort promenad, med huvudet höjt och skuldrorna bakåtdragna, är däremot mycket välgörande.

Trots allt som sagts och skrivits om hur viktigt det är med motion, är det fortfarande många som inte bryr sig om att motionera. Några får övervikt därför att kroppens system slammas igen och fungerar trögt, medan andra blir magra och svaga därför att deras vitala krafter går åt för att göra sig av med all överskottsmat. Levern blir överbelastad i sitt arbete att rena blodet från orenheter, och sjukdom blir följden.

De som lever ett stillasittande liv borde, när vädret tillåter, motionera ute i friska luften varje dag, sommar som vinter. Promenader är bättre än åkturer i öppen vagn, för det sätter fler muskler i rörelse. Lungorna tvingas till hälsosamt arbete, eftersom det är omöjligt att gå raskt utan att ta djupa andetag och fylla lungorna med luft.

Sådan motion skulle i många fall vara bättre för hälsan än medicin. Läkare råder ofta sina patienter att åka iväg på en sjöresa, besöka någon hälsokälla eller resa till olika platser för att få klimatombyte, när patienterna i de flesta fall skulle bli friska, och dessutom spara tid och pengar, om de åte måttligt och finge trevlig och hälsosam motion.

Kapitel 18.—Sinnets Helande

Förhållandet mellan sinnet och kroppen är mycket intimt. När en av dem berörs, påverkas också den andra. Sinnets tillstånd påverkar hälsan i mycket högre grad än vad många inser. Många av de sjukdomar som människor lider av är orsakade av depression. Sorg, oro, missnöje, samvetskval, skuld och misstro, allt detta verkar nedbrytande på livskrafterna och öppnar dörren för försvagning och död.

Sjukdom orsakas ibland av, och förvärras ofta mycket genom, inbillning. Många som är långvarigt sjuka skulle kunna bli friska om de bara trodde att de kunde bli det. Många tror att de kommer att bli sjuka av det minsta lilla de utsätts för, och den skadliga effekten kommer därför att den är förväntad. Många dör av sjukdom som helt och hållet orsakats av inbillning.

Mod, hopp, tro, sympati och kärlek bygger upp hälsan och förlänger livet. Förnöjsamhet och ett glatt sinnelag är hälsa för kroppen och styrka för själen. Ett "glatt hjärta ger god läkedom". Ords 17:22.

När man behandlar de sjuka borde man inte förbise sinnets inflytande. Rätt använt kan detta inflytande bli ett av de mest effektiva medlen för att bekämpa sjukdom. rätt

När ett sinne kontrollerar ett annat

Men det finns en form av behandling för sinnet som är ett av de mest effektiva medlen i ondskans tjänst. Genom denna så kallade vetenskap blir en människas sinne ställt under en annan människas kontroll, så att den svagares individualitet går upp i den andres, som har ett starkare sinne. Den ene personen utför den andres vilja. På det sättet påstår man att tankegången hos den svagare kan förändras, att hälsosamma impulser kan överföras och att patienten kan motstå och övervinna sjukdom.

Den här behandlingsmetoden har använts av personer som inte känt till hur den egentligen fungerar och vilken effekt den har, och som trott att den kan hjälpa de sjuka. Men denna så kallade vetenskap grundar sig på falska principer. Den är främmande för Kristi natur och anda. Den leder inte människor till honom som är liv och frälsning. Den person som drar andras sinnen till sig själv får dem att skilja sig från honom som är den verkliga källan till deras styrka.

Det är inte Guds vilja att någon skall överlämna sitt sinne och sin vilja till att styras av någon annan, och bli ett passivt instrument i den andres hand. Ingen skall låta sin individualitet gå upp i en annans. Vi skall inte se upp till någon människa som källan till helande. Vi måste sätta vår tillit till Gud. I kraft av den värdighet som Gud gett människan skall hon styras av honom själv, och inte av något mänskligt intellekt.

Gud vill föra människan in i ett direkt förhållande till sig själv. I allt sitt handlande med människor upprätthåller han principen om människans personliga ansvar. Han försöker uppmuntra oss till att känna ett personligt beroende av honom och att inse vårt behov av personlig vägledning. Han längtar efter att föra det mänskliga i förbindelse med det gudomliga, så att människan kan bli förvandlad till Guds avbild. Satan arbetar för att förhindra detta. Han försöker få människor att bli beroende av andra människor. När människors sinnen vänds bort från Gud, kan frestaren föra dem in under sitt herravälde. På det sättet får han kontroll över människan.

Läran om hur ett sinne kan få kontroll över att annat härstammar från Satan, och konstruerades för att han skulle kunna framställa sig själv som den store mästaren, och ersätta gudomlig filosofi med mänsklig filosofi. Av alla villfarelser som vinner insteg bland bekännande kristna finns det ingen som är så farlig och förförisk, ingen som så säkert skiljer människan från Gud, som denna. Den kan verka oskyldig, men om den används på patienterna kommer den att leda till deras fördärv och inte till deras tillfrisknande. Den öppnar en dörr som Satan kommer att gå in genom för att ta sinnet i besittning både hos den person som låter sig behärskas, och den som behärskar.

Det är en fruktansvärd makt som på det sättet ges till illasinnade män och kvinnor. Vilka tillfällen det ger dem som lever för att dra fördel av andras svagheter eller dårskap! Hur många är det inte som, genom att behärska människors svaga eller sjuka sinnen, finner ett medel för att tillfredsställa sina lustar eller sin girighet efter pengar!rätt

Det finns något bättre för oss att hålla på med än denna form av sinneskontroll där en människa behärskar en annan. Läkaren borde lära människor att se bort från det mänskliga till det gudomliga. I stället för att lära de sjuka att förlita sig på människor för att bli botade till själ och kropp, borde läkaren visa dem till den ende som fullständigt kan frälsa alla som kommer till honom. Han som har skapat människans sinne vet vad sinnet behöver. Gud är den ende som kan bota. De som är sjuka till sinnet och kroppen skall se upp till Kristus som sin läkare. "Därför att jag lever", säger han, "skall också ni leva." Joh 14:19 . Det är detta liv vi skall lyfta fram för de sjuka. Vi skall tala om för dem att om de tror på Kristus som sin läkare, om de samarbetar med honom genom att lyda hälsans lagar, och om de söker helighet i gudsfruktan, skall han ge dem sitt liv. När vi presenterar Kristus för dem på detta sätt, förmedlar vi en kraft, en styrka som är av värde eftersom den kommer ovanifrån. Detta är den sanna vetenskapen om kroppens och själens helande.

Medkänsla

Det behövs stor visdom för att behandla sjukdomar som har sitt ursprung i sinnet. Ett sårat och sjukt hjärta, ett missmodigt sinne, behöver en mild behandling. Många gånger är det något problem i hemmet som likt ett sår fräter inne i själen och försvagar livskraften. Ibland är det grämelse över synd som undergräver hälsan och får sinnet i

obalans. Det är genom öm medkänsla som denna grupp av sjuka kan bli hjälpta. Läkaren borde först vinna deras förtroende och sedan leda dem till den store Läkaren. Om deras tillit kan föras över till den verklige Läkaren, och de kan bli övertygade om att han har tagit sig an deras fall, kommer detta att ge lindring åt sinnet och ofta också hälsa åt kroppen.

Medkänsla och finkänslighet kommer ofta att visa sig vara till större nytta för den sjuke än den skickligaste behandling som ges på ett kallt och likgiltigt sätt. När en läkare kommer till den sjukes säng och uppträder på ett slött och likgiltigt sätt, ser på den sjuke utan större intresse, och genom sina ord eller sitt uppförande ger intryck av att detta fall inte kräver någon större uppmärksamhet, och sedan lämnar patienten till sina egna tankar, då har han gjort den patienten direkt skada. Det tvivel och det missmod som hans likgiltighet skapar kommer ofta att motverka den goda effekten av de botemedel han föreskriver.

Om läkare satte sig in i deras situation som fått sitt mod nedbrutet och sin vilja försvagad genom lidande, och som längtar efter att få höra medkännande och trösterika ord, skulle de vara bättre förberedda att förstå deras känslor. När den kärlek och medkänsla som Kristus visade för de sjuka förenas med läkarens kunskap, kommer hans blotta närvaro att vara en välsignelse.

Uppriktighet mot patienten kommer att inge förtroende, och därigenom bli till stor hjälp i tillfrisknandet. Det finns läkare som menar att det är en klok hållning att inte tala om för patienten den sanna bilden av den sjukdom han lider av och vad som har orsakat den. Många som är rädda för att göra patienten upprörd eller missmodig genom att säga sanningen, inger falska förhoppningar om tillfrisknande, och kan till och med låta en patient gå i graven utan att ha varnat honom för den fara han svävar i. Allt detta är oförnuftigt. Det kanske inte alltid är tryggast och bäst att förklara för patienten den fulla graden av den fara han befinner sig i, för det kan göra honom rädd och försena eller till och med förhindra hans tillfrisknande. Man kan heller inte alltid säga hela sanningen till dem som har krämpor som till stor del är inbillade.

Många av dessa personer är oresonliga och har inte vant sig vid att öva självbehärskning. De har underliga föreställningar och inbillar sig mycket som inte är sant när det gäller dem själva och andra. För dem är dessa ting verkliga, och de som sköter om dessa människor måste alltid visa vänlighet och outtröttligt tålamod och taktfullhet. Om dessa personer finge veta sanningen om sig själva, skulle några bli förnärmade och andra skulle bli missmodiga. Kristus sade till sina lärjungar: "Jag har ännu mycket att säga er, men ni kan inte bära det nu." Joh 16:12. Men även om inte hela sanningen kan sägas vid alla tillfällen, är det aldrig nödvändigt eller försvarligt att vilseleda någon. Läkaren eller sköterskan borde aldrig nedlåta sig till att ge undvikande

svar. De som gör det ställer sig i en position där Gud inte kan samarbeta med dem, och genom att förlora patienternas förtroende kastar de bort ett av de mest verksamma mänskliga hjälpmedlen för deras tillfrisknande.

Viljans kraft

Viljans kraft värdesätts inte som den borde. Håll viljan aktiv och led den på rätt sätt, så kommer den att ge kraft åt hela människan och bli ett underbart hjälpmedel för att bevara hälsan. Den är också en kraft att räkna med vid behandling av sjukdom. När den används på rätt sätt kan den kontrollera fantasin och bli ett kraftfullt medel för att motverka och övervinna sjukdom som drabbar både sinne och kropp. När de sjuka, genom att använda sin viljekraft, får en rätt inställning till livet, kan de göra mycket för att samverka med läkaren i hans ansträngningar för deras tillfrisknande. Det finns tusentals människor som kunde återvinna hälsan om de bara ville det. Herren vill inte att de skall vara sjuka. Han önskar att de skall vara friska och lyckliga, och de borde bestämma sig för att vara friska. Ofta kan långvarigt sjuka stå emot sjukdom bara genom att vägra att ge efter för krämpor och vägra att finna sig i ett liv i overksamhet. När de höjer sig över sin värk och sina smärtor, borde de börja med någon nyttig sysselsättning som är passande för deras krafter. Genom sådan sysselsättning och rikligt med frisk luft och solsken, kan många utmärglade sjuka få tillbaka sin hälsa och sin styrka.

Bibliska behandlingsprinciper

För dem som vill återvinna eller bevara hälsan, finns det en lärdom i Bibeln: "Berusa er inte med vin, sådant leder till ett liv i laster. Låt er i stället uppfyllas av Anden." Ef 5:18. Man kan inte finna verklig läkedom eller få nya krafter till kropp och själ genom den upprymdhet eller bedövning som onaturliga och ohälsosamma stimulerande medel ger, inte heller genom att ge efter för de lägre begären eller lidelserna. Bland de sjuka finns det många som lever utan Gud och utan hopp. De lider på grund av otillfredsställda begär, förvända lidelser och sina egna samvetens anklagelser. De håller på att förlora greppet om detta livet och har inget hopp om det kommande eviga livet. De som sköter dessa patienter skall inte tro att de hjälper dem genom att bevilja lättsinniga och spännande njutningar. Det är ju dessa som har varit förbannelsen i deras liv. Den hungrande, törstande själen kommer att fortsätta att hungra och törsta så länge den söker sin tillfredsställelse på det sättet. De som dricker ur de själviska njutningarnas källa blir lurade. De förväxlar uppsluppenhet med styrka, och när spänningen är över, är det slut på deras upprymdhet och de överlämnas åt missnöje och modlöshet.

Varaktig frid, sann inre vila, har bara en källa. Det var detta Kristus talade om när han sade: "Kom till mig, alla ni som arbetar och bär på tunga bördor, så skall jag ge er vila." Matt 11:28. "Frid lämnar jag efter mig åt er. Min frid ger jag er. Inte ger jag er en sådan

frid som världen ger." Joh 14:27. Denna frid är inte något som han ger skild från sig själv. Den finns i Kristus, och vi kan ta emot den bara om vi tar emot honom.

Kristus är livets källa. Det som många behöver är att få en klarare uppfattning om honom. På ett tåligt, vänligt och uppriktigt sätt behöver de bli undervisade om hur hela deras varelse kan öppnas för himlens läkande krafter. När Guds kärleks solljus får lysa upp de mörka rummen i själen, kommer den rastlösa oron och missnöjet att försvinna, och en tillfredsställande glädje kommer att ge sinnet kraft och kroppen hälsa och styrka.

Hjälp i varje svårighet

Vi lever i en värld full av lidande. Svårigheter, prövningar och sorger väntar oss alla under vägen till det himmelska hemmet. Men det finns många som gör livets bördor dubbelt tunga genom att ständigt gå och vänta på svårigheter. Om de möter motgångar eller besvikelser tror de att allt håller på att bryta samman, att deras lott i livet är svårare än alla andras, och att de helt säkert kommer att lida nöd. På det sättet drar de elände över sig själva och kastar en skugga över alla omkring sig. Själva livet blir en börda för dem. Men så behöver det inte vara. Det kommer att krävas en allvarlig ansträngning för att förändra deras tankebanor, men förändringen kan åstadkommas. Deras lycka, både i det här livet och i det kommande, beror på om de håller sina tankar fästade på det som är ljust. De måste vända bort blicken från det mörka som de inbillar sig, för att se på de välsignelser Gud har strött på deras stig, och bortom dessa fram mot det osynliga och eviga.

Gud har förberett hjälp för varje prövning. När Israels folk var i öknen och kom till det bittra vattnet vid Mara, ropade Mose till Herren. Herren gav dem inte något nytt hjälpmedel, utan gjorde dem uppmärksamma på det som redan fanns där i närheten. En buske som han hade skapat skulle kastas i källan för att göra vattnet rent och friskt. När detta var gjort, drack folket av vattnet och blev uppfriskat. Om vi söker Kristus i varje prövning skall han ge oss hjälp. Våra ögon kommer att öppnas för de löften om läkedom som finns nedskrivna i hans ord. Den helige Ande kommer att lära oss hur vi skall använda oss av varje välsignelse, så att den blir ett motgift mot sorg. För varje bitter dryck som lyfts till våra läppar, skall vi finna ett hjälpmedel till läkedom.

Vi skall inte låta framtiden med sina svåra problem och otillfredsställande utsikter göra våra hjärtan modlösa, våra knän darrande och våra händer slappa. "Låt honom fatta tag i min styrka", säger den Allsmäktige, "så att han kan sluta fred med mig; och han skall sluta fred med mig." Jes 27:5 . De som överlämnar sina liv till att ledas av honom och tjäna honom, kommer aldrig att bli ställda i en position som han inte har förberett för. Oavsett vilken situation vi befinner oss i, har vi, om vi är ordets görare, en Vägledare som visar oss vägen. Oavsett vilka svåra problem vi står inför, har vi en Rådgivare som vi

kan lita på. Oavsett vilken sorg, förlust eller ensamhet som drabbar oss, har vi en Vän som sörjer med oss.

Om vi i vår okunnighet begår misstag, lämnar Frälsaren oss inte för den skull. Vi behöver aldrig känna oss ensamma. Änglar är våra följeslagare. Hjälparen som Kristus lovade att sända i sitt namn är med oss. På den väg som leder till Guds stad finns inga svårigheter som de som förtröstar på honom inte kan övervinna. Det finns inga faror som de inte kan undkomma. Det finns ingen sorg, ingen bedrövelse och ingen mänsklig svaghet som han inte har förberett ett botemedel för.

Ingen behöver sjunka ner i missmod och förtvivlan. Satan kan komma till dig med det grymma påståendet: "Du är ett hopplöst fall. Dig går det inte att hjälpa." Men det finns hopp för dig i Kristus. Gud begär inte att vi skall övervinna i vår egen kraft. Han ber oss komma nära intill honom. Oavsett vilka svårigheter vi arbetar under som tynger ner vår själ och kropp, så väntar han på att göra oss fria.

Han som tog på sig mänsklig natur vet hur man visar sympati för människor som lider. Kristus känner inte bara till varje människa och hennes särskilda behov och prövningar, utan han känner också alla de omständigheter som upprör och förvirrar vårt inre. Hans hand är utsträckt i öm medkänsla till varje barn som lider. De som lider mest är föremål för hans ömmaste medkänsla och sympati. Han känner med oss i våra svagheter, och han önskar att vi skall lägga våra bekymmer och problem vid hans fötter och lämna dem där.

Det är inte visligt att se på sig själv och studera sina egna känslor. Om vi gör det, kommer fienden att lyfta fram inför oss svårigheter och frestelser som försvagar vår tro och bryter ner vårt mod. Att utforska sina känslor och ge efter för dem, är detsamma som att ge näring åt tvivel och snärja in sig i förvirrande tankar. Vi skall se bort från oss själva och se på Jesus.

När frestelser hopar sig över dig, när bekymmer, förvirring och mörker tycks omsluta din själ, se då tillbaka till den plats där du sist såg ljuset. Vila i Kristi kärlek och under hans beskyddande omsorg. När synden kämpar för att vinna herraväldet i ditt hjärta, när skuldkänslor trycker ner din själ och tynger ditt samvete, när otro förmörkar sinnet, kom då ihåg att Kristi nåd är mäktig nog att övervinna synden och skingra mörkret. När vi går in i gemenskap med Frälsaren, går vi in på fridens område.

Löften om helande

HERREN friköper sina tjänares själar, ingen som flyr

till honom skall stå med skuld. Ps 34:23.

Den som fruktar HERREN har ett tryggt fäste, hans

barn får där en tillflykt. Ords 14:26.

Sion säger: 'HERREN har övergivit mig, Herren har

glömt mig.' Kan då en mor glömma sitt barn, så att hon

inte förbarmar sig över sin livsfrukt? Och även om hon

kunde glömma sitt barn, skall jag inte glömma dig. Se,

på mina händer har jag upptecknat dig. Jes 49:14-16.

Frukta inte, ty jag är med dig, se dig inte ängsligt om,

ty jag är din Gud. Jag styrker dig, jag hjälper dig, jag

uppehåller dig med min rättfärdighets högra hand.

Jes 41:10.

Ni som har varit lastade på mig allt ifrån moderlivetoch burna av mig allt ifrån modersskötet. Ända till er

ålderdom är jag densamme, och ända tills ni blir grå,

skall jag bära er. Så har jag hittills gjort, och jag skall

också hädanefter hålla er uppe, jag skall bära och

rädda er. Jes 46:3, 4 .

Tacksamhetens betydelse

Inget främjar kroppens och själens hälsa så mycket som en anda av tacksamhet och lovprisning. Det är vår skyldighet att stå emot dystra, missnöjda tankar och känslor, lika mycket som det är vår skyldighet att be. Om vi är på väg mot himlen, hur kan vi då gå som i ett sorgetåg och sucka och klaga hela vägen till vår Fars hus?rätt

De bekännande kristna som alltid klagar, och som tycks tro att glädje och lycka är synd, har ingen äkta religion. De som finner ett dystert nöje i allt som är trist i naturen, och som hellre vill se på döda löv än att plocka de vackra, levande blommorna, och som inte ser någon skönhet i mäktiga bergshöjder och dalar klädda i levande grönt, och som stänger sina sinnen för den glädjefyllda stämma som talar till dem i naturen, den stämma som är ljuvlig och melodisk för den som lyssnar – dessa människor lever inte i Kristus.

De drar dysterhet och mörker över sig själva, när de kunde ha ljus, ja, när Rättfärdighetens Sol kunde gå upp i deras hjärtan med läkedom i sina strålar.

Ofta kan ditt sinne vara fördunklat på grund av smärta. Anstränga dig då inte för att tänka. Du vet att Jesus älskar dig. Han förstår din svaghet. Du kan göra hans vilja genom att bara vila i hans armar.

Det är en naturlag att våra tankar och känslor uppmuntras och stärks då vi ger uttryck åt dem. Det är sant att ord följer på tankar, men det är också sant att tankar följer på ord. Om vi skulle uttrycka vår tro mer, och glädja oss mer över de välsignelser vi vet att vi har – Guds stora nåd och kärlek – skulle vi ha mer tro och större glädje. Inga läppar kan uttrycka och inget mänskligt sinne kan föreställa sig, de välsignelser som kommer av att man uppskattar Guds godhet och kärlek.

Även här på jorden kan vår glädje vara som en källa som aldrig sinar, därför att den mättas med strömmar som flyter från Guds tron.

Låt oss därför fostra våra hjärtan och våra läppar att prisa Gud för hans ojämförliga kärlek. Låt oss lära oss att vara hoppfulla och att dröja kvar i ljuset som lyser från Golgata kors. Vi får aldrig glömma att vi är den himmelske Kungens barn, söner och döttrar till härskarornas Herre. Det är vår förmån att förbli i en stilla vila i Gud.

"Låt Kristi frid regera i era hjärtan ... och var tacksamma." Kol 3:15. Låt oss glömma våra egna svårigheter och bekymmer, och prisa Gud för att vi har fått möjligheten att leva till hans namns ära. Låt varje ny dags välsignelser få väcka lovsång i ditt hjärta i tacksamhet över dessa bevis på hans kärleksfulla omsorg. När du öppnar ögonen på morgonen, tacka då Gud för att han har bevarat dig genom natten. Tacka honom för hans frid i ditt hjärta. Låt tacksamhet stiga upp mot himlen som en ljuvlig vällukt morgon, middag och kväll.

När någon frågar dig hur du mår, försök då inte att komma på något tråkigt som du kan berätta om för att få sympati. Tala inte om din brist på tro och dina sorger och lidanden. Frestaren njuter av att höra sådana ord. När du talar om dystra ämnen ärar du honom. Vi skall inte låta våra tankar dröja vid den stora makt Satan använder för att övervinna oss. Ofta överlämnar vi oss i hans händer genom att tala om hans makt. Låt oss i stället tala om den stora makt Gud har att förena alla våra intressen med hans. Tala om Kristi ojämförliga kraft, och berätta om hur underbar han är. Hela himlen är intresserad av vår frälsning. Guds änglar, tusen gånger tusen och tiotusen gånger tiotusen, har fått i uppdrag att tjäna dem som skall ärva frälsning. De skyddar oss mot ondska och driver tillbaka mörkrets makter som försöker förgöra oss. Har vi då inte orsak att alltid vara tacksamma, även när svårigheter tycks komma i vår väg?rätt

Sjung lovsånger

Uttryck din tacksamhet och lovprisning genom sång. När du blir frestad borde du inte ge uttryck för dina känslor, utan i stället i tro stämma upp en tacksamhetens sång till Gud.

Lov, ära och pris dig vår Fader och vän,

Som alltid oss älskat och älskar oss än!Kör:

Halleluja, din är äran, Halleluja, amen!

Halleluja, din är äran, Halleluja, amen!

Lov, ära och pris dig Guds heliga Lamm,

Som bar våra synder på korsträdets stam!

Lov, ära och pris dig Hugsvalare god,

Som vittnar om Jesu försonande blod!

~ William P. Mackayrätt

Sången är ett vapen som vi alltid kan använda mot missmod. När vi genom sången öppnar hjärtat för Frälsaren, kommer hans närvaro att, liksom solljuset, ge hälsa och välsignelse.

Tacka HERREN, ty han är god, ty hans nåd varar i

evighet. Så säger HERRENS återlösta, de som han har

återlöst från fiendens hand.

Sjung till hans ära, lovprisa honom, tala om alla

hans under! Beröm er av hans heliga namn! De som

söker HERREN må glädja sig av hjärtat.

Tacka HERREN för hans nåd, för hans underbara

gärningar mot människors barn, ty han stillade själens

törst och mättade själens hunger med sitt goda. De satt

i mörker och dödsskugga, fångna i elände och järn-

bojor ... Men de ropade till HERREN i sin nöd och han

frälste dem ur deras trångmål. Han förde dem ut ur

mörker och dödsskugga, han slet sönder deras bojor.

Må de tacka HERREN för hans nåd, för hans underba-

ra gärningar mot människors barn.

Varför är du så bedrövad, min själ, och varför så

orolig i mig? Sätt ditt hopp till Gud, ty jag skall åter få

tacka honom, min frälsning och min Gud. Ps 107:1, 2; 105:2, 3; 107:8-15; 42:12.

"Tacka Gud under alla livets förhållanden. Detta är Guds vilja med er i Kristus Jesus." 1 Tess 5:18. Den uppmaningen är en försäkran om att även det som ser ut att vara emot oss kommer att verka för vårt bästa. Gud skulle inte be oss att vara tacksamma för det som skulle skada oss.

HERREN är mitt ljus och min frälsning, för vem skul-

le jag frukta? HERREN är mitt försvar, för vem skulle

jag vara rädd? ... Ty han håller mig gömd i sin hydda

på olyckans dag. Han beskyddar mig i sin boning ...

Jag vill offra jublets offer i hans hydda, jag vill sjunga

till HERRENS ära och lova honom.

Jag väntade ivrigt på HERREN, och han böjde sig

till mig och hörde mitt rop. Han drog mig upp ur för-

därvets grop, ur den djupa dyn. Han ställde mina föt-

ter på en klippa och gjorde mina steg fasta. Han lade i

min mun en ny sång, en lovsång till vår Gud.

HERREN är min styrka och min sköld, på honom

förtröstade mitt hjärta. Jag fick hjälp och mitt hjärta

gläder sig. Jag vill tacka honom med min sång. Ps 27:1, 5, 6; 40:2-4; 28:7.

Att hjälpa andra

Ett av de största hindren för de sjukas tillfrisknande är självupptagenhet. Många sjuka tycker att alla borde ge dem sympati och hjälp, när det de egentligen behöver är att få sin nppmärksamhet vänd bort från sig själva och i stället tänka på andra och bry sig om dem.

Ofta begärs förbön för dem som lider, sörjer eller är missmodiga, och det är bra. Vi borde be att Gud skall sända ljus in i det förmörkade sinnet och trösta det sorgtyngda hjärtat. Men Gud besvarar bön för sådana som ställer sig där de kan bli välsignade av honom. Samtidigt som vi ber för dessa bedrövade, borde vi uppmuntra dem att försöka

hjälpa andra som har större behov än de själva. Mörkret kommer att skingras från deras egna hjärtan när de försöker hjälpa andra. När vi försöker trösta andra på samma sätt som vi har blivit tröstade, kommer välsignelsen tillbaka till oss.

Det femtioåttonde kapitlet i Jesajas bok är en ordination mot kroppens såväl som sinnets krämpor. Om vi vill ha hälsa och sann livsglädje måste vi följa råden i det här kapitlet. Herren talar här om den tjänst som behagar honom och om de välsignelser som följer på den.

> Ja, dela ditt bröd åt den hungrige skaffa de fattiga
> och hemlösa en boning, kläd den nakne var du än ser
> honom och drag dig inte undanför den som är ditt kött
> och blod. Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrod-
> naden och ditt helande visa sig med hast. Din rättfär-
> dighet skall gå framför dig och HERRENS härlighet
> följa i dina spå, Då skall HERREN svara när du åkal-
> lar honom. När du ropar skall han säga: 'Se, här är
> jag.' Om du gör dig av med varje slags ok, om du slutar
> att peka finger och tala onda ord, om du delar med dig
> åt den hungrige av det du har och mättar den som lider
> nöd, då skall ditt ljus gå upp i mörkret och din natt bli
> lik middagens ljus. Och HERREN skall alltid leda dig;
> han skall mätta dig mitt i ödemarken och ge styrka åt
> benen i din kropp. Du skall vara lik en vattenrik träd-
> gård och likna ett källsprång, vars vatten aldrig try-
> ter. Jes 58:7-11.

Goda gärningar för med sig en dubbel välsignelse, som kommer både till den som ger och till den som tar emot vänligheten. Förvissningen om att man har gjort det som är rätt, är en av de bästa medicinerna för sjuka kroppar och sinnen. När man är fri och lycklig till sinnes därför att man utfört sin plikt väl, och känner tillfredsställelsen av att ha gjort andra glada, har detta ett uppmuntrande och upplyftande inflytande som ger nytt liv till hela varelsen.

De långvarigt sjuka borde försöka ge sympati, i stället för att ständigt kräva den. Låt din börda av svaghet, sorg och smärta läggas på den barmhärtige Frälsaren. Öppna ditt hjärta för hans kärlek och låt den flöda ut till andra. Kom ihåg att alla har prövningar som är svåra att bära, frestelser som är svåra att stå emot och att du kan göra något för att lätta dessa bördor. Uttryck tacksamhet för de välsignelser du har, visa uppskattning för alla bevis på omtanke som du får. Låt ditt hjärta vara fyllt med Guds dyrbara löften, så att du från denna skattkammare kan hämta ord som blir till tröst och styrka för andra. Då kommer den atmosfär som omger dig att bli till hjälp och uppmuntran för andra. Ha det som din målsättning att föra välsignelse till dem du har omkring dig, så kommer du att finna vägar att vara till hjälp, både för dem som tillhör din egen familj och för andra.

Om de som lider av dålig hälsa glömde sig själva på grund av sitt intresse för andra, om de följde Herrens uppmaning att hjälpa dem som är i större behov av hjälp än de själva, skulle de få uppleva sanningen i det profetiska löfte: "Då skall ditt ljus bryta fram som morgonrodnaden och ditt helande visa sig med hast."

Saliga visshet

Saliga visshet, Jesus är min!

Nu i Guds härlighet skådar jag in.

Viss om min arvslott, tillhör jag Gud,

Född av hans Ande, klädd i hans skrud.

Kör:

Han är min glädje, han är min sång.

Honom jag prisar livsdagen lång.

Han blir min lovsång evigt hos Gud.

Han är min brudgum, jag är hans brud.

Saliga lydnad, fullhet av fröjd!

Glimtar jag ser av den himmelska höjd.

Anden mig lär Guds eviga råd,

Viskar om kärlek, viskar om nåd.

Saliga trygghet, slut är all strid,

Jag i min Jesus har sällhet och frid.

Väntande honom uppåt jag ser,

Kärlekens fullhet re'n han mig ger.

Fanny J. Crosbyrätt

Kapitel 19.—Nära Naturen

Skaparen valde för våra första föräldrar de omgivningar som var de allra bästa för deras hälsa och lycka. Han satte dem inte i ett palats och omgav dem inte med konstgjorda utsmyckningar och den lyx som så många i vår tid kämpar för att skaffa sig. Han gav dem en plats där de kunde leva i nära kontakt med naturen och i nära förbindelse med himlens heliga väsen.

I den trädgård som Gud gjorde i ordning som ett hem för sina barn, kunde de se praktfulla buskar och vackra blommor vart de än vände blicken. Där fanns träd av alla sorter, och många av dem dignade av väldoftande och välsmakande frukter. På trädens grenar satt fåglar och sjöng sina lovsånger, och under deras skugga lekte markens djur tillsammans utan att vara rädda för varandra.

I sin obefläckade renhet njöt Adam och Eva av allt de såg och hörde i Eden. Gud gav dem också ett arbete i trädgården, nämligen att "odla och bevara den". 1 Mos 2:15. Det dagliga arbetet gjorde dem glada och friska, och det lyckliga paret såg med glädje fram emot Skaparens besök, då han, när dagen började svalkas, vandrade tillsammans med dem och samtalade med dem. Varje dag hade Gud något att lära dem.

Den livsplan Gud bestämde för våra första föräldrar har något att lära oss. Även om synden har kastat sin mörka skugga över jorden önskar Gud att hans barn skall glädja sig över det som han har skapat. Ju mer noggrant vi följer hans plan för livet, desto mer underbart kan han arbeta för att återupprätta den lidande mänskligheten. De sjuka behöver föras i nära kontakt med naturen. Ett liv ute i det fria i naturliga omgivningar skulle göra underverk för många långvarigt sjuka som känner sig hjälplösa och nästan gett upp hoppet.

Städernas oväsen, stress och förvirring, med sitt konstlade och onaturliga liv, är mycket tröttande och nedbrytande för den som är sjuk. Luften, som är full av rök, damm, giftiga avgaser och sjukdomsalstrande mikrober, är en fara för livet. De sjuka, som för det mesta är instängda inom fyra väggar, får nästan en känsla av att de är fångar i sina rum. De tittar ut på husen och gatorna och de framrusande människorna, och ser kanske inte ens en skymt av blå himmel, solsken, gräs, blommor eller träd. Instängda på det här sättet, grubblar de över sina lidanden och sorger, och blir ett byte för sina egna dystra tankar.

Och för dem som är svaga när det gäller moralisk kraft är städerna fulla av faror. De patienter som har onaturliga begär att övervinna, är ständigt utsatta för frestelser där. De behöver komma till nya omgivningar där deras tankar kan vändas i en annan riktning. De behöver komma under helt annorlunda inflytanden än dem som förstört deras liv. Låt

dem för en tid få komma bort ifrån de inflytanden som leder bort från Gud, och komma in i en renare atmosfär.

Institutioner där man vårdar sjuka skulle vara mycket framgångsrikare om de kunde förläggas till platser utanför städerna. Och så långt det är möjligt, borde alla som försöker återvinna hälsan söka sig till lantliga omgivningar där de kan dra nytta av att vara ute i naturen. Naturen är en Guds läkare. Den rena luften, det härliga solskenet, blommorna och träden, fruktträdgården och vingården och motion ute i de här omgivningarna ger hälsa och liv.

Läkare och sköterskor borde uppmuntra sina patienter att vara ute mycket i friska luften. Att vistas utomhus är det enda botemedel som många sjuka behöver. Det har en underbar förmåga att bota sjukdomar som är orsakade av det moderna livets stress och överdrifter, vilka försvagar och bryter ner kroppens, sinnets och själens krafter.

Hur välgörande skulle det inte vara för de långvarigt sjuka som är trötta på livet i stan, trötta på flimret från de många ljusen och bullret från gatorna, att få komma till stillheten och friheten på landet! Hur ivrigt skulle de inte vända sig mot allt det vackra i naturen! Hur glada skulle de inte bli om de finge sitta ute i friska luften, njuta av solljuset och andas in doften av träd och blommor! Det finns livgivande egenskaper i tallarnas balsam och i cederns och granens dofter. Även andra träd har egenskaper som är stärkande och hälsosamma.

För de långvarigt sjuka finns det inget som har visat sig bidra så mycket till att återställa hälsa och livsglädje som att leva i en vacker lantlig omgivning. Här kan de mest hjälplösa sitta eller ligga i solskenet eller i skuggan av träden. De behöver bara vända blicken uppåt för att se det vackra lövverket ovanför dem. En skön känsla av vila och förnyelse kommer över dem när de lyssnar till ljudet av vindarnas sus. Det tynande livsmodet får nytt liv. De avtagande krafterna kommer tillbaka. Omedvetet fylls sinnet med frid, och den hastiga pulsen blir lugnare och jämnare. Allt eftersom de sjuka blir starkare, kommer de att försöka ta några steg för att plocka några av de vackra blommorna, dessa förtjusande budbärare som kommer med budskap om Guds kärlek till sin lidande familj här nere.

Man borde ordna det så att patienterna kan vara utomhus. De som har möjlighet att arbeta borde förses med något behagligt och lätt arbete. Låt dem få uppleva hur trevligt och nyttigt det är att arbeta utomhus. Uppmuntra dem att andas in den friska luften. Lär dem att andas djupt och att använda bukmusklerna när de andas och talar. Det kommer att bli till ovärderlig hjälp för dem.

Motion ute i friska luften borde ordineras som en livsviktig förutsättning för hälsa. Och för att få sådan motion finns det inget bättre än att arbeta i trädgården. Låt

patienterna ha en egen blomrabatt som de kan sköta om, eller låt dem arbeta i fruktträdgården eller i grönsakslandet. När de uppmuntras att lämna sina rum och vistas ute i det fria, för att arbeta med blommor eller göra något annat lätt och behagligt arbete, kommer deras uppmärksamhet att vändas bort från dem själva och deras lidanden.

Ju mer patienten kan vistas utomhus, desto mindre vård kommer han att behöva. Ju trevligare hans omgivning är, desto mer hjälpsam blir han. Om han hålls instängd inomhus, kommer han att bli retlig och nedstämd, oavsett hur smakfullt det är möblerat där inne. Omge honom med det vackra i naturen, och låt honom få sitta där han kan se blommorna växa och höra fåglarna sjunga, så kommer hans hjärta att brista ut i sång i harmoni med fågelsången. Både kropp och själ får lindring. Tankarna och fantasin får liv, och sinnet förbereds för att uppskatta skönheten i Guds ord.

I naturen finns det alltid något som kan vända de sjukas uppmärksamhet bort från dem själva och få dem att tänka på Gud. När de är omgivna av hans underbara skaparverk lyfts deras sinnen från det synliga till det osynliga. Det vackra i naturen leder deras tankar till det himmelska hemmet där det inte kommer att vara någonting som stör det vackra, inget som smutsar ner eller förstör, inget som orsakar sjukdom eller död.

Läkare och sköterskor borde hämta lärdomar om Gud från naturen. De borde leda patienternas uppmärksamhet till honom som har skapat de höga träden, gräset och blommorna, och hjälpa dem att i varje knopp och blomma se ett uttryck för hans kärlek till sina barn. Han som sörjer för fåglarna och blommorna kommer att sörja för dem som skapades till hans avbild.

Det är utomhus, där man är omgiven av de ting som Gud har skapat och där man kan andas in den friska, livgivande luften, som man bäst kan tala till de sjuka om det nya livet i Kristus. Här kan man läsa ur Guds ord. Här kan ljuset från Kristi rättfärdighet lysa in i hjärtan som är förmörkade av synd.

Män och kvinnor som behöver fysiskt och andligt helande kommer på det sättet att föras i kontakt med personer som genom sina ord och handlingar kommer att dra dem till Kristus. De måste föras in under den store Läkarens inflytande, han som kan hela både själ och kropp. De måste få höra berättelsen om Frälsarens kärlek, om förlåtelsen som alla fritt kan få som kommer till honom och bekänner sina synder.

Under sådana inflytanden kommer många lidande människor att ledas in på livets väg. Himlens änglar samarbetar med mänskliga redskap för att ge uppmuntran, hopp, glädje och frid till de sjukas och lidandes hjärtan. Under sådana förhållanden blir de sjuka dubbelt välsignade och många blir friska. Svaga ben får sin spänst tillbaka. Ögonen får tillbaka sin klarhet. Den modlöse blir hoppfull. Ansiktsuttrycket som förr var modfällt får

ett uttryck av glädje över sig. Rösten som hade ett klagande tonfall förändras och låter glad och nöjd.

Efterhand som de sjuka får tillbaka sin fysiska hälsa, blir det lättare för dem att utöva den tro på Kristus som ger själen hälsa. När en mänuiska vet att hennes synder har blivit förlåtna ger detta en obeskrivlig frid, glädje och vila. Den kristnes dunkla hopp blir ljust igen och hans tro finner uttryck i orden: "Gud är vår tillflykt och vår starkhet, en hjälp i nöden, väl beprövad." "Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig. Din käpp och stav, de tröstar mig." "Han ger den trötte kraft och ökar den maktlöses styrka." Ps 46:2; 23:4; Jes 40:29.

Kapitel 20.—Grunden för God Fysisk hälsa

Vetskapen om att människan skall vara ett tempel för Gud, en boning där hans härlighet kan uppenbaras, borde vara den starkaste motivationen för att ta hand om och utveckla våra fysiska krafter. Gud gjorde ett fantastiskt och underbart verk när han skapade människokroppen, och han ber oss att studera den, att förstå dess behov och att göra vår del för att bevara den från det som är skadligt och orent.

Blodcirkulationen

För att vi skall ha god hälsa behöver vi ha bra blod, för blodet är själva livsströmmen. Det reparerar nedbrutna vävnader och transporterar näring till kroppen. När blodet får de rätta näringsämnena och blir renat och förnyat genom kontakt med frisk luft, för det med sig liv och energi till alla delar av kroppen. Ju bättre blodcirkulationen är, desto bättre kommer detta arbete att bli utfört.

Vid varje pulsslag borde blodet snabbt och lätt finna sin väg ut till alla delar av kroppen. Blodcirkulationen borde inte hindras av stramt åtsittande kläder eller band, eller otillräcklig klädsel på armar och ben. Allt som hindrar blodcirkulationen tvingar blodet tillbaka till de inre livsviktiga organen och orsakar blodstockning. Huvudvärk, hosta, hjärtklappning eller matsmältningsbesvär blir då ofta följden.

Andningen

För att få bra blod måste vi andas ordentligt. Fulla, djupa, andetag av ren frisk luft, som fyller lungorna med syre, renar blodet, ger det en klar färg och sänder det som en livgivande ström till varje del av kroppen. Rätt andning verkar lugnande på nerverna, stimulerar aptiten, förbättrar matsmältningen och ger oss en god och uppbygglig sömn.

Lungorna behöver få röra sig fritt i största möjliga utsträckning. Deras kapacitet förbättras när de får arbeta obehindrat, men försämras när de blir trängda eller sammanpressade. Därför är det inte bra att sitta i framåtlutande ställning när man arbetar, en vana som många med stillasittande arbete har. I den ställningen är det omöjligt att andas djupt. Att andas ytligt blir snart en vana och lungorna förlorar sin kapacitet att utvidga sig. Vanan att använda tätt åtsittande korsett eller liknande åtsnörning har samma effekt. Den nedre delen av bröstkorgen får inte tillräckligt med utrymme. Bukmusklerna, som är konstruerade för att hjälpa till med andningen, får inte heller fritt utrymme och lungorna hindras i sitt arbete.

På det här sättet får kroppen för lite syre. Blodet rör sig trögt, de giftiga avfallsämnena som skulle ha avlägsnats genom utandningen blir kvar och blodet blir orent. Inte bara lungorna, utan också magen, levern och hjärnan påverkas. Huden blir gulblek, matsmältningen hindras, hjärtverksamheten hämmas, hjärnan blir omtöcknad,

tankeförmågan försämras och humöret sjunker. Hela kroppssystemet blir nedsatt och inaktivt, och blir då särskilt mottagligt för sjukdom.

Frisk luft

Lungorna för hela tiden ut orenheter från kroppen och behöver ständigt ta in frisk luft. Oren luft ger inte lungorna tillräckligt med syre, och blodet transporteras till hjärnan och andra organ utan att ha blivit vitaliserat. Det är därför det är så viktigt med grundlig ventilation. Att leva i instängda, dåligt ventilerade rum, där luften är stillastående och fördärvad, försvagar hela kroppen. Det gör att man blir särskilt känslig för kyla, och om man bara utsätts obetydligt för kall luft blir man sjuk. Många kvinnor är bleka och svaga därför att de vistas i instängda lokaler. De andas samma luft om och om igen, tills den blir fylld av giftiga ämnen som förts ut genom lungorna och hudens porer, och orenheter blir på det sättet förda tillbaka till blodet.

Ventilation och solljus

När man bygger hus, vare sig de skall användas för offentligt bruk eller för bostäder, skall man vara noga med att de får god ventilation och rikligt med solljus. Kyrkor och skollokaler brister ofta på den här punkten. En viktig orsak till att många blir sömniga och slöa och inte kan ta till sig innehållet under predikningar, och att lärarens arbete blir så slitsamt och ineffektivt, är att man försummar att vädra ordentligt.

Så långt det är möjligt, borde alla byggnader som är avsedda att vara bostäder byggas på höglänta platser med god dränering. Då är man säker på att få en torr plats, och man undanröjer risken för sjukdom som orsakas av fukt och förpestad luft. Ofta tar man för lite hänsyn till detta. Långvarig ohälsa, allvarliga sjukdomar och många dödsfall kommer av fukten och den osunda luften i lågt belägna platser med dålig dränering.

När man bygger hus är det speciellt viktigt att försäkra sig om god ventilation och rikligt med solljus. Se till att varje rum har god genomströmning av luft och får in mycket ljus. Man borde ordna det så att sovrummen har ett gott luftombyte dag och natt. Inget rum är lämpligt att användas som sovrum om det inte kan öppnas dagligen för att få in frisk luft och solsken. I de flesta länder behöver sovrummen utrustas med någon uppvärmningsanordning, så att de kan värmas och torkas ordentligt i kallt eller fuktigt väder.

Gästrummet borde vara lika väl inrättat som de rum man använder dagligen. Det borde få luft och solsken liksom de andra sovrummen och borde kunna värmas upp, så att den fukt, som alltid samlas i ett rum som inte används hela tiden, kan torka ut. Den som sover i ett rum dit solen inte kan nå, eller ligger i en säng som inte har blivit grundligt vädrad och torr, gör det med risk för sin hälsa, och ofta med fara för sitt liv.

Många är mycket noga med att ordna för sina plantor och blommor när de bygger. Växthuset eller fönstret som är avsett för plantorna är varmt och soligt, eftersom plantor inte kan leva och frodas utan värme, luft och solsken. Om dessa förhållanden är nödvändiga för plantornas välmående, hur mycket viktigare är de inte för vår egen och våra familjers och gästers hälsa!rätt

Om våra hem skall kunna vara platser som ger hälsa och glädje, måste vi bygga dem långt borta från de låglänta platsernas fuktiga och osunda luft, och låta himlens livgivande krafter fritt få strömma in. Ta bort tjocka gardiner, öppna fönstren, ta bort solskydd, tillåt inga slingerväxter, hur vackra de än är, att skugga för fönstren, och tillåt inga träd att stå så nära huset att de hindrar solstrålarna att komma in. Solljuset kan bleka tyger och mattor och missfärga tavelramar, men det kommer också att ge barnen friska, rosiga kinder.

De som tar hand om äldre människor borde komma ihåg att dessa, mer än andra, behöver ha varma och bekväma rum. Vitaliteten avtar med åldern, och de äldre får mindre kraft att stå emot ohälsosamma förhållanden. Därför är det speciellt viktigt att de äldre får rikligt med solljus och frisk, ren luft.

Renlighet

Noggrann renlighet är nödvändig för både fysisk och mental hälsa. Orenheter förs ständigt ut ur kroppen genom huden. Om vi inte håller hudens miljoner porer rena genom att bada ofta kommer de snabbt att bli igentäppta, och då kommer de orenheter som skulle ha avlägsnats från kroppen genom huden att bli en extra belastning för de andra utsöndringsorganen.

De flesta skulle må bra av ett svalt eller ljummet bad varje dag, på morgonen eller på kvällen. I stället för att öka risken för förkylning, kommer ett bad, som tas på rätt sätt, att stärka kroppen mot förkylning, därför att det förbättrar blodcirkulationen. Blodet förs till de yttre delarna av kroppen, och strömmar därigenom lättare och mera regelbundet. Detta har en uppfriskande inverkan på både sinnet och kroppen. Musklerna blir smidigare och tankarna blir klarare. Ett bad har en lugnande inverkan på nerverna. Det ger hälsa och kraft åt tarmar, mage och lever, och främjar matsmältningen.

Det är också viktigt att kläderna hålls rena. Kläderna som vi har på oss absorberar de avfallsärnnen som avsöndras genom porerna i huden, och om de inte byts och tvättas regelbundet kommer orenheterna att absorberas tillbaka in i kroppen genom huden.

Varje form av orenhet gynnar uppkomsten av sjukdom. Livsfarliga mikrober frodas i mörka, försummade hörn, i ruttnande avfall, i fukt, mögel och unkenhet. Grönsaksavfall eller högar av fallna löv borde inte tillåtas att ligga nära huset så att luften fördärvas och förgiftas. Ingenting orent eller ruttnande borde tolereras inom hemmets väggar. I

samhällen och städer som ansetts vara helt hälsosamma att bo i, har det många gånger utbrutit epidemier som kunnat spåras till ruttnande materia som legat utanför någon slarvig invånares hus.

Noggrann renlighet, rikligt med solljus, och god hygien i varje del av hemlivet, är nödvändiga förutsättningar för att hemmets medlemmar skal1 kunna undgå sjukdom och vara friska och glada.

Kapitel 21.—Renlighet bland Israeliterna

När Gud undervisade israeliterna lade han stor vikt vid hur de skulle bevara sin hälsa. Folket som hade kommit från ett liv i slaveri, med de orena och ohälsosamma vanor som det medförde, fick gå igenom en noggrann utbildning i öknen innan de gick in i Kanaan. De fick undervisning om hälsoprinciper och renlighetslagar infördes.

Förebyggande av sjukdomar

Inte bara i gudstjänstlivet, utan i alla vardagslivets angelägenheter, gjorde man skillnad på rent och orent. Alla som kom i kontakt med något smittsamt eller orent som kunde orsaka sjukdom, blev isolerade från de andra i lägret, och fick inte komma tillbaka utan att noggrant ha tvättat både sig själva och sina kläder. Om någon hade blivit angripen av en smittsam sjukdom, gällde följande bestämmelse:rätt

"Allt som den sjuke ligger på blir orent, och allt som han sitter på blir orent. Den som rör vid något som han legat på skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. Den som sätter sig på något som den sjuke suttit på skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. Den som rör vid den sjukes kropp skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. ... Var och en som rör vid något vad det än är som har legat under honom skall vara oren ända till kvällen, och den som bär bort något sådant skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. Var och en som den sjuke rör vid utan att ha sköljt sina händer i vatten skall tvätta sina kläder och bada i vatten och vara oren ända till kvällen. Ett lerkärl som den sjuke rör vid skall slås sönder, och varje träkärl skall sköljas i vatten." 3 Mos 15:4-12.

Lagen som gällde spetälska illustrerar också hur noggrant de här reglerna skulle tillämpas: "Så länge han är angripen av spetälska skall han vara oren. Han är oren och skall bo avskilt. Han skall ha sin bostad utanför lägret. När ett klädesplagg blir angripet av spetälska, vare sig det är ett plagg av ylle eller linne, om det är något vävt eller virkat tyg, av linne eller ylle, eller om det är ett skinn eller vad det än är som är tillverkat av skinn, och det angripna stället är grönaktigt eller rödaktigt på plagget. .. då är stället angripet av spetälska och skall visas för prästen. Och prästen skall se på det angripna stället. .. Om skadan har brett ut sig på plagget eller på det vävda eller virkade tyget eller på skinnet, vad det än är som är gjort av skinnet, så är stället angripet av elakartad spetälska. Det är orent. Man skall bränna upp plagget eller det vävda eller virkade tyget, vare sig det är av ylle eller linne, eller skinnföremålet, vad det än är som är angripet, ty det är elakartad spetälska. Allt skall brännas upp i eld." 3 Mos 13:46-52.

På liknande sätt skulle ett hus förstöras om förhållandena i huset visade sig vara sådana att det skulle vara riskfyllt att bo där. Prästen skulle då "riva ner huset med dess

stenar och trävirke och allt murbruk på huset och föra bort alltsammans utanför staden till någon oren plats. Om någon har gått in i huset under den tid det skulle vara stängt, skall han vara oren ända till kvällen. Om någon har legat i huset skall han tvätta sina kläder, och om någon har ätit i huset skall också han tvätta sina kläder." 3 Mos 14:45-47.

Renlighet

Nödvändigheten av personlig renlighet undervisades på ett mycket eftertryckligt sätt. Innan folket samlades vid Sinai berg för att höra Guds röst förkunna de tio budorden, blev de tillsagda att tvätta både sig själva och sina kläder. Den här befallningen blev genomförd under hotet av dödsstraff. Ingen orenhet kunde tolereras i Guds närhet.

Under vandringen genom öknen var israeliterna nästan hela tiden ute i det fria, där orenheter skulle ha en mindre skadlig inverkan på dem än på sådana som lever i trånga, instängda hus. Men sträng renlighet fordrades både i och utanför deras tält. Inget avfall fick lämnas kvar innanför eller i närheten av lägret. Herren sade:rätt

"HERREN, din Gud, går ju omkring i ditt läger för att rädda dig och ge dina fiender till dig. Därför skall ditt läger vara heligt." 5 Mos 23:14.

Kosten

Det gjordes en skillnad mellan rent och orent i fråga om all slags mat:rätt

"Jag är HERREN, er Gud, som har avskilt er från andra folk. Gör alltså skillnad mellan rena och orena fyrfotadjur och mellan rena och orena fåglar, så att ni inte gör er själva avskyvärda för de fyrfotadjurs eller fåglars skull, eller för de kräldjurs skull som rör sig på marken, alla dessa djur som jag har avskilt från er som orena." 3 Mos 20:24-25.

Mycket av det som hednafolken runt omkring dem använde fritt som mat var förbjudet för israeliterna. Det var inte utan orsak som det gjordes en skillnad. De saker som förbjöds var ohälsosamma, och det faktum att de förklarades som orena lärde israeliterna att om man använder mat som är skadlig har det en orenande inverkan. Det som fördärvar kroppen har en benägenhet att fördärva själen. Det gör människan olämplig till att ha gemenskap med Gud eller inneha en hög och helig tjänst.

I löfteslandet fortsatte den utbildning som började i öknen under förhållanden som var gynnsamma för utvecklingen av goda vanor. Folket levde inte tätt inpå varandra i städer, utan varje familj ägde ett landområde, och detta gjorde det möjligt för alla att få del av de hälsofrämjande välsignelser som ett naturligt och ofördärvat liv för med sig.

Angående de grymma och utsvävande vanor som fanns hos kanaaneerna, det folk som blev fördrivna av israeliterna, sade Herren:rätt

"Ni skall inte följa sederna hos de folk som jag driver undan för er, ty just därför att de handlat så som de har gjort, avskyr jag dem." 3 Mos 20:23. "Du skall inte låta något avskyvärt komma in i ditt hus, så att inte också du drabbas av tillspillogivning." 5 Mos 7:26.

I allt som hade att göra med israeliternas dagliga liv fick de samma undervisning som den helige Ande har gett oss:rätt

"Vet ni inte att ni är ett Guds tempel och att Guds Ande bor i er? Om någon fördärvar Guds tempel, skall Gud fördärva honom. Ty Guds tempel är heligt, och det templet är ni." l Kor 3:16, 17.

Glädje

Ett "glatt hjärta ger god läkedom". Ords 17:22. Tacksamhet, glädje, godhet och förtröstan på Guds kärlek och omsorg – detta är den bästa garantin för hälsa. För israeliterna skulle det vara själva grundtonen i deras liv.

Resan som gjordes tre gånger om året till de årliga högtiderna i Jerusalem, och veckan man vistades i lövhyddor under lövhyddohögtiden, gav tillfälle till utomhusrekreation och socialt umgänge. De här högtiderna var glädjefyllda tillfällen som gjordes ljuvligare och innerligare genom det gästvänliga välkomnande främlingen, leviten och den fattige fick.

"Över allt det goda som HERREN, din Gud, har gett dig och ditt hus skall du glädja dig tillsammans med leviten och främlingen som bor hos dig." 5 Mos 26:11.

Och många år senare, då Guds lag lästes upp i Jerusalem för dem som hade återvänt från fångenskapen i Babylon och då folket grät på grund av sina synder, fick de höra följande trösterika ord:rätt

"Sörj inte ... Gå i väg och ät er bästa mat och drick ert sötaste vin och sänd gåvor av detta till dem som inte har något färdigt, ty denna dag är helig för vår Gud. Var inte bedrövade, ty glädje i HERREN är er starkhet." Neh 8:9, 10.

Och man kungjorde och lät utropa "i alla deras städer och i Jerusalem: 'Gå ut på bergen och hämta löv av olivträd, planterade eller vilda, och löv av myrten, palmer och andra lummiga träd, och gör lövhyddor, så som det är skrivet.' Då begav sig folket ut och hämtade sådant och gjorde hyddor på tak och på gårdar, var och en åt sig, likaså på gårdarna till Guds hus och på den öppna platsen vid Vattenporten och på den öppna platsen vid Efraimsporten. Hela församlingen, alla de som hade kommit tillbaka från fångenskapen, gjorde lövhyddor och bodde i dessa. Och glädjen var mycket stor." Verserna 15-17.

Lydnadens välsignelser

Gud gav israeliterna undervisning om de principer som är så viktiga för människans fysiska såväl som moraliska hälsa, och det var lika mycket med tanke på dessa som på de tio budordens principer som han bad dem:rätt

"Dessa ord som jag i dag ger dig befallning om, skall du lägga på hjärtat. Du skall inskärpa dem hos dina barn och tala om dem när du sitter i ditt hus och när du går på vägen, när du lägger dig och när du stiger upp. Du skall binda dem som ett tecken på din hand, och de skall vara som ett band till påminnelse på din panna. Och du skall skriva dem på dörrposterna i ditt hus och på dina portar." 5 Mos 6:6-9.

"När din son i framtiden frågar dig: Vad betyder de vittnesbörd, stadgar och bud som HERREN, vår Gud, har gett er?, då skall du svara honom: ... HERREN befallde oss att följa alla dessa stadgar och att frukta HERREN, vår Gud, för att det alltid skulle gå oss väl och för att bevara oss vid liv, så som han gjort till denna dag." Verserna 20-24.

Om israeliterna hade följt de instruktioner de fått och dragit nytta av de fördelar detta hade gett dem, skulle de ha blivit en mönsterbild inför världen i fråga om hälsa och framgång. Om de som ett folk hade levt enligt Guds plan skulle de ha skyddats från de sjukdomar som plågade andra nationer. De skulle ha haft större fysisk och intellektuell styrka än något annat folk, och skulle ha blivit den mäktigaste nationen i hela världen. Gud sade:rätt

"Du skall bli välsignad framför alla andra folk." 5 Mos 7:14.

"Och HERREN har i dag gett dig sitt ord på att du skall vara hans egendomsfolk, så som han har sagt till dig, och att du skall hålla alla hans bud. Han skall upphöja dig till lov, berömmelse och ära över alla folk som han har gjort. Du skall vara ett heligt folk åt HERREN, din Gud, så som han har lovat." 5 Mos 26:18, 19.

"Och alla dessa välsignelser skall komma över dig och nå fram till dig, när du lyssnar till HERRENS, din Guds, röst. Välsignad skan du vara i staden, och välsignad ute på marken. Välsignad skall ditt moderlivs frukt vara och din marks gröda, det din boskap föder, din nötboskaps kalvar och lammen i din hjord. Välsignad skall din korg vara och välsignat ditt baktråg. Välsignad skall du vara när du kommer in, och välsignad skall du vara när du går ut." 5 Mos 28:2-6.

"HERREN skall befalla sin välsignelse att vara med dig i dina förråd och i allt vad du företar dig. Han skall välsigna dig i det land som HERREN, din Gud, ger dig. HERREN skan upphöja dig till ett heligt folk åt sig, så som han med ed har lovat dig, om du håller HERRENS, din Guds, bud och vandrar på hans vägar. Och alla folk på jorden skall se att du är uppkallad efter HERRENS namn och de skall frukta för dig. HERREN skall ge dig

överflöd av allt gott – barn, avkomma från boskapen och gröda på marken – i det land som HERREN med ed har lovat dina fäder att ge dig. HERREN skall öppna för dig sitt rika förrådshus, himlen, för att ge regn i rätt tid åt ditt land och välsigna alla dina händers verk. ... HERREN skall göra dig till huvud och inte till svans. Du skall endast vara över och aldrig vara under, om du lyssnar till HERRENS, din Guds, bud som jag i dag ger dig för att du skall hålla och följa dem." Verserna 8-13.

Översteprästen Aron och hans söner fick denna anvisning:rätt

När ni välsignar Israels barn skall ni säga till dem:rätt

HERREN välsigne dig och bevare dig. HERREN låte

sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig. HERREN

vände sitt ansikte till dig och give dig frid. På detta

sätt skall de lägga mitt namn på Israels barn, och jag

skall då välsigna dem. 4 Mos 6:23-27.

Som dina dagar, så skall din kraft vara." "Ingen är

som Jesuruns Gud, han som far fram på himlen till din

hjälp, på skyarna i sitt majestät. En tillflykt är han, ur-

tidens Gud, och här nere råder hans eviga armar. ...

Så skall Israel bo i trygghet, Jakobs källa lämnas ifred

i ett land med säd och vin, under en himmel som dry-

per av dagg. Salig är du, Israel. Vem är dig lik? Du är

ett folk, som har sin räddning i HERREN. Han är

din skyddande sköld, ditt ärorika svärd. 5 Mos 33:25 , 26-29.

Israeliterna uppfyllde inte Guds avsikt med dem och därför fick de inte de välsignelser som annars skulle ha blivit deras. Men i Josef, Daniel, Mose, Elisa och många andra, har vi goda exempel på vad resultatet blir om man följer Guds plan. Samma trohet i vår tid kommer att ge samma resultat.

Till oss är det skrivet: "Ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett Guds eget folk, för att ni skall förkunna hans härliga gärningar, han som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus." l Petr 2:9.

Men välsignad är den man som förtröstar på HER-

REN, den som har HERREN till sin förtröstan. Jer 17:7.
De rättfärdiga grönskar som palmer, som cedrar på Libanon växer de till. De är planterade i HERRENS hus, de grönskar i vår Guds förgårda, Ännu vid hög ålder bär de frukt, de frodas och grönskar Ps 92:13-15.
Bevara mina bud i ditt hjärta. Ty långt liv och många levnadsår och frid skall de ge dig. Ords 3:1, 2.
Då skall du vandra trygg på din väg, din fot skall inte slinta. När du lägger dig skall inget förskräcka dig, och när du lagt dig skall du sova gott. Du behöver inte frukta för plötslig skräck, eller för ovädret som kommer över de ogudaktiga. Ty HERREN skall vara din förtröstan, han skall bevara din fot för snaran. Verserna 23-26.

Kapitel 22.—Kläderna

Bibeln lär oss att vi skall klä oss enkelt och anständigt. "På samma sätt skall kvinnorna pryda sig med anständig klädsel." l Tim 2:9 . Detta talar emot prålande kläder, skrikiga färger och överdrivna utsmyckningar. Allt som är avsett att dra till sig uppmärksamhet eller väcka beundran är uteslutet från den anspråkslösa klädsel som Guds ord föreskriver.

Våra kläder skall inte vara dyra, vi skall inte klä oss med "guld eller pärlor eller dyrbara kläder". Vers 9.

Gud har anförtrott oss pengar, men inte för att vi skall använda dem för att tillfredsställa vår egen stolthet eller äregirighet. Gud vill att hans barn skall använda sina pengar till mat åt de hungriga och kläder åt de nakna. De skall använda dem till att skydda de förtryckta, till att hjälpa de sjuka att bli friska och till att predika evangeliet för de fattiga. Vi skulle kunna glädja många hjärtan om vi på ett förståndigt sätt använde de medel som nu går till uppvisning. Vi borde tänka på Kristi liv, studera hans karaktär och låta hans självförsakelse bli en del av våra liv.

I den del av världen som bekänner sig vara kristen slösas det så mycket pengar på smycken och onödigt dyra kläder att dessa pengar skulle räcka till att ge mat åt alla hungrande och kläder åt alla behövande. Mode och lyx slukar de medel som skulle kunna hjälpa de fattiga och lidande. På det sättet berövas världen evangeliet om Frälsarens kärlek. Missionsarbetet lider brist. Många går under på grund av att de inte har fått någon kristen undervisning. Utanför våra egna dörrar och i främmande länder finns det människor som inte har fått undervisning om frälsningens väg. När Gud har fyllt jorden med sitt överflöd och dess förrådshus med livets bekvämligheter, och så generöst gett oss en frälsande kunskap om sin sanning, vilken ursäkt har då vi att tillåta ropen från änkor och faderlösa, från sjuka och lidande och från dem som inte har fått undervisning och inte är frälsta, att stiga upp till himlen? Vilken ursäkt skall vi komma med om vi använder vår tid och våra pengar på det som Herren förbjudit, när vi på Herrens dag blir ställda ansikte mot ansikte med honom som gav sitt liv för dessa nödställda? Kommer inte Kristus då att säga till oss: "Jag var hungrig och ni gav mig inte att äta. Jag var törstig och ni gav mig inte att dricka. ... Jag var ... naken och ni klädde mig inte, sjuk och i fängelse och ni besökte mig inte." Matt 25:42, 43.

Men även om våra kläder skall vara enkla och anspråkslösa, borde de ändå vara av god kvalite, ha klädsamma färger och vara praktiska. När vi väljer kläder skall vi tänka på hållbarhet hellre än på vad som kan väcka andras beundran. Kläderna borde vara varma och ge ordentligt skydd mot väder och vind. Den förståndiga kvinnan som

beskrivs i Ordspråksboken "fruktar ej för sin familj när vintern kommer, ty alla i huset är klädda i scharlakansfärgad ull." Ords 31:21.

Våra kläder borde hållas rena. Att ha smutsiga kläder är ohälsosamt och därför har det en skadlig inverkan på kroppen och själen. "Ni är ett Guds tempel ... Om någon fördärvar Guds tempel, skall Gud fördärva honom." 1 Kor 3:16, 17.

Kläder borde vara hälsosamma i alla avseenden. Gud vill framför allt att vi skall vara vid god hälsa, både till kropp och själ. Och vi borde samverka med honom för att hålla kropp och själ friska. Bådas hälsa stärks genom hälsosamma kläder.

Kläderna borde ha den smakfullhet, skönhet och ändamålsenlighet som finns i det naturliga och enkla. Kristus har varnat oss för livets högfärd, men inte för dess smakfullhet och naturliga skönhet. Han pekade på blommorna på ängen, på liljan som öppnar sig i sin skönhet, och sade: "Inte ens Salomo i all sin prakt var klädd som en av dem." Matt 6:29. Genom det som finns i naturen ger Kristus exempel på den skönhet som himlen värdesätter: det försynta och smakfulla, det enkla, det rena, det ändamålsenliga, det som gör vår klädsel tilltalande för honom.

De vackraste kläderna ber han att vi skall ha på vår själ. Ingen yttre prydnad kan jämföras i värde och skönhet med "en mild och stilla ande. Det är mycket dyrbart i Guds ögon." l Petr 3:4.

För den som tar Frälsarens principer som sitt rättesnöre är detta löfte som han gav mycket dyrbart:rätt

"Varför gör ni er bekymmer för kläder? … Om nu Gud ger sådana kläder åt gräset, som i dag står på ängen och i morgon kastas i ugnen, hur mycket mer skall han då inte klä er? Så lite tro ni har! Gör er därför inte bekymmer och fråga inte: ... Vad skall vi klä oss med? ... Men er himmelske Fader vet att ni behöver allt detta. Nej, sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall ni få allt det andra också." Matt 6:28-33.

"Den som är fast i sitt sinne bevarar du i frid, i frid, ty på dig förtröstar han." Jes 26:3.

Vilken skillnad det är mellan denna frid och den trötthet, den oro, den sjukdom och det elände som blir följden då modet får styra! Hur strider inte många av de klädstilar som modet föreskriver mot Bibelns principer! Tänk på de moden som härskat under de senaste århundradena eller bara de senaste årtiondena. Hur många av dem skulle inte betraktats som oanständiga, om de inte hade varit på modet. Hur många av dem skulle inte ha ansetts som opassande för en bildad och gudfruktig kvinna med självaktning.

Guds ord ger inte sitt godkännande till att man förändrar sin klädsel bara på grund av modet. Att ändra på stilar och på detaljrika, dyra, utsmyckningar slösar de rikas tid och pengar, och förstör deras mentala och själsliga krafter. Det lägger en tung börda på

medelklassen och de fattiga i samhället. Många som knappt kan förtjäna sitt uppehälle, och som med enkla klädmodeller skulle kunna sy sina egna kläder, tvingas gå till en sömmerska eller skräddare för att kunna följa modet. Det finns många fattiga flickor som har förvägrat sig varma underkläder för att ha råd till en stilfull klänning, och fått betala för det med sina liv. Många andra, som har längtat efter de rikas prakt och elegans, har lockats in på ohederliga och skamliga vägar. Många hem saknar bekvämligheter, och många män har drivits till att förskingra eller tvingats gå i konkurs, för att tillfredsställa de överdådiga kraven från hustrun eller barnen.

Många kvinnor som är tvungna att sy moderiktiga kläder åt sig själva och sina barn är dömda till ett ständigt slit. Många mödrar med ansträngda nerver och darrande händer arbetar långt in på nätterna för att sy utsmyckningar på barnens kläder som på inget sätt gör kläderna hälsosammare, bekvämare eller ens vackrare. För modets skull offrar de sin hälsa och den sinnesro som är så nödvändig för att leda barnen på rätt väg. De försummar utvecklingen av sinnet och hjärtat, och själen blir förkrympt.

Modern har ingen tid att studera principerna för fysisk utveckling så att hon kan lära sig att sköta om barnens hälsa. Hon har ingen tid att ta hand om deras intellektuella eller andliga behov, ingen tid att engagera sig i deras små besvikelser och prövningar eller att ta del i deras intressen och aktiviteter.

Barnen utsätts för modets inflytande nästan så fort som de kommer till världen. De hör mera om kläder än om sin Frälsare. De ser sina mammor studera bilder på modekläder mera ivrigt än Bibeln. Fina kläder blir viktigare än karaktärsutveckling. Föräldrar och barn berövas det bästa, ljuvligaste och sannaste i livet. För modets skull berövas de en förberedelse för det kommande eviga livet.

Det var fienden till allt gott som uppfann idén med ett ständigt skiftande mode. Han önskar inget hellre än att bedröva och vanära Gud genom att dra ner människor i elände och fördärv. Modet är ett av de effektivaste medlen han har för att åstadkomma detta. Genom modets nycker försvagas kroppen och sinnet, samtidigt som själen nedvärderas.

Kvinnor är utsatta för allvarliga sjukdomar, och deras lidande förvärras avsevärt genom det sätt de klär sig på. I stället för att bevara sin hälsa för att kunna möta de svåra kriser som helt säkert kommer, offrar de alltför ofta inte bara sin hälsa utan också sitt liv genom felaktiga vanor, och lämnar åt sina barn ett sorgligt arv i form av en förstörd kroppskonstitution, felaktiga vanor och falska föreställningar om livet.

Ett mode som är både slösaktigt och skadligt är den långa kjolen som släpar i marken. Ohygienisk, obekväm, opraktisk, ohälsosam – detta och mer därtill är sant om den släpande kjolen. Den är onödigt dyr, dels för att den kräver så mycket material för att tillverka, och dels för att den slits så fort på grund av sin längd. Och alla som har sett en

kvinna i en släpande kjol, med händerna fulla av paket, gå upp- eller nerför trappor, stiga upp i ett fordon, försöka ta sig fram i trängseln, gå i regnet eller gå på en lerig väg, behöver inga fler bevis på att ett sådant klädesplagg är opraktiskt och obekvämt.

Ett annat mode som kan orsaka allvarlig skada är den tunga kjolen som bärs upp av höfterna. Den tunga vikten trycker på de inre organen och drar dem neråt, så att magen försvagas och man känner sig matt. Efterhand får de som bär sådana kläder en tendens att gå framåtlutade, vilket tränger ihop lungorna ytterligare och gör det svårare att andas rätt.

På senare tid har de skadliga effekterna av att snöra åt midjan diskuterats så utförligt att det väl är få som inte känner till det, men modets makt över människor är så stor att detta onda bara fortsätter. Kvinnor och unga flickor skadar sig själva oerhört på grund av detta. Det är viktigt för hälsan att bröstkorgen får utrymme att expandera fullt ut, så att lungorna kan göra djupa inandningar. När lungorna är trängda tar de upp mindre syre, blodet blir inte ordentligt syresatt, och de giftiga avfallsämnen som skulle ha förts ut ur kroppen genom lungorna blir kvar. Dessutom hindras blodcirkulationen, och de inre organen blir så hoptryckta och trängda ur sitt läge att de inte kan utföra sitt arbete ordentligt.

Hårt åtsittande gördlar förbättrar inte kroppsformen. En av de viktigaste beståndsdelarna i kroppslig skönhet är symmetri, det vill säga att de olika kroppsdelarna är harmoniskt proportionerade. Och den riktiga modellen för en välutvecklad kropp finner man inte i de former som franska mannekänger visar upp, utan hos de människor som utvecklats genom ett liv i lydnad för Guds naturlagar. Gud är ursprunget till allt som är vackert, och det är bara när vi rättar oss efter hans ideal som vi närmar oss normen för sann skönhet.

Ett annat skadligt tillstånd som modet uppmuntrar till är den ojämna fördelningen av kläder, så att några kroppsdelar har mer kläder än vad som behövs, medan andra är otillräckligt klädda. Benen och armarna, som är längst bort från de livsviktiga inre organen, borde särskilt skyddas mot kyla genom att bli ordentligt klädda. Det är omöjligt att hålla sig frisk när armar och ben ständigt är kalla, för om det är för lite blod i dem så är det för mycket blod i andra delar av kroppen. En fullkomlig hälsa kräver en fullkomlig blodcirkulation. Men det kan vi inte få så länge den delen av kroppen där de livsviktiga organen sitter har tre, fyra gånger så mycket kläder som armarna och benen.

Många kvinnor är nervösa och trötta därför att de berövar sig själva den friska luft som skulle göra blodet rent, och den rörelsefrihet som skulle få blodet att strömma kraftfullt genom ådrorna, och ge dem liv, hälsa och energi. Många kvinnor har blivit långvarigt sjuka när de kunde ha njutit av god hälsa, och många har dött av tuberkulos och andra sjukdomar när de kunde ha levt sin fulla tid, om de hade klätt sig enligt hälsans lagar och fått rikligt med motion ute i friska luften.

För att vi skall kunna klä oss så hälsosamt som möjligt, måste vi lära känna varje kroppsdels behov ordentligt. Vi måste ta hänsyn till klimatet, omgivningarna, hälsotillståndet, åldern och vårt arbete. Varje klädesplagg borde ha god passform, så att varken blodcirkulationen eller en fri, djup och naturlig andning hindras. Alla våra kläder borde sitta så löst att de följer med upp när vi lyfter armarna uppåt.

Kvinnor som har vacklande hälsa kan göra mycket för att hjälpa sig själva genom att klä sig förnuftigt och motionera. När de är lämpligt klädda så att de kan njuta av att vara utomhus i den friska luften, borde de motionera, först försiktigt, och sedan mer och mer i takt med att krafterna ökar. På det sättet kan många få tillbaka sin hälsa och leva så att de kan göra sin arbetsinsats i världen.

Oberoende av modet

I stället för att kämpa för att kunna följa modet, borde kvinnor ha mod att klä sig hälsosamt och enkelt. I stället för att låta arbetet i hemmet bli ett ständigt hushållsslit, borde hustrun och modern ta sig tid till att läsa, att hålla sig väl informerad, att vara en vän för sin man och att ha kontakt med sina barns utvecklande sinnen. Låt henne på ett förnuftigt sätt ta vara på de tillfällen som hon nu har för att påverka sina kära för de högre värdena i livet. Låt henne ta sig tid till att göra sin käre Frälsare till sin daglige ledsagare och förtrolige vän. Låt henne ta sig tid till att studera hans ord, ta sig tid till att gå ut i naturen med barnen och lära känna Gud genom det vackra som han har skapat.

Hon borde alltid ha en glad och hoppfull attityd. I stället för att använda varje ledig stund till att sy, kan hon göra kvällen till en tid för trevlig samvaro då familjen samlas efter dagens sysslor. Då skulle många män föredra hemmet framför klubblokalen eller krogen. Många pojkar skulle hållas borta från gatorna och många flickor skulle räddas undan lättsinnigt och vilseledande sällskap. Då skulle hemmets inflytande bli för föräldrarna och barnen vad Gud planerade att det skulle vara, en livslång välsignelse.

Kapitel 23.—Kosten och Hälsan

Vår kropp byggs upp av den mat vi äter. Hela tiden bryts kroppsvävnader ner. Varje rörelse av varje organ innebär en förslitning, och denna förslitning repareras med ämnen från maten vi äter. Alla organ i kroppen behöver sin särskilda mängd av näring. Hjärnan måste förses med sin del, och skelettet, musklerna och nerverna kräver sin. Det är genom en underbar process som mat förvandlas till blod, som sedan används till att bygga upp de olika delarna av kroppen. Denna process pågår hela tiden och förser varje nerv, muskel och vävnad med liv och kraft.

Val av mat

När vi väljer mat borde vi välja den mat som bäst förser kroppen med de ämnen den behöver. I detta val är inte smaken en pålitlig vägledare, för den har blivit fördärvad på grund av dåliga matvanor. Ofta kräver våra smaklökar mat som skadar hälsan och försvagar oss i stället för att ge oss kraft. Vi kan inte tryggt låta samhällets seder och bruk leda oss. Den sjukdom och det lidande som finns överallt är till stor del orsakade av allmänt utbredda, felaktiga kostvanor.

För att vi skall veta vilken mat som är bäst, måste vi studera Guds ursprungliga plan för människans kosthåll. Han som skapade människan och som förstår hennes behov, bestämde vilken mat Adam skulle äta. "Se", sade han, "jag ger er alla fröbärande örter. … och alla träd med frukt som har frö. Detta skall ni ha till föda." l Mos 1:29. När människan lämnade Eden för att få sitt levebröd genom att bruka jorden som var under syndens förbannelse, fick hon tillåtelse att också äta "markens örter". l Mos 3:18.

Sädesslag, frukter, nötter och grönsaker utgör den kost som vår Skapare valde för oss. Denna mat är den mest hälsosamma och näringsrika, när den tillagas på ett så enkelt och naturligt sätt som möjligt. Den ger oss en kraft, en uthållighet och en intellektuell styrka som vi inte kan få genom en mer sammansatt och stimulerande kost.

Men inte all mat, som i och för sig är hälsosam, lämpar sig lika väl för våra behov under alla omständigheter. Vi borde vara noga när vi väljer vår kost. Den borde vara passande för årstiden, klimatet vi lever i och det arbete vi har. En del mat som är lämplig att använda vid en årstid eller ett klimat är inte lämplig för andra årstider eller andra klimat. På samma sätt finns det olika sorters mat som är bäst lämpade för människor med olika typer av arbetsuppgifter. Ofta är mat som är bra för människor med hårt fysiskt arbete inte passande för personer som har stillasittande arbete eller som är sysselsatta med intensivt tankearbete. Gud har gett oss en rik variation av hälsosam mat, och var och en borde välja det som erfarenhet och sunt förnuft säger är det bästa för vars och ens behov.

Naturens rika förråd av frukter, nötter och sädesslag är mer än tillräckliga, och år efter år blir alla länders produkter mer allmänt distribuerade till alla, tack vare förbättrade transportmöjligheter. På det sättet har många matvaror som för några år sedan betraktades som dyra lyxvaror nu blivit tillgängliga för alla och kan användas dagligen. Detta gäller särskilt torkade och konserverade frukter.

Nötter, och mat som är tillverkad av nötter, har mer och mer börjat användas i stället för kött. Man kan kombinera nötter med sädesslag, frukter och en del rotfrukter, för att laga maträtter som är hälsosamma och näringsrika. Men man skall vara försiktig så att inte nötter utgör en för stor del av maträtten. De som märker att de inte mår bra av mat som är tillagad av nötter kan upptäcka att deras svårigheter kanske försvinner om de tar hänsyn till detta råd. Vi får också komma ihåg att en del nötter inte är lika hälsosamma som andra. Mandlar är att föredra framför jordnötter, men jordnötter i begränsade mängder tillsammans med sädesprodukter är både näringsrika och smältbara.

Oliver som är tillredda på rätt sätt kan, liksom nötter, ersätta smör och kött. Oljan i den form man äter den i oliven är mycket hälsosammare än animalisk olja eller fett. Den verkar som ett laxermedel. Den kan med fördel användas av sjuka som lider av utmärgling, och den verkar läkande på en inflammerad och irriterad mage.

Personer som har vant sig vid en fet, mycket stimulerande kost har en onaturlig smak, och kan inte på en gång uppskatta enkel och naturlig mat. Det kommer att ta tid för smaken att bli naturlig och för magen att återhämta sig efter den misshandel den har varit utsatt för. Men om man håller ut och fortsätter att äta hälsosam mat kommer man efter en tid att tycka att den smakar gott. Man kommer att uppskatta de fina och utsökta smaknyanserna, och man kommer att äta maten med större njutning än den man får av ohälsosamma delikatesser. Och när magen är frisk, och varken irriterad eller överbelastad, kan den utföra sitt arbete med lätthet.

Om vi skall bevara hälsan måste vi få tillräckligt med hälsosam och näringsrik mat. Om man planerar förnuftigt kan man i nästan varje land få tag i det som är nödvändigt för en god hälsa. Olika produkter gjorda av ris, vete, majs och havre sänds ut över hela världen, liksom bönor, ärter och linser. Dessa, tillsammans med inhemsk eller importerad frukt, och de olika sorters grönsaker som växer lokalt, gör det möjligt att sätta samman en fullvärdig kost utan att använda kött.

Överallt där man kan odla frukt i stor mängd borde man förbereda ett rikligt förråd för vintern genom konservering eller torkning. Små frukter som vinbär, krusbär, jordgubbar, hallon och björnbär kan med framgång odlas på många platser där de nu inte används mycket och där man har försummat att odla dem.

Vid hemkonservering borde man använda glas i stället för metallburkar när det är möjligt. Det är speciellt viktigt att frukt som skall konserveras är av god kvalite. Använd bara lite socker, och koka frukten bara så lång tid som behövs för att den säkert skall bevaras. När man konserverar den på det sättet är den en utmärkt ersättning för färsk frukt.

Överallt där man kan få tag på torkade frukter som russin, plommon, äpplen, päron, persikor och aprikoser till rimliga priser, kommer man att finna att de kan användas i den dagliga kosten mycket mer än vanligt, med de bästa resultat för hälsa och livskrafter hos alla typer av arbetare.

Det borde inte finnas många olika slags rätter vid en och samma måltid, för det leder lätt till att man äter för mycket och får dålig matsmältning.

Det är inte bra att äta frukt och grönsaker vid samma måltid. Om man har dålig matsmältning och äter frukt och grönsaker tillsammans, ger det ofta obehag och gör att man många gånger får svårt att utföra mentalt arbete. Det är bättre att ha frukter vid en måltid och grönsaker vid en annan.

Man borde variera maten vid måltiderna. Samma maträtter, tillagade på samma sätt, borde inte sättas fram måltid efter måltid och dag efter dag. Man äter med bättre matlust, och kroppen kan tillgodogöra sig näringen bättre, när maten är varierande.

Matlagningen

Det är fel att äta bara för att tillfredsställa smaken, men för den skull skall man inte vara likgiltig när det gäller matens kvalité eller tillagning. Om maten inte äts med god aptit kommer kroppen inte att kunna tillgodogöra sig näringen så bra. Vi borde välja maten med omsorg och tillaga den med förnuft och skicklighet.

Att baka bröd av finmalet, vitt vetemjöl är inte det bästa. Det är varken hälsosamt eller ekonomiskt. Bröd bakat av fint, siktat mjöl saknar näringsämnen som finns i bröd bakat av fullkornsmjöl. Det orsakar ofta förstoppning och andra hälsoproblem.

Att använda bikarbonat eller bakpulver när man bakar bröd är skadligt och onödigt. Bikarbonat förorsakar inflammation i magen och förgiftar ofta hela kroppssystemet. Många husmödrar tror att de inte kan baka gott bröd utan bikarbonat, men det är fel. Om de gjorde sig besväret att lära sig bättre metoder, skulle deras bröd bli hälsosammare, och mer välsmakande för den som har en naturlig smak.

När man bakar bröd med jäst borde man inte använda mjölk i stället för vatten. Att använda mjölk blir en extra kostnad, och gör att brödet inte alls blir lika hälsosamt. Om brödet bakas med mjölk håller det sig inte välsmakande lika länge som när det bakas med vatten, och det jäser lättare i magen.

Bröd borde vara luftigt och ha en mild och god smak. Man borde inte tolerera den minsta smak av surhet. Limporna borde vara små och så väl gräddade att jästsvamparna, så långt det är möjligt, förstörs. Om brödet ännu är varmt eller nybakat, är det svårsmält för magen och borde då aldrig sättas fram på bordet. Men detta gäller inte för osyrat bröd. Färska små brödpinnar som är gjorda av grovmalet mjöl av vete utan jäst eller surdeg, och som gräddats i ugn på hög värme, är både hälsosamma och smakliga.

Sädeskorn som används till gröt borde kokas flera timmar. Men man bör tänka på att lös eller flytande mat är mindre hälsosam än torr mat, som kräver ordentlig tuggning. Zwieback, eller bröd som gräddats två gånger, är något av det mest lättsmälta och smakliga man kan äta. Man kan använda vanligt bröd som är bakat med jäst, skära det i skivor, och torka det i en varm ugn tills det sista lilla spår av fukt försvinner och det får en ljusbrun färg rakt igenom. Sedan kan det förvaras på en torr plats mycket längre än vanligt bröd, och om man värmer det igen innan man använder det kommer det att smaka lika färskt som när det var nytt.

I allmänhet används alldeles för mycket socker i maten. Kakor, tårtor, söta efterrätter, bakelser, geléer och sylter ger matsmältningsbesvär. Särskilt skadliga är vaniljsåser och efterrätter där mjölk, ägg och socker är huvudingredienserna. Man borde undvika att använda mjölk och socker tillsammans i rikliga mängder.

Om mjölk används borde den vara väl steriliserad. Genom denna försiktighetsåtgärd är risken mindre att man drar på sig sjukdomar genom att använda den. Smör är mindre skadligt om det äts på kallt bröd än om det används i upphettad form i matlagningen, men som regel är det bättre att helt och hållet avstå från att använda det. Ost är ännu mer skadlig. Den är helt och hållet olämplig som mat.

Snålt tilltagen och dåligt tillagad mat fördärvar blodet genom att försvaga de organ som producerar blod. Detta medför störningar i kroppssystemet och leder till sjukdom, med spända nerver och dåligt humör som följd. Tusentals och åter tiotusentals har blivit offer för dålig matlagning. På många gravstenar kunde det skrivas: "Dog på grund av dålig matlagning", eller "Dog på grund av misshandlad mage".

Det är en helig plikt för dem som lagar mat att lära sig att laga hälsosam mat. Många människoliv går förlorade på grund av dålig matlagning. Det krävs kunskap och omsorg för att baka hälsosamt bröd, och det finns mer religion i en god brödlimpa än vad många tror. Det finns få verkligt duktiga kockar. Unga kvinnor tycker att det är ett mindre värdigt arbete att laga mat och göra annat hushållsarbete, och därför har många flickor som gifter sig och får ansvar för en familj en mycket bristfällig föreställning om de uppgifter som vilar på en hustru och mor.

Matlagning är ingen obetydlig vetenskap, utan en av de allra viktigaste i det praktiska livet. Det är en vetenskap som alla kvinnor borde lära sig, och den borde läras ut på ett sätt som blir till hjälp för dem som har det mindre gott ställt i samhället. Det fordras skicklighet att göra mat som är smaklig men ändå enkel och näringsrik, men det är möjligt. Kockar borde kunna laga enkel mat på ett enkelt och hälsosamt sätt, och så att den upplevs smakligare och mera hälsosam, just därför att den är enkel.

Varje kvinna som har ansvar för en familj och trots det inte förstår sig på konsten att laga hälsosam mat, borde bestämma sig för att lära sig det som är så viktigt för hennes familjs hälsa. På många platser arrangeras vegetariska matlagningskurser där man kan få undervisning på det här området. Den som inte kan få hjälp på det sättet borde försöka få undervisning av någon god kock, och hålla ut i sin ansträngning att förkovra sig tills hon blir en mästarinna i konsten att laga mat.

Att äta regelbundet är mycket viktigt. Man borde ha en bestämd tid för varje måltid. Då borde var och en äta vad kroppen kräver och sedan inte äta något förrän vid nästa måltid. Det finns många som äter när kroppen inte behöver mat, på oregelbundna tider och mellan måltiderna, därför att de inte har tillräcklig viljekraft för att stå emot lusten att äta. En del småäter ständigt när de är på resa om det finns något ätbart inom räckhåll. Detta är mycket skadligt. Om de som reser i stället åte regelbundet av sådan mat som är enkel och näringsrik, skulle de inte känna sig så trötta eller så lätt bli sjuka.

En annan dålig vana är att äta just innan man lägger sig. Man kan ha ätit sina måltider regelbundet, men eftersom man har en känsla av matthet, äter man lite till. När man ger efter för detta blir det en vana som ofta är så stark, att man tror att man inte kan sova om man inte får äta lite först. Följden av att äta sent på kvällen blir att matsmältningen pågår hela tiden under det att man sover. Men trots att magen arbetar medan man sover, blir inte arbetet ordentligt utfört. Sömnen blir ofta störd av obehagliga drömmar, och man vaknar på morgonen utan att känna sig utvilad och har ingen lust att äta frukost. När vi har lagt oss för att sova borde därför magen ha gjort allt sitt arbete färdigt, så att den, liksom alla andra organ i kroppen, får vila. För personer med stillasittande arbete är sena kvällsmåltider särskilt skadliga. För dem är de störningar som uppstår på grund av detta ofta början till sjukdom som slutar med döden.

I många fall är den matthetskänsla som gör att man får lust att äta orsakad av att matsmältningsorganen har blivit överansträngda under dagen. Efter det att matsmältningsorganen har tagit hand om en måltid behöver de vila. Det borde gå minst fem eller sex timmar mellan varje måltid, och de flesta som prövar det kommer att finna att två måltider om dagen är bättre än tre.

Felaktiga förhållanden under måltiden

Man borde inte äta maten när den är mycket het eller mycket kall. Om maten är kall går en del av magens vitala krafter åt till att värma upp maten innan matsmältningen kan börja. Kalla drycker är skadliga av samma orsak, medan en riklig användning av varma drycker verkar försvagande. Ju mer vätska som dricks vid måltiden, desto svårare är det att smälta maten, därför att vätskan måste absorberas innan matsmältningen kan börja. Använd inte mycket salt, undvik salt- och ättiksinläggningar och mat med starka kryddor, och ät rikligt med frukt. Då kommer den retning som gör att man dricker så mycket vid måltiderna att till stor del försvinna.

Ät långsamt och tugga maten väl. Detta är nödvändigt för att saliven skall blandas väl med maten och matsmältningsvätskorna skall kunna arbeta ordentligt. En annan skadlig vana är att äta vid olämpliga tillfällen, som till exempel efter våldsam eller kraftig kroppsrörelse då man är mycket utmattad eller varm. Strax efter att man har ätit ställs det stora krav på kroppens nervkraft, och när sinnet eller kroppen är hårt ansträngd strax före eller strax efter att man ätit, förhindras matsmältningen. När man är upprörd, orolig eller har bråttom, är det bättre att inte äta förrän man fått vila sig eller lugnat ner sig.

Magen och hjärnan står i nära förbindelse med varandra. När magen är sjuklig hämtas nervkraft från hjärnan för att hjälpa de försvagade matsmältningsorganen. När detta inträffar alltför ofta blir hjärnan överfylld med blod. När man ständigt anstränger hjärnan, och dessutom försummar att motionera, borde man äta sparsamt även av enkel mat. Vid måltiderna borde man lägga åt sidan bekymmer och oroliga tankar. Ha inte bråttom, utan ät sakta och med glädje, med hjärtat fyllt av tacksamhet till Gud för alla hans välsignelser.

Många som slutar äta kött och annan skadlig mat anser att de inte behöver behärska sin aptit, nu när deras mat är så enkel och hälsosam. Därför äter de för mycket, ja, till och med frossar ibland. Här misstar de sig. Matsmältningsorganen borde inte belastas med så mycket eller så svårsmält mat att det blir betungande för kroppen att smälta den.

Det har blivit en sed att man sätter fram de olika maträtterna på bordet i omgångar. Utan att veta vad som kommer senare, kan en person äta sig mätt på något som kanske inte är det bästa för honom. När den sista rätten sätts fram, går han ofta över gränsen för vad hälsan tål genom att äta av den frestande efterrätten, som visar sig vara allt annat än nyttig för honom. Om man i stället satte fram all mat man tänker servera i början av måltiden, har alla en möjlighet att välja det som är bäst för dem.

Ibland känns det på en gång att man har ätit för mycket. Andra gånger känner man inget obehag, men matsmältningsorganen förlorar sin livskraft, och grunden för fysisk styrka undermineras.

När man äter mer än vad man behöver, belastar det kroppen och leder till sjukliga, osunda tillstånd. En onaturligt stor mängd blod dras till magen, vilket gör att armar och ben snabbt kyls av. Matsmältningsorganen får en extra börda, och när de har utfört sitt arbete, känner man sig matt och slö. Några som ständigt äter för mycket tror att denna matthetskänsla är hunger, men den kommer av att matsmältningsorganen är överansträngda. Ibland upplevs detta som om hjärnan vore bedövad, och man har ingen lust för varken fysiskt eller mentalt arbete.

De här obehagliga symptomen uppstår därför att kroppen har utfört sitt arbete genom en alltför stor förbrukning av livskraft och är ordentligt utmattad. Magen säger: "Låt mig få vila." Men många uppfattar mattheten som ett krav på mer mat. I stället för att låta magen få vila, lägger de ännu en börda på den. Följden blir att matsmältningsorganen ofta blir utslitna när de fortfarande borde kunna göra ett gott arbete.

Den mat vi förbereder för sabbatsdagen borde inte vara större till mängden eller mer varierande än annars. Tvärtom borde den vara enklare, och man borde äta mindre av den, så att tankarna blir klarare och man bättre kan förstå andliga ting. En överbelastad mage leder till en överbelastad hjärna. Man kan höra de mest underbara sanningar utan att kunna uppskatta dem, därför att hjärnan är förslöad på grund av olämplig kost. Genom att äta för mycket på sabbatsdagen är det många som, mer än de själva anar, gör sig oförmögna att ta vara på de heliga möjligheter som den erbjuder.

Man borde undvika att laga mat på sabbatsdagen, men för den skull är det inte nödvändigt att äta kall mat den dagen. När det är kallt ute borde man värma upp den mat som man gjort i ordning dagen innan. Måltiderna borde vara smakliga och tilldragande, oavsett hur enkla de är. Särskilt i familjer där det finns barn är det bra om man på sabbatsdagen kan sätta fram något festligt, något som man inte har till vardags.

Om man har gett efter för sin aptit och levt med felaktiga kostvanor, borde man inte vänta med att förändra dem. Om man har fått matsmältningsbesvär på grund av att man misshandlat magen, borde man göra allvarliga ansträngningar för att bevara den livskraft som ännu finns kvar, genom att undanröja allt som skulle orsaka en överbelasting. Magen kanske aldrig kan bli helt återställd efter att ha misshandlats en lång tid, men lämpliga kostvanor kan förhindra ytterligare försvagning, och många kommer att bli återställda mer eller mindre fullständigt. Det är inte lätt att sätta upp regler som kommer att passa i varje enskilt fall, men om man håller sig till de rätta principerna när det gäller kosten kan man göra stora förbättringar, och den som lagar maten behöver inte hela tiden anstränga sig för att fresta aptiten.

Återhållsamhet när det gäller kosten blir belönad med mental och moralisk styrka, och blir också en hjälp när det gäller att behärska lidelserna. För dem som har ett trögt temperament är det särskilt skadligt att äta för mycket. De borde äta sparsamt och se till

att de får ordentligt med motion. Det finns män och kvinnor som av naturen är mycket begåvade, men som inte uträttar hälften av vad de skulle kunna göra om de visade självbehärskning när det gäller aptiten.

Många författare och talare felar på det här området. Efter att ha ätit sig riktigt mätta går de till ett stillasittande arbete där de läser, studerar eller skriver, utan att ge sig någon tid till att motionera. Följden blir att tankarna och orden inte kan flöda fritt. De kan inte skriva eller tala med den kraft och intensitet som behövs för att orden skall nå till hjärtat, och deras ansträngningar blir tama och fruktlösa.

De som bär stort ansvar, framför andra de som vakar över andliga intressen, borde vara finkänsliga och ha en snabb uppfattningsförmåga. Mer än andra borde de vara måttliga i sina matvanor. Feta och överdådiga rätter borde inte finnas på deras bord.

Varje dag måste män i ansvarsfulla ställningar fatta beslut som får avgörande följder. Ofta måste de tänka snabbt, och det kan man göra framgångsrikt bara om man är strängt återhållsam. Sinnet stärks när de fysiska och mentala krafterna behandlas på rätt sätt. Om inte belastningen är för stor, får hjärnan nya krafter vid varje ansträngning. Ofta blir arbetet för dem som har viktiga planer och beslut att ta ställning till, påverkade på ett negativt sätt på grund av följderna av en olämplig kost. Om magen kommer i olag blir sinnestillståndet förvirrat och instabilt. Det medför ofta att man blir irriterad, sträng och orättvis. Det har hänt många gånger att planer som skulle ha blivit till välsignelse för världen har fått läggas åt sidan, och många orättvisa och förtryckande, ja, till och med grymma, beslut har genomförts till följd av sjukliga tillstånd som orsakats av felaktiga kostvanor.

Här följer ett råd till alla som har stillasittande arbete eller tankearbete, ett råd som borde prövas av dem som har tillräckligt moraliskt mod och självbehärskning: Ät bara två eller tre enkla maträtter vid varje måltid och ät inte mer än vad du behöver för att stilla hungern. Motionera raskt varje dag, och se om du inte mår bättre av detta.

Starka, friska män med tungt kroppsarbete behöver inte tänka på hur mycket de äter och vilken sorts mat de äter i samma utsträckning som de personer som har ett stillasittande arbete, men även de skulle få bättre hälsa om de övade självbehärskning när det gäller mat och dryck.

Några önskar att de kunde få exakta regler för sitt kosthåll. De äter för mycket, och sedan ångrar de sig, och på det sättet fortsätter de att tänka på vad de äter och dricker. Så borde det inte vara. En person kan inte ge exakta regler för en annan. Var och en borde använda förnuft och självbehärskning, och handla efter principer.

Kristus har köpt våra kroppar och de är hans egendom. Vi är inte fria att göra vad vi vill med dem. Alla som förstår hälsans lagar borde inse att det är deras plikt att lyda de

lagar som Gud har lagt ner i deras kropp. Det är en personlig plikt att lyda hälsans lagar. Vi måste själva lida följderna av att vi bryter mot dem. Var och en av oss måste stå till svars inför Gud för våra vanor och handlingar. För oss är därför inte frågan: Vad gör andra? utan: Hur skall jag som en självständig individ ta vara på den kropp som Gud har gett mig? Rätt

Kapitel 24.—Kött och Fisk

Den kost som blev bestämd för människan i början innehöll inte animalisk föda. Inte förrän efter floden, när allt grönt på jorden hade förstörts, fick människan tillåtelse att äta kött.

Herren visade vilken kost som är den bästa för människan när han valde mat åt henne i Eden, och senare också när han valde mat åt Israels folk i öknen. Han förde israeliterna ut ur Egypten och började undervisa dem så att de kunde bli hans egendomsfolk. Genom dem ville han välsigna och undervisa världen. Han gav dem den mat som var bäst lämpad för deras uppgift, inte kött, utan manna, "brödet från himlen". Det var bara på grund av sitt missnöje och knorrande efter Egyptens köttgrytor som de fick äta kött, men bara för en kort tid. Och det blev orsaken till sjukdom och död för tusentals människor. Ändå accepterade de aldrig helhjärtat begränsningen till en kost utan kött. Detta fortsatte att vara orsaken till missnöje och klagomål, öppet eller hemligt, och blev därför inte en bestående förordning.

När israeliterna bosatte sig i Kanaan fick de tillåtelse att använda kött, men med noggrant detaljerade begränsningar, vilket gjorde att de skadliga följderna blev mindre. De förbjöds att använda svinkött, liksom köttet av andra landdjur och fåglar och fiskar som hade förklarats orena. Av det kött som var tillåtet som föda, var det strängt förbjudet att äta fettet och blodet.

Bara friska djur fick användas som mat. Inga djur som var ihjälrivna, självdöda eller inte tappats helt på blod kunde användas som mat.

Genom att avvika från den plan som Gud hade fastställt för deras kosthåll gick israeliterna miste om många välsignelser. De ville ha kött till maten, och fick lida följderna av det. De nådde inte upp till Guds ideal när det gäller karaktären, och fullföljde inte hans syften. "Då gav han dem vad de begärde, men sände tärande sjukdom över dem." Ps 106:15. De värderade det materiella mer än det andliga, och nådde aldrig den heliga och framstående ställning han hade ämnat för dem.

Varför skall vi inte äta kött?

De som äter kött äter egentligen säd och grönsaker i andra hand, eftersom det är från dem som djuren får de näringsämnen som gör att de växer. Det liv som finns i säden och grönsakerna går över till den som äter dem. Vi får del av det genom att äta djurens kött. Hur mycket bättre är det inte att få det direkt, genom att äta den mat som Gud har gett oss att använda!rätt

Kött har aldrig varit den bästa maten, men nu är det dubbelt betänkligt att använda det, eftersom sjukdomar hos djuren ökar så hastigt. De som äter kött vet egentligen inte

mycket om vad det är de äter. Om de kunde se djuren medan dessa levde och kände till kvaliten på köttet som de äter, skulle de i många fall vända sig bort från det med avsky. Människor äter hela tiden kött som är fullt av tuberkulos- och canceralstrande mikrober. Tuberkulos, cancer och andra livshotande sjukdomar överförs därigenom till människan.

Svinets vävnader vimlar av parasiter. Gud sade om svinet: "Det är orent för er. Ni skall inte äta av deras kött, och deras döda kroppar skall ni inte röra." 5 Mos 14:8. Denna befallning gavs därför att svinkött är olämpligt som föda. Svin är renhållningsdjur som äter avfall, och det är den enda uppgift de har fått att fylla. Deras kött borde aldrig, under några omständigheter, ätas av människor. Det är omöjligt att köttet av något djur kan vara hälsosamt när det lever i smuts och äter allt som är avskyvärt.

Ofta tas djur till slakterierna för att säljas som mat när de är så sjuka att ägarna inte vågar behålla dem längre. Och några av de metoder som används för att göda upp dem till försäljning orsakar också sjukdom. De är avstängda från dagsljus och frisk luft, de andas in den orena luften i smutsiga ladugårdar, och göds kanske upp på ruttnande mat, tills deras kroppar snart blir fulla av orena ämnen.

Djur transporteras ofta långa sträckor och blir utsatta för stora lidanden på väg till slakterierna. De tas från de gröna betesmarkerna och drivs under många tröttande mil på heta, dammiga vägar, eller körs de stackars djuren hopträngda i smutsiga vagnar, feberaktiga och utmattade, ofta utan att ha fått mat och vatten på många timmar, till sin död, så att människor skall kunna festa på deras döda kroppar.

På många platser blir fisken så förorenad av det avfall den lever på, att den är en orsak till sjukdom. Det gäller speciellt på de platser där den kommer i kontakt med de stora städernas avloppsvatten. Fisk som lever på avloppsvatten kan simma till avlägsna vatten och fångas där vattnet är rent och friskt. När sådan fisk används som mat, för den med sig sjukdom och död till dem som inte anar någon fara.

Följderna av att använda kött i kosten kanske inte märks omedelbart, men detta är inte något bevis för att det inte är skadligt. Det är få som låter sig övertygas om att det är det kött de har ätit som har förgiftat deras blod och orsakat deras lidande. Många dör av sjukdomar som helt och hållet orsakats av köttätande, men varken de själva eller andra har någon aning om att det är det som är den verkliga orsaken.

De skadliga moraliska följderna av att äta kött är inte mindre påtagliga än de fysiska skadorna. Kött är skadligt för kroppens hälsa, och allt som påverkar kroppen påverkar också sinnet och själen på motsvarande sätt. Tänk på vilken grymhet mot djuren köttätandet medför, och hur det påverkar dem som utför det grymma och dem som ser på. Tänk på hur det förstör den ömsinthet vi borde ha för dessa varelser som Gud har skapat!rätt

Det förstånd som många djur visar är så snarlikt människors förstånd att det är ett mysterium. Djuren ser och hör, och känner tillgivenhet och fruktan, och lider. De använder sina kropps organ med långt större trohet än vad många människor gör. De visar medkänsla och ömhet mot de andra djuren som delar deras lidande. Många djur visar en tillgivenhet för dem som sköter dem, som är mycket större än den tillgivenhet en del människor visar. De blir så fästa vid människor att de inte kan skiljas från dem utan svåra lidanden.

Vilken människa med ett mänskligt hjärta, som någon gång skött om tamdjur, skulle kunna titta in i deras ögon, så fulla av tillit och tillgivenhet, och sedan frivilligt överlämna dem åt slaktarens kniv? Hur skulle den människan kunna sluka deras kött som en läcker godbit?rätt

Det är fel att tro att muskelstyrka beror på att man äter kött. Kroppens behov kan tillfredsställas på bättre sätt, och man kan få större kraft och bättre hälsa, om man inte använder kött. Sädesslag, tillsammans med frukt, nötter och grönsaker, innehåller alla de näringsämnen som behövs för att bilda bra blod. Dessa näringsämnen blir inte så väl eller så fullständigt tillgodosedda genom en köttbaserad kost. Om det hade varit nödvändigt att äta kött för att vara frisk och stark, skulle den kost som blev bestämd för människan från början ha innehållit animalisk föda.

När man slutar använda kött, känner man sig ofta trött och kraftlös. Många tar detta som ett bevis för att det är nödvändigt att äta kött. Men det är i själva verket så att kött tillhör den sorts mat som är stimulerande, därför att den gör blodet feberaktigt och retar nerverna, och det är av denna orsak som man saknar denna mat. Några kommer att finna att det är lika svårt för dem att sluta äta kött som det är för alkoholisten att sluta dricka alkohol, men de kommer att må så mycket bättre av att göra denna förändring.

När man slutar att använda kött borde man ersätta det med en variation av olika slags säd, nötter, grönsaker och frukter som är både näringsrika och välsmakande. Detta är speciellt viktigt för dem som är svaga eller för dem som är pressade av ständigt arbete. I några länder där fattigdomen är stor, är kött den billigaste maten. Under sådana förhållanden kommer en övergång att ske med större svårigheter, men den är möjlig. Men man bör då ta hänsyn till situationen som människorna befinner sig i och den makt livslånga vanor har, så att man är försiktig och inte driver på alltför hårt, även när det gäller riktiga idéer. Ingen borde pressas till att göra dessa förändringar plötsligt. Kött borde ersättas med hälsosam mat som inte är dyr. Här har de som lagar maten en betydelsefull uppgift. Med omsorg och skicklighet kan de laga maträtter som både är näringsrika och välsmakande, och som till stor del ersätter kött.

Arbeta för att upplysa samvetet, engagera viljan, och erbjud god, hälsosam mat. Då kommer förändringen att göras villigt, och begäret efter kött kommer snart att försvinna.

Är det inte på tiden att alla skulle ha som målsättning att sluta använda kött? Hur kan de som strävar efter att bli rena, förädlade och heliga, så att de kan ha gemenskap med heliga änglar, fortsätta att använda som mat något som är så skadligt för själ och kropp? Hur kan de ta livet av varelser som Gud har skapat, för att sedan äta deras kött som en lyx? Låt oss i stället gå tillbaka till den hälsosamma och goda mat som gavs till människan i början. Låt oss visa barmhärtighet mot de stumma djur som Gud har skapat och gett oss herradöme över, och lära våra barn att göra detsamma.

Kapitel 25.—Ett obalanserat kosthåll

Det är inte alla som säger sig tro på en kostreform som är sanna reformatorer. För många består reformen endast av att man lämnar bort vissa ohälsosamma födoämnen ur kosten. De har ingen klar förståelse av hälsans principer, och deras bord som fortfarande dignar av ohälsosamma läckerheter är långt ifrån ett gott exempel på kristen måttlighet och återhållsamhet.

En annan grupp människor går till den andra ytterligheten i sin iver att vara goda exempel. Några av dem kan inte få tag i de allra bästa födoämnena, och i stället för att använda det som bäst skulle fylla behoven, lägger de sig till med en bristfällig kost. Deras mat innehåller inte de näringsämnen som behövs för att bilda bra blod. Deras hälsa blir lidande, deras arbetsförmåga försämras, och deras exempel talar emot, snarare än för, en kostreform.

Andra menar att eftersom hälsan kräver en enkel kost, behöver man inte vara så noga med vad man väljer för mat, eller hur man tillagar den. De begränsar sig till en mycket mager kost, som inte är tillräckligt variationsrik för att fylla kroppens behov, och får lida följderna av det.

De som bara har en begränsad förståelse av kostreformens principer är ofta de strängaste, inte bara när det gäller att tillämpa dem i sina egna liv, utan också när de försöker att få sina egna familjer och grannar att följa dem. Följderna av deras felaktiga kostreform, som kan ses i deras egen dåliga hälsa och i deras försök att tvinga sina åsikter på andra, ger många en felaktig uppfattning om kostreformen och leder dem till att förkasta den helt och hållet.

De som förstår hälsans lagar och som styrs av principer, kommer att hålla sig borta från ytterligheter, både i fråga om att vara alltför eftergiven och att vara alltför restriktiv. De väljer sin kost, inte bara för att tillfredsställa aptiten, utan för att bygga upp kroppen. De försöker bevara alla sina krafter i bästa skick för att de skall kunna tjäna Gud och människor på bästa sätt. Deras aptit står under förnuftets och samvetets kontroll, och de belönas med kroppslig och mental hälsa. Fastän de inte framhåller sina ideer för andra på ett påträngande sätt, är deras exempel ett talande vittnesbörd för rätta principer. Dessa personer har ett stort inflytande för det goda.

Det finns verkligt sunt förnuft i en kostreform. Detta ämne borde studeras på bredden och på djupet, och ingen borde kritisera andra därför att deras vanor inte i alla avseenden överensstämmer med deras egna. Det är omöjligt att fastställa en regel som skall styra allas vanor, och ingen bör tro att han är en norm för alla. Alla kan inte äta samma saker. Mat som är smaklig och hälsosam för en person kan vara motbjudande, och till och med skadlig, för en annan. En del kan inte använda mjölk, medan andra frodas på den. Några

kan inte smälta ärtor och bönor, medan andra mår bra av dem. För en del är rätter gjorda av grovmalen säd bra mat, medan andra inte kan äta dem.

De som lever i nybyggartrakter eller i fattiga områden, där det inte finns mycket frukt och nötter, borde inte uppmanas att utesluta mjölk och ägg ur kosten. Men välnärda personer som har starka köttsliga drifter borde undvika stimulerande kost. Speciellt i familjer där barnen ger efter för sinnliga böjelser borde inte ägg användas. Men de som har svaga blodproducerande organ behöver inte utesluta mjölk och ägg helt och hållet ur kosten, speciellt inte om det är omöjligt att få tag på annan mat som kan ge de nödvändiga näringsämnena. Men man skall då vara noga med att mjölken kommer från friska kor och äggen från friska höns, som får bra mat och god skötsel. Äggen bör kokas så att de blir så lättsmälta som möjligt.

Kostreformen borde vara progressiv. I takt med att sjukdomar bland djuren ökar kommer det att bli mer och mer riskfyllt att använda mjölk och ägg. Man borde göra ansträngningar för att ersätta dem med något annat som är hälsosamt och inte kostar så mycket. Överallt borde människor undervisas om hur man lagar mat utan mjölk och ägg, i den utsträckning det är möjligt, och ändå får maten att smaka gott och vara hälsosam.

Vanan att bara äta två måltider om dagen har i allmänhet visat sig vara bra för hälsan, men under vissa förhållanden kan en del personer behöva en tredje måltid. Den skall, i så fall, vara mycket lätt och bestå av mycket lättsmält mat. Smörgåskex, skorpor eller zwieback, tillsammans med frukt eller kaffeersättning gjord av sädesslag, är exempel på mat som passar bäst för kvällsmåltiden.

En del oroar sig ständigt för att deras mat skall skada dem, oavsett hur hälsosam och enkel den är. Till dem vill jag säga: Tro inte att din mat skall skada dig, tänk inte på det överhuvudtaget. Ät det som du förstår är bäst, och när du har bett Gud att han skall välsigna maten så att den stärker din kropp, tro då att han hör din bön, och vila i detta.

Även om hälsoprinciperna fordrar att vi avstår från den mat som irriterar magen och försvagar hälsan, borde vi komma ihåg att en bristfällig kost ger bristfälligt blod. Sjukdomar som är bland de svåraste att bota uppstår som ett resultat av detta. Kroppen får inte tillräckligt med näring, och följden blir matsmältningsbesvär och allmän svaghet. De som äter en sådan bristfällig kost är inte alltid tvingade till det genom fattigdom, utan gör det på grund av okunnighet eller försummelse, eller för att de följer sina felaktiga idéer om kostreformen.

Vi ärar inte Gud genom att försumma eller missbruka vår kropp, och på det sättet göra den olämplig till tjänst för honom. En av husmoderns första plikter är att ta hand om de kroppsliga behoven genom att förse sin familj med mat som är välsmakande och

hälsosam. Det är mycket bättre att köpa kläder och möbler som inte är så dyra, än att snåla med maten.

En del husmödrar drar in på familjens kosthåll för att kunna servera dyra rätter till besökare. Detta är oklokt. När man tar emot gäster bör man bjuda på mycket enklare mat än vad som är brukligt. Tänk på familjens behov i första hand.

Ett oförnuftigt ekonomiskt tänkande och konstlade, överdådiga seder, står ofta i vägen för att man skall visa gästvänlighet när det skulle behövas och bli till välsignelse. Det förråd av mat vi har hemma för våra dagliga behov borde vara sådant att en oväntad gäst kan välkomnas utan att belasta husmodern med extra förberedelser.

Alla borde lära sig vilken sorts mat de skall äta och hur de skall tillaga den. Både män och kvinnor borde känna till hur man lagar enkel och hälsosam mat. I deras arbeten måste de ofta åka till platser där de inte kan få tag på hälsosam mat, och kan då, om de vet hur man lagar mat, få god användning av den kunskapen.

Tänk noga över dina kostvanor. Tänk från orsak till verkan. Öva självbehärskning. Låt förnuftet styra aptiten. Misshandla aldrig magen genom att äta för mycket, men beröva dig inte den hälsosamma och välsmakande mat som hälsan kräver.

De snäva idéer som en del så kallade hälsoreformatorer håller sig till, har blivit till stor skada för hälsoreformen. De som ivrar för bättre hälsa borde komma ihåg att kostreformen, till stor del, kommer att bedömas utifrån den mat de själva sätter fram på sina bord. I stället för att hålla sig till en så snäv kurs att det drar vanära över hälsoreformen, skulle de vara sådana exempel på dess principer att uppriktiga människor blir tilltalade av den. Det finns en stor grupp av människor som kommer att vara motståndare till varje reformrörelse, hur förnuftig den än är, om den sätter begränsningar för deras aptit. De följer smaken i stället för förnuftet och hälsans lagar. De kommer att betrakta alla som lämnar de gamla mattraditionernas nedtrampade stigar och talar för reform, som radikala, oavsett hur förnuftig deras linje är. För att dessa personer inte skall ha någon grund för sin kritik, borde de som förespråkar hälsoreform inte försöka vara så olika andra som möjligt, utan i stället försöka komma så nära dem de kan, utan att offra principer.

När de som förespråkar en hälsoreform går till ytterligheter, är det inte att undra på att många som betraktar dessa personer som representanter för hälsoprinciperna förkastar hälsoreformen helt och hållet. Dessa ytterligheter raserar ofta på kort tid vad det tar en hel livstid att bygga upp genom ett konsekvent liv.

Hälsoreformen grundar sig på omfattande och långtgående principer, och vi borde inte göra den snävare genom trångsynta idéer och vanor. Men ingen av oss borde låta motstånd eller hån, eller en önskan att vara andra till lags eller påverka andra, få oss att

vända oss bort från sanna principer, eller att ta lätt på dem. De som styrs av principer kommer att fast och beslutsamt stå för det som är rätt, men ändå i allt sitt umgänge med andra visa ett storsinnat, Kristuslikt sinnelag och sann måttlighet. Rätt

Kapitel 26.—Stimulerande och Bedövande Medel

Under rubriken stimulerande och bedövande medel kan man samla ett stort antal ämnen som, när de används som mat eller dryck, irriterar magen, förgiftar blodet och retar nerverna. De är definitivt skadliga att använda. Människor använder stimulerande medel därför att de för en tid tycks ha en god inverkan. Men det kommer alltid en reaktion. Användandet av onaturliga stimulerande medel leder alltid till överdrift, vilket i sin tur främjar fysisk degeneration och förfall.

Starka kryddor

I vår jäktade tid är det bättre ju mindre stimulerande maten är. Starka kryddor är skadliga till sin natur. Senap, peppar och andra starka kryddor, samt ättiksinläggningar och annat liknande, irriterar magen och gör blodet feberaktigt och orent. När man vill upplysa om alkoholens skadliga inverkan använder man ofta alkoholistens inflammerade mage som ett exempel. Ett liknande inflammerat tillstånd uppstår om man använder irriterande kryddor. Snart tillfredsställs inte smaken längre av den vanliga maten. Kroppen känner ett behov av, och ett sug efter, något mer stimulerande.

Te och kaffe

Te har en stimulerande inverkan, och ger en viss grad av berusning. Kaffe och många andra populära drycker verkar på ett liknande sätt. De har först en uppiggande inverkan. Magens nerver retas och överför retningen till hjärnan, som i sin tur stimuleras till att sätta fart på hjärtverksamheten och att ge kortvarig energi till hela kroppen. Trötthetен försvinner och det verkar som om krafterna ökar. Intellektet och fantasin blir livligare.

På grund av detta inbillar sig många att deras te eller kaffe gör stor nytta. Men detta är en missuppfattning. Te och kaffe ger ingen näring till kroppen. Effekterna av stimulansen åstadkoms innan matsmältniugen och upptagningen av näring har kunnat ske, och det som verkar vara kraft är därför bara en retning av nerverna. När den stimulerande effekten har försvunnit avtar den onaturliga styrkan, och man känner sig matt och svag i motsvarande grad.

Om man fortsätter att använda dessa nervretande medel leder det till huvudvärk, sömnsvårigheter, hjärtklappning, matsmältningsbesvär, skakningar och många andra besvär, eftersom dessa medel tär på livskrafterna. Trötta nerver behöver vila och ro i stället för stimulans och överansträngning. Kroppen behöver tid att återhämta sig och få tillbaka de krafter den tömt ut. När den med hjälp av stimulerande medel tvingas till extra ansträngning kan den under en tid göra mera, men i takt med att kroppen försvagas av att man ständigt använder dessa stimulerande medel, blir det svårare och svårare att höja krafterna till den önskade nivån. Behovet av stimulerande medel blir svårare att behärska,

och till slut blir viljan nedbruten och det tycks inte längre finnas någon kraft kvar att motstå det onaturliga begäret. Det behövs starkare och starkare stimulerande medel, tills den uttröttade kroppen inte längre kan svara på stimulansen.

Tobak

Tobaken är ett långsamt verkande, försåtligt och mycket farligt gift. Den påverkar kroppen, oavsett i vilken form den används, och är så mycket farligare eftersom den verkar långsamt och till att börja med nästan omärkbart. Först stimulerar den och sedan förlamar den nerverna. Den försvagar hjärnan och gör den omtöcknad. Ofta påverkar den nerverna på ett mer kraftfullt sätt än alkohol. Tobaken är mera lömsk, och skadorna den orsakar är svåra att få bort från kroppen. Den skapar en törst efter starka drycker och lägger i många fall grunden till dryckenskapen.

Att använda tobak är obekvämt, dyrt, smutsigt, förorenande för den som använder det och motbjudande för andra. Överallt kan man möta människor som är hängivna användare av tobak. Det är sällan du kan gå genom en folkskara utan att någon rökare blåser ut sin förgiftade andedräkt i ditt ansikte. Det är obehagligt och ohälsosamt att vistas i en järnvägsvagn eller i ett rum där luften är full av tobaksrök och alkoholångor. Även om människor envisas med att själva använda dessa gifter, vilken rätt har de att förorena den luft som andra måste andas?rätt

Tobak gör oerhört stor skada bland barn och ungdomar. Tidigare generationers dåliga vanor påverkar dagens barn och ungdomar. Mental oförmåga, fysisk svaghet, förstörda nerver och onaturliga begär förs i arv från föräldrar till barn. Och när barnen fortsätter med samma vanor så ökar och fortsätter de skadliga följderna. Detta är orsaken, i en inte så liten grad, till det fysiska, mentala och moraliska förfall som blir mer och mer oroväckande i vår tid.

Pojkar börjar använda tobak redan mycket tidigt. Den vana som därmed utvecklas, när kroppen och sinnet är speciellt påverkbara av tobakens inverkan, underminerar den fysiska styrkan, hämmar kroppsutvecklingen, förslöar sinnet och fördärvar moralen.

Men hur kan man få barn och ungdomar att förstå hur skadligt det är att använda tobak, när föräldrar, lärare och präster går före med dåligt exempel? Man kan se pojkar som knappt lämnat småbarnsstadiet röka sina cigaretter. Och om man talar med dem om det, säger de: "Min pappa använder tobak." De hänvisar till prästen eller söndagsskolföreståndaren och säger: "Om en sådan man röker, är det väl inte skadligt om jag gör det?" Många som arbetar inom nykterhetsrörelsen är slavar under tobaken. Vilken kraft kan sådana personer ha att hejda spridningen av alkoholismen?rätt

Jag vädjar till dem som bekänner sig tro på och följa Guds ord: Kan ni som kristna hänge er åt en vana som förlamar intellektet och tar ifrån er förmågan att rätt uppskatta de

eviga verkligheterna? Kan ni gå med på att dagligen beröva Gud den tjänst som han borde få, och beröva era medmänniskor både den tjänst ni kunde ge dem och den kraft ert exempel kunde vara för dem?rätt

Har ni tänkt på det ansvar ni som Guds förvaltare har för de pengar ni fått till ert förfogande? Hur mycket av Herrens pengar lägger ni ut på tobak? Beräkna vad ni har använt på denna förorenande last under er livstid. Hur förhåller sig den summan i jämförelse med vad ni har gett för att hjälpa de fattiga och för att sprida evangeliet?rätt

Ingen människa behöver tobak, men många dör av brist på pengar därför att dessa har använts på ett sätt som är värre än att kasta bort dem. Har ni inte använt Herrens egendom på fel sätt? Har ni inte gjort er skyldiga till att stjäla från Gud och era medmänniskor? "Vet ni inte att ... ni inte tillhör er själva? Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhärliga då Gud i er kropp!" Kor 6:19, 20.

Rusdrycker

Vinet smädar, starka drycker larmar, ingen som rag-

lar av det är vis. Ords 20:1.

Vem ropar 'ack', vem ropar 've'? Vem vållar kiv, vem

klagar? Vem har sår utan orsak? Vem har dimmiga

ögon? De som stannar länge vid vinet, de som går för

att pröva kryddat vin. Se inte på vinet att det är så rött,

att det ger sådan glans i bägaren och rinner ner så lätt.

Till slut biter det som en orm, och stinger som en

giftorm. Ords 23:29-32.

Aldrig har någon gett en mer målande beskrivning av den förnedring och det slaveri som rusdrycker leder sitt offer till. Även när denne vaknar till och börjar inse sitt elände, är han så förslavad och förnedrad att han inte har någon kraft att bryta sig loss från snaran, utan säger: "När skall jag vakna, så att jag kan få tag i mer?" Vers 35.

Det behövs inga argument för att övertyga om att rusdrycker har en skadlig inverkan på drinkaren. Dessa rödögda, omtöcknade människovrak – individer som Kristus har dött för, och som änglar gråter över – finns överallt. De är en skamfläck för den civilisation vi är så stolta över. De är en skam, en förbannelse och en fara i varje land.

Och vem kan beskriva det elände, den vånda och den förtvivlan som finns dold i alkoholistens hem? Tänk på hustrun, ofta väluppfostrad, känslig, bildad och förfinad,

men bunden till en man som alkoholen förvandlar till en försupen stackare eller en demon. Tänk på barnen som berövats hemmets bekvämlighet, utbildning och fostran, och får leva i skräck för honom som skulle vara deras stolthet och beskyddare. De kastas ut i världen där de måste bära på skammen av att ha en alkoholist till far, och ofta också förbannelsen av att ha ärvt alkoholistens törst.

Tänk på de fruktansvärda olyckor som inträffar varje dag på grund av alkoholens inverkan. En tjänsteman på tåget försummar att iaktta en signal eller misstolkar en order. Tåget rusar vidare, en kollision inträffar och många liv går förlorade. Eller en båt går på grund, och passagerare och besättning begravs i vattenmassorna. När saken undersöks, finner rnan att någon på en viktig post var påverkad av alkohol. Hur långt kan man gå när det gäller att ge efter för alkoholvanan och samtidigt bli betrodd med ansvar för människoliv? Bara den som är helt avhållsam är passande att få ett sådant ansvar.

Svagare berusningsmedel

Personer som har ett nedärvt begär efter onaturliga stimulerande medel borde inte under några omständigheter ha vin, öl eller cider inom syn- eller räckhåll, för det skulle vara en ständig frestelse för dem. Det är många som betraktar äppelmust som ofarlig och har inga invändningar mot att köpa den i stora mängder. Men den håller sig söt bara under en kort tid, sedan börjar den jäsa.l Den skarpa smak som den då får gör att många tycker att den smakar ännu bättre, och de vill helst inte erkänna att den har jäst och blivit alkoholhaltig.

Äppelmust är skadlig för hälsan om den tillverkas på det vanliga sättet. Om människor kunde se det som mikroskopet avslöjar angående den must de köper, skulle få vara villiga att dricka den. Ofta är de som tillverkar musten för försäljning inte så noga med kvaliteten på frukten de använder, och juicen pressas ut även ur maskätna och ruttna äpplen. De som inte skulle kunna tänka sig att använda de giftiga, ruttna äpplena till något annat, dricker musten som är gjord från dem, och kallar den en lyx. Men mikroskopet visar att även när den kommer direkt från pressen är den här angenäma drycken helt olämplig att använda.2rätt

Man kan bli berusad lika gärna av vin, öl och cider som av starkare drycker. Dessa drycker väcker smak för de starkare dryckerna, och på det sättet lägger man grunden till alkoholvanan. Måttligt drickande är den skola som utbildar människor till en karriär som alkoholister. Men dessa svagare stimulerande medel verkar så försåtligt att offret hunnit in på alkoholistens väg redan innan han blivit uppmärksam på faran.

En del som aldrig skulle betraktas som verkligt berusade är ständigt påverkade av svaga berusningsmedel. De är uppjagade, ombytliga och obalanserade. De inbillar sig att det inte är någon fara, och fortsätter vidare, tills de har brutit varje barriär och offrat varje

princip. De starkaste beslut undergrävs, och de högsta hänsyn är inte tillräckliga för att hålla det fördärvade begäret under förnuftets kontroll.

Inte på något ställe i Bibeln ges ett godkännande till att använda berusande vin. Det vin som Jesus gjorde av vatten vid bröllopet i Kana var ren druvjuice. Det var det nya vinet, saften från druvklasen, om vilken Bibeln säger: "Fördärva den inte, det finns välsignelse i den." Jes 65:8.

Det var Kristus som i Gamla Testamentet gav varningen till Israel: "Vinet smädar, starka drycker larmar, ingen som raglar av det är vis." Ords 20:1. Han själv gav aldrig människorna en sådan dryck. Satan frestar människor att hänge sig åt njutningar som fördunklar förståndet och bedövar den andliga uppfattningsförmågan, men Kristus lär oss att vi skall underkuva den lägre naturen. Han ger oss inte något som skulle vara en frestelse. Hela hans liv var ett exempel på självförnekelse. Det var för att bryta begärets makt som Kristus, för vår skull, under fyrtio dagars fasta i öknen genomled den svåraste tänkbara prövning som en människa kan uthärda.

Det var Kristus som gav anvisning om att Johannes Döparen varken skulle dricka vin eller starka drycker. Det var han som föreskrev en liknande avhållsamhet för Manoas hustru. Kristus gick inte emot sin egen undervisning. Det ojästa vin som han gav till bröllopsgästerna var en hälsosam och uppfriskande dryck. Det var ett sådant vin som Frälsaren och hans lärjungar använde vid den första nattvarden. Ett sådant vin borde alltid användas vid nattvarden som en symbol på Frälsarens blod. Denna sakramentala gudstjänst är avsedd att vara vederkvickande och livgivande för människan. Inget som kan medverka till det onda skulle få vara sammankopplat med den.

Hur kan de som är kristna odla humle för ölproduktion eller tillverka vin eller cider till försäljning, när de vet vad Bibeln, naturen och förnuftet har att säga om rusdrycker? Om de älskar sin nästa som sig själva, hur kan de då medverka till att göra det möjligt för honom att skaffa sig det som kommer att bli en snara för honom?rätt

1. När detta uttalande gjordes år 1905 var det vanligt att sälja must i behållare som inte var hermetiskt tillslutna, vilket gjorde att musten började jäsa efter en tid och blev alkoholhaltig. Författarinnans beskrivning gäller inte den must och äppeljuice som säljs i dag, vilken vanligtvis är förvarad i hermetiskt tillslutna flaskor eller förpackningar.

2. Äppelmust kan fortfarande tillverkas på samma sätt som på författarinnans tid, men på platser där fruktens kvalité kontrolleras och musten tillverkas av god frukt under hygieniska förhållanden gäller givetvis inte denna varning.

Föräldrarnas ansvar

Begäret efter berusningsmedel börjar ofta i hemmet. Genom att man använder fet, ohälsosam mat försvagas matsmältningsorganen, och ett begär skapas efter mat som är ännu mer stimulerande. På det sättet fostras smaklökarna att hela tiden kräva något starkare. Begäret efter stimulerande medel gör sig oftare påmint och blir svårare och svårare att stå emot. Kroppen blir mer eller mindre fylld med gifter, och ju svagare den blir, desto starkare blir begäret efter stimulerande medel. Ett steg i fel riktning förbereder vägen för ett annat. Många som aldrig skulle sätta vin eller sprit på sitt bord fyller det med mat som skapar en sådan törst efter starka drycker att det nästan är omöjligt att stå emot frestelsen. Felaktiga mat och dryckesvanor förstör hälsan och bereder vägen för dryckenskap.

Om man kunde inpränta riktiga nykterhetsprinciper hos ungdomen som formar och präglar samhället, skulle det snart inte finnas några större behov för nykterhetskampanjer. Föräldrar kan i sina egna hem sätta igång en kampanj mot dryckenskapen, genom de principer de lär sina barn att följa från det att de är små. Om de gör detta kan de ha hopp om att se goda resultat.

Mödrar har ett viktigt arbete när det gäller att hjälpa sina barn att utveckla goda vanor och en ofördärvad smak. Fostra aptiten. Lär barnen att avsky stimulerande medel. Fostra dem så att de utvecklar moraliskt mod att stå emot det onda som omger dem. Lär dem att inte låta sig ledas av andra, och att inte ge efter för starka inflytanden, utan att i stället påverka andra för det goda.

Det görs stora ansträngningar för att bekämpa alkoholismen, men mycket arbete riktas åt fel håll. Nykterhetens förkämpar bör vara uppmärksamma på de onda följder som kommer av att man använder ohälsosam mat, starka kryddor, te och kaffe. Vi önskar alla nykterhetsarbetare framgång i deras ansträngningar, men vill samtidigt uppmana dem att närmare undersöka orsakerna till det onda de kämpar emot, och försäkra sig om att de är konsekventa i sitt arbete.

Man måste hela tiden göra det klart för människor att en rätt balans mellan de mentala och moraliska krafterna beror till stor del på kroppens hälsotillstånd. Alla bedövande medel och onaturliga stimulerande medel som försvagar och förstör kroppen har en tendens att försvaga den intellektuella och moraliska styrkan. Omåttlighet ligger till grund för det moraliska förfall som finns i världen i dag. Genom att ge efter för en fördärvad aptit förlorar människan sin kraft att stå emot frestelser.

Nykterhetsarbetare har ett arbete att utföra när det gäller att undervisa människor om detta. De bör undervisa dem om att hälsan, karaktären, ja, till och med själva livet, sätts i

fara om man använder stimulerande medel som retar de uttröttade krafterna till onaturlig, krampaktig aktivitet.

Det enda säkra när det gäller te, kaffe, tobak och alkoholhaltiga drycker, är att inte röra det, inte smaka det, och inte handskas med det. Te, kaffe och liknande drycker verkar i samma riktning som alkohol och tobak, och för en del är det lika svårt att sluta använda dem som det är för alkoholisten att sluta dricka alkohol. De som försöker att sluta med dessa stimulerande medel, kommer under en tid att känna en saknad och utstå lidanden utan dem. Men genom att hålla ut kommer de att övervinna sitt begär och inte längre känna någon saknad. Kroppen kan behöva lite tid för att återhämta sig från den misshandel den har fått stå ut med, men ge den bara en chans, så kommer den återigen att utföra sitt arbete förnämligt och väl.

Kapitel 27.—Alkoholförsäljning

"Ve den som bygger sitt hus med orättfärdighet och sina salar med orätt ..., som säger: 'Jag vill bygga mig ett stort hus med rymliga salar' och gör åt sig stora fönster, klär huset med cederträ och målar det rött med dyrbar färg! Är detta att vara kung, att tävla med cederträ? ... Men dina ögon och ditt hjärta står endast efter egen vinning och att utgjuta oskyldigt blod, att utöva förtryck och våld." Jer 22:13-17.

Detta bibelavsnitt beskriver alkoholtillverkarnas och alkoholförsäljarnas arbete. Deras verksamhet är i själva verket ingenting annat än stöld. För de pengar de får, ger de ingenting av motsvarande värde tillbaka. Varje krona de får i vinst har fört med sig förbannelse till köparen.

Gud har frikostigt gett människorna sina välsignelser. Tänk hur lite världen skulle ha vetat av fattigdom och nöd om hans gåvor hade använts på ett förnuftigt sätt! Det är människors ondska som förvandlar hans välsignelser till en förbannelse. Det är på grund av girighet efter pengar och lust att tillfredsställa begären som säd och frukt, som vi har fått till föda omvandlas till ett gift som orsakar elände och fördärv. rätt

Varje år konsumeras miljoner och åter miljoner liter alkoholhaltiga drycker. Miljoner och åter miljoner kronor används för att köpa elände, fattigdom, sjukdom, förnedring, begär, brottslighet och död. För egen vinnings skull ger alkoholförsäljaren sina offer det som fördärvar och bryter ner sinnet och kroppen. Han blir orsak till att drinkarens familj drabbas av fattigdom och elände.

När hans offer har dött, är det inte slut på sprithandlarens krav. Han plundrar änkan och driver barnen till tiggeri. Han tvekar inte att ta livets nödtorft från den utblottade familjen, som betalning för mannens och faderns spriträkning. Gråten från de lidande barnen och tårarna från den förtvivlade modern bara förargar honom. Vad bryr han sig om att dessa lidande människor svälter? Vad gör det honom om de också drivs till förnedring och fördärv? Han blir rik på de struntsummor han får från dem han leder till fördärvet.

Bordeller och andra lastens hålor, rättssalar, fängelser, fattighus, mentalsjukhus och lasarett är alla, till stor del, fyllda som ett resultat av alkoholförsäljarens arbete. Liksom det mystiska Babylon i Uppenbarelseboken handlar han med "slavar och livegna". Bakom alkoholförsäljaren står den mäktige själsfördärvaren, och varje knep som jord eller helvete kan tänka ut använder han för att dra människor in under sin makt. I staden och på landet, på tågen, på de stora båtarna, i affärslokalerna, på nöjesplatserna, i apoteken och till och med i kyrkan, på det heliga nattvardsbordet, har han satt ut sina fällor. Inget har lämnats ogjort för att skapa och underhålla begäret efter berusningsmedel. Nästan i varje gathörn står krogen med sina glimrande ljus, sin

välkomnande och muntra stämning, och inbjuder arbetaren, den rike dagdrivaren och den intet ont anande ungdomen.

Vid privata luncher och på förnäma rekreationsorter blir damerna serverade populära drycker med något fint namn, som i själva verket är berusande drycker. För de sjuka och trötta annonseras bittra örtdrycker, som till stor del består av alkohol.

För att väcka ett begär efter alkohol hos barnen gör man godis med alkohol i, som säljs i affärerna. Genom att dela ut sådant godis gratis till barnen, lockar man dem in på sina domäner.

Dag efter dag, månad efter månad och år efter år fortsätter denna verksamhet. Fäder, äkta män och bröder, nationens styrka, hopp och stolthet, går i en stadig ström in till krögarens tillhåll, för att komma ut som eländiga människovrak.

Vad som är ännu värre är att denna förbannelse drabbar själva hemmets hjärta. Det blir mer och mer vanligt att kvinnor kommer in i vanan att dricka alkohol. I många hem finns det små barn, ja, till och med oskyldiga och hjälplösa spädbarn, som dagligen svävar i fara på grund av försummelse, misshandel eller vårdslöshet från berusade mödrar. Söner och döttrar växer upp i skuggan av detta fruktansvärda onda. Finns det någon annan framtidsutsikt för dem än att de kommer att sjunka ännu djupare än sina föräldrar?rätt

Från så kallade kristna länder förs denna förbannelse till områden dit civilisationen ännu inte nått. Man lär de stackars ovetande infödda att dricka alkohol. Men också i dessa länder finns det förnuftiga människor som inser vad det är frågan om, och som protesterar mot det dödliga giftet. Förgäves har de försökt att skydda sina länder mot denna ödeläggelse. Människor från civiliserade länder tvingar tobak, alkohol och opium på dessa folkslag. När de inföddas otyglade lidelser stimuleras av alkohol, drar det ner dem i förut okända djup av förnedring, och det blir en nästan hopplös uppgift att sända missionärer till dessa länder.

Genom sin kontakt med människor som borde ha gett dem kunskap om Gud, förs dessa folkslag in i laster som leder till att hela stammar och folk blir utrotade. Och detta gör att människorna från de civiliserade länderna blir hatade av folken i dessa områden. rätt

Församlingens ansvar

Alkoholhandeln har blivit en makt i världen. På sin sida har den penningens, vanans och begärets samlade krafter. Till och med i kristna församlingar kan vi märka vilken makt den har. Män som antingen direkt eller indirekt har tjänat sina pengar på alkoholhandeln är medlemmar i god ställning i församlingen. Många av dem ger

frikostigt till populära välgörenheter. Deras gåvor hjälper till att stödja församlingens verksamhet och att försörja församlingens pastorer. De får den aktning som visas dem som har pengar. Församlingar som accepterar sådana medlemmar understöder egentligen alkoholhandeln. Alltför ofta saknar pastorn mod att stå upp för det som är rätt. Han framhåller inte klart för sin församling vad Gud har sagt om den verksamhet som alkoholhandlaren bedriver. Att säga det tydligt skulle innebära att han sårade sin församling, offrade sin popularitet och förlorade sin lön.

Men över församlingens domstol står Guds domstol. Han som sade till den förste mördaren: "Hör, din brors blod ropar till mig från marken!" kommer inte att acceptera de gåvor som alkoholhandlaren lägger på hans altare. 1 Mos 4:10. Hans vrede är upptänd mot dem som försöker att täcka över sin skuld med en kappa av givmildhet. Deras pengar är fläckade med blod och det vilar en förbannelse över dem.

Vad skall jag med era många slaktoffer till? Säger

HERREN. ... När ni kommer för att träda fram inför

mitt ansikte, vem begär då av er att mina förgårdar

trampas ner? Bär inte längre fram meningslösa mat-

offer ... När ni räcker ut era händer, döljer jag mina

ögon för er. Även om ni ber mycket, kommer jag inte

att lyssna. Era händer är fulla av blod. Jes 1:11-15.

Drinkaren har förutsättningar att göra något bättre. Han har blivit anförtrodd förmågor som han kan använda till Guds ära och till välsignelse för världen. Men andra har lagt ut en fälla för honom och gjort sig rika på hans förfall. De har levt i lyx medan det stackars offret, som de har rånat, har fått leva i fattigdom och elände. Men Gud kommer att ställa den människan till svars som har påskyndat drinkarens förfall. Han som regerar i himlen ser vad som har hänt, från den första orsaken till den sista verkan av dryckenskapen. Han som bryr sig om sparven och klär gräset ute på fälten, kommer inte att gå förbi dem som han har skapat till sin avbild och köpt med sitt eget blod, utan att lyssna till deras rop. Gud lägger märke till all denna ondska som sprider brottslighet och misär.

Världen och kyrkan kan ge sitt godkännande till den man som har gjort sig rik på människors förnedring. De ler kanske vänligt mot honom som genom sin verksamhet har fört människor steg för steg neråt på skammens och fördärvets väg. Men Gud uppmärksammar allt detta och han dömer rättvist. I världen kan alkoholförsäljaren betraktas som en bra affärsman, men Herren säger: "Ve honom." Han kommer att anklagas för den hopplöshet, den misär och det lidande som drabbat världen på grund av

alkoholhandeln. Han måste stå till svars för det umbärande och den bedrövelse som modern och barnen gått igenom när de saknat mat, kläder och husrum, och mist allt hopp och all glädje i livet. Han måste stå till svars för de människor han sänt oförberedda in i evigheten. Och de som stöder alkoholförsäljaren i hans arbete har del i hans skuld. Gnd säger till dessa: "Era händer är fulla av blod."

Försäljningsrättigheter

Det är många som menar att man kan begränsa dryckenskapen genom att ge försäljningsrättigheter till dem som skall få tillåtelse att sälja alkohol. Men att ge sådana rättigheter är detsamma som att ställa försäljningen under lagens beskydd. Staten godkänner att den får pågå, och uppmuntrar därigenom det onda som den påstår att den vill begränsa. I skydd av lagen upprättas bryggerier, brännerier och vinfabriker över hela landet, och spritförsäljaren kan bedriva sitt arbete utanför våra egna dörrar.

Ofta är han förbjuden att sälja alkohol till den som är berusad eller är en känd alkoholist, men arbetet att göra ungdomar till alkoholister går stadigt framåt. Det är genom att skapa en alkoholtörst hos ungdomar som alkoholhandeln hålls vid liv. De unga leds vidare, steg för steg, tills alkoholdrickandet blir en vana, och det skapas en törst som måste tinfredsställas till varje pris. Det skulle vara mindre skadligt att lämna ut alkohol till den oförbätterlige alkoholisten, vars undergång, i de flesta fall, redan är bestämd, än att låta blomman av vår ungdom lockas till fördärvet genom denna förskräckliga vana.

Genom att legalisera alkoholförsäljningen utsätts de som försöker komma bort från alkohol vanan för ständiga frestelser. Man har upprättat institutioner där offren för dryckenskapen kan få hjälp att övervinna sitt begär, och detta är ett gott arbete. Men så länge alkoholförsäljningen godkänns av lagen får alkoholisterna liten nytta av sådana institutioner. De kan ju inte stanna kvar där för alltid. De måste komma tillbaka till en plats i samhället igen. Även om de lyckats behärska begäret efter alkohol har begäret inte försvunnit helt, och när frestelsen kommer över dem igen, vilket den gör vart de än vänder sig, blir de alltför ofta ett lätt byte.

Den som äger ett argsint djur och låter det gå fritt, trots att han känner till vilket lynne det har, hålls ansvarig inför rikets lagar för den skada djuret kan åstadkomma. I de lagar som Herren gav till Israel föreskrev han att när ett djur, som ägaren visste var argsint, dödade en människa, skulle ägaren betala med sitt eget liv för sin vårdslöshet eller illvilja. Efter samma princip borde myndigheterna, som ger tillstånd åt försäljaren att sälja alkohol, hållas ansvariga för föjderna av hans försäljning. Och om det är ett brott värt dödsstraff att låta ett argsint djur gå löst, hur mycket större brott är det då inte att godkänna alkoholförsäljarens arbete!rätt

Man beviljar tillstånd med förevändningen att det ger inkomster till statskassan. Men vad är dessa inkomster i jämförelse med de enorma summor som läggs ut på grund av den kriminalitet, mentalsjukdom och fattigdom som är en följd av alkoholförsäljningen! En man som är påverkad av alkohol begår ett brott, han förs in i rättssalen, och de som beviljade alkoholhandeln tvingas ta itu med frukterna av sitt eget verk. De tillät försäljningen av en dryck som fick en förnuftig människa att bli från vettet, och nu måste de sända mannen till fängelset eller galgen, medan hans hustru och barn ofta blir utblottade och måste försörjas av det samhälle där de bor.

Om man bara tänker utifrån den ekonomiska synvinkeln, vilken dårskap är det då inte att tillåta en sådan affärsverksamhet! Men vilka inkomster skulle kunna ersätta förlusten av en människas förnuft, vanställandet av Guds avbild i människan och ödeläggelsen av barnens liv när dessa tvingas till fattigdom och förnedring, och till att föra vidare till sina egna barn det arv av onda böjelser de fått från sin alkoholiserade far?rätt

Förbud som har blivit beroende av alkohol är i en förtvivlad situation. Hans hjärna är sjuklig och hans viljekraft är försvagad. I sig själv har han ingen kraft att behärska sitt begär. Man kan inte resonera med honom eller övertala honom att förneka sig själv. Även om han har beslutat sig för att sluta dricka, griper han tag i glaset igen så fort han kommer in i en krog. Vid första smaken av alkohol försvinner alla goda beslut, och varje gnista av viljekraft släcks. En enda klunk av den berusande drycken, och alla tankar på följderna försvinner. Den förtvivlade hustrun glöms bort. Den moraliskt fördärvade fadern bryr sig inte längre om att barnen är hungriga och saknar kläder. Genom att legalisera denna affarsverksamhet ger lagen sitt godkännande till denna form av själsfördärv, och vägrar att hindra den verksamhet som fyller världen med ondska.

Måste detta pågå för alltid? Skall människor alltid behöva kämpa för att vinna seger samtidigt som frestelsens dörr står vidöppen framför dem? Måste onykterhetens förbannelse alltid vila som en plåga över den civiliserade världen? Måste den fortsätta att härja, år efter år, och som en förtärande eld svepa fram över tusentals lyckliga hem? När ett skepp förliser och människor ser det från stranden står de inte bara där overksamma och ser på. De sätter sina liv på spel för att försöka rädda män och kvinnor från en våt grav. Hur mycket större är då inte behovet av kraftinsatser för att rädda människor från alkoholistens öde!rätt

Det är inte bara alkoholisten och hans familj som utsätts för fara på grund av alkoholförsäljarens arbete. Det är heller inte den stora skattebördan som är det värsta som hans verksamhet vållar samhället. Vi är alla sammanknutna i mänsklighetens nätverk. Det onda som drabbar någon del av den stora mänskliga familjen medför fara för alla.

Många som på grund av vinstintressen eller bekvämlighet inte har velat ha något att göra med en inskränkning av alkoholförsäljningen, har alltför sent upptäckt att denna

verksamhet hade med dem själva att göra. De har sett sina egna barn bli förledda och fördärvade. Laglösheten får härja fritt. Egendom är i fara. Livet är otryggt. Olyckor ökar till sjöss och på land. Sjukdomar som förökar sig i smuts och elände finner vägen till eleganta och välmående hem. Laster, som de som lever i kriminalitet och utsvävningar hänger sig åt, sprids till söner och döttrar från förnäma och bildade familjer.

Det finns ingen vars intressen inte hotas av alkoholhandeln. Alla borde för sin egen säkerhets skull arbeta för att få den att upphöra.

Lagstiftande församlingar och rättssalar borde, mer än alla andra platser som har att göra med civila angelägenheter, vara fria från dryckenskapens förbannelse. Politiska ledare, riksdagsledamöter, folkvalda, domare, människor som stiftar och upprätthåller nationens lagar, och sådana som vakar över andras liv, rykte och egendom, borde vara personer som är strikt avhållsamma. Bara då kan deras sinnen vara tillräckligt klara för att kunna skilja mellan rätt och orätt. Bara då kan de vara principfasta, och ha den nödvändiga visdomen för att döma rätt och visa barmhärtighet. Men hur är det egentligen? Hur många av dessa personer är det inte som har ett omtöcknat sinne och en förvirrad uppfattning om vad som är rätt och fel, därför att de dricker alkohol! Hur många förtryckande lagar har inte antagits, och hur många oskyldiga personer har inte dömts till döden, på grund av orättfärdighet hos lagstiftare, vittnen, jurymedlemmar, advokater och till och med domare som använder alkohol! Många "är hjältar i att dricka vin", och "tappra i att blanda starka drycker", "som kallar det onda gott, och det goda ont", "som ger den skyldige rätt. . men berövar den oskyldige vad som är hans rätt"! Om sådana säger Gud:rätt

Ve dem ... Liksom eldsflamman förtär strå och halm

sjunker ihop i lågan, så skall deras rot ruttna bort och

deras blomning flyga i väg som stoft, eftersom de för-

kastade HERREN Sebaots lag och föraktade Israels

Heliges ord. Jes 5:22-24.

Guds ära, nationens stabilitet, och samhällets, hemmets och den enskildes väl, kräver att varje tänkbar ansträngning görs för att väcka folk till att förstå hur mycket skada alkoholdrickandet förorsakar. Snart kommer vi att få se resultatet av detta fruktansvärda onda i en omfattning som vi nu inte kan se. Vem vill vara med och göra en kraftansträngning för att hindra detta fördärv? Kampen har knappt börjat. Låt en räddningsarmé bildas för att stoppa försäljningen av berusande drycker som gör människor galna. Låt det bli klart för alla vilka faror som följer med alkoholhandeln, och skapa en opinion som kräver att den upphör. Låt dem som är slavar under alkoholen få en

möjlighet att bli fria från sitt slaveri. Låt folkets röst kräva av nationens lagstiftare att denna skamliga handel stoppas.

> Rädda dem som släpas till döden och drag dig inte
>
> undan dem som stapplar till avrättningsplatsen. Om du
>
> säger: 'Vi visste det inte', skulle inte han som prövar
>
> hjärtan märka det, skulle inte han som vakar över din
>
> själ veta det? Han skall vedergälla var och en efter hans
>
> gärningar Ords 24:11-12.

Kapitel 28.—Hemmet

Arbetet att återupprätta och höja mänskligheten börjar i hemmet. Föräldrarnas arbete ligger till grund för allt annat arbete. Samhället består av familjer och är vad familjernas överhuvuden gör det till. Från hjärtat "utgår livet", och samhällets, församlingens och nationens hjärta är familjen. Ords 4:23. Samhällets välfärd, församlingens framgång och nationens välstånd beror på hemmets inflytande.

Familjelivets betydelse och möjligheter illustreras i Jesu liv. Han som kom från himlen för att bli vårt exempel och vår lärare levde trettio år som familjemedlem i ett hem i Nasaret. Bibeln beskriver dessa år mycket kortfattat. Inga mäktiga underverk drog folkets uppmärksamhet till honom. Inga ivriga folkskaror följde honom eller lyssnade till hans ord. Ändå utförde han under alla dessa år sitt gudomliga uppdrag. Han levde som en av oss, tog del i familjelivet, underordnade sig dess fostran, utförde dess plikter och bar dess bördor. I ett enkelt hems beskyddande omsorg delade han de erfarenheter som är allas vår lott och "växte till i vishet, i ålder och välbehag inför Gud och människor". Luk 2:52.

Under alla dessa år i avskildhet strömmade det sympati och hjälpsamhet från hans liv. Hans osjälviskhet, hans tålamod och uthållighet, hans mod och trofasthet, hans ståndaktighet i frestelsen och hans orubbliga lugn och stillsamma, glada sinnelag var en ständig inspiration för andra. Han förde en ren och behaglig atmosfär in i hemmet, och liksom en surdeg påverkade hans liv människorna i samhället. Ingen kunde säga att han hade utfört något under, ändå gick det ut en kraft från honom till de frestade, de sjuka och de missmodiga – kärlekens helande och livgivande kraft. Från det att han var ett litet barn hjälpte han andra på ett stilla och försynt sätt, och detta gjorde att många med glädje lyssnade till honom senare då han började sin offentliga verksamhet.

Frälsarens tidiga år är inte bara ett exempel för de unga. De innehåller en lärdom och en uppmuntran för alla föräldrar. Plikterna i familjen och i grannskapet är det första arbetsfältet för dem som vill arbeta för att hjälpa sina medmänniskor. Det finns inget viktigare arbetsområde än det som har anförtrotts åt hemmets grundare och beskyddare. Inget annat arbete som getts till människor har större och mer vidsträckta följder än det arbete som anförtrotts till en far och en mor.

Det är dagens ungdomar och barn som avgör hur samhället skall bli i framtiden, och vad dessa ungdomar och barn skall bli beror på hemmet. Merparten av de sjukdomar, det elände och den kriminalitet som vilar som en förbannelse över mänskligheten, kan spåras till bristen på rätt uppfostran i hemmet. Vilken förändring skulle vi inte se i världen om livet i hemmet vore rent och gott, och om barnen vore förberedda på att möta livets ansvar och faror när de lämnade hemmet!rätt

Det görs stora ansträngningar och läggs ner nästan obegränsat med tid, pengar och arbete i olika projekt och institutioner för att hjälpa människor att bli fria från sina onda vanor. Och ändå är ansträngningarna otillräckliga för att möta det stora behovet. Hur små blir inte resultaten, trots allt! Hur få är det inte som blir varaktigt hjälpta!rätt

Många längtar efter ett bättre liv, men de saknar det mod och den beslutsamhet som krävs för att bryta sig loss från dåliga vanors makt. De viker undan för den ansträngning, den kamp och det offer som krävs, och deras liv blir ödelagt och förstört. På det sättet blir till och med människor med stort intellekt, höga målsättningar och stora förmågor, som av naturen och genom sin utbildning skulle ha kunnat fylla höga och ansvarsfulla poster, fördärvade och förlorade för detta och det kommande livet.

Hur bitter är inte kampen att vinna tillbaka sin värdighet även för dem som verkligen gör en förändring! Och många får hela livet skörda det onda de har sått i form av en nedbruten hälsa, en vacklande vilja, ett förslöat intellekt och försvagade själskrafter. Hur mycket mer skulle inte kunna utföras om man toge itu med det onda redan från början!rätt

Denna uppgift vilar till stor del på föräldrarna. Om man, i sina ansträngningar att minska dryckenskapen och annat ont som likt en cancer förstör samhällskroppen, lade större vikt vid att lära föräldrarna hur de skall forma barnens vanor och karaktär, skulle man uppnå hundrafallt bättre resultat. Vanans makt, som är en sådan fruktansvärd kraft för det onda, har föräldrarna möjlighet att forma till en kraft för det goda. De kan tygla strömmen vid dess källa, och det är deras uppgift att leda den i rätt riktning.

Föräldrarna har möjlighet att lägga grunden till ett sunt och lyckligt liv för sina barn. De kan sända ut dem från hemmet utrustade med moralisk styrka att stå emot frestelser, och med mod och kraft att framgångsrikt ta upp kampen med livets problem. Föräldrarna kan inspirera hos dem en fast beslutsamhet och utveckla i dem den nödvändiga styrkan så att de kan leva sina liv till Guds ära och bli till välsignelse för världen. De kan leda dem in på rätta vägar som genom solsken och skugga för dem till himlens härliga mål.

Hemmets ansvar sträcker sig längre än till dess egna medlemmar. Det kristna hemmet borde vara ett exempel som visar det överlägset goda resultat som kommer av att man håller sig till de rätta principerna i livet. Ett sådant exempel kommer att bli en kraft för det goda i världen. Det inflytande som kommer från ett gott hem påverkar människors hjärtan och liv mycket mer än någon predikan kan göra. När de unga lämnar ett sådant hem kommer de att föra vidare vad de har lärt sig. Högre livsprinciper sprids till andra hem, och ett upphöjande inflytande märks i samhället.

Gästvänlighet

Det finns också många andra som vi skulle kunna göra våra hem till en välsignelse för. När vi bjuder någon bör vi inte styras av världens seder och bruk, utan låta oss ledas av Kristi Ande och undervisningen i hans ord. Vid alla sina fester delade israeliterna med sig till den fattige, främlingen och leviten, som var en medhjälpare till prästen i templet och en andlig lärare och missionär. Dessa betraktades som folkets gäster som skulle få del av deras gästfrihet varje gång man samlades till sällskapliga och religiösa glädjefester, och när de var sjuka eller i nöd skulle man omsorgsfullt ta hand om dem. Det är sådana som dessa som vi bör bjuda till våra hem. Hur mycket skulle inte ett hjärtligt mottagande kunna glädja och uppmuntra missionssköterskan eller läraren, den bekymrade och utslitna modern eller de svaga och gamla, som ofta inte har något hem och som många gånger kämpar mot fattigdom och många svårigheter.

"När du bjuder på middag eller kvällsmål", säger Kristus, "bjud då inte dina vänner eller bröder eller släktingar eller rika grannar. Kanske de bjuder tillbaka, och du får din belöning. Nej, när du skall hålla fest, bjud fattiga och krymplingar, lama och blinda. Salig är du då, eftersom de inte kan ge dig något tillbaka. Du skall få din lön vid de rättfärdigas uppståndelse." Luk 14:12-14.

Det kommer inte att vara betungande för dig att ta emot sådana gäster. Du behöver inte ställa till med någon omständig och dyr bjudning. Du behöver inte anstränga dig för att imponera på dem. Att uppleva värmen från ett vänligt välkomnande, att få en plats framför den öppna spisen och vid middagsbordet, och att få ta del av välsignelsen vid familjeandakterna, skulle för många av dessa människor vara som en försmak av himlen.

Vår omsorg bör sträcka sig längre än till oss själva och vår egen familj. Det finns underbara möjligheter för dem som vill göra sina hem till en välsignelse för andra. Det inflytandet vi kan utöva i umgängeslivet är en underbar kraft. Om vi vill, kan vi använda detta inflytande för att hjälpa människor i vår omgivning. .

Våra hem borde vara en tillflyktsort för unga som är utsatta för frestelser. Det är många som står vid vägskälet. Varje inflytande och varje intryck påverkar det val som avgör deras öde både i det här livet och i evigheten. Ondskan lockar dem. Dess tillhåll görs ljusa och attraktiva. Vid varje gathörn hälsas de unga välkomna. Överallt omkring oss finns ungdomar som inte har något hem, och många i vars hem det inte finns någon hjälpande, upplyftande kraft, och de unga driver med strömmen ut i det onda. De går mot sin undergång alldeles utanför våra egna dörrar.

Dessa unga behöver sympati och en utsträckt hand. Om de bara finge höra några vänliga, enkla ord och fick lite omtanke, skulle det driva undan de frestelsens skyar som hopar sig över dem. Äkta sympati, inspirerad av Gud, har kraft att öppna hjärtan som så

väl behöver få känna doften av Kristuslika ord och uppleva den enkla, ömma beröringen av Kristi kärleks ande. Om vi skulle visa intresse för de unga, bjuda dem till våra hem, och omge dem med uppmuntrande, hjälpsamma inflytanden, skulle många av dem med glädje vända sina steg in på den väg som leder uppåt.

Livets tillfällen

Vår tid här på jorden är kort. Vi vandrar genom denna värld bara en gång. Låt oss då göra det bästa vi kan av livet. Det arbete vi är kallade att göra kräver inte rikedom, hög ställning eller stor förmåga. Det kräver ett vänligt, självuppoffrande sinnelag och en fast beslutsamhet. Ett ljus som hålls stadigt brinnande kan tända många andra ljus, oavsett hur litet det är. Vi kan tycka att vårt inflytande är mycket begränsat, vår förmåga liten, våra tillfällen få, våra prestationer små, och ändå har vi underbara tillfällen om vi troget använder de möjligheter våra egna hem ger oss. Om vi öppnar våra hjärtan och hem för livets gudomliga principer kommer vi att bli kanaler för strömmar av livgivande kraft. Från våra hem kommer det att flyta ut helande strömmar som för liv, skönhet och fruktbarhet med sig dit där det nu är ofruktbart och kargt.

Kapitel 29.—Äktenskapet

Han som gav Eva till Adam som en medhjälpare, gjorde sitt första underverk vid en bröllopsfest. I festsalen där släkt och vänner gladde sig tillsammans, började Kristus sin offentliga verksamhet. Därigenom gav han sin välsignelse åt äktenskapet, och erkände det som en förordning som han själv hade instiftat. Det var han som bestämde att män och kvinnor skulle förenas i ett heligt äktenskap, och bilda familjer vars medlemmar skulle krönas med heder och erkännas som medlemmar i den himmelska familjen.

Kristus hedrade också äktenskapet genom att göra det till en symbol på föreningen mellan honom och hans friköpta folk. Han själv är brudgummen, församlingen är hans utvalda brud, om vilken han säger: "Du är alltigenom skön, min vän, på dig finns ingen fläck." Höga Visan 4:7.

"Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den, för att helga den. … Helig och fullkomlig skulle den vara. På samma sätt är mannen skyldig att älska sin hustru." Ef 5:25-28.

Familjebandet är det innerligaste, ömmaste och heligaste av alla band här på jorden. Det var avsett att vara en välsignelse för mänskligheten, och det är en välsignelse när man går in i äktenskapet med förstånd, gudsfruktan och en förståelse av de plikter det för med sig.

De som har planer på att gifta sig borde tänka igenom vilken beskaffenhet och vilket inflytande det hem kommer att få som de lägger grunden till. När de blir föräldrar anförtros de en helig uppgift. Det beror till stor del på dem hur bra barnen kommer att få det i den här världen, och om de kommer att få uppleva evighetens lycka. Föräldrar bestämmer i hög grad både den fysiska och den moraliska prägel som deras barn får. Samhällets tillstånd beror på familjernas tillstånd. Varje familj har ett upplyftande eller nedbrytande inflytande i samhället.

När man väljer en livskamrat bör man välja med tanke på vad som är bäst för föräldrarnas och barnens fysiska, mentala och andliga utveckling, så att både föräldrar och barn kan bli till välsignelse för sina medmänniskor och till ära för sin Skapare.

Innan unga män och kvinnor tar på sig det ansvar som äktenskapet innebär, bör de ha en sådan erfarenhet av det praktiska livet att de är förberedda på att klara av de plikter och bördor som äktenskapet för med sig. Tidiga äktenskap borde inte uppmuntras. Ett förhållande som är så betydelsefullt som äktenskapet och som har så långtgående konsekvenser, bör man inte gå in i hastigt utan att ha förberett sig ordentligt, och innan de mentala och fysiska krafterna är väl utvecklade.

Det kan hända att de som gifter sig inte har någon jordisk rikedom, men de bör ha det som är en mycket större välsignelse, nämligen en god hälsa. Och i de flesta fall bör det inte vara för stor åldersskillnad mellan de båda. Att förbise detta kan medföra att den yngres hälsa allvarligt skadas. Och ofta berövas barnen mental och fysisk styrka. De kan inte av en gammal förälder få den omsorg och den kamratskap som deras unga liv kräver, och de kan mista sin far eller sin mor genom döden vid den tidpunkt då de behöver kärlek och vägledning som mest.

Det är bara i Kristus som man tryggt kan gå in i ett äktenskapsförbund. Mänsklig kärlek borde knyta sina innerligaste band med gudomlig kärlek. Bara där Kristus får regera kan det finnas en djup och sann osjälvisk kärlek.

Kärleken är en dyrbar gåva som vi får från Jesus. Ren och helig kärlek är inte en känsla, utan en princip. De som drivs av sann kärlek är varken oresonliga eller blinda. De har undervisats av den helige Ande och älskar Gud över allt annat, och sin nästa som sig själva.

De som planerar att gifta sig bör väga varje känsloyttring och lägga märke till varje karaktärsdrag hos den som de tänker dela sitt livsöde med. Låt varje steg i riktning mot ett äktenskap tas med anständighet, enkelhet, uppriktighet och en fast beslutsamhet att behaga Gud och ära honom. Äktenskapet får konsekvenser både för det här livet och för evigheten. En uppriktig kristen kommer inte att göra upp några planer som inte Gud kan godkänna.

Om du har välsignats med gudfruktiga föräldrar, sök då råd från dem. Berätta för dem om dina förhoppningar och planer, lär dig av deras livserfarenheter och du kommer att besparas från många hjärtesorger. Och framför allt, gör Kristus till din rådgivare. Studera hans ord under bön.

Med en sådan vägledning bör en ung kvinna som livskamrat endast acceptera den som har rena, manliga karaktärsdrag, som är arbetsam, uppåtsträvande och ärlig, och som älskar och fruktar Gud. En ung man bör söka efter en kvinna som kommer att kunna stå vid hans sida och som är passande att bära sin del av livets bördor, en kvinna vars inflytande kommer att förädla och förfina honom, och som kommer att göra honom lycklig genom sin kärlek.

"En förståndig hustru en gåva från HERREN." "På henne litar hennes mans hjärta ... I alla sina livsdagar gör hon honom gott, aldrig ont." "Hon öppnar sin mun med vishet och har vänlig förmaning på sin tunga. Hon vakar över ordningen i sitt hem och äter ej sitt bröd i lättja. Hennes barn står upp och välsignar henne och hennes man berömmer henne: 'Många duktiga kvinnor har funnits, men du, du överträffar dem alla.'" Den som

funnit en sådan hustru "har funnit något gott, han har fått nåd ifrån HERREN". Ords 19:14; 31:11, 12,26-29; 18:22.

Även om man har varit försiktig och förnuftig när man har gått in i äktenskapet, är det få äkta par som är fullständigt förenade när bröllopsceremonin är över. Den verkliga föreningen av de två är ett arbete för de kommande åren.

När det verkliga livet med sina bördor av bekymmer och svårigheter möter de nygifta, försvinner den romantik som fantasin så ofta omger äktenskapet med. Mannen och hustrun lär känna varandras karaktärer på ett sätt som inte var möjligt före äktenskapet. Detta är en mycket kritisk period i deras liv tillsammans. Hela deras framtida lycka och användbarhet hänger på om de nu följer en rätt kurs. Ofta upptäcker de svagheter och brister hos varandra som de inte förväntade sig att få se, men hjärtan som är förenade i kärlek kommer också att upptäcka utmärkta egenskaper som de inte såg tidigare. Alla bör försöka upptäcka goda egenskaper i stället för brister. Ofta är det vår egen inställning och den atmosfär som omger oss, som bestämmer vad som kommer att uppenbaras för oss hos den andre. Det är många som anser att det är en svaghet att uttrycka sin kärlek, och därför intar de en reserverad attityd som stöter bort andra människor. En sådan anda stänger dörren för all sympati. När de sällskapliga och generösa impulserna hålls tillbaka, vissnar de bort och hjärtat blir ödsligt och kallt. Vi bör akta oss för att göra denna missbedömning. Kärleken kan inte leva länge om den inte får komma till uttryck. Låt inte den vars hjärta är knutet till dig svälta av brist på vänlighet och sympati.

Även om svårigheter, villrådighet och missmod kan komma, bör varken mannen eller hustrun ge rum för tanken att deras äktenskap är ett misstag eller en besvikelse. Bestäm er för att vara allt ni kan vara för varandra. Fortsätt att visa varandra samma uppmärksamhet som ni gjorde i början. Uppmuntra varandra på allt sätt att kämpa livets kamp. Ta reda på vad ni kan göra för att öka varandras lycka. Visa varandra ömsesidig kärlek och ömsesidig fördragsamhet. Då kommer äktenskapet att bli början till kärleken, i stället för att vara slutet på den. Den värme som kommer av sann vänskap och den kärlek som binder hjärta till hjärta, är en försmak av himlens glädje.

Omkring varje familj finns en helig cirkel som bör hållas obruten. Innanför den cirkeln har ingen annan person rätt att komma. Mannen och hustrun får inte tillåta någon annan att ta del av förtroligheter som endast tillhör dem.

Båda bör ge kärlek, i stället för att kräva att få den. Utveckla det bästa i er själva och var snabba att uppskatta den andres goda egenskaper. Förvissningen om att man är uppskattad ger stor inspiration och tillfredsställelse. Förståelse och respekt uppmuntrar oss i vår strävan att förkovra oss, och kärleken själv växer när den stimulerar till ädlare målsättningar.

Varken mannen eller hustrun bör låta sin individualitet gå upp i den andres. Båda har ett personligt förhållande till Gud. De bör båda fråga honom: "Vad är rätt?" "Vad är fel?" "Hur skall jag bäst kunna förverkliga syftet med mitt liv?" Låt er djupaste kärlek strömma ut mot honom som gav sitt liv för er. Låt Kristus vara den förste, den siste och den bäste i allt. När er kärlek till honom blir djupare och starkare, kommer den kärlek ni har till varandra att bli renare och starkare.

Det sinnelag Kristus visar mot oss är det sinnelag som man och hustru bör visa mot varandra. "Lev i kärlek, så som Kristus har älskat oss." "Som församlingen underordnar sig Kristus, skall hustrun i allt underordna sig sin man. Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig för den." Ef 5:2, 24, 25.

Varken mannen eller hustrun bör försöka utöva en godtycklig kontroll över den andre. Försök inte tvinga den andre att rätta sig efter dina önskningar. Du kan inte göra det och samtidigt behålla den andres kärlek. Var vänlig, tålig, överseende, omtänksam och hövlig. Genom Guds nåd kan ni göra varandra lyckliga, som ni lovade i äktenskapslöftet.

Lyckan som kommer av osjälvisk tjänst

Men kom ihåg att ni inte finner lyckan genom att isolera er från omvärlden och ösa all er tillgivenhet på varandra. Ta vara på varje möjlighet att medverka till andras lycka runt omkring er. Kom ihåg att sann glädje finner man bara i osjälviskt tjänande.

Fördragsamhet och osjälviskhet genomsyrar orden och handlingarna hos alla dem som lever det nya livet i Kristus. När du försöker leva hans liv, och strävar efter att vinna seger över jaget och självisкheten och att hjälpa andra som är i nöd, kommer du att vinna seger efter seger. På det sättet kommer ditt inflytande att vara till välsignelse för världen.

Män och kvinnor kan nå det ideal Gud har för dem om de låter Kristus få vara deras hjälpare. Det som mänsklig vishet inte kan göra, det kommer hans nåd att göra för dem som överlämnar sig åt honom i kärleksfull förtröstan. Genom hans försyn kan hjärtan förenas med band som har himmelskt ursprung. Kärleken kommer då inte bara att bestå av lena och smickrande ord. Den himmelska vävstolen väver ett tyg som är finare, men ändå starkare, än vad någon jordisk vävstol kan väva. Resultatet blir inte ett skört tyg, utan ett material som håller för nötningar, påfrestningar och svåra prov. Hjärta kommer att knytas till hjärta med kärlekens gyllene band som aldrig kommer att brista.

Kapitel 30.—Var och Hur Skall Vi Bo?

Evangeliet kan på ett underbart sätt förenkla livets problem. Om man följde dess råd, skulle man finna lösningar till många förbryllande problem och besparas från många misstag. Evangeliet lär oss att bedöma saker utifrån deras verkliga värde och att koncentrera oss på det som är det viktigaste – det som kommer att bestå. De som har ansvaret att välja hem bör ta till sig denna lärdom. De skulle inte låta sig avledas från det viktigaste målet. De borde komma ihåg att hemmet på jorden skall vara en symbol på, och en förberedelse för, hemmet i himlen. Livet är en skola, där föräldrar och barn skall förbereda sig för den högre skolan i Guds boningar. Detta bör vara avgörande när man väljer platsen för hemmet. Låt inte ekonomisk vinning, trender och samhällets seder och bruk styra er. Tänk på vad som bäst främjar enkelhet, renhet, hälsa och de verkliga värdena i livet.

Runt om i världen håller städerna på att bli drivbänkar för ondska. Vart man än vänder sig kan man se och höra det onda. Överallt lockas människor till omoral och festande. Korruptionens och brottslighetens flod växer hela tiden och breder ut sig. Varje dag rapporteras det om våld, rån, mord, självmord och brott alltför ohyggliga att beskriva.

Livet i städerna är falskt och konstlat. Det intensiva begäret efter pengar, rusningen efter nöjen och spänning, behovet av att visa upp sig och törsten efter lyx och överflöd, allt detta är krafter som drar de flesta människors sinnen bort från livets verkliga mening. Det öppnar vägen för otaligt ont, och på ungdomen verkar det med en nästan oemotståndlig kraft.

En av de lömskaste och farligaste frestelserna som möter barn och ungdomar i städerna är kärleken till nöjen. Helgdagarna är många. Spel och hästkapplöpningar lockar tusentals människor, och spänningens och nöjeslivets virvel drar dem bort från livets allvarliga plikter. Pengar som borde sparas till bättre ändamål kastas bort på förströelser.

På grund av monopolbildningars verksamhet, fackföreningars agerande och strejker, blir livsvillkoren i städerna allt sämre. Allvarliga problem ligger framför oss. För många familjer kommer det att bli nödvändigt att flytta bort från städerna.

De yttre förhållandena i städerna är ofta en fara för hälsan. Den ständiga risken att komma i kontakt med sjukdomar, den dåliga luften, det förorenade vattnet, de besmittade matvarorna, de trånga, mörka och ohälsosamma bostäderna, är bara något av allt det onda man möter där.

Det var inte Guds avsikt att människor skulle packas samman i städer, och stuvas in i radhus och höghus. I början placerade han våra första föräldrar på en plats där de omgavs av vackra vyer och vackra ljud. I en sådan omgivning vill han att vi skall glädja oss också

i dag. Ju mer vi lever i harmoni med Guds ursprungliga plan, desto bättre utsikter har vi att trygga en god kroppslig, mental och andlig hälsa.

En dyr bostad, flotta möbler, ståt, lyx och bekvämlighet ger inte de nödvändiga förutsättningarna för ett lyckligt och nyttigt liv. Jesus kom till denna jord för att utföra det största arbete som någonsin utförts bland människor. Han kom som Guds sändebud, för att visa oss hur vi skall leva för att kunna göra det bästa möjliga av våra liv. Vilka var de förhållanden den evige Fadern valde för sin son? Ett avskilt hem bland Gali1eens kullar, en familj som fick sin försörjning genom ärligt och värdigt arbete, en enkel livsstil, en daglig kamp mot svårigheter och umbäranden, självuppoffring, sparsamhet och tåligt, glatt tjänande, studietimmen vid mors sida med Skriftens öppna bokrulle framför sig, de stilla stunderna i den grönskande dalen vid gryningen eller skymningen, naturens heliga inflytande, studiet av det skapade och Guds försyns ledning, och själens umgänge med Gud – sådana var de förhållanden och de möjligheter som Jesus hade när han växte upp.

De flesta av de bästa och ädlaste männen i alla tider har levt under liknande förhållanden. Läs berättelserna om Abraham, Jakob, Josef, Mose, David och Elisa. Studera de människors liv som under senare tider bäst fyllt förtroende- och ansvarsposter, och vars inflytande har betytt mest för att höja mänskligheten.

Hur många av dessa har inte växt upp i ett hem på landet. De visste inte mycket om vad lyx var. De slösade inte bort sin ungdom på nöjen. Många tvingades kämpa mot fattigdom och svårigheter. De lärde sig att arbeta tidigt, och deras aktiva liv ute i det fria gav kraft och spänst åt alla deras förmågor. När de tvingades att lita till sina egna resurser lärde de sig hur de skulle kämpa sig igenom svårigheter och övervinna hinder, och på det sättet utvecklade de mod och uthållighet. De lärde sig självständighet och självbehärskning. I stor utsträckning var de skyddade från dåliga kamrater, och de var nöjda med naturliga förströelser och uppbyggligt sällskap. De levde ett enkelt liv, och var återhållsamma i sina vanor. De styrdes av principer, och växte upp rena, starka och hederliga. När de kallades till sin livsuppgift, tog de sig an uppgiften med fysisk och mental kraft, okuvligt livsmod, förmåga att planera och verkställa, och ståndaktighet att stå emot det onda. Detta gjorde dem till en positiv kraft för det goda i världen.

En frisk kropp, ett sunt sinne och en god karaktär är bättre än något annat arv du kan ge till dina barn. De som förstår vad verklig framgång i livet är, kommer att vara kloka i tid. De kommer att ha det bästa i livet för ögonen när de väljer ett hem.

Bosätt er där ni kan se det vackra som Gud har gjort, i stället för att bo där man bara ser det som människor har gjort, och där det man ser och hör ofta leder tankarna till det onda, och där larm och förvirring orsakar trötthet och oro. Låt själen finna vila i naturens skönhet, stillhet och frid. Låt ögonen få vila på gröna fält, lundar och kullar. Se upp mot den blå himlen som inte är förmörkad av stadens damm och rök, och andas in den

uppfriskande luften. Flytta till en plats där ni, borta från stadens förvillelser och utsvävningar, kan ge era barn er kamratskap, där ni kan undervisa dem om Gud genom det som han har skapat, och där ni kan fostra dem till att leva ett hederligt och nyttigt liv.

Enkelhet

Våra konstlade vanor hindrar oss från att få del av många välsignelser och mycket glädje, och gör oss oförmögna att leva det liv som är till mest nytta.

Att ha utsirade och dyrbara inredningar är ett slöseri, inte bara med pengar, utan också med det som är långt mer värdefullt. Dessa ting för med sig en tung börda in i hemmet i form av extra bekymmer, arbete och besvär.

Hur är förhållandena i många hem, även där resurserna är begränsade och där hushållsarbetet vilar nästan helt på modern? De bästa rummen är möblerade på ett sätt som övergår familjens ekonomiska resurser, och blir inte till glädje och nytta därför att de inte passar för de behov familjen har. Där finns dyra mattor, rikt utsirade och vackert stoppade möbler och fina gardiner. Bord, hyllor och andra ytor är fulla med prydnader och väggarna är täckta med tavlor, så att man till slut blir trött av att se på det. Tänk vilket arbete som krävs för att hålla ordning på allt detta och hålla det fritt från damm! Detta arbete, förutom alla andra onaturliga vanor som familjen håller fast vid för att följa modet, kräver ett oupphörligt slit av modern.

I många hem har hustrun och modern ingen tid att läsa för att hålla sig väl informerad, ingen tid att vara en kamrat för sin man, ingen tid att hålla kontakt med sina barn så att hon kan följa med i deras utveckling. Det finns varken tid eller rum för den dyre Frälsaren att vara en nära och kär vän. Undan för undan sjunker hon ned till att bara bli en hushållsslav, och hennes krafter, hennes tid och hennes intressen tas upp helt av de ting som förgår. För sent vaknar hon upp och inser att hon nästan blivit en främling i sitt eget hem. De dyrbara tillfällen som hon en gång hade att påverka sina kära för det högre livet har inte utnyttjats, och nu är de för alltid borta.

Föräldrar, bestäm er för att leva efter en förståndigare plan! Gör det till er första målsättning att skapa ett trivsamt hem. Se till att utrusta hemmet med de hjälpmedel som kan underlätta arbetet och främja hälsa och välbefinnande. Planera hemmet så att ni kan ta emot de gäster som Kristus har bett oss att välkomna, och om vilka han säger: "Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort mot mig." Matt 25:40.

Inred hemmet enkelt och anspråkslöst, med sådant som tål att handskas med, som lätt kan hållas rent, och som kan ersättas utan större kostnad. Genom att använda god smak kan ni göra ett mycket anspråkslöst hem attraktivt och inbjudande, om bara kärlek och förnöjsamhet finns där.

Vackra omgivningar

Gud älskar det vackra. Han har klätt jorden och himlarna med skönhet, och med en Fars glädje ser han sina barns förtjusning över det han har skapat. Han önskar att vi skall omge våra hem med den skönhet som finns i de ting som är naturliga.

Nästan alla som bor på landsbygden, hur fattiga de än är, kan ha en bit gräsmatta runt sina hem, några skuggande träd, blommande buskar eller väldoftande blommor. Detta skulle bidra mer till familjens trivsel och glädje än vad konstgjorda utsmyckningar någonsin kan göra. Det skulle ha ett välgörande, förädlande inflytande, och förstärka kärleken till naturen och föra familjens medlemmar närmare varandra och närmare Gud.

Kapitel 31.—Modern

Vad föräldrarna är, det kommer i hög grad också barnen att vara. Föräldrarnas fysiska tillstånd, deras sinnelag och böjelser, deras mentala och moraliska läggning, visar sig i större eller mindre grad hos deras barn.

Ju ädlare mål föräldrarna har, ju större mentala och andliga gåvor de är utrustade med, och ju bättre deras fysiska krafter är utvecklade, desto bättre kommer barnen att utrustas för livet. När föräldrarna utvecklar det bästa i sig själva, utövar de ett inflytande som bidrar till att forma samhället och höja kommande generationer.

Fäder och mödrar behöver inse sitt ansvar. Världen är full av snaror för de ungas fötter. Många lockas av ett liv i självisk och sinnlig njutning. De ser inte de dolda farorna eller det fruktansvärda slutet på den väg de tror är lyckans väg. Genom att ge efter för begär och lidelser slösar de bort sina krafter, och miljoner blir fördärvade, både för denna världen och den kommande. Föräldrar bör komma ihåg att deras barn måste möta de här frestelserna. Till och med innan barnet föds bör man börja förberedelsen som skall hjälpa barnet att kämpa framgångsrikt i kampen mot det onda.

Här vilar ett särskilt ansvar på modern. Hon, som genom sitt blod ger barnet den näring som bygger upp dess kropp, överför också mentala och andliga inflytanden till barnet, som bidrar till att forma dess sinne och karaktär. Det var Jokebed, den trosstarka, hebreiska modern, hon som inte "lät sig ... skrämmas av kungens påbud", som födde Mose, Israels befriare. Hebr 11:23. Det var Hanna, bönens och självförsakelsens kvinna, hon som fick sin inspiration från himlen, som födde Samuel, det barn som fick sin undervisning från himlen och blev en omutlig domare och grundaren av Israels heliga skolor. Det var Elisabet, hon som var släkt och likasinnad med Maria från Nasaret, som var mor till Frälsarens förelöpare.

Avhållsamhet och självbehärskning

Bibeln lär oss hur betydelsefullt det är för en mor att vara noga med sina vanor. När Herren ville uppfostra Simson till att bli Israels befriare, uppenbarade sig "HERRENS ängel" för hans mor och gav henne särskild undervisning angående hennes vanor och hur hon skulle ta hand om sitt barn. "Ge akt på allt", sade han. "Drick nu inte vin eller starka drycker och ät inte något orent." Dom 13:13, 7.

Många föräldrar tror inte att den påverkan som barnet utsätts för i moderlivet har så stor betydelse, men denna uppfattning har man inte i himlen. Det budskap som sändes med en Herrens ängel, och som gavs två gånger på det mest högtidliga sätt, visar att detta är något mycket viktigt som man borde tänka på.

Genom de ord som talades till den hebreiska kvinnan, talar Gud till alla mödrar i alla tider. Ängeln sade: "Allt vad jag har befallt henne skall hon hålla." Vers 14. Barnets hälsa påverkas av moderns vanor. Hon bör låta sina begär och impulser styras av fasta principer. Det finns sådant som hon måste avstå från, och sådant som hon måste kämpa emot, om hon skall kunna förverkliga den avsikt Gud har med att ge henne ett barn. Om hon ger efter för sina begär, är självisk, otålig och fordrande under graviditeten, kommer samma egenskaper att återspeglas i barnets sinnelag. På det sättet har många barn ärvt nästan oövervinneliga böjelser till det onda.

Men om modern orubbligt håller fast vid goda principer, om hon är återhållsam och självförnekande, om hon är vänlig, mjuk och osjälvisk, kan hon ge sitt barn samma goda egenskaper. Befallningen som modern fick att inte dricka vin var mycket tydlig. Varje droppe av starka drycker hon tar för att tillfredsställa sina begär riskerar barnets fysiska, mentala och moraliska hälsa, och är en direkt synd mot hennes Skapare.

Många rådgivare hävdar att varje önskan modern har bör tillfredsställas. Om hon längtar efter en viss sorts mat, oavsett hur skadlig den är, bör hon fritt få ge efter för sin aptit. Ett sådant råd är felaktigt och skadligt. Under inga omständigheter bör moderns fysiska behov försummas. Två liv är beroende av henne, och man bör kärleksfullt ta hänsyn till hennes önskningar och generöst förse henne med det hon behöver. Men vid denna tid, mer än vid någon annan tid, bör hon, när det gäller mat och allt annat, undvika allt som kan försvaga hennes fysiska eller mentala styrka. Genom ett bud från Gud själv står hon under den allvarligaste förpliktelse att öva självbehärskning.

Överansträngning

Man bör vara rädd om moderns krafter. I stället för att låta henne tömma ut sina dyrbara krafter på tröttande arbete, bör man minska hennes bekymmer och bördor. Ofta är maken och fadern okunnig om de fysiska lagar han bör förstå för att hans familj skall må bra. Han är upptagen med arbetet att försörja familjen eller att skaffa en förmögenhet, och pressad som han är av bekymmer och svårigheter, låter han hustrun bära bördor som överanstränger hennes krafter och orsakar trötthet och sjukdom vid den mest kritiska perioden.

Många män och fäder kan hämta en god lärdom från den omsorg den trofaste herden Jakob visade. När han blev uppmanad att ge sig ut på en hastig och svår vandring, svarade han:rätt

"Barnen är små och ... jag har får och kor med mig som ger di. Om man driver dem för hårt en enda dag så dör hela hjorden. ... Därför ... kommer jag efter i den takt som boskapen framför mig klarar av och som barnen orkar med." 1 Mos 33:13, 14.

På livets slitsamma vandring bör maken och fadern leda sin familj framåt försiktigt, i den takt som hans följeslagare på livets resa orkar med. Mitt i världens ivriga jagande efter rikedomar och makt, bör han lära sig att lugna ner sitt tempo för att hjälpa och stödja den som är kallad att vandra vid hans sida.

Ett glatt sinnelag

Modern bör uppodla ett positivt, förnöjsamt och glatt sinnelag. Varje ansträngning i den riktningen kommer att bli rikligen belönad genom hennes barns fysiska välbefinnande och moraliska karaktär. Ett glatt sinnelag hos modern kommer att främja familjens lycka och i mycket hög grad förbättra hennes egen hälsa.

Mannen bör hjälpa sin hustru genom sin förståelse och sin osvikliga kärlek. Om han vill bevara henne pigg och glad så att hon kommer att vara som ett solsken i hemmet, bör han hjälpa henne att bära sina bördor. Hans vänlighet och kärleksfulla omtanke kommer att bli en underbar uppmuntran för henne, och den glädje han ger kommer att föra med sig glädje och frid till hans eget hjärta.

Den man och far som är vresig, självisk och befallande är inte bara olycklig själv, utan kastar en dyster skugga över alla andra i sitt hem. Han kommer att skörda följderna genom att få se sin hustru missmodig och sjuklig, och sina barn märkta med hans eget osympatiska sinnelag.

Om modern inte får den omsorg och de bekvämligheter hon bör få, om hon tillåts tömma ut sina krafter genom överansträngning eller genom bekymmer och dysterhet, kommer hennes barn att berövas den vitalitet, den mentala spänst och det glada sinnelag de borde få ärva. Det är mycket bättre att göra moderns liv ljust och glatt, att skydda henne från brist, uttröttande arbete och betungande omsorger, och låta barnen få ärva en god fysik som gör att de kan kämpa sig fram i livet i sin egen energiska kraft.

Det är en stor ära och ett stort ansvar som har lagts på fäder och mödrar, eftersom de skall stå i Guds ställe inför sina barn. Genom sin karaktär, sitt dagliga liv och de metoder de använder i uppfostringen, kommer föräldrarna att tolka Guds ord för de små. Genom det inflytande de utövar kommer de antingen att bygga upp eller riva ner barnens tillit till Guds löften.

Föräldrarnas privilegium

Lyckliga är de föräldrar som i sina liv återspeglar det gudomliga på ett sätt som gör att Guds löften och bud väcker tacksamhet och vördnad hos barnet, föräldrar som genom sin ömhet, rättvisa och sitt tålamod visar barnet Guds kärlek, rättvisa och tålamod, och som genom att lära barnet att älska, lita på och lyda sina föräldrar lär det att älska, lita på och lyda sin Far i himlen. Föräldrar som ger ett barn en sådan gåva har utrustat det med en

skatt som är mer värdefull än all världens rikedom – en skatt som varar lika länge som evigheten.

Varje mor har ett heligt uppdrag från Gud att ta hand om de barn som anförtrotts henne. "Ta denne son, denna dotter", säger han, och "uppfostra detta barn åt mig. Ge det en karaktär som är slipad så att den passar i ett palats, så att den kan lysa i Herrens salar i evighet."rätt

För modern tycks hennes arbete ofta vara obetydligt. Det är ett arbete som sällan uppskattas. Andra vet mycket litet om hennes många bekymmer och bördor. Hennes dagar är fulla av små uppgifter, som alla kräver tålig ansträngning, självbehärskning, taktfullhet, visdom och självuppoffrande kärlek, men ändå kan hon inte skryta med att hon har uträttat något stort. Hon har bara sett till att saker och ting har fungerat smidigt i hemmet. Ofta när hon har varit trött och villrådig har hon försökt tala vänligt till barnen, försökt hålla dem sysselsatta och glada, och försökt leda de små fötterna på den rätta vägen. Hon känner det som om hon inte har uträttat någonting alls. Men så är det inte. Himlens änglar ser den slitna modern och lägger märke till de bördor hon bär varje dag. Hennes namn kanske inte är känt i världen, men det är skrivet i livets bok som tillhör Lammet.

Moderns möjligheter

Det finns en Gud i himlen, och ljuset och härligheten från hans tron vilar över den trogna modern när hon försöker lära sina barn att stå emot det ondas inflytande. Inget annat arbete är så viktigt som hennes. Hon skall inte som konstnären måla en vacker form på målarduken, eller som skulptören mejsla ut den från marmor. Hon skall inte som författaren förmedla ädla tankar genom uttrycksfulla ord, eller som musikern tolka en vacker stämning med hjälp av toner. Hennes arbete är att med Guds hjälp forma bilden av det gudomliga i en människosjäl.

Den mor som förstår detta kommer att betrakta sina möjligheter som ytterst värdefulla. Genom sin egen karaktär och genom sina uppfostringsmetoder kommer hon hängivet att försöka framställa det högsta idealet för barnen. Hängivet, tålmodigt och frimodigt kommer hon att sträva efter att förbättra sina egna förmågor, så att hon rätt kan använda sinnets ädlaste krafter i arbetet att fostra sina barn. Vid varje steg kommer hon att fråga innerligt: "Vad har Gud sagt?" Hon kommer att studera Guds ord flitigt. Hon kommer att hålla sin blick fäst på Kristus, så att hennes egen dagliga erfarenhet under de oansenliga vardagssysslorna och plikterna kan vara en sann återspegling av det enda sanna Livet.

Kapitel 32.—Barnet

När ängeln gav undervisning till de hebreiska föräldrarna, gällde undervisningen inte bara moderns vanor utan också den uppfostran barnet skulle få. Det räckte inte med att Simson, det barn som skulle befria Israel, skulle få ett bra arv vid sin födelse. Föräldrarna skulle också ge honom en god uppfostran. Från det att han var ett spädbarn skulle han uppfostras till sträng återhållsamhet i sina vanor.

Liknande instruktioner gavs till Johannes Döparens föräldrar. Innan han föddes sändes detta budskap från himlen till hans far:rätt

"Du skall få fröjda dig och jubla, och många kommer att glädja sig över hans födelse. Ty han skall bli stor inför Herren. Vin och starka drycker skall han inte dricka, och redan i moderlivet skall han bli uppfylld av den helige Ande." Luk 1:14, 15.

Frälsaren förklarade att av de ädla män som finns nedtecknade i himlens böcker var ingen större än Johannes Döparen. Det arbete som gavs till honom krävde inte bara fysisk styrka och uthållighet, utan också mentala och själsliga egenskaper av högsta kvalitet. Så viktigt var det att han fick en riktig fysisk fostran som förberedelse för detta arbete, att den högste ängeln i himlen sändes med instruktioner till barnets föräldrar.

De instruktioner som gavs angående de hebreiska barnen lär oss att inget som angår barnets fysiska hälsa borde försummas. Ingenting är utan betydelse. Allt som påverkar kroppens hälsa påverkar också sinnet och karaktären.

Man kan inte nog betona hur viktig den tidiga fostran av barnen är. Det som de lärt sig och de vanor de har utvecklat under spädbarns- och barndomstiden, betyder mer för utvecklingen av karaktären och den inriktning deras liv kommer att få, än all undervisning och fostran de får under åren som följer.

Föräldrar bör tänka på detta. De behöver förstå de principer som är grundläggande när det gäller att ta hand om och fostra barn. De bör kunna fostra dem till att bli fysiskt, mentalt och andligt friska. Föräldrar borde studera naturens lagar. De bör sätta sig in i hur människokroppen fungerar. De behöver lära sig de olika kroppsorganens funktion, och hur de påverkar varandra och är beroende av varandra. De bör studera hur sinnet och kroppen påverkar varandra, och vilka förhållanden som behövs för att båda skall fungera väl. Att ta på sig föräldraansvaret utan att göra en sådan förberedelse är synd.

Det görs alldeles för lite för att försöka förstå orsakerna till den dödlighet, sjukdom och degeneration som finns i dag, till och med i de mest civiliserade och gynnade länderna. Mänskligheten håller på att försvagas. Mer än en tredjedel dör i tidig barndom, och av dem som blir fullvuxna lider flertalet av någon sjukdom, och endast några få når upp till människans fulla livslängd1rätt

1. Detta uttalande angående barndödlighet var korrekt vid tiden då det skrevs år 1905. Modern hälso- och sjukvård och en god skötsel av barnen har avsevärt minskat barndödligheten.

Det mesta av det onda som drar lidande och olycka över mänskligheten skulle kunna förhindras, och makten att göra något åt detta ligger till stor del hos föräldrarna. Det är inte något "mystiskt öde" som gör att de små barnen rycks bort. Gud vill inte att de skall dö. Han ger dem till föräldrarna för att de skall fostras för att bli till nytta här i livet, och för att de skall nå det eviga livet. Om fäder och mödrar gjorde vad de kunde för att ge sina barn ett bra arv från födseln, och sedan genom rätt uppfostran strävade efter att ställa till rätta de felaktigheter de kan ha fått i arv, vilken förändring till det bättre skulle vi då inte få se i världen!rätt

Skötsel av barn

Ju lugnare och enklare barnets liv är, desto fördelaktigare kommer det att vara både för den fysiska och den mentala utvecklingen. Modern bör sträva efter att alltid vara stillsam, lugn och behärskad. Många små barn är ytterst känsliga för nervös upphetsning, och moderns varsamma och lugna sätt kommer att ha ett lugnande inflytande som blir till obeskrivlig nytta för barnet.

Spädbarn behöver värme, men ett allvarligt misstag man ofta gör är att man låter barnen vistas i alltför varma rum där de inte får tillräckligt med frisk luft. Vanan att täcka över barnets ansikte när det sover är skadlig eftersom det hindrar barnet att andas fritt.

Man bör skydda spädbarnet från allt som kan försvaga eller förgifta kroppen. Man bör vara ytterst noggrann med att hålla allt omkring barnet rent och fräscht. Det kan visserligen vara nödvändigt att skydda de små från alltför hastiga eller stora temperaturväxlingar, men man bör ändå noga se till att de kan andas ren, uppfriskande luft, vare sig de sover eller är vakna, dag och natt.

Barnets kläder

När man förbereder spädbarnets klädförråd bör man gå efter vad som är praktiskt, bekvämt och hälsosarnt, hellre än vad som är på modet eller kan väcka beundran. Modern bör inte använda tid på broderier och finare handarbeten för att göra de små kläderna vackra, och på det sättet trötta ut sig med onödigt arbete så att hennes egen och barnets hälsa blir lidande. Hon bör inte sitta böjd över sömnadsarbete som anstränger ögon och nerver hårt vid en tidpunkt då hon behöver mycket vila och behaglig motion. Hon bör inse att hon måste spara på sina krafter, så att hon kan möta de krav som kommer att ställas på henne.

Om man ser till att barnets kläder är varma, ger ett gott skydd och är bekväma, kommer en av de största orsakerna till irritation och rastlöshet att försvinna. Barnet kommer att vara friskare, och modern kommer inte att uppleva det så ansträngande och tidsödande att sköta om det.

Man bör undvika strama band eller kläder med åtsittande midja som hindrar lungorna och hjärtat att arbeta fritt. Ingen del av kroppen bör vid någon tidpunkt vara obekvämt klädd, så att kläderna tränger på något kroppsorgan eller hindrar kroppen att röra sig fritt. Alla barnkläder borde vara så lösa att barnen kan andas fritt och fullt ut när de använder dem, och de bör vara gjorda så att klädernas tyngd bärs upp av axlarna.

I en del länder är det fortfarande vanligt att man lämnar barnens skuldror, armar och ben oklädda. Denna vana kan inte fördömas starkt nog. Armar och ben, som ligger långt bort från blodomloppets centrum, behöver mer skydd än andra delar av kroppen. Artärerna som för blodet till armar och ben är stora och transporterar en tillräcklig mängd blod för att ge värme och näring. Men när armar och ben är oskyddade eller otillräckligt klädda, dras artärer och vener samman, och de känsliga delarna av kroppen kyls ner, och blodcirkulationen hindras.

Hos växande barn behöver alla kroppens krafter gynnsamma förhållanden för att barnen skall kunna utveckla en god kroppskonstitution. Om armar och ben är otillräckligt skyddade kan inte barnen, och speciellt inte flickorna, vara utomhus om inte vädret är milt. Därför hålls de inomhus av rädsla för kylan. Om barnen däremot är ordentligt klädda är det hälsosamt för dem att röra sig fritt i friska luften, sommar såväl som vinter.

Mödrar som önskar att deras pojkar och flickor skall ha en god hälsa bör klä dem ordentligt och, om bara vädret är rimligt, uppmuntra dem att vara ute mycket. Det kan krävas en ansträngning att bryta sig loss från traditionens bojor och klä och fostra barnen med tanke på hälsan, men resultatet kommer att rikligen belöna ansträngningen.

Barnets mat

Den bästa maten för spädbarnet är den mat som naturen ger, och om det inte är helt nödvändigt borde inte barnet berövas den maten. Det är hjärtlöst av modern att, av bekvämlighetsskäl eller för sällskapslivets skull, försöka befria sig från sin kärleksuppgift att amma den lille.

Den mor som låter sitt barn ammas av någon annan bör noga tänka över vad följden kan bli. I större eller mindre grad ger amman sitt eget sinnelag och sin egen läggning till det diande barnet.

Man kan inte nog poängtera hur viktigt det är att lära barnen riktiga kostvanor. De små behöver lära sig att de äter för att leva, inte lever för att äta. Denna fostran borde

börja när barnet ännu ligger i moderns armar. Barnet bör matas bara vid regelbundna tider, och mindre ofta i takt med att det växer och blir äldre. Det bör inte få sötsaker eller samma sorts mat som vuxna, för sådant kan det inte smälta. Om man är noga och regelbunden med barnens matvanor, kommer detta inte bara att främja hälsan och bidra till att göra dem lugnare och gladare, utan också lägga grunden till vanor som kommer att bli till välsignelse för dem senare i livet.

När barnen lämnar spädbarnsstadiet bör man fortfarande vara mycket noga med att fostra deras smak och aptit. Ofta tillåts de att äta vad de vill, och när de vill, utan att bry sig om hälsan. Eftersom det läggs ner så mycket arbete och pengar på ohälsosamma läckerheter, leds de unga till att tro att det högsta målet i livet, och det som ger störst glädje, är att kunna tillfredsställa aptiten. En sådan fostran leder till frosseri, sedan följer sjukdom, som vanligtvis leder till användning av giftiga droger.

Föräldrar bör fostra sina barns smak och inte tillåta dem att äta ohälsosam mat. Men när vi styr barnens kostvanor, skall vi akta oss för att göra det felet att vi begär att barnen skall äta det som är motbjudande, eller äta mer än vad de behöver. Barnen har sina rättigheter, det finns sådant som de föredrar, och när deras önskningar är rimliga bör föräldrarna respektera dem.

Man bör vara noga med att äta regelbundet. Ingenting bör ätas mellan måltiderna, varken sötsaker, nötter, frukter eller någon annan sorts mat. Om man är oregelbunden i sina matvanor förlorar matsmältningsorganen sin friska spänst, vilket inverkar negativt på hälsan och humöret. Och när barnen kommer till matbordet har de ingen aptit för hälsosam mat, därför att deras smak kräver det som är skadligt för dem.

Mödrar som låter barnen få vad de önskar, på bekostnad av deras hälsa och goda humör, sår en ond säd som kommer att växa upp och bära frukt. Begäret att tillfredsställa smaken växer i takt med att barnen växer, och både mental och fysisk styrka blir lidande. Mödrar som tillåter detta måste bittert skörda den säd de har sått. De ser sina barn växa upp oförberedda till sinne och karaktär för att göra en ädel och nyttig insats i samhället eller hemmet. De andliga såväl som de mentala och fysiska krafterna tar skada på grund av den ohälsosamma matens inverkan. Samvetet blir bedövat, och man blir mindre känslig för goda impulser.

När man lär barnen att behärska sin aptit och äta med tanke på hälsan, bör man göra klart för dem att när de gör det, nekar de sig själva bara det som skulle skada dem. De försakar det som är skadligt, för att få något bättre. Gör matbordet inbjudande och attraktivt när du dukar fram de goda ting som Gud så rikligt har försett oss med. Gör måltiden till en trevlig och glad stund, och när ni njuter av Guds gåvor, tacka och prisa honom som gett er allt detta.

Vård av sjuka barn

Sjukdom hos barn kan i många fall bero på felaktig skötsel. Oregelbundet ätande, otillräcklig klädsel under kyliga kvällar, brist på ordentlig motion för att hålla blodet i friskt omlopp, eller brist på frisk luft som renar blodet, kan ha orsakat besvären. Föräldrarna bör försöka ta reda på vad som är orsaken till sjukdomen, och sedan rätta till de felaktiga förhållandena så fort som möjligt.

Alla föräldrar har förutsättningar att lära sig mycket om hur man skall ta hand om sjuka, och hur man förebygger och även behandlar sjukdom. Särskilt modern bör känna till vad man skall göra när de vanligaste sjukdomarna uppstår i hennes familj. Hon bör veta hur hon skall sköta sitt sjuka barn. Hennes kärlek till barnet och kunskap om barnet gör henne lämpad att sköta det på ett sätt som en främling inte skulle kunna göra.

Kunskap om människokroppen

Föräldrar bör tidigt lära sina barn att bli intresserade av hur kroppen fungerar och lära dem de enklare principerna i fysiologi. Undervisa dem hur de bäst skall kunna bevara de fysiska, mentala och andliga krafterna, och hur de skall använda sina förmågor, så att deras liv kan bli till välsignelse för andra och till ära för Gud. En sådan kunskap är ovärderlig för de unga. En utbildning i det som gäller livet och hälsan är viktigare för dem än den kunskap de får i många av de ämnen som undervisas i skolan.

Föräldrar borde leva mera för sina barn, och mindre för sin umgängeskrets. Studera hälsoämnen, och praktisera vad du lärt dig. Lär barnen att tänka från orsak till verkan. Lär dem att de måste lyda naturens lagar om de vill vara friska och lyckliga. Du kanske inte kommer att se så snabba framsteg som du skulle vilja, men bli inte missmodig, utan fortsätt tåligt och uthålligt med ditt arbete.

Lär dina barn ända från vaggan att öva självförnekelse och självbehärskning. Lär dem att njuta av det vackra i naturen, och att genom nyttig sysselsättning systematiskt öva upp alla sina kroppsliga och mentala krafter. Uppfostra dem så att de får en god fysik och en god moral, ett glatt sinnelag och ett behagligt sätt. Inprägla i deras mottagliga sinnen sanningen att det inte är Guds plan att vi skall leva bara för att tillfredsställa våra nuvarande behov, utan för det som främjar vårt eviga bästa. Lär dem att det är svagt och fel att ge efter för frestelser, men ädelt och modigt att stå emot dem. Dessa lärdomar kommer att vara som en sådd i god jord, och den kommer att ge en skörd som gör era hjärtan glada.

Men framför allt bör föräldrarna omge sina barn med en glad, vänlig och kärleksfull atmosfär. Ett hem där kärleken bor, och där den kommer till uttryck i blickar, ord och handlingar, är en plats där änglar älskar att göra sin närvaro känd.

Föräldrar, låt kärlekens, glädjens och förnöjsamhetens solsken få komma in i era egna hjärtan, och låt dess behagliga och uppmuntrande inflytande genomsyra era hem. Visa ett vänligt, fördragsamt sinnelag, och uppmuntra samma sinnelag hos barnen. Uppodla alla de goda egenskaper som kommer att göra hemlivet ljust. Den atmosfär som därigenom skapas kommer att vara för barnen vad luft och solsken är för växterna, och den kommer att främja sinnets och kroppens hälsa och krafter. Rätt

Kapitel 33.—Hemmets Betydelse

Hemmet borde för barnen vara den mest tilldragande platsen i världen, och moderns närvaro borde vara dess största dragningskraft. Barn är av naturen känsliga och kärleksfulla. Det är lätt att göra dem glada och lätt att göra dem ledsna. Genom en öm fostran och genom kärleksfulla ord och handlingar kan modern binda sina barn till sitt hjärta.

Små barn älskar att vara tillsammans med andra och trivs sällan när de är ensamma. De hungrar efter sympati och ömhet. Det som gör dem glada tror de också skall göra mamma glad, och det är naturligt för dem att gå till henne med sina små glädjeämnen och sorger. Modern bör inte såra deras känsliga hjärtan genom att på ett likgiltigt sätt behandla de ting som visserligen är obetydliga för henne, men som är mycket viktiga för dem. Hennes medkänsla och godkännande betyder mycket. En gillande blick, ett uppmuntrande eller uppskattande ord, kommer att vara som solsken i deras hjärtan, och ofta kan det göra hela deras dag lycklig.

I stället för att avvisa barnen så att hon inte skall bli irriterad av deras oväsen eller störd på grund av deras små behov, bör modern planera något trevligt de kan göra eller ge dem något lätt arbete för att sysselsätta deras livliga händer och sinnen.

Genom att sätta sig in i deras känslor och leda deras lekar och sysslor kommer modern att vinna deras förtroende, och kan mera effektivt rätta till deras dåliga vanor, eller hejda deras självviska eller ilskna yttringar. En varning eller tillrättavisning i rätt tid kommer att vara av stor betydelse. Genom tålig, vaksam kärlek kan hon vända barnens sinnen i rätt riktning och utveckla vackra och tilldragande karaktärsdrag hos dem.

Mödrar bör se till att de inte lär sina barn att bli beroende och självupptagna. Ge dem aldrig orsak att tro att de är medelpunkten och att allt måste kretsa omkring dem. En del föräldrar använder mycket tid och uppmärksamhet åt att roa sina barn, men barn bör lära sig att roa sig själva, att använda sin egen påhittighet och förmåga. På det sättet lär de sig att vara nöjda med mycket enkla nöjen. Föräldrarna bör lära dem att modigt bära sina små besvikelser och prövningar. I stället för att ge uppmärksamhet åt varje liten smärta eller skada, bör de avleda deras sinnen och lära dem att snabbt komma över sina små förtret och obehag. Fundera ut förslag du kan ge till barnen på hur de kan visa omtänksamhet mot andra.

Men försumma inte barnens behov. Mödrar, som är tyngda av många bekymmer, tycker ibland att de inte har tid att tåligt undervisa sina små och ge dem kärlek och sympati. Men de bör komma ihåg att om barnen inte får sitt behov av sympati och kamratskap tillfredsställt av sina föräldrar och i hemmet, kommer de att försöka få det på annat håll där både deras sinnen och karaktärer kan ta skada.

På grund av för lite tid och eftertanke är det många mödrar som nekar barnen någon oskyldig förströelse, medan deras egna flitiga händer och trötta ögon är ivrigt upptagna med arbete som bara är avsett för utsmyckning, något som i bästa fall bara kommer att uppmuntra fåfänga och slösaktighet i barnens unga hjärtan. När barnen närmar sig vuxenåldern, kommer denna lärdom att bära frukt i form av stolthet och moralisk fattigdom. Modern sörjer över barnens karaktärsfel, men inser inte att hon får skörda frukten av det hon själv har sått.

En del mödrar är inte konsekventa i sin behandling av barnen. Ibland låter de dem göra vad de vill, även om det skadar dem, och andra gånger nekar de barnen något oskyldigt nöje som skulle göra deras hjärtan mycket lyckliga. När de handlar så följer de inte Kristi exempel. Han älskade barnen. Han förstod deras känslor och kände med dem i deras nöjen och prövningar.

Faderns ansvar

Maken och fadern är familjens överhuvud. Hustrun ser upp till honom för att få kärlek och sympati och hjälp i uppfostran av barnen, och så bör det också vara. Barnen är hans lika mycket som hennes, och han är lika intresserad som hon av att de skall ha det bra. Barnen ser upp till sin far för att få stöd och vägledning. Han behöver ha en rätt uppfattning om livet och om de inflytanden och det umgänge som bör omge hans familj. Framför allt bör han styras av kärlek och gudsfruktan och av undervisningen i Guds ord, så att han kan leda sina barn på rätt väg.

Fadern är familjens lagstiftare, och liksom Abraham bör han göra Guds lag till rättesnöret i sitt hem. Gud sade om Abraham: "Jag har utvalt honom för att han skall befalla sina barn och efterkommande att hålla sig till HERRENS väg." 1 Mos 18:19. Hos honom fanns ingen syndig försummelse när det gällde att motarbeta det onda, ingen svag, oklok och eftergiven favorisering, ingen avvikelse från att göra det som plikten krävde bara på grund av en missriktad kärleks krav. Abraham gav inte endast rätt undervisning, utan upprätthöll också rättvisa och rättfärdiga lagars auktoritet. Gud har gett oss regler för att vägleda oss. Barn bör inte lämnas att irra bort från den säkra vägen som finns utstakad i Guds ord, in på farliga vägar som står öppna åt alla håll. Vänligt men bestämt och med uthållig ansträngning under bön, bör man neka dem att få det onda de önskar sig och hindra dem att följa sina dåliga böjelser.

Fadern bör se till att de fastare dygderna kommer till uttryck i hans familj – dygder som handlingskraft, rättskaffenhet, ärlighet, tålamod, mod, flit och praktisk kunnighet. Och det han begär av sina barn måste han själv praktisera och ge dem ett exempel på dessa dygder genom sitt eget manliga sätt.

Men fäder, gör inte era barn missmodiga. Förena kärlek med auktoritet, vänlighet och sympati med fasta tyglar. Ge barnen en del av er fritid, bli bekanta med dem, var tillsammans med dem i deras arbete och i deras lek, och vinn deras förtroende. Bli vän med dem, speciellt med era söner. På det sättet kommer ni att bli ett mäktigt inflytande för det goda.

Fadern bör göra sin del för att hemmet skall bli lyckligt. Oavsett vilka bekymmer han har eller vilka svårigheter han har i sitt arbete får dessa inte tillåtas att kasta en dyster skugga över familjen. Han bör komma hem med ett leende och vänliga ord.

Fadern är på sätt och vis familjens präst, som lägger morgon- och kvällsoffret på familjealtaret. Men hustrun och barnen bör ta del i bönen och lovsången. Innan fadern lämnar hemmet på morgonen för att gå till sitt dagliga arbete bör han samla sina barn omkring sig, böja sig inför Gud och överlämna dem till den himmelske Faderns omsorg. När dagens mödor är över bör familjen samlas och tacka Gud i bön och lovprisa honom med sång, och på det sättet visa sin uppskattning för hans omsorg under dagen.

Fäder och mödrar, försumma inte att samla er familj runt Guds altare, hur pressande ert arbete än är. Be att heliga änglar skall vaka över hemmet. Kom ihåg att era kära är utsatta för frestelser. Både unga och äldre frestas att bli irriterade under dagens lopp. De som vill leva tålmodigt, kärleksfullt och med ett glatt sinnelag, måste be. Bara genom att ständigt ta emot hjälp från Gud kan vi vinna seger över jaget.

Hemmet borde vara en plats där glädje, hövlighet och kärlek råder, och där dessa egenskaper bor, där kommer också lycka och frid att bo. Svårigheter kan komma eftersom de är en del av människans lott, men låt tålamod, tacksamhet och kärlek hålla solskenet kvar i ditt hjärta, trots att dagen kan vara än så molnig. I sådana hem stannar Guds änglar kvar.

Mannen och hustrun bör ta reda på vad som gör den andre lycklig, och aldrig försumma de små artigheterna och de små vänliga handlingarna som uppmuntrar och gör livet ljust. Man och hustru bör ha fullt förtroende för varandra. De bör tillsammans tänka igenom sitt gemensamma ansvar och tillsammans arbeta för sina barns högsta väl. De bör aldrig kritisera varandras planer eller ifrågasätta varandras omdöme när barnen är med. Hustrun skall se till att hon inte gör mannens arbete för barnen svårare. Mannen bör stötta sin hustru genom att ge henne visa råd och kärleksfull uppmuntran.

Ingen mur av kyla eller tillknäppthet får tillåtas komma emellan föräldrar och barn. Föräldrarna bör bli bekanta med sina barn, och försöka förstå deras läggning och vad de tycker om. De bör sätta sig in i deras känslor och försöka locka fram det som barnen bär på i sina hjärtan.

Föräldrar, låt era barn se att ni älskar dem, och att ni kommer att göra allt som står i er makt för att göra dem lyckliga. Om ni gör det, kommer de gränser ni måste sätta för dem att tas på mycket större allvar av deras unga sinnen. Led era barn med ömhet och medkänsla, och kom ihåg att "deras änglar i himlen alltid ser min himmelske Faders ansikte". Matt 18:10. Om ni vill att änglarna skall göra det arbete för era barn som Gud har gett dem att utföra, samarbeta då med dem genom att göra er del.

Om barnen blir uppfostrade under den visa och kärleksfulla vägledning som ett sant hem kan ge, kommer de inte att ha någon önskan att söka sig bort för att finna nöjen och sällskap. Det onda kommer inte att ha någon dragningskraft på dem. Den anda som råder i hemmet kommer att forma deras karaktärer. De kommer att utveckla vanor och principer som blir ett starkt skydd mot frestelser när de lämnar hemmets trygghet och finner sin egen plats i världen.

Barn såväl som föräldrar har viktiga plikter i hemmet. Föräldrarna bör lära barnen att de är en del av familjefirman. De får mat, kläder, kärlek och omsorg, och de bör återgälda dessa gåvor genom att bära sin del av hemmets bördor, och föra in all den glädje de kan i den familj de är medlemmar i.

Barn frestas ibland att bli irriterade på sina föräldrar när de lägger band på dem, men senare i livet kommer de att tacka dem för deras trogna omsorg och noggranna vaksamhet, som skyddade och vägledde dem under den tid då de var oerfarna.

Kapitel 34.—Sann Utbildning

En sann utbildning är en missionsutbildning. Varje Guds son och dotter är kallad att vara en missionär. Vi är kallade att tjäna Gud och våra medmänniskor, och syftet med vår utbildning borde vara att utrusta oss för denna tjänst.

Utbildad för tjänst

Kristna föräldrar och lärare borde alltid ha detta mål för ögonen. Vi vet inte inom vilket område våra barn kommer att arbeta. Kanske de kommer att tillbringa livet hemma, kanske de skaffar sig ett vanligt arbete, eller reser till något främmande land som lärare för att undervisa om evangeliet. Men alla är de kallade att vara missionärer för Gud, förmedlare av hans nåd till världen.

Gud älskar barnen och de unga med deras friska förmågor, deras energi och mod, och deras mottagliga sinnen, och han vill föra dem i förening med himmelska krafter. De borde få en utbildning som kan hjälpa dem att stå vid Kristi sida i osjälviskt arbete.

Det Kristus sade till de första lärjungarna gäller lika mycket alla hans barn fram till tidens slut: "Liksom du har sänt mig till världen, så har jag sänt dem till världen", för att vara Guds representanter, för att uppenbara hans Ande och hans karaktär, och för att utföra hans arbete. Joh 17:18.

Våra barn står vid ett vägskäl. På alla sidor lockar världen dem till själviskhet och njutningslystnad, bort från den väg som Herren har upprättat för dem som han har friköpt. Om deras liv skall bli en välsignelse eller en förbannelse, det avgörs av det val de gör. De är fulla av energi och iver att pröva sina förmågor, och måste få utlopp för sin överflödande livskraft. De kommer att vara aktiva, antingen för det goda eller för det onda.

Guds ord är inte emot aktivitet, men det leder den rätt. Gud säger inte åt de unga att de skall vara mindre ambitiösa. Vi bör inte hindra de karaktärsdrag som gör en människa verkligt framgångsrik och respekterad bland människor, nämligen en okuvlig önskan efter något bättre, en oövervinnelig vilja, en ihärdig koncentration och en fast uthållighet. Genom Guds nåd bör de ledas så att de uppnår mål som är så mycket högre än enbart självиska och världsliga intressen som himlarna är högre än jorden.

Det vilar ett ansvar på oss föräldrar och kristna att leda våra barn i rätt riktning. Vi bör samvetsgrant, med vishet och ömhet leda dem in på vägar där de kan arbeta på ett Kristuslikt sätt. Vi står i ett heligt förbund med Gud som förpliktigar oss att uppfostra våra barn till tjänst för honom. Det är vår första uppgift att omge dem med sådana inflytanden som leder dem till att välja ett liv i tjänst, och att ge dem den nödvändiga utbildningen för den tjänsten.

"Så älskade Gud ... att han gav", "gav ... sin ende son", för att vi inte skall förgås, utan ha evigt liv. "Kristus har älskat oss och utlämnat sig själv för oss." Om vi älskar, kommer vi att ge. "Inte ... för att bli tjänad utan för att tjäna", detta är den stora lärdom vi själva borde lära oss och undervisa andra om. Joh 3:16 ; Ef 5:2; Matt 20:28.

Gör det tydligt för de unga att de inte äger sig själva. De tillhör Kristus. Genom sitt blod har han köpt dem, genom sin kärlek har han skaffat sig rätten till dem. De lever därför att han uppehåller dem genom sin kraft. Deras tid, deras krafter och deras förmågor är hans, för att utvecklas, för att utbildas och för att användas i hans tjänst.

Näst efter änglarna är människorna, som skapats till Guds avbild, de ädlaste av alla skapade varelser. Gud önskar att de skall uppnå allt det han har gjort det möjligt för dem att uppnå, och att de skall använda de krafter han har gett dem på allra bästa sätt.

Livet är hemlighetsfullt och heligt. Det är en uppenbarelse av Gud själv, han som är livets källa. De möjligheter som livet ger är värdefulla, och vi bör ta vara på dem med allvar. När de en gång är förlorade är de förlorade för alltid.

Gud framställer evigheten för oss med dess allvarliga verkligheter, och han hjälper oss att förstå det som är odödligt och oförgängligt. Han visar oss värdefull, upplyftande sanning så att vi kan gå framåt på en trygg och säker väg, för att nå det mål som är värt en helhjärtad ansträngning av alla våra förmågor.

Guds blick tränger in i det lilla fröet som han själv har utformat, och ser inhöljt i fröet den vackra blomman, busken eller det ståtliga trädet. På samma sätt ser han möjligheterna som finns i varje människa. Det finns en avsikt med att vi är här på jorden. Gud har visat oss den plan han har för våra liv, och han önskar att vi skall nå den högsta möjliga utvecklingen.

Han önskar att vi ständigt skall växa i helighet, i glädje och i användbarhet. Alla har vi förmågor som vi måste lära oss att se på som heliga gåvor från Herren, gåvor som vi skall uppskatta och använda på rätt sätt. Han önskar att de unga skall utveckla alla sina krafter och använda alla sina förmågor. Han vill att de skall njuta av allt som är nyttigt och värdefullt i det här livet, och att de skall vara goda och göra det goda, och på det sättet samla skatter i himlen för det eviga livet.

De bör försöka överträffa varandra när det gäller allt som är osjälviskt, högt och ädelt. De bör se på Kristus som den modell som de skall formas efter. Den heliga ambition som uppenbarades i hans liv bör de troget hålla fast vid – ambitionen att göra världen bättre på grund av att de har levt i den. Det är detta arbete de är kallade att utföra.

En bred grund

Den högsta av alla vetenskaper är vetenskapen om hur man leder människor till frälsning. Det största arbete en människa kan eftersträva är att leda människor från synd till helighet. För att kunna utföra detta arbete måste en bred grund läggas. Det behövs en omfattande utbildning – en utbildning som kräver en omtanke och ansträngning av föräldrar och lärare som inte krävs när man undervisar enbart i de allmänna ämnena. Det behövs något mer än att utveckla intellektet. En utbildning är inte fullständig om inte kroppen, sinnet och hjärtat utvecklas likvärdigt. Karaktären måste disciplineras på rätt sätt för att den skall nå sin högsta utveckling. Alla sinnets och kroppens förmågor måste utvecklas och fostras rätt. Det är vår skyldighet att utveckla och träna upp varje förmåga som kan göra oss till mer effektiva arbetare för Gud.

En sann utbildning omfattar hela människan. Den lär oss hur vi skall använda hela vår varelse på rätt sätt. Den hjälper oss att använda hjärna, ben och muskler, kropp, sinne och hjärta på bästa sätt. Sinnets förmågor, som är de högre krafterna, bör råda över kroppens domäner. De naturliga begären och lidelserna bör styras av samvetet och de andliga bevekelsegrunderna. Kristus visar vägen för mänskligheten, och det är hans avsikt att leda oss in på ädla, heliga och rena vägar i arbetet för honom. Genom sin nåds underbara verk kommer han att göra oss fullkomliga i honom.

Jesus fick sin utbildning i hemmet. Hans mor var hans första lärare. Från hennes läppar och från profeternas bokrullar fick han kunskap om himmelska ting. Han bodde i ett arbetarhem på landet, och bar troget och glatt sin del av hemmets bördor. Han som hade varit himlens befälhavare var en villig tjänare, en kärleksfull, lydig son. Han lärde sig ett hantverk, och med sina egna händer arbetade han i snickarverkstaden tillsammans med Josef. Klädd som en vanlig arbetare gick han på gatorna i den lilla staden, till och från sitt anspråkslösa arbete.

Människor på den tiden värdesatte allt efter yttre glans. Allt eftersom religionen hade avtagit i kraft, hade den tilltagit i pompa och ståt. Lärarna på den tiden försökte vinna respekt genom yttre prakt och pompöst uppträdande. Jesu liv stod i stark kontrast till allt sådant. Hans liv visade hur värdelösa de ting var som människorna tyckte var helt nödvändiga. Han sökte sig inte till sin tids skolor som förstorade det lilla och ringaktade det stora. Han fick sin utbildning från de källor som himlen valt – nyttigt arbete, studiet av Skrifterna, naturen och erfarenheterna i livet – Guds läroböcker som är fulla av undervisning för alla som tar vara på dem med villiga händer, öppna ögon och uppriktiga hjärtan.

"Och pojken växte till och fylldes av kraft och vishet, och Guds välbehag vilade över honom." Luk 2:40.

Det var med en sådan förberedelse han började sin mission, och varje stund han umgicks med människor utövade han ett välsignat inflytande, en förvandlande kraft som världen aldrig förr hade sett.

Undervisning i hemmet

Hemmet är barnets första skola, och det är här grunden borde läggas för ett liv i tjänst. Tjänandets principer borde inte bara läras ut i teorin, utan de borde forma barnets hela fostran för livet.

Mycket tidigt borde man lära barnen att vara hjälpsamma. Så snart krafterna och förståndet är tillräckligt utvecklade, borde de få uppgifter att utföra i hemmet. Barnen borde uppmuntras att försöka hjälpa far och mor, att förneka sig själva och öva självbehärskning, att sätta andras lycka och bekvämlighet före sin egen, att söka efter tillfällen att glädja och hjälpa bröder och systrar och lekkamrater, och att visa vänlighet mot de gamla, de sjuka och dem som har det svårt. Ju mer fullständigt en sådan anda av uppriktigt tjänande genomsyrar hemmet, desto mer fullständigt kommer den att utvecklas i barnens liv. Barnen kommer att lära sig att finna glädje i att arbeta och uppoffra sig för andras bästa.

Skolans arbete

Hemmets fostran bör kompletteras av skolan. I all fostran och utbildning bör man tänka på utvecklingen av hela människan, fysiskt, mentalt och andligt, och att barnen lär sig tjänande och självuppoffring.

Tjänst för Kristus i de små tingen i vardagen kan, mer än något annat, forma karaktären och leda livet in i osjälviskt arbete. Det är föräldrars och lärares uppgift att väcka en sådan anda, att uppmuntra den och leda den i rätt riktning. Inget viktigare arbete skulle kunna anförtros åt dem. Tjänandets anda är den anda som råder i himlen, och änglarna kommer att samarbeta med dem som anstränger sig för att utveckla och uppmuntra den andan.

En sådan utbildning måste vara grundad på Guds ord. Bara där framställs tjänandets principer i sin fullhet. Bibeln bör vara grunden för studierna och undervisningen. Den viktigaste kunskapen är kunskapen om Gud och om honom som han har sänt. Varje barn och varje ung människa bör lära känna sig själv. De bör få kunskap om den kropp Gud har gett dem, och om de lagar som de måste följa för att hålla kroppen frisk. Alla borde få grundliga kunskaper i de allmänna skolämnena, och en praktisk utbildning som gör dem till män och kvinnor som är utrustade för att klara av vardagslivets plikter. Dessutom bör de få undervisning och praktisk erfarenhet när det gäller olika former av missionsarbete.

Att lära genom att förmedla

Låt ungdomar gå framåt så fort och så långt de kan när de inhämtar kunskap. Låt deras studier vara så omfattande som deras förmågor tillåter. Och allt eftersom de lär borde de förmedla sin kunskap till andra. På det sättet kommer de att utveckla sina mentala förmågor och krafter. Värdet av deras utbildning bestäms av det sätt på vilket de använder sin kunskap. Om de studerar under lång tid, utan att göra någon ansträngning att förmedla det som de har lärt sig, kommer detta ofta att visa sig vara till hinder snarare än till hjälp när det gäller deras verkliga utveckling. Både i hemmet och i skolan är det elevens uppgift att lära sig hur man studerar och hur man förmedlar den kunskap man fått. Oavsett vad man är kallad att göra, bör man vara både elev och lärare så länge man lever. På det sättet kan man ständigt gå framåt genom att förtrösta på Gud och hålla fast vid honom som är oändlig i visdom, han som kan uppenbara hemligheter som varit dolda under många generationer, och som kan lösa de mest svårlösta problem för dem som tror på honom.

Inflytande genom umgänge

Guds ord lägger stor vikt vid det inflytande som umgängeslivet har på människan, även på vuxna män och kvinnor. Hur mycket starkare påverkan har det då inte på barnens och de ungas sinnen och karaktärer som håller på att utvecklas. Den umgängeskrets de väljer, de principer de följer, de vanor de formar, kommer att avgöra deras användbarhet här i livet och deras framtida eviga intressen.

Det är ett förfärligt faktum, något som borde få föräldrars hjärtan att bäva, att det i så många skolor dit de unga sänds för att få intellektuell bildning och skolning, råder ett inflytande som förvränger karaktären, leder sinnet bort från livets sanna mål och fördärvar moralen. Genom att umgås med dem som inte har någon tro, dem som älskar nöjen och dem som har låg moral, är det många, många unga som förlorar sin enkelhet, sin renhet, sin tro på Gud, och den självuppoffrande anda som kristna fäder och mödrar har hållit fast vid och vakat över genom omsorgsfull undervisning och allvarlig bön.

Många som börjar studera med avsikten att utbilda sig för att kunna arbeta i någon form av osjälviskt verksamhet blir helt upptagna med världsliga studier. En ambition väcks hos dem att vinna utmärkelse genom sina kunskaper och få en god ställning och ära i världen. De förlorar ur sikte det mål de hade när de började skolan, och hänger sig åt själviska och världsliga strävanden. Och ofta lägger de sig till med vanor som förstör deras liv både för den här världen och den kommande.

I regel är det så att de män och kvinnor som har vidsynta idéer, osjälviska ambitioner och ädla mål, är de som utvecklat sådana karaktärsdrag genom sitt umgänge under tidiga år. I allt sitt handlande med Israels folk framhöll Gud hur viktigt det var att de vakade

över sina barns umgänge. Allt i det civila och religiösa livet, liksom i sällskapslivet, var ordnat med tanke på att det skulle bevara barnen från dåligt umgänge, och från tidiga år göra dem bekanta med föreskrifterna och principerna i Guds lag. Den åskådningsundervisning som gavs då nationen upprättades var sådan att den gjorde djupt intryck på allas hjärtan. Innan den sista fruktansvärda domen föll över egyptierna, då deras förstfödda dödades, befallde Gud sitt folk att de skulle samla sina barn i sina egna hem. Dörrposterna på varje hem märktes med blod, och alla skulle hålla sig innanför det skydd som garanterades genom detta tecken. På samma sätt borde i dag föräldrar som älskar och fruktar Gud hålla sina barn under "förbundets förpliktelse" – innanför det skydd som heliga inflytanden utgör, de inflytanden som möjliggjorts genom Kristi frälsande blod.

"Skilj er från dem"

Kristus sade om sina lärjungar: "Jag har gett dem ditt ord." "De är inte av världen, liksom inte heller jag är av världen." Joh 17:14, 16.

Gud uppmanar oss: "Anpassa er inte efter den här världen utan låt er förvandlas genom sinnets förnyelse." Rom 12:2. rätt

"Gå inte som omaka par i ok med dem som inte tror. Vad har väl rättfärdighet med orättfärdighet att göra? Eller vad har ljus gemensamt med mörker? ... Vad kan ett Guds tempel ha för gemenskap med avgudarna? Vi är den levande Gudens tempel, ty Gud har sagt: Jag skall bo hos dem och vandra med dem, och jag skall vara deras Gud, och de skall vara mitt folk. Därför ... Gå ut från dem och skilj er från dem och rör inte vid något orent. Då skall jag ta emot er och jag skall vara er Fader och ni skall vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmäktige." 2 Kor 6:14-18.

"Samla ... barnen. " "Lär dem Guds bud och lagar." Joel 2:16; 2 Mos 18:16 .

På detta sätt skall de lägga mitt namn på Israels

barn, och jag skall då välsigna dem. 4 Mos 6:27.

Och alla folk på jorden skall se att du är uppkallad

efter HERRENS namn. 5 Mos 28:10.

Jakobs kvarleva skall vara bland många folk som dagg

från HERREN, som regnskurar på gräs, vilka inte dröjer

för någon mans skull eller väntar för människors skull. Mika 5:7.

Vi räknas till Israel. All den undervisning som gavs till israeliterna för länge sedan om hur de skulle utbilda och uppfostra sina barn, och alla löften om välsignelse om de lydde, gäller oss.

Guds ord till oss är: "Jag skall välsigna dig ... och du skall bli en välsignelse." l Mos 12:2.

Kristus sade om sina första lärjungar och om alla som genom deras ord skulle komma att tro på honom: "Den härlighet som du har gett mig har jag gett dem för att de skall bli ett och för att liksom vi är ett, jag i dem och du i mig, de skall fullkomnas och bli ett. Då skall världen förstå att du har sänt mig och älskat dem så som du har älskat mig." Joh 17:22, 23 .

Förunderliga, underbara ord, nästan för underbara för att kunna tro och ta fasta på! Tänk att han som har skapat alla världar älskar dem som har överlåtit sig till att tjäna honom på samma sätt som han älskar sin Son. Redan här och nu får vi del av hans nåds välsignelse i denna förunderliga omfattning. Han har gett oss honom som är himlens Ljus och Majestät, och med honom har han gett oss hela den himmelska skatten. Fastän han har lovat oss mycket i det kommande livet, så ger han oss furstliga gåvor redan i det här livet. Som medborgare i hans nåds rike, önskar han att vi skall njuta av allt som förädlar, utvecklar och upphöjer våra karaktärer. Han väntar på att få inspirera de unga med kraft från ovan, så att de kan stå under Kristi blodstänkta baner, och arbeta som han arbetade, och leda människor in på trygga stigar, och ställa många fötter på tidsåldrarnas Klippa.

Guds löften

Alla som försöker arbeta i harmoni med Guds utbildningsplan kommer att få del av hans uppehållande nåd, hans ständiga närvaro och hans bevarande kraft. Han säger till alla: "Se, jag har befallt dig att vara frimodig och oförfärad. Så var nu inte förskräckt eller försagd. Ty Herren, din Gud, är med dig." "Jag skall inte lämna dig eller överge dig." Jos 1:9, 5 .

Liksom regnet och snön faller från himlen och inte

återvänder dit, förrän det har vattnat jorden och gjort

den fruktbar och ger säd till att så och bröd till att äta,

så skall det vara med ordet som går ut från min mun.

Förgäves skall det inte vända tillbaka till mig utan att

ha verkat vad jag vill, och utfört det vartill jag har sänt

ut det. Med glädje skall ni dra ut, i frid skall ni föras

fram. Bergen och höjderna skall brista ut i jubel inför
er, alla markens träd skall klappa i händerna. Där nu
törnsnår finns skall cypresser växa upp, där nässlor står
skall myrten växa upp. Detta skall bli HERREN till ära,
ett evigt tecken som inte skall utplånas. Jes 55:10-13.

Överallt i världen är samhället i oordning, och en grundlig förändring behövs. Den utbildning som ges till de unga behöver omforma hela samhället.

Och de skall bygga upp de gamla ruinerna och upp-
rätta förfädernas ödeplatser. De skall återställa de öde-
lagda städerna, de platser som har legat öde släkte ef-
ter släkte." Man skall kalla dem "Herrens präster …
Evig glädje skall de få. Ty jag, Herren, älskar vad rätt
är.
Jag skall ge dem deras lön i trofasthet och sluta ett
evigt förbund med dem. Och deras släkte skall bli känt
bland folken och deras avkomma bland folkslagen. Alla
som ser dem skall märka på dem att de är ett släkte
som Herren har välsignat. ... Ty liksom jorden låter sina
växter spira fram och en trädgård sin sådd växa upp,
så skall Herren, Herren låta rättfärdighet växa upp och
lovsång, inför alla folk. Jes 61:4-11 .

Kapitel 35.—Sann Kunskap om Gud

Liksom vår Frälsare är vi i den här världen för att tjäna Gud. Vi är här för att bli lika Gud till karaktären, och för att visa världen hurdan han är genom att leva ett liv i tjänst för honom. För att kunna vara Guds medarbetare, och för att kunna bli lika honom och uppenbara hans karaktär, måste vi lära känna honom sådan han är. Vi måste lära känna honom på det sätt han uppenbarar sig.

Kunskapen om Gud är grunden för all sann utbildning och all sann tjänst. Den är det enda säkra skyddet mot frestelser. Det är bara genom den vi kan bli lika Gud till karaktären.

Det är den kunskapen alla behöver som arbetar för att hjälpa sina medmänniskor till ett högre liv. Att förvandlas till karaktären, att leva ett liv i renhet, att arbeta effektivt för andra och att hålla fast vid rätta principer, allt detta beror på en sann kunskap om Gud. Den kunskapen måste vi ha för att kunna förbereda oss både för detta livet och för det eviga livet.

"Att känna den Helige är förstånd." Ords 9:10.

Genom kunskapen om honom har vi fått "allt som hör till liv och gudsfruktan". 2 Petr 1:3.

"Detta är evigt liv", sade Jesus, "att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus." Joh 17:3.

Så säger HERREN: Den vise skall inte berömma sig

av sin vishet, den starke inte av sin styrka och den rike

inte av sin rikedom. Den som vill berömma sig, han skall

berömma sig av att han har insikt och känner mig: Att

jag är HERREN, som verkar med nåd, rätt och rättfärd-

ighet på jorden. Ty däri har jag min glädje, säger

HERREN. Jer 9:23, 24.

Vi behöver studera den uppenbarelse Gud har gett av sig själv.

Men sök nu förlikning och frid med honom – därige-

nom skall lycka tillfalla dig. Ta emot undervisning av

hans mun, och förvara hans ord i ditt hjärta. ... Så blir

den Allsmäktige din gyllene skatt ...

Ja, då skall du ha din lust i den Allsmäktige och kun-

na upplyfta ditt ansikte till Gud. När du då ber till ho-

nom, skall han höra dig, och de löften du gör skall du

få infria. Allt vad du beslutar skall då lyckas för dig,

och ljus skall skina på dina vägar. Om de leder mot

djupet och du då ber: 'Uppåt!', så frälser han mannen

som har ödmjukat sig. Job 22:21-29 .

"Ty alltsedan världens skapelse har hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomlighet, kunnat uppfattas i hans verk och varit synliga." Rom 1:20 .

Naturen i sitt nuvarande tillstånd ger oss bara en dunkel bild av Edens härlighet. Synden har förstört jordens skönhet och vi kan se spår av det ondas verkningar överallt. Ändå finns det fortfarande mycket kvar som är vackert. Naturen vittnar om att En som är oändlig i makt, stor i godhet, nåd och kärlek, skapade jorden och fyllde den med liv och glädje. Även i sitt fördärvade tillstånd visar allt i naturen en stor mästares verk. Vart vi än vänder oss kan vi höra Guds stämma och se bevis på hans godhet.

Från den mäktiga åskans mullrande och havets ständiga dån till den glada fågelsången som fyller skogen med musik, förkunnar naturens tiotusentals röster hans pris. Jorden, havet och himlen med sina underbara färgnyanser, som växlar mellan härliga kontraster och harmoniska sammansättningar, uppenbarar hans härlighet. De eviga bergen vittnar om hans makt. Träden, som viftar sina gröna fanor i solljuset, och blommorna i sin skira skönhet pekar på sin Skapare. Den levande grönskan som täcker den bruna jorden visar oss Guds omsorg om de allra minsta i hans skapelse. Havets grottor och jordens djup uppenbarar hans skatter. Han som lade pärlorna i havet och ametisten och krysoliten bland klipporna, älskar det vackra. Solen som stiger upp på himlen är en bild av honom som är liv och ljus för allt han har skapat. Allt det härliga och vackra som smyckar jorden och lyser upp himlen vittnar om Gud.

"Hans härlighet övertäcker himlen."Hab 3:3.

"Jorden är full av vad du har skapat." Ps 104:24.

Den ena dagen talar om det för den andra, den ena

natten kungör det för den andra, utan tal och utan ord,

deras röst hörs inte. De når ut över hela jorden, deras

ord når till världens ände. Ps 19:3-5.

Allt vittnar om hans ömma, faderliga omsorg och hans önskan att göra sina barn lyckliga.

En personlig Gud

Den mäktiga kraft som verkar i naturen och uppehåller allting är inte, som en del vetenskapsmän menar, bara en alltomfattande princip, en slags energi som driver allting. Gud är Ande, ändå är han en personlig varelse, för det är på det sättet har han uppenbarat sig för oss:rätt

Men HERREN är den sanne Guden, han är den le

vande Guden, den evige Konungen. ... De gudar som

inte har gjort himmel och jord skall utrotas från jorden

och inte finnas kvar under himlen.

Sådan är inte han som är Jakobs del. Han är den

som har format allt.

Han har skapat jorden genom sin kraft, han har

grundat världen genom sin vishet, och genom sitt för-

stånd har han spänt ut himlen. Jer 10:10, 11, 16, 12.

Att Gud skapat allt i naturen betyder inte att Gud själv är i det skapade. Det som finns i naturen visar Guds karaktär och hans kraft, men vi skall inte betrakta naturen som Gud. Människan kan genom sin konstnärliga förmåga skapa många vackra ting som är en fröjd för ögat och som uppenbarar något om konstnärens tankar, men de skapade föremålen är inte konstnären. Det är inte konstverket, utan konstnären, som förtjänar äran. På samma sätt uppenbarar naturen Guds tankar, men det är inte naturen utan naturens Gud som bör upphöjas.

Kom, låt oss falla ner och tillbe, låt oss böja knä för

HERREN, vår skapare.

Han har jordens djup i sin hand, och bergens höj-

der är hans. Hans är havet, ty han har gjort det, och

det torra har hans händer format. Ps 95:6, 4, 5.

Sök HERREN ... Han är den som har gjort Sjustjärn-

orna och Orion, han som förvandlar djupa mörkret till

morgon och gör dagen mörk som natten.

Ty se, han som danar bergen och skapar vinden...

förkunnar för människan sina tankar.

Det är han som bygger sin sal i himlen och har

grundat sitt valv över jorden. Han kallar på havets vat-

ten och sprider ut det över jordens yta – HERREN är

hans namn.Amos 5:6-8; 4:13; 9:6.

Jordens skapelse

Skapelseakten kan inte förklaras av vetenskapen. Vilken vetenskap kan förklara livets mysterium? "Genom tron förstår vi att världen har skapats genom ett ord från Gud, så att det vi ser inte har blivit till av något synligt." Hebr 11:3.

Jag danar ljuset och skapar mörkret ... Jag, HERREN,

gör allt detta. ... Det är jag som har gjort jorden och

skapat människorna på den. Det är mina händer som

har spänt ut himlen, och hela dess här har jag givit be-

fallning.

"Jag kallade på dem, då stod de där." Jes 45:7-12; 48:13.

När Gud skapade jorden var han inte beroende av materia som redan fanns till. "Ty han sade och det blev till, han befallde och det stod där." Ps 33:9. Allting, både det materiella och det andliga, stod fram inför Herren Jehova vid ljudet av hans röst och skapades för att fylla den avsikt han hade med det. Himlarna och hela deras här, jorden och allt som är på den, kom till genom hans muns anda.

Människan skapas

Gud skapade människan gjorde han det på ett personligt sätt. Efter det att Gud hade format människan till sin avbild var hennes kropp fullkomlig i alla avseenden, men den var utan liv. Då andades en personlig, själv-existerande Gud sin livsande in i denna kropp, och människan blev en levande och intelligent varelse. Alla delar av kroppen sattes i verksamhet. Hjärtat, artärerna, venerna, tungan, händerna, fötterna, sinnesorganen, alla hennes mentala förmågor, allt började arbeta efter bestämda lagar.

Människan blev en levande varelse. Genom Kristus, Ordet, skapade en personlig Gud människan och utrustade henne med intelligens och kraft.

Det material vi gjordes av var inte osynligt för honom när vi formades i det fördolda. Han såg vår substans medan den ännu var oanvändbar, och alla våra kroppsdelar var nedtecknade i hans bok innan ännu någon av dem fanns till.

Det var Guds avsikt att människan som var kronan på hans skapelse, mer än alla lägre stående varelser, skulle återspegla hans tankar och uppenbara hans härlighet. Men människan skulle inte upphöja sig själv som Gud.

Höj jubel till HERREN ... Tjäna HERREN med gläd-

je, kom inför hans ansikte med jubelrop! Besinna att

HERREN är Gud. Han har gjort oss och inte vi själva.

Vi är hans folk och får i hans hjord. Gå in i hans portar

med tacksägelse, i hans gårdar med lov. Tacka honom,

lova hans namn!rätt

Upphöj HERREN, vår Gud, tillbed vid hans heliga

berg! Ty helig är HERREN, vår Gud. Ps 100:1-4; 99:9.

Naturens lagar är Guds lagar

Gud upprätthåller hela tiden allt han har skapat och använder det för att tjäna sina syften. Han arbetar genom naturens lagar och använder dem som sina verktyg. De fungerar inte av sig själva. Det som sker i naturen vittnar om att en intelligent och aktiv varelse är närvarande, en som låter allt ske efter sin vilja.

För evigt, HERRE, står ditt ord fast i himlen. Från

släkte till släkte varar din trofasthet, du har grundat

jorden och den består. Enligt dina domslut består den

än i dag, ty allting måste tjäna dig. Ps 119:89-91.

HERREN gör allt vad han vill i himlen och på jorden,

i haven och i alla djup. Ps 135:6.

Ty han befallde och de blev skapade. Han gav dem

deras plats för alltid och för evigt. Han gav dem en lag

som ingen överträder. Ps 148:5, 6.

Det är inte genom någon egen inneboende kraft som jorden, år efter år, ger sina rika skördar eller fortsätter sin färd runt solen. Den Eviges hand är ständigt verksam för att uppehålla vår planet. Det är Guds kraft som hela tiden är verksam och håller jorden på plats i dess rotation. Det är Gud som gör att solen går upp på himlen. Han öppnar himlens fönster och ger regn.

Han låter snö falla som ull, rimfrost strör han ut som

aska. Ps 147:16.

När han låter sin röst höras, då brusar himlens vat-

ten, då låter han regnskyar stiga upp från jordens ände.

Han gör blixtar åt regnet och för vinden ut ur dess för-

varingsrum. Jer 10:13.

Det är genom hans kraft som växtligheten frodas, varje löv spricker ut, varje blomma slår ut och varje frukt mognar.

Vi kan inte helt förstå hur människokroppen fungerar. Den innehåller mysterier som inte ens den skarpaste hjärna kan förstå. Det är inte på grund av någon mekanism som en gång har satts igång och sedan bara fortsätter sitt arbete, som pulsen slår och andetag följer på andetag. Det är i Gud vi lever och rör oss och är till. Hjärtat som klappar, pulsen som slår, varje nerv och muskel i kroppen, hålls i ordning och i verksamhet genom kraften från en alltid närvarande Gud.

Hans försyns ledning

Bibeln visar oss Gud i sin upphöjda och heliga boning, inte i ett tillstånd av inaktivitet eller tystnad och ensamhet, utan omgiven av tiotusen gånger tiotusen och tusentals och åter tusentals heliga varelser, som alla väntar på att göra hans vilja. Genom dessa budbärare är han i aktiv förbindelse med varje del av sitt rike. Genom sin Ande är han närvarande överallt. Genom sin Ande och sina änglar hjälper han människorna. Över all jordens oro sitter han på sin tron. Allt är synligt för hans gudomliga blick, och från sin stora och fridfulla evighet bestämmer han det som han i sin försyn ser är bäst.

Människans väg beror inte på henne själv, det står inte

i vandrarens makt att styra sina steg. Jer 10:23.

Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta ... Räkna

med honom på alla dina vägar, så skall han göra dina

stigar jämna. Ords 3:5, 6.

Se, HERRENS ögon ser till dem som fruktar honom,

till dem som väntar på hans nåd. Han räddar deras själ

från döden och håller dem vid liv i hungerns tid. Ps 33:18, 19.

Hur dyrbar är inte din nåd, Gud! Människors barn

har sin tillflykt under dina vingars skugga. Ps 36:8. rätt

Salig är den som har Jakobs Gud till sin hjälpare. Han

sätter sitt hopp till HERREN, sin Gud. Ps 146:5.

Din kärlek, Herre, fyller hela jorden." Du "älskar rätt-

färdighet och rätt". "Du ... som är en tillflykt för alla

jordens ändar och för havet i fjärran. Du gör bergen

fasta genom din kraft, du är rustad med makt. Du stil-

lar havens brus ... och folkens larm. Ps 119:64 ; 33:5; 65:6-8.

Morgonens och aftonens portar uppfyller du med ju-

bel. Ps 65:9 .

Du kröner året med ditt goda, dina fotspår dryper av

fetma. Ps 65:12. rätt

HERREN uppehåller alla dem som är på väg att fal-

la, han reser upp alla nerböjda. Allas ögon väntar på

dig, och du ger dem deras mat i rätt tid. Du öppnar din

hand och mättar allt levande med nåd. Ps 145:14-16.

Guds personlighet uppenbarad i Kristus

Gud har uppenbarat sig som en personlig varelse i sin Son. Jesus, "som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen", kom som en personlig Frälsare hit till jorden. Hebr 1:3 . Som en personlig Frälsare for han upp till himlen. Som en personlig Frälsare medlar han i himlens rätssal. Framför Guds tron tjänstgör för vår skull en som är "lik en människoson". Upp 1:13 .

Kristus, världens Ljus, dolde den strålande härligheten från sin gudomlighet och kom för att leva som en människa bland människor, för att människan skulle kunna lära känna sin Skapare utan att bli tillintetgjord. Alltsedan synden skilde människan från hennes Skapare har ingen människa någonsin sett Gud, utom på det sätt vi kan göra det genom Kristus.

"Jag och Fadern är ett", förklarade Kristus. Joh 10:30. "Och ingen känner Sonen utom Fadern. Inte heller känner någon Fadern utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för." Matt 11:27.

Kristus kom för att lära människorna allt det Gud önskar att de skall veta. I himlen över oss, på jorden och i det vidsträckta havet, ser vi Guds skaparverk. Allt skapat vittnar om hans kraft, hans visdom och hans kärlek. Men det är varken från stjärnorna, haven eller de stora vattenfallen som vi kan lära oss om Guds personlighet så som vi kan göra det genom Kristus.

Gud förstod att det behövdes en tydligare uppenbarelse än den som naturen kunde ge för att visa oss både hans personlighet och hans karaktär. Han sände sin Son till världen för att uppenbara den osynlige Gudens natur och egenskaper i den utsträckning människorna kunde tåla det.

Uppenbarat för lärjungarna

Låt oss studera vad Kristus sade till lärjungarna i övre salen natten före sin korsfästelse. Prövningens stund närmade sig för honom, och han ville trösta lärjungarna som skulle bli så svårt frestade och prövade.

Låt inte era hjärtan oroas", sade han. "Tro på Gud och tro på mig. I min Faders hus finns många rum. Om det inte vore så, skulle jag då ha sagt er att jag går bort för att bereda plats åt er? ...

"Thomas sade: 'Herre, vi vet inte vart du går. Hur kan vi då känna vägen?' Jesus sade till honom: 'Jag är vägen och sanningen och livet. Ingen kommer till Fadern utom genom mig. Om ni har lärt känna mig, skall ni också lära känna min Fader. Och härefter känner ni honom och har sett honom.' Filippus sade: 'Herre, låt oss få se Fadern, så räcker det för oss.' Jesus svarade: 'Så länge har jag varit hos er, och du har inte lärt känna mig, Filippus. Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du säga: Låt oss se Fadern? Tror du inte att jag är i Fadern och att Fadern är i mig? De ord som jag talar till er, talar jag inte av mig själv. Fadern förblir i mig och gärningarna är hans verk.'" Joh 14:1-10.

Lärjungarna förstod ännu inte vad Kristus hade sagt om sitt förhållande till Gud. Mycket av det han sade var fortfarande dunkelt för dem. Kristus ville att de skulle få en klarare och tydligare kunskap om Gud.

"Detta har jag talat till er i liknelser", sade han. " Men det kommer en tid, då jag inte längre skall tala till er i liknelser, utan öppet förkunna för er om Fadern." Joh 16:25.

På pingstdagen, när den helige Ande blev utgjuten över lärjungarna, förstod de mera fullständigt de sanningar som Kristus hade talat till dem i liknelser. Mycket av den undervisning som hade varit ett mysterium för dem blev tydlig. Men inte ens då blev Kristi löfte till lärjungarna helt uppfyllt. De fick all den kunskap om Gud som de kunde ta emot, men den fullständiga uppfyllelsen av löftet om att Kristus tydligt skulle visa dem Fadern låg i framtiden. På samma sätt är det i dag. Vår kunskap om Gud är begränsad och ofullkomlig. När striden är avslutad och människan Jesus Kristus inför Fadern ger sitt erkännande åt sina trogna tjänare, dem som i en syndig värld har gett ett sant vittnesmål till hans förmån, då kommer de att klart förstå det som nu är ett mysterium för dem.

Kristus gick in i de himmelska salarna med sin förhärligade mänskliga natur. Till dem som tar emot honom ger han kraft att bli Guds barn, så att Gud till sist kan ta emot dem som sina, för att de skall leva tillsammans med honom genom evigheten. Om de är trogna mot Gud skall de till sist "se hans ansikte, och hans namn skall stå skrivet på deras pannor". Upp 22:4. Och vad kommer att bli den stora glädjen i himlen om inte att se Gud? Vilken större lycka kan en syndare, som är frälst genom Kristi nåd, uppleva än att få se Guds ansikte och få lära känna honom som sin Far?rätt

Bibelns vittnesbörd

Skriften visar klart och tydligt förhållandet mellan Gud och Kristus, och den framställer lika klart bådas personlighet och individualitet.

"Sedan Gud i forna tider många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom profeterna, har han nu i den sista tiden talat till oss genom sin Son. ... Sonen utstrålar Guds härlighet och uppenbarar hans väsen och uppehåller allt genom sitt mäktiga ord. Och sedan han utfört en rening från synderna, sitter han nu på Majestätets högra sida i höjden. Sonen är så mycket större än änglarna som det namn han har ärvt är förmer än deras. Till vilken av änglarna har Gud någonsin sagt: Du är min Son, jag har i dag fött dig? Eller: Jag skall vara hans Fader och han skall vara min Son?" Hebr 1:1-5.

Faderns och Sonens personlighet, och den enhet som råder mellan dem, beskrivs i Johannes sjuttonde kapitel i Jesu bön för sina lärjungar:rätt

"Men inte bara för dem ber jag, utan också för dem som genom deras ord kommer att tro på mig. Jag ber att de alla skall vara ett, och att såsom du, Fader, är i mig och jag i dig, också de skall vara i oss, för att världen skall tro att du har sänt mig." Joh 17:20, 21.

Den enhet som råder mellan Kristus och hans lärjungar tar inte bort personligheten hos någondera. De har samma målsättning, sinnelag och karaktär, utan att vara samma person. Det är på det sättet Gud och Kristus är ett.

Guds karaktär uppeubarad i Kristus

Genom att ta på sig mänsklig natur kom Kristus för att bli ett med mänskligheten, och för att samtidigt uppenbara vår himmelske Far för syndiga människor. Bara han som hade varit tillsammans med Fadern från början, han som var den fullkomliga avbilden av den osynlige Guden, kunde visa Gudomens karaktär för mänskligheten. Han blev i allt lik sina bröder. Han blev människa liksom vi. Han blev hungrig och törstig och trött. Han blev styrkt genom att äta och utvilad genom att sova. Han delade mänsklighetens levnadsvillkor, men ändå var han Guds fläckfrie Son. Kristus var en främling och en pilgrim på jorden – han var i världen, men inte av världen. Han blev frestad och prövad som män och kvinnor i dag blir frestade och prövade, men ändå levde han ett liv utan synd. Genom sin ömhet, medkänsla, sympati och ständiga omsorg om andra visade han Guds karaktär, och han var hela tiden upptagen med att tjäna Gud och människor.

"HERREN har smort mig", sade han, till att predika

glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig att

förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, att ropa ut

frihet för de fångna" och "syn för de blinda". "Till att

predika ett nådens år från HERREN ... för att trösta

alla sörjande. Jes 61:1; Luk 4:18; Jes 61:2.

Han ber oss: "Älska era ovänner och be för dem som förföljer er. Då är ni er himmelske Faders barn" eftersom "han är god mot de otacksamma och onda". "Han låter sin sol gå upp över onda och goda och låter det regna över rättfärdiga och orättfärdiga." "Var barmhärtiga så som er Fader är barmhärtig." Matt 5:44, 45; Luk 6:35; Matt 5:45; Luk 6:36.

Så skall ske för vår Guds förbarmande kärleks skull,

som skall låta ett ljus gå upp och skåda ned till oss från

höjden för att 'skina över dem som sitta i mörker och

dödsskugga' och så styra våra fötter in på fridens väg. Luk 1:78, 79 .

Korsets härlighet

Korset är det centrala i uppenbarelsen av Guds kärlek till människan. Dess fulla betydelse kan ingen tunga uttrycka, ingen penna beskriva och inget mänskligt intellekt fatta. När vi betraktar Golgata kors kan vi bara säga: "Ty så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att den som tror på honom inte skall gå förlorad utan ha evigt liv." Joh 3:16.

Kristus korsfäst för våra synder, Kristus uppväckt från de döda, Kristus uppfaren i höjden, är den frälsningens vetenskap som vi själva skall lära oss och sedan lära ut till andra.

"Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors." Fil 2:6-8 .

"Kristus Jesus är den som har dött, ja, än mer, den som har blivit uppväckt och som sitter på Guds högra sida." "Därför kan han också helt och fullt frälsa dem som genom honom kommer till Gud, ty han lever alltid för att mana gott för dem." Rom 8:34; Hebr 7:25.

"Ty vi har inte en överstepräst som ej kan ha medlidande med våra svagheter, utan en som blev frestad i allt liksom vi, men utan synd." Hebr 4:15.

Den ofattbara gåvan

Det är genom gåvan Kristus som vi får varje välsignelse. Genom den gåvan kommer den aldrig sinande strömmen av Jehovas godhet till oss dag efter dag. Varje blomma med sin utsökt fina färgnyans och doft har vi fått att njuta av genom denna enda gåva. Solen och månen skapades av honom. Det finns inte en enda stjärna på den vackra stjärnhimlen som han inte har skapat. Varje droppe regn som faller, varje ljusstråle som lyser över vår otacksamma värld, vittnar om Guds kärlek i Kristus. Allt har getts till oss genom denna enda ofattbara gåva, Guds enfödde Son. Han blev fastspikad på korset för att dessa välsignelser skulle strömma till människan.

"Se, vilken kärlek Fadern har skänkt oss: att vi får kallas Guds barn." 1 Joh 3:1.

Aldrig någonsin har man hört, aldrig har något öra

uppfattat, aldrig har något öga sett en annan Gud än

dig handla så mot dem som väntar på honom.

Jes 64:4.

En kunskap som förvandlar

Kunskapen om Gud, så som den är uppenbarad i Kristus, är den kunskap som alla frälsta måste ha. Det är den kunskapen som förvandlar karaktären. När en människa tar emot den kunskapen kommer den att återskapa Guds bild i hennes själ. Den kommer att ge hela hennes varelse en andlig kraft som kommer från Gud.

"Och vi alla som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet." 2 Kor 3:18.

Frälsaren sade om sig själv: "Jag har hållit min Faders bud." Joh 15:10. "Han har inte lämnat mig ensam, eftersom jag alltid gör det som behagar honom." Joh 8:29. Som Jesus var i sin mänskliga natur, vill Gud att hans efterföljare skall vara. Genom hans styrka skall vi leva det rena och ädla liv som Frälsaren levde.

Paulus sade: "Därför böjer jag mina knän för Fadern, han från vilken allt vad Fader heter i himlen och på jorden har sitt namn. Jag ber att han i sin härlighets rikedom skall ge kraft och styrka åt er inre människa genom sin Ande, och att Kristus genom tron skall bo i era hjärtan och ni skall bli rotade och grundade i kärleken. Ni skall då tillsammans med alla de heliga kunna förstå bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek, som går långt utöver vad någon kan förstå. Så skall ni bli helt uppfyllda av all Guds fullhet." Ef 3:14-19.

"Från den dag vi hörde om det, har vi därför inte upphört att be för er. Vår bön är att ni skall uppfyllas av kunskap om hans vilja, med all andlig vishet och insikt, så att ni kan leva värdigt Herren och i allt behaga honom, när ni bär frukt i alla slags goda gärningar och växer till i kunskapen om Gud. Hans härlighets makt skall då styrka er och ge er all kraft till att vara uthålliga och tåliga i allt." Kol 1:9-11.

Detta är den kunskap som Gud erbjuder oss, och i jämförelse med den är allting annat tomhet och utan betydelse.

Kapitel 36.—Faran med Spekulativ Kunskap

En av de största farorna när man söker efter kunskap och gör vetenskapliga undersökningar, är benägenheten att övervärdera det mänskliga förnuftet och använda det utanför dess gränser. Många försöker bedöma Skaparen och hans skapade verk utifrån sina egna bristfälliga vetenskapliga kunskaper. De försöker komma underfund med Guds natur, egenskaper och befogenheter, och ägnar sig åt spekulativa teorier om den Evige. De som håller på med sådana studier går på förbjuden mark. Deras forskning kommer inte att ge något gott resultat, och det är med fara för sina eviga liv som de fortsätter med den.

Våra första föräldrar leddes in i synd därför att de gav efter för en önskan att få kunskap som Gud hade undanhållit dem. När de försökte få denna kunskap förlorade de allt som var värt att äga. Om Adam och Eva aldrig hade rört det förbjudna trädet skulle Gud ha gett dem kunskap – en kunskap som inte syndens förbannelse vilade över, en kunskap som skulle ha gett dem evig glädje. Allt de fick då de lyssnade på frestaren var en erfarenhet av synden och dess följder. Genom sin olydnad blev mänskligheten skild från Gud och jorden skild från himlen.

Här finns en lärdom för oss. Det område som Satan ledde våra första föräldrar till är samma område som han försöker locka människor till i vår tid. Han översvämmar världen med tilltalande fabler. Han använder alla möjligheter han har för att fresta människor till att spekulera angående Gud. På det sättet försöker han hindra dem från att skaffa sig den kunskap om Gud som leder till frälsning.

Panteistiska teorier

I vår tid tränger spiritistiska läror in i läroanstalter och kyrkor överallt och undergräver tron på Gud och tron på hans ord. Teorin om att Gud är en kraft som genomtränger allt i naturen tas emot av många som bekänner sig tro på Bibeln. Men hur vacker den än kan se ut, är denna teori ett ytterst farligt bedrägeri. Den ger en falsk bild av Gud och vanärar hans storhet och majestät. Den leder inte bara människor fel, utan verkar också nedbrytande på dem. Mörker är dess element och sinnligheten dess verkningsområde. Att godta denna teori resulterar i att man skiljer sig från Gud. Och för den fallna mänskliga naturen innebär detta fullständig undergång.

Det tillstånd vi befinner oss i på grund av synden är onaturligt, och den makt som återupprättar oss måste vara övernaturlig, annars är den värdelös. Det finns bara en kraft som kan bryta det ondas makt över människors hjärtan, och det är Guds kraft i Jesus Kristus. Bara genom den korsfästes blod finns det rening från synd. Det är bara hans nåd som kan göra det möjligt för oss att stå emot och övervinna vår fallna naturs böjelser. De spiritistiska teorierna om Gud gör Guds nåd överflödig. Om Gud är en kraft som

genomsyrar allt i naturen finns han i alla människor, och för att bli helig behöver människan bara utveckla den kraft som finns inom henne.

Om dessa teorier dras till sin logiska slutsats sopar de undan hela den kristna läran. De tar bort behovet av en försoning och gör människan till sin egen frälsare. Dessa teorier om Gud tar bort kraften i hans ord, och de som tar emot dem står i stor fara att till slut betrakta hela Bibeln som ett mänskligt påhitt. De kanske sätter dygden högre än lasten, men när de har utestängt Gud från hans rätta plats som härskare sätter de sin tillit till mänsklig kraft, som är värdelös utan Gud. Ensam har den mänskliga viljan ingen verklig kraft att stå emot och övervinna det onda. Själens motståndskraft bryts ner. Människan har inget skydd mot synden. När en gång Guds ords och hans Andes återhållande kraft har avvisats, är det ingen som anar till vilket djup en människa kan sjunka.

Allt Guds ord är rent från slagg,

Han är en sköld för dem som tar sin tillflykt till honom.

Lägg ingenting tillhans ord, så att han beslår dig med lögn.

Den ogudaktige fångas av sina egna missgärningar

och fastnar i sin egen synds snara. Ords 30:5, 6; 5:22.

Gudomliga mysterier

"Det fördolda hör HERREN, vår Gud, till. Men det uppenbarade gäller för oss och våra barn till evig tid." 5 Mos 29:29. Den uppenbarelse som Gud har gett av sig själv i sitt ord har vi fått för att studera. Den skall vi försöka förstå. Men bortom detta bör vi inte försöka tränga oss. Det största geni kan anstränga sig till utmattning för att ställa upp hypoteser om Guds natur, men arbetet kommer att vara fruktlöst. Det problemet har vi inte fått att lösa. Inget mänskligt sinne kan helt förstå Gud. Ingen borde syssla med spekulationer angående hans natur. Här är tystnad vältalighet. Den Allvetande är höjd över all diskussion.

Inte ens änglarna tilläts att ta del i rådsluten mellan Fadern och Sonen när frälsningsplanen blev lagd. Inte heller människan skall försöka tränga sig in i den Högstes hemligheter. Vi är lika okunniga om Gud som små barn, men på samma sätt som små barn kan vi älska och lyda honom. I stället för att spekulera om hans natur eller befogenheter, borde vi ge akt på de ord han har talat:rätt

Kan du utforska Guds djuphet? Kan du utröna den

Allsmäktiges fullkomlighet? Hög som himlen är den –

vad kan du göra? Djupare än dödsriket är den –

vad kan du förstå? Dess längd sträcker sig längre än jorden, och bredden överträffar havet. Job 11:7-9. rätt

Men visheten, var finns den? Var är den plats där insikten bor? Människan vet inte vägen till den, man finner den inte i de levandes land. 'Den är inte hos mig', säger Djupet, och Havet säger: 'Här finns den inte.' Den kan inte köpas för guld, inte betalas med silver, den förvärvas inte med guld från Ofir, med dyrbar onyx och safir. Varken guld eller glas kan mäta sig med den, den byter man inte mot gyllene klenoder, än mindre då mot kristall och koraller. Att äga visheten är mer än att ägar pärlor. Nubisk topas kan inte mäta sig med den, den kan inte köpas med renaste guld. Visheten, varifrån kommer den? Var är den plats där insikten bor? ... Avgrunden och Döden säger: 'Vi har bara hört talas om den.' Men Gud känner vägen till den, han vet var visheten bor. Hans blick når till jordens ände, allt under himlen ser han. ... När han stadgade en lag för regnet och fastställde åskvädrens bana, då såg han visheten och granskade den, lärde känna den och utforskade den. Till människan sade han: 'Att frukta Herren, det är vishet, att sky det onda är insikt.' Job 28:12-28 .

Vi kan inte finna visheten varken genom att utforska jordens gömmor eller genom att fåfängt försöka tränga in i hemligheten om Guds natur. Den finner man i stället genom att ödmjukt ta emot den uppenbarelse som Gud har funnit för gott att ge oss, och genom att anpassa våra liv efter hans vilja.

Inte ens de största intellekten kan förstå Jehovas mysterier så som de finns uppenbarade i naturen. I Guds ord ställs många frågor som de mest lärda inte kan svara

på. De här frågorna ställdes inte för att vi skulle svara på dem, utan för att vi skulle bli uppmärksamma på Guds djupa mysterier och lära oss att vår vishet är begränsad, och att vi i vårt dagliga liv är omgivna av mycket som ligger utanför vad en dödlig människa kan förstå.

Tvivlare vägrar att tro på Gud därför att de inte kan förstå den oändliga kraft han uppenbarar sig genom. Men Gud måste erkännas lika mycket utifrån allt det som han inte har uppenbarat om sig själv, som utifrån det vi med vår begränsade fattningsförmåga kan förstå om honom. Både genom gudomlig uppenbarelse och genom naturen har Gud visat oss mysterier som kräver tro. Så måste det vara. Vi kan fortsätta att söka, fortsätta att ställa frågor, fortsätta att lära oss mera, och ändå finns det oändligt mycket mer bortom.

> Vem har mätt vattnen i sin kupade hand och tagit mått
> på himlens vidd med sina utspända fingrar? Vem har
> samlat stoftet på jorden i ett måttka_ eller vägt bergen
> på en våg och höjderna i en vågskål? Vem har utforsk-
> at HERRENS Ande, och vem kan ge honom råd och
> undervisa honom? ... Se, folken är som en droppe i en
> spann, som ett dammkorn i en vågskål. Kustländerna
> lyfter han som ett stoftkorn. Libanons skog räcker inte
> till offerved, dess djur inte till brännoffer Alla folk är
> som ett intet inför honom, mindre än intet och idel tom-
> het anser han dem vara. Vem vill ni likna Gud vid, vad
> vill ni jämföra honom med? ... Vet ni inte det, har ni
> inte hört det? Har inte detta förkunnats för er från be-
> gynnelsen? Har ni inte förstått det alltifrån jordens
> grundläggning? För honom som tronar över världen
> är dess inbyggare som gräshoppor. Han breder ut him-
> len som ett flor, spänner ut den som ett tält att bo in-
> under ... Vem vill ni då likna mig vid, så att jag skulle
> vara som han? säger den Helige. Lyft upp era ögon mot

höjden och se: Vem har skapat allt detta? Vem för här-

skaran däruppe fram i räknade skaror? Genom sin stora

makt och sin väldiga kraft nämner han dem alla vid

namn – ingen enda uteblir.

Hur kan du Jakob säga, du Israel påstå: 'Min väg är

dold för HERREN. Gud bryr sig inte om min rätt'? Vet

du inte, har du inte hört att HERREN är en evig Gud,

som har skapat jordens ändar? Han blir inte trött och

utmattas inte, hans förstånd kan inte utforskas. Jes 40:12-28.

Låt oss lära oss om vår Guds storhet genom det som den helige Ande har uppenbarat för sina profeter. Profeten Jesaja skrev:

I det år då kung Ussia dog, såg jag Herren sitta på en hög och upphöjd tron, och släpet på hans mantel uppfyllde templet. Serafer stod ovanför honom, var och en hade sex vingar: Med två täckte de sina ansikten, med två täckte de sina fötter och med två flög de. Och den ene ropade till den andre: 'Helig, helig, helig är HERREN Sebaot, hela jorden är full av hans härlighet.' Rösten från den som ropade fick dörrposterna och trösklarna att skaka, och huset blev uppfyllt av rök.

Då sade jag: 'Ve mig, jag förgås! Ty jag är en man med orena läppar och jag bor ibland ett folk med orena läppar, och mina ögon har sett Konungen, HERREN Sebaot.'rätt

"Då flög en av seraferna fram till mig. I hans hand var ett glödande kol, som han med en tång hade tagit från altaret. Med det rörde han vid min mun och sade: 'När nu detta har rört vid dina läppar, har din missgärning tagits ifrån dig och din synd är försonad.'" Jes 6:1-7.

Ingen är som du, HERRE, du är stor, och stort och

mäktigt är ditt namn. Vem skulle inte frukta dig, du folkens konung? Jer l0:6, 7.

HERRE, du utrannsakar mig och känner mig. Om jag

sitter eller står, vet du det, du förstår mina tankar fjär-

ran ifrån. Om jag går eller ligger, utforskar du det, med

alla mina vägar är du förtrogen. Innan ett ord är på

min tunga, vet du, HERRE, allt om det. Du omsluter

mig på alla sidor och håller mig i din hand. En sådan

kunskap är mig alltför underbar, den är så hög att jag

ej kan förstå den. Ps 139:1-6.

"Stor är vår Herre och väldig i kraft, hans förstånd har ingen gräns." Ps 147:5.

"Inför HERRENS ögon är en människas vägar uppenbara, han ger akt på alla hennes steg." Ords 5:21.

"Han uppenbarar det som är djupt och fördolt, han vet vad som finns i mörkret och hos honom bor ljuset." Dan 2:22.

"För Gud är hans verk kunnigt från världens begynnelse." "Vem har lärt känna Herrens sinne eller vem har varit hans rådgivare? Eller vem har först givit honom något som han måste betala igen? Av honom, genom honom och till honom är allting. Honom tillhör äran i evigheter." Apg 15:18 ; Rom 11:34-36.

"Evigheternas konung, den oförgänglige, osynlige", "som ensam är odödlig och bor i ett ljus dit ingen kan komma, och som ingen människa har sett eller kan se. Honom tillhör ära och evig makt!" l Tim 1:17; 6:16.

Skall inte hans majestät förskräcka er, skräck för

honom falla över er? Job 13:11.

Bor inte Gud i himlens höjd? Och se på stjärnorna

däruppe, hur högt de sitter! Job 22:12.

Kan hans skaror räknas? Över vem går ej hans ljus

upp? Job 25:3.

Stora ting gör han, utöver vad vi förstår. Se, åt snön

ger han bud: 'Fall ned till jorden', likaså åt regnskuren,

åt sitt regnflödes mäktiga skur. Därmed binder han alla

människors händer, så att var och en som han har

skapat kan lära av det. ... Skyarna lastar han också med

väta och sprider omkring sina åskmoln. De måste sväva

än hit, än dit, alltefter hans rådslut och de uppdrag de

får, vadhelst han ålägger dem på jordens krets. Än är det som tuktoris, än med hjälp åt hans jord, än är det med nåd som han låter dem komma.

Lyssna då till detta ..., stanna och betänk Guds under. Förstår du på vad sätt Gud styr deras gång och låter blixtarna lysa fram ur sina moln? Förstår du lagenför skyarnas jämvikt, den Allvises underbara verk? ... Kan du välva molnhimlen så som han, så fast som en spegel av gjuten metall? Lär oss då vad vi skall säga till honom, för vårt mörkers skull har vi inget att lägga fram. ... Men syns inte redan skenet? Strålande visar han sig ju mellan skyarna, där vinden har gått fram och sopat dem undan. I guldglans kommer han från norden. Ja, Gud är höljd i fruktansvärt majestät, den Allsmäktige kan vi inte fatta, honom som är så stor i kraft, honom som ej kränker rätten, ej strängaste rättfärdighet. Därför fruktar människorna honom. Job 37:5-24 .

Vem är som HERREN, vår Gud, han som tronar så högt, han som ser ner så djupt, vem i himlen och på jorden? Ps 113:5, 6.

HERREN har sin väg i storm och oväder, och molnen är dammet under hans fötter Nah 1:3.

Stor är HERREN och högt prisad, hans storhet är outrannsaklig. Ett släkte prisar för ett annat dina verk och förkunnar dina väldiga gärningar. Ditt majestäts härlighet och ära vill jag begrunda och dina underba-

ra verk. Om dina väldiga gärningars makt skall man

tala, och din storitet skall jag förkunna. Man skall ut-

breda ryktet om din stora godhet och jubla över din rätt-

färdighet. ...

HERRE, alla dina verk skall tacka dig och dina from-

ma skall lova dig. De skall tala om ditt rikes ära och

förkunna din makt. De skall kungöra för människors

barn dina mäktiga gärningar och ditt rikes ära och

härlighet. Ditt rike är ett rike för alla evigheter, ditt

herravälde varar från släkte till släkte. ... Min mun skall

förkunna HERRENS lov, och allt som lever skall lova hans heliga namn alltid och i evighet. Ps 145:3-21.

Allt eftersom vi lär oss mer och mer om hurdan Gud är, och hurdana vi själva är i hans ögon, kommer vi att frukta och bäva inför honom. Människor i vår tid borde ta varning av det öde som drabbade dem som i forna tider tog lätt på det som Gud hade förklarat heligt. När israeliterna tog sig friheten att öppna arken då den var på väg tillbaka från filisteernas land, blev deras respektlösa våghalsighet straffad på ett tydligt sätt.

Tänk också på den dom som föll över Ussa. Då arken fördes till Jerusalem under Davids regeringstid, räckte Ussa ut sin hand för att hålla den stadigt på plats. Därför att han i övermod rörde vid symbolen på Guds närvaro drabbades han av en ögonblicklig död.

Då Mose vid den brinnande busken inte uppfattade Guds närvaro, utan gick dit för att se på den förunderliga synen, blev han tillsagd:rätt

"'Kom inte hit! Tag av dig skorna, ty platsen där du står är helig mark.' ... Då dolde Mose ansiktet, ty han bävade för att se på Gud." 2 Mos 3:5, 6.

Jakob lämnade Beer-Sheba och begav sig mot Haran. Han kom till en plats där han måste stanna över natten, ty solen hade gått ner. Och han tog en av stenarna på platsen för att ha under huvudet och lade sig att sova.

Då hade han en dröm. Han såg en stege vara rest på jorden. Den nådde ända upp till himlen och Guds änglar steg upp och ner på den. Och se, HERREN stod ovanför den och sade:rätt

'Jag är HERREN, din fader Abrahams Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag ge åt dig och dina efterkommande. ... Och se, jag är med dig och skall bevara dig vart du än går, och jag skall föra dig tillbaka till detta land. Jag skall inte överge dig intill dess att jag har gjort vad jag har lovat dig.'rätt

"När Jakob vaknade upp ur sömnen, sade han: 'HERREN är verkligen på denna plats och jag visste det inte.' Han greps av fruktan och sade: 'Hur helig är inte denna plats! Det måste vara Guds boning, ja, här är himlens port.'" 1 Mos 28:10-17.

Helgedomen, både tabernaklet i öknen och templet i Jerusalem, som var en jordisk symbol på Guds boning, hade en avdelning som var helgad för hans närvaro. Vid dess ingång fanns ett förhänge med invävda keruber, som ingen fick lyfta upp utom en. Att lyfta på förhänget och otillåtet tränga sig in till det heliga mysteriet i det allra heligaste, var en handling som var lika med döden. För över nådastolen uppenbarade sig den Heliges härlighet, en härlighet som ingen människa kunde se och leva. På den enda dagen under året som var avsatt för tjänst i det allra heligaste, gick översteprästen med bävan in till Guds närvaro medan moln av rökelse dolde härligheten för hans syn. På tempelgården var allt stilla och tyst. Inga präster tjänstgjorde vid altaret. Den stora skaran av tillbedjare, böjda i tyst vördnad, bad om Guds förbarmande.

"Allt det som hände d är exempel, och det skrevs ner för att vägleda oss som har tidsåldrarnas slut inpå oss." 1 Kor 10:11 .

Men HERREN är i sitt heliga tempel. Var stilla inför

honom, hela jorden! Hab 2:20.

HERREN är konung, folken darrar. Han tronar på

keruberna, jorden skälver. HERREN är stor i Sion, upp-

höjd över alla folk. Därför prisar man ditt namn, det

stora och fruktansvärda. Helig är han. Ps 99:1-3.

HERRENS tron är i himlen. Hans ögon ser, hans

blickar prövar människors barn. Ps 11:4.

"Ty han blickar ner från sin heliga höjd." Från sin

boning blickar han ner på alla som bor på jorden, han

som formar alla deras hjärtan, han som känner till

alla deras verk. Ps 102:20; 33:14, 15.

Hela jorden må frukta HERREN, alla som bor i

världen må bäva får honom. Ps 33:8.

Människan kan inte utforska Gud. Ingen borde i övermod försöka lyfta det förhänge som döljer hans härlighet. "Hur outgrundliga är inte hans domar och hur outrannsakliga hans vägar." Rom 11:33. Det är ett bevis på hans nåd att hans kraft är dold, eftersom det är lika med döden att lyfta på förhänget som döljer den gudomliga närvaron. Inget dödligt sinne kan tränga in i det hemlighetsfulla där den Mäktige bor och verkar. Det är bara det som han anser lämpligt att avslöja som vi kan förstå om honom. Förnuftet måste erkänna att det finns en högre auktoritet. Hjärtat och förståndet måste böja sig för den store JAG ÄR.

Kapitel 37.—Falsk och Sann Utbildning

Han som är hjärnan bakom ondskans sammansvärjning arbetar ständigt för att hålla Guds ord dolt, och för att lyfta fram människors åsikter. Han vill inte att vi skall höra Guds röst som säger: "Här är vägen, gå på den." Jes 30:21. Genom en förvanskad utbildning gör han sitt yttersta för att fördunkla det ljus som kommer från himlen.

Filosofiska spekulationer och vetenskaplig forskning, som inte tar Gud med i beräkningen, gör tusentals människor till tvivlare. I vår tids skolor undervisar man och förklarar noggrant vad lärda män kommit fram till genom vetenskaplig forskning, medan man tydligt låter förstå att om dessa lärda män har rätt, kan inte Bibeln ha rätt. Tvivel är tilltalande för det mänskliga sinnet. De unga ser i det ett oberoende som fängslar fantasin, och de blir lurade. Satan triumferar. Han ger näring åt varje frö av tvivel som såtts i de ungas hjärtan. Han får det att växa och bära frukt, och snart samlar han in en stor skörd av otro.

Det är på grund av det mänskliga hjärtats böjelse till det onda som det är så farligt att så tvivel i de ungas sinnen. För vad som än försvagar tron på Gud minskar själens kraft att stå emot frestelser. Därigenom blir det enda verkliga skydd vi har mot synd borttaget. Det behövs skolor där de unga kan lära sig att sann storhet består i att ära Gud genom att uppenbara hans karaktär i det dagliga livet. Vi behöver lära känna Gud genom hans ord och hans verk, så att hans mål med våra liv kan uppfyllas.

Otroende författare

För att skaffa sig en utbildning tror många att det är nödvändigt att studera otroende författares skrifter, därför att deras verk innehåller många lysande tankar. Men vem är ursprunget till dessa lysande tankar? Det är Gud, och bara Gud. Han är källan till allt ljus. Varför skall vi då plöja igenom den mängd av felaktigheter som finns i dessa författares verk bara för några få intellektuella sanningars skull, när den hela och fulla sanningen är tillgänglig för oss?rätt

Hur är det möjligt att människor som är i strid med Guds rike har fått en sådan kunskap som de ibland visar upp? Satan själv fick sin utbildning i himlens salar, och han har kunskap om både det goda och det onda. Han blandar det goda med det dåliga, och det är det som ger honom en sådan förmåga att bedra. Men skall vi ta emot Satan som en ljusets ängel bara därför att han har klätt sig i en strålande himmelsk dräkt? Frestaren har sina medarbetare som är utbildade enligt hans metoder, inspirerade av hans ande, och anpassade för hans arbete. Skall vi samarbeta med dem? Skall vi ta emot deras litterära verk och betrakta dem som nödvändiga för en god utbildning?rätt

Om den tid och kraft som används för att försöka förstå otroende författares lysande idéer användes för att studera de dyrbara sanningarna i Guds ord, skulle tusentals människor som nu sitter i mörker och dödens skugga glädja sig i den härlighet som strålar från Livets ljus.

Historisk och teologisk kunskap

Det är många som tror att man måste skaffa sig en omfattande kunskap från historiska och teologiska skrifter för att förbereda sig för kristet arbete. De menar att en sådan kunskap kommer att bli till hjälp för dem när de förmedlar evangeliet. Men deras krävande studier av människors tankar har en benägenhet att försvaga deras arbete, snarare än att stärka det. När jag ser bibliotek fyllda av stora historiska och teologiska band, tänker jag: "Varför ge ut pengar för det som inte är bröd?" Det sjätte kapitlet i Johannes' evangelium ger oss mer än det man kan finna i sådana bokverk. Kristus säger: "Jag är livets bröd. Den som kommer till mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta." "Jag är det bröd som ger liv, det bröd som har kommit ner från himlen. Den som äter av det brödet skall leva i evighet." "Den som tror har evigt liv." "De ord som jag har talat till er är Ande och liv." Joh 6:35, 51, 47, 63.

Men det finns ett slags historiskt studium som vi inte får förkasta. Helig historia var ett av de ämnen man studerade i profetskolorna. I det som nedtecknades angående Jehovas handlande gentemot nationerna kunde man spåra hans fotsteg. På samma sätt bör vi i dag reflektera över Guds handlande med jordens nationer. Vi borde förstå hur profetiorna har uppfyllts i historien, studera hur Gud har verkat genom omständigheter i de stora reformationsrörelserna, och förstå hur händelserna kommer att utveckla sig när nationerna samlar sig för den sista drabbningen i den stora striden.

Ett sådant studium kommer att ge en bred och övergripande syn på livet. Det kommer att hjälpa oss att förstå hur mycket vi påverkas av och är beroende av varandra, hur fantastiskt vi är sammanbundna i ett stort broderskap av samhällen och nationer, och i vilken hög grad förtryck och förnedring av en medlem innebär förlust för alla.

Men historia, så som den vanligtvis studeras, handlar om människors bedrifter, deras segrar i strid och deras framgångar när det gäller att nå makt och storhet. Guds ingripande i människans angelägenheter glöms bort. Det är få som studerar hur hans avsikter går i fullbordan i nationernas uppgång och fall.

Och i stor utsträckning är teologi, som den vanligtvis studeras och undervisas, endast en beskrivning av mänskliga spekulationer, som bara tjänar till att fördunkla Guds råd "med ord utan förstånd". Job 38:2. Alltför ofta är motivet med att samla på sig dessa många böcker inte så mycket en önskan att få mat för sinnet och själen som en ambition

att bli bekant med filosofer och teologer, en önskan att framställa kristendomen för människor med lärda uttryck och påståenden.

Alla böcker i världen kan inte ersätta ett heligt liv. "Lär av mig", sade den store Läraren, "ta på er mitt ok", lär er min mildhet och ödmjukhet. Matt 11:29. Din intellektuella stolthet hjälper dig inte att kommunicera med människor som håller på att gå under av brist på livets bröd. När du studerar dessa böcker låter du dem ta platsen för de praktiska lärdomar du borde lära dig av Kristus. Människorna blir inte mättade med det som kommit av ett sådant studium. Mycket lite av den forskning som är så slitsam för sinnet ger något av verklig nytta när det gäller att arbeta framgångsrikt för människors frälsning.

Frälsaren kom för "att predika glädjens budskap för de fattiga". Luk 4:18. Han använde de enklaste termer och symboler i sin undervisning. Och det sades att "den stora folkskaran lyssnade gärna på honom". Mark 12:37. De som försöker göra hans arbete i denna tid behöver en djupare förståelse av de lärdomar han gav.

Den levande Gudens ord innehåller den högsta utbildning man kan få. De som arbetar för människor behöver äta av livets bröd. Då kommer de att få andlig kraft och bli förberedda att hjälpa alla kategorier av människor.

Studier av klassisk litteratur

I högskolor och universitet använder tusentals ungdomar en stor del av den bästa tiden i sina liv till att studera grekiska och latin. Och medan de är upptagna med dessa studier formas sinnet och karaktären av de onda tankar som finns i den hedniska litteratur som de måste läsa, och som anses nödvändig när man studerar antikens språk.

De som är insatta i den klassiska litteraturen förklarar att "de grekiska tragedierna är fulla av incest, mord, och människooffer åt lystna och hämdgiriga gudar". Det vore mycket bättre för världen om man slutade med den utbildning man får från sådana källor. "Kan någon gå på glödande kol utan att fötterna blir svedda?" Ords 6:28. "Kan det komma en ren från en oren? Nej, inte en enda!" Job 14:4. Kan vi då förvänta oss att de unga skall utveckla en kristen karaktär, när deras utbildning präglas av undervisningen från dem som trotsar principerna i Guds lag?rätt

När eleverna frigör sig från alla band och kastar sig ut i ansvarslösa nöjen, festande och omoral, tar de bara efter det som har visats dem i deras studier. Det finns yrken som kräver en kunskap i grekiska och latin. Några måste studera dessa språk. Men den kunskap i dessa språk som är nödvändig för praktiskt bruk kan man få utan att studera litteratur som är fördärvad och har en fördärvande inverkan.

Och det är inte många som behöver kunna grekiska och latin. Studiet av döda språk borde komma i andra hand efter de ämnen som ger kunskap om hur man på ett rätt sätt skall använda alla kroppens och sinnets krafter. Det är dårskap att de studerande skall använda sin tid för att lära sig döda språk eller skaffa sig teoretisk kunskap i något ämne på bekostnad av en fostran för livets praktiska arbetsuppgifter.

Vad är det eleverna bär med sig när de lämnar skolan? Vart skall de gå? Vad skall de göra? Har de den kunskap som behövs för att undervisa andra? Har de blivit utbildade till att bli goda fäder och mödrar? Kan de stå i ledningen för en familj och vara kloka uppfostrare? Den enda utbildning som är värd namnet är den utbildning som leder unga män och kvinnor till att bli lika Kristus, som utrustar dem till att bära livets ansvar och att leda sina familjer. En sådan utbildning får man inte genom att studera antikens klassiker.

Spännande läsning

Mycket av den underhållningslitteratur som ges ut i dag är full av sensationella berättelser som lär upp ungdomen i ondska och leder dem in på fördärvets väg. De som till åldern bara är barn, är vuxna i kunskapen om det kriminella. De eggas till det onda genom de äventyr de läser. I fantasin lever de sig in i de handlingar som de har läst, tills de får lust att pröva vilka brott de kan utföra utan att bli straffade.

För barnens och de ungas aktiva sinnen är de påhittade beskrivningarna av framtiden verkliga. När revolutioner förutspås och alla möjliga händelser beskrivs som bryter ner lagars och självbehärskningens barriärer, är det många som påverkas av den anda som kommer fram i dessa beskrivningar. De leds till att begå förbrytelser som om möjligt är ännu värre än de som dessa underhållningsförfattare har skildrat. Samhället håller på att bli demoraliserat genom dessa inflytanden. Laglöshetens frön sås ut vitt och brett. Ingen behöver förundra sig över att följden blir en skörd av brottslighet.

Skrifter med romantiska, lättsinniga och spännande berättelser är i lika hög grad en förbannelse för läsaren. Författaren kanske menar sig lära ut en moralisk lärdom, och kan i sin bok väva in religiösa tankar, men ofta tjänar dessa bara till att dölja dårskapen och tomheten som finns under ytan.

Världen översvämmas av böcker som är fyllda med lockande villfarelser. De unga tar emot som sanning det som Bibeln fördömer som osanning, och de älskar och håller fast vid ett bedrägeri som betyder undergång för själen.

Det finns böcker med påhittade historier som skrivits för att framhålla sanning eller avslöja ett eller annat stort missförhållande. En del av dessa böcker har haft ett gott inflytande. Men de har också orsakat oerhörd skada. De innehåller påståenden och starka skildringar som uppeggar fantasin och väcker en rad tankar som är farliga, särskilt för de unga. De scener som skildras lever de sig in i om och om igen i sina tankar. Sådan

läsning gör sinnet oförmöget att vara till nytta och odugligt för andlig aktivitet. Den förstör intresset för Bibeln och gör att det inte finns mycket rum i tankarna för himmelska ting. När sinnet uppehåller sig vid det orena som skildras väcks begären, och det hela slutar i synd.

Till och med skönlitteratur som inte innehåller antydningar till något orent, och som kan vara avsedd att framhålla goda plinciper, är skadlig. Sådan litteratur uppmuntrar vanan att läsa snabbt och ytligt bara för berättelsens skull. Därigenom medverkar den till att förstöra förmågan att tänka sammanhängande och djupt, och sinnet blir oförmöget att begrunda pliktens och evighetens stora frågor.

Genom att skönlitteratur fostrar en kärlek till det som är underhållande, skapar den hos läsaren en olust för livets praktiska plikter. På grund av denna litteraturs upphetsande och berusande kraft är den inte sällan en orsak till både mental och fysisk sjukdom. Många eländiga och försummade hem, många långvarigt sjuka, många på mentalvårdsinstitutioner, har blivit vad de är på grund av vanan att läsa romaner. Det framhålls ofta att om vi skall kunna hålla de unga borta från sensationell och värdelös litteratur, måste vi ge dem skönlitteratur som är av bättre litterär kvalitet. Men det är som att försöka bota alkoholisten genom att ge honom mildare rusdrycker som vin, öl eller cider, i stället för whisky eller konjak. Det skulle bara göra att törsten efter starkare stimulantia hela tiden skulle hållas vid liv. Den enda säkerheten för drinkaren, liksom för nykteristen, är total avhållsamhet. Detsamma gäller för den som älskar skönlitteratur. Total avhållsamhet är det enda trygga.

Sagor och äventyr

I utbildningen av barn och unga har sagor, legender och uppdiktade berättelser fått en stor plats. Den sortens böcker används i skolorna och finns i många hem. Hur kan kristna föräldrar tillåta sina barn att använda böcker som är så fyllda av osanning? När barnen kommer med frågor om vad dessa berättelser betyder, som går tvärt emot vad föräldrarna har lärt dem, får de till svar att berättelserna inte är sanna. Men detta tar inte bort det skadliga inflytande som berättelserna har. Idéerna som framställs i dessa böcker är vilseledande för barnen. De ger dem en felaktig syn på livet och väcker och fostrar ett begär efter det overkliga.

Den utbredda användningen av sådana böcker i vår tid är ett av Satans listiga påhitt. Han försöker vända de gamlas och de ungas sinnen bort från den stora uppgiften att utveckla karaktären. Han vill att våra barn och ungdomar skall svepas bort genom de själsdödande bedrägerier som han fyller världen med. Därför försöker han avleda deras sinnen från Guds ord, för att på det sättet hindra dem från att få kunskap om de sanningar som skulle vara ett skydd för dem.

Böcker som förvanskar sanningen borde aldrig sättas i händerna på barn och ungdomar. Vi får inte låta det ske att våra barn, när de håller på att skaffa sig en utbildning, får del av idéer som visar sig vara frön till synd. Om de vuxna inte befattade sig med sådana böcker skulle de själva vara i en säkrare ställning, och deras exempel och inflytande för det goda skulle göra det mycket mindre besvärligt att skydda de unga från frestelse.

Vi har ett överflöd av det som är verkligt, det som är gudomligt. De som törstar efter kunskap behöver inte gå till förorenade källor. Herren säger:rätt

Böj ditt öra härtill, och hör de visas ord, och lägg mina

lärdomar på hjärtat. ... För att du skall sätta din för-

tröstan till Herren, undervisar jag i dag just dig. Ja,

redan förut har jag ju skrivit regler för dig och medde-

lat dig råd och insikt, för att lära dig tillförlitliga san-

ningsord, så att du rätt kan svara den som har sänt dig.Ords 22:17-21 .

"Han upprättade ett vittnesbörd i Jakob, sin undervisning gav han i Israel. Hanfastställde den för våra fäder, och de skulle kungöra den för sina barn."Ps 78:5.

Det vill vi inte dölja för deras barn. För ett komman-

de släkte vill vi förkunna HERRENS lov, hans makt och

de under han har gjort. Ps 78:4.

Så skulle det bli känt för ett kommande släkte, för barn

som en gång skulle födas, och de skulle berätta det för

sina barn. De skulle då hoppas på Gud. Ps 78:6, 7.

"HERRENS välsignelse ger rikedom." Ords 10:22.

Kristi undervisning

Det var på det sättet Kristus framhöll sanningens principer i evangeliet. Från hans undervisning kan vi dricka av de rena strömmar som flyter från Guds tron. Kristus kunde ha gett människor kunskap som skulle ha överträffat alla tidigare avslöjanden, och ställt alla andra upptäckter i skuggan. Han kunde ha avslöjat den ena hemligheten efter den andra, och fängslat människors ivriga och uppriktiga tankar ända fram till tidens slut kring dessa underbara uppenbarelser. Men han ville inte ge ifrån sig en enda stund som han kunde använda för att undervisa om frälsningens vetenskap. Han värdesatte och

använde sin tid, sina förmågor och sitt liv, uteslutande för att arbeta för människors frälsning. Han hade kommit för att söka rätt på och frälsa det som var förlorat, och han skulle inte låta sig avledas från sin uppgift. Han tillät ingenting att få distrahera honom.

Kristus förmedlade bara sådan kunskap som människor kunde få nytta av. När han undervisade folket begränsade han sin undervisning till deras behov och deras situation i det praktiska livet. Han tillfredsställde inte nyfikenheten hos människor som kom till honom med påträngande frågor. Alla sådana tillfällen gjorde han till stunder av allvarlig, uppriktig och livsavgörande vädjan. Till dem som var så ivriga att plocka frukt från kunskapens träd, erbjöd han frukten från livets träd. De fann alla vägar vara stängda, utom den väg som leder till Gud. Alla källor var förseglade utom källan till evigt liv.

Vår Frälsare uppmuntrade aldrig någon på sin tid att gå på rabbinernas skolor, därför att det skulle fördärva deras sinnen på grund av det ständiga "det sägs" eller "det har sagts". Varför skall då vi godta människors osäkra ord som upphöjd vishet, när en vishet som är större och tillförlitligare står till vårt förfogande?rätt

Det som jag har sett av eviga ting, och det som jag har sett av människors svaghet, har gjort ett djupt intryck på mitt sinne och påverkat mitt livsverk. Jag kan inte se något som människan förtjänar att prisas eller äras för. Jag kan inte se någon orsak till varför man skall lita på och upphöja uppfattningar från de världsligt visa och dem som kallas stora män. Hur kan de som saknar gudomlig upplysning ha korrekta uppfattningar om Guds planer och vägar? Antingen förkastar de honom helt och ignorerar hans existens, eller begränsar de hans makt genom sina egna bristfälliga uppfattningar.

Låt oss välja att bli undervisade av honom som skapade himlarna och jorden, av honom som satte stjärnorna på deras bestämda platser på himlavalvet och gav solen och månen deras bestämda uppgifter.

Det är som sig bör att de unga tycker att de måste utveckla sina intellektuella förmågor så mycket som möjligt. Vi vill inte begränsa den utbildning som Gud inte har satt några gränser för. Men det vi uppnår är till ingen nytta om det inte används till Guds ära och mänsklighetens bästa.

Det är inte bra att överbelasta hjärnan med studier som kräver intensiv koncentration, men som inte kommer till användning i det praktiska livet. En sådan utbildning kommer att vara till skada för eleven, eftersom den minskar hans önskan och intresse att studera det som skulle göra honom rustad att vara till nytta och bära ansvar. En praktisk utbildning är värd mycket mer än en aldrig så stor mängd av enbart teoretisk kunskap. Det är inte tillräckligt att bara ha kunskap. Vi måste också kunna använda den på rätt sätt.

Den tid, de medel och de studier som så många offrar för en förhållandevis oandvändbar utbildning, borde hellre användas för att skaffa en utbildning som kommer

att göra dem till praktiska män och kvinnor, utrustade till att bära livets ansvar. En sådan utbildning skulle vara den bästa tänkbara.

Vad vi behöver är en kunskap som stärker sinnet och själen, och som gör oss till bättre män och kvinnor. Hjärtats utbildning är mycket viktigare än enbart bokkunskap. Det är bra, ja, till och med nödvändigt, att ha kunskap om den värld vi lever i, men om vi inte räknar med evigheten kommer vi att misslyckas på ett sätt som inte går att reparera.

En elev kan använda alla sina krafter för att skaffa sig kunskap, men om han inte har en kunskap om Gud, om han inte lyder de lagar som hans egen kropp står under, kommer han att fördärva sig själv. Genom felaktiga vanor förlorar han förmågan att värdera sig själv, och han förlorar förmågan till självbehärskning. Han kan inte längre tänka klart när det gäller de ting som är viktigast för honom. Han använder sinnet och kroppen vårdslöst och oförnuftigt. Genom sin försummelse att följa rätta principer blir hans liv förstört, både för denna världen och för den kommande.

Om de unga förstode sin egen svaghet, skulle de finna sin styrka hos Gud. Om de gick till honom för att få undervisning skulle de bli visa i hans visdom, och deras liv skulle bära rik frukt till välsignelse för världen. Men om de låter sina sinnen vara upptagna med enbart världsliga och spekulativa studier, och därigenom skiljer sig från Gud, kommer de att förlora allt det som gör livet rikt.

Kapitel 38.—Vikten av att Söka Sann Kunskap

Vi behöver en klarare förståelse av vad som står på spel i den stora strid vi deltar i. Vi behöver en större insikt i hur värdefulla sanningarna i Guds ord är, och hur farligt det är att låta våra sinnen bli ledda på avvägar av den store bedragaren.

Det stora offer som krävdes för vår frälsning visar hur fruktansvärt ond synden är. Genom synden har hela människan kommit i obalans, sinnet är förvrängt och fantasin är fördärvad. Synden har försvagat de själsliga krafterna. Frestelser utifrån finner ett gensvar i hjärtat, och fötterna vänds omärkbart mot det onda.

Liksom offret som gavs för vår skull var fullkomligt, skall också vår återställelse från den orenhet synden har orsakat vara fullkomlig. Guds lag kommer inte att ursäkta någon ond handling, och ingen orättfärdighet kan undgå att bli fördömd av den. Etiken i evangeliet godtar ingen annan norm än den gudomliga karaktärens fullkomlighet. Kristi liv var en fullkomlig uppfyllelse av varje föreskrift i lagen. Han sade: "Jag har hållit min Faders bud." Joh 15:10. Hans liv är vårt exempel när det gäller lydnad och tjänst. Bara Gud kan förnya hjärtat. "Ty Gud är den som verkar i er, både vilja och gärning, för att hans goda vilja skall ske." Fil 2:13. Men vi har också fått uppmaningen: "Arbeta med fruktan och bävan på er frälsning." Fil 2:12.

Det arbete som kräver vår uppmärksamhet

Felaktigheter kan inte ställas tillrätta, och en verklig reformation i livet kan inte åstadkommas, bara genom några svaga, sporadiska ansträngningar. Att bygga upp karaktären är inte ett arbete för en dag eller ett år, utan ett arbete för hela livet. Kampen för seger över det egna jaget, för helighet och för himlen, är en livslång kamp. Utan en ständig ansträngning och en oavbruten strävan är det omöjligt att gå framåt i det andliga livet och få segrarens krona.

Det starkaste beviset för att människan har fallit från en högre ställning är det faktum att det krävs så mycket att vända tillbaka. Man kan bara göra det genom en hård kamp, centimeter för centimeter, timme för timme. På ett ögonblick, genom en hastig, obetänksam handling, kan vi ställa oss under ondskans makt, men det krävs mer än ett ögonblick för att bryta bojorna och nå fram till ett heligare liv. Målet kan vara klart, arbetet påbörjat, men att fullfölja det kommer att kräva slit, tid, uthållighet, tålamod och offer.

Vi kan inte tillåta oss att handla efter impulser. Vi kan inte för ett ögonblick låta bli att vara på vår vakt. Vi är utsatta för otaliga frestelser och måste bestämt stå emot, annars blir vi besegrade. Skulle vi komma till livets slut med vårt arbete ogjort, vore det en evig förlust.

Aposteln Paulus' liv var en ständig kamp mot det egna jaget. Han sade: "Jag dör varje dag." 1 Kor 15:31. Hans egen vilja och hans egna önskningar kom varje dag i konflikt med plikten och Guds vilja. I stället för att följa sina egna böjelser handlade han efter Guds vilja, hur smärtsamt det än var för hans egen natur.

Vid slutet av sitt kampfyllda liv, när han såg tillbaka på sitt livs strider och segrar, kunde han säga: "Jag har kämpat den goda kampen, jag har fullbordat loppet, jag har bevarat tron. Nu ligger rättfärdighetens segerkrans i förvar åt mig. Den skall Herren, den rättfärdige domaren, ge åt mig på den dagen." 2 Tim 4:7, 8.

Det kristna livet är en strid och ett fälttåg. Från den striden går det inte att få någon avlösning, vi måste kämpa oavbrutet och uthålligt. Det krävs en oupphörlig ansträngning för att upprätthålla segern över Satans frestelser. Det är bara genom en okuvlig ihärdighet som man kan utveckla kristen redbarhet, och det är bara genom en bestämd och fast beslutsamhet som denna redbarhet kan bevaras.

Ingen kommer att lyftas uppåt utan att göra en bestämd och uthållig ansträngning för egen del. Alla måste ta del i denna kamp personligen, ingen annan kan utkämpa striden för oss. Vi är var och en ansvariga för det striden gäller. Även om Noa, Job eller Daniel funnes ibland oss, skulle ingen av dem kunna rädda varken son eller dotter genom sin egen rättfärdighet.

Vetenskapen vi måste lära oss

Det finns en kristendomens vetenskap som vi borde bemästra – en vetenskap som är så mycket djupare, bredare och högre än någon mänsklig vetenskap som himlen är högre än jorden. Sinnet bör disciplineras, utbildas och fostras, så att vi kan tjäna Gud på ett sätt som går emot våra medfödda böjelser. Böjelser till det onda som vi ärvt eller lagt oss till med måste övervinnas. Ofta måste en livslång utbildning och fostran läggas åt sidan, så att vi kan bli elever i Kristi skola. Våra hjärtan måste fostras till att hålla fast vid Gud. Vi måste forma tankebanor som hjälper oss att stå emot frestelser. Vi måste lära oss att ha vår uppmärksamhet riktad uppåt.

Guds ords principer är lika höga som himlen och sträcker sig lika långt som evigheten, men vi borde förstå deras betydelse i vårt dagliga liv. Varje handling, varje ord, varje tanke borde överensstämma med dessa principer. Allt måste föras i harmoni med Kristus och underordnas hans vilja. Den helige Andes dyrbara dygder utvecklas inte på ett ögonblick. Mod, fasthet, ödmjukhet, tro och en orubblig förtröstan på Guds kraft att frälsa, är något man får genom år av erfarenhet. Guds barn skall besegla sitt eget öde genom att leva ett liv där de genom helig ansträngning håller fast vid det som är rätt.

Ingen tid att förlora

Vi har ingen tid att förlora. Vi vet inte hur snart vår prövotid tar slut. Som längst har vi bara en kort livstid här på jorden, och vi vet inte hur snart vi kan drabbas av döden. Vi vet inte hur snart vi kan bli kallade att lämna världen med alla dess intressen. Evigheten sträcker ut sig framför oss. Ridån går snart upp. Om bara några få år kommer denna kungörelse att gå ut till alla levande:rätt

"Den orättfärdige må fortsätta att göra orätt, den orene att orena sig, den rättfärdige må fortsätta att göra vad som är rätt och den helige att helga sig." Upp 22:11.

Är vi förberedda? Har vi lärt känna Gud, himlens regent och laggivare, och Jesus Kristus som han sände till världen som sin representant? När Kristus, vårt exempel, hade slutat sitt livsverk på denna jord, sade han: "Jag har förhärligat dig på jorden genom att fullborda det verk som du har gett mig att utföra. ... Jag har uppenbarat ditt namn." Joh 17:4-6. Kommer vi att kunna säga det samma?rätt

Guds änglar försöker leda vår uppmärksamhet bort från oss själva och jordiska ting. Låt dem inte få arbeta förgäves.

Sinnen vars tankar fått driva fritt behöver en förändring. "Omgjorden därför edert sinnes länder och varen nyktra." "Sätt ert hopp helt och fullt till den nåd som skall komma er till del, när Jesus Kristus uppenbaras. Som lydnadens barn skall ni inte styras av de begär som ni tidigare levde i när ni ännu var okunniga. Nej, liksom han som har kallat er är helig, skall ni föra ett alltigenom helgat liv. Det står skrivet: Ni skall vara heliga, ty jag är helig. " 1 Petr 1:13 , l Petr l:13-16.

Gud måste vara medelpunkten för våra tankar. Vi måste göra allvarliga ansträngningar för att övervinna våra köttsliga, onda böjelser. Våra ansträngningar, vår självförnekelse och vår uthållighet, måste stå i proportion till det oändliga värdet av det mål som vi strävar efter. Bara genom att segra på det sätt Kristus segrade skall vi vinna livets krona.

Behovet av självförnekelse

Människans stora fara ligger i att hon inbillar sig att hon klarar sig själv, och därmed skiljer sig från Gud som är källan till hennes styrka. Våra naturliga böjelser har i sig frön till moralisk död, såvida de inte blir förändrade genom den helige Ande. Om vi inte kommer in i en levande förbindelse med Gud, kan vi inte stå emot de oheliga följderna av njutningslystnad, egenkärlek och frestelse till synd.

Om vi skall kunna få hjälp av Kristus måste vi inse vårt behov. Vi måste ha en sann kunskap om oss själva. Det är bara den människa som vet att hon är en syndare som

Kristus kan frälsa. Det är bara när vi ser vår totala hjälplöshet och ger upp all självtillit, som vi kan fatta tag i gudomlig kraft.

Det är inte bara i början av det kristna livet som denna förnekelse av det egna jaget skall göras. Vid varje steg framåt mot himlen måste den förnyas. Alla våra goda gärningar är beroende av en kraft utanför oss själva, därför behöver vi ständigt vända våra hjärtan till Gud, ständigt och uppriktigt bekänna vår synd och ödmjuka oss inför honom. Faror finns överallt omkring oss, och vi är trygga bara om vi inser vår svaghet och med trons grepp håller oss fast i vår mäktige befriare.

Kristus, källan till sann kunskap

Vi måste vända oss bort från tusentals ämnen som kallar på vår uppmärksamhet. Det finns saker som slukar vår tid och väcker vårt intresse att forska djupare, men som inte leder någon vart. Det är det allra viktigaste som kräver den noggranna uppmärksamhet och energi som så ofta används på förhållandevis obetydliga ting.

Att acceptera nya teorier ger i sig själv inte något nytt liv till själen. Att känna till fakta och teorier som i sig själva är viktiga har litet värde om man inte tillämpar dem i det praktiska livet.

Vi behöver inse att det ligger på vårt ansvar att se till att vår själ får sådan mat som kommer att stärka det andliga livet och få det att växa.

Om du ... låter ditt öra ta vara på visheten och böjer

ditt hjärta till klokheten ... om du söker efter den som

efter silver och letar efter den som efter en skatt, då

skall du förstå HERRENS fruktan och finna kunskapen

om Gud. ... Då skall du förstå rättfärdighet, rätt och

redbarhet, det godas alla vägar. Ty vishet skall komma

in i ditt hjärta och kunskap bli ljuvlig för din själ, efter-

tänksamhet skall bevara dig och klokhet beskydda dig.

Ett livets träd är visheten för dem som får tag i den,

de som håller fast vid den må prisas lyckliga.Ords 2:1-11; 3:18.

Frågan vi bör ställa oss själva är: "Vad är sanning – den sanning vi bör värdesätta, älska, upphöja och lyda?" Vetenskapens anhängare har misslyckats och kommit på skam

i sina försök att komma underfund med Gud. Den fråga de behöver söka svar på i denna tid är: "Vad är det för sanning som kan hjälpa oss att vinna frälsning?"rätt

"Vad anser ni om Kristus?" – detta är den allra viktigaste frågan. Tar vi emot honom som en personlig Frälsare? Alla som tar emot honom ger han kraft att bli Guds barn.

Kristus uppenbarade Gud för sina lärjungar på ett sådant sätt att det utförde ett speciellt verk i deras hjärtan, ett verk han också önskar utföra i våra hjärtan. Det finns många som har förlorat blicken på den levande kraften i Frälsarens exempel genom att syssla för mycket med teorier. De har förlorat synen på honom som den ödmjuke, självförnekande arbetaren. Vad de behöver är att se på Jesus. Varje dag behöver vi en ny uppenbarelse av hans närvaro. Vi behöver följa hans exempel i självförnekelse och självuppoffring mera troget.

Vi behöver samma erfarenhet som Paulus hade när han skrev: "Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre jag, utan Kristus lever i mig. Och det liv jag nu lever i min kropp, det lever jag i tron på Guds Son, som har älskat mig och utgivit sig för mig." Gal 2:19, 20.

När kunskapen om Gud och Jesus Kristus kommer till uttryck i karaktären, är detta något som överglänser allt annat som högaktas på jorden eller i himlen. Det är den allra högsta utbildningen. Det är nyckeln som öppnar portarna till den himmelska staden, och det är Guds avsikt att alla som iklär sig Kristus skall äga denna kunskap.

Kapitel 39.—Kunskapen man får Genom Guds Ord

Hela Bibeln är en uppenbarelse av Guds härlighet i Kristus. När vi tar emot Guds ord, tror på det och lyder det, blir det ett kraftfullt medel som förvandlar karaktären. Det är den stora drivfjädern, den återhållande kraften, som väcker nytt liv i de fysiska, mentala och andliga förmågorna, och styr livet in på rätt väg.

Orsaken till att de unga, och även de äldre, så lätt leds in i frestelse och synd är att de inte studerar Guds ord och begrundar det som de borde. De har inte en fast, beslutsam viljekraft som kommer till uttryck i livet och karaktären, därför att de försummar den heliga undervisningen i Guds ord. De gör inga allvarliga ansträngningar för att rikta sina sinnen till det som skulle inspirera till rena, heliga tankar, och vända dem bort från det som är orent och osant. Det är få som väljer den goda delen, och, likt Maria, sitter vid Jesu fötter för att lära av den gudomlige Läraren. Det är få som bevarar hans ord i sina hjärtan och lever efter det.

När man tar emot Bibelns sanningar kommer detta att ha en upplyftande inverkan på sinnet och själen. Om Guds ord uppskattades som det borde, skulle både unga och äldre ha en inre rättskaffenhet och principfasthet som skulle göra det möjligt för dem att stå emot frestelser.

Man borde skriva och undervisa om det dyrbara som finns i de heliga Skrifterna. Man borde använda sin tankeförmåga, sina anlag och sina största mentala krafter till att studera Guds tankar. Studera inte människors filosofiska antaganden, utan studera den filosofi som kommer från honom som är sanningen. Ingen annan litteratur kan jämföras med den i värde.

Den som har sitt sinne vänt till det jordiska finner ingen glädje i att fördjupa sig i Guds ord, men den som har ett sinne som är förnyat av den helige Ande ser den gudomliga skönheten och det himmelska ljuset som lyser fram från de heliga sidorna. Det som var en öde öken för det sinne som var upptaget av det jordiska, blir för det andliga sinnet ett land med levande strömmar.

Kunskapen om Gud, så som den är uppenbarad i hans ord, är den kunskap vi skall ge till våra barn. Från det att de är små och deras förstånd börjar utvecklas borde vi bekanta dem med Jesu namn och liv. Det första de borde lära sig är att Gud är deras Far. Det första de borde öva sig i är kärleksfull lydnad. Läs Guds ord för dem på ett vördnadsfullt och ömt sätt, och upprepa det i avsnitt som är lämpade för deras förstånd och anpassade för att väcka deras intresse. Och låt dem framför allt få lära sig om Guds kärlek uppenbarad i Kristus, med dess stora lärdom:rätt

"Om Gud älskade oss så högt, är också vi skyldiga att älska varandra." 1 John 4:11.

De unga bör göra Guds ord till mat för själen och sinnet. Låt Kristi kors bli huvudämnet i all utbildning, det centrala i all undervisning och allt studium. Låt det bli en del av det dagliga livets erfarenheter. På det sättet kommer Frälsaren att bli en daglig följeslagare och vän för de unga. Varje tanke kommer att föras till lydnad under Kristus. Med aposteln Paulus kan de säga:rätt

"För min del vill jag aldrig berömma mig av något annat än vår Herre Jesu Kristi kors, genom vilket världen är korsfäst för mig och jag för världen." Gal 6:14.

På det sättet lär de känna Gud genom tro och genom en erfarenhetsmässig kunskap. De har prövat Guds ord och blivit övertygade om att det är sant, och att hans löften håller. De har smakat, och vet att Herren är god.

Den älskade Johannes ägde en kunskap som han hade fått genom egen erfarenhet. Han kunde vittna:

"Det som var från begynnelsen, det vi har hört, det vi med egna ögon har sett, det vi skådade och med våra händer rörde vid – om Livets Ord är det vi vittnar. Ja, livet uppenbarades, vi har sett det och vittnar om det och förkunnar för er det eviga livet, som var hos Fadern och uppenbarades för oss. Det vi har sett och hört förkunnar vi för er, för att också ni skall ha gemenskap med oss. Och vår gemenskap är med Fadern och hans Son Jesus Kristus." 1 Joh 1:1-3.

Så kan vi alla, genom vår egen erfarenhet bekräfta "att Gud är sann". Joh 3:33. Vi kan vittna om det vi själva har sett och hört och känt av Kristi kraft. Vi kan säga:rätt

"Jag behövde hjälp, och jag fann den i Jesus. Varje behov fylldes. Min själs hunger tillfredsställdes. För mig är Bibeln en uppenbarelse av Kristus. Jag tror på Jesus därför att han är en gudomlig Frälsare för mig. Jag tror på Bibeln därför att jag har funnit att den är Guds röst till min själ."rätt

Den som genom personlig erfarenhet har fått kunskap om Gud och hans ord är förberedd att studera naturvetenskap. Det står skrivet om Kristus: "I honom var liv, och livet var människornas ljus." Joh 1:4. Innan synden kom in i världen var Adam och Eva i Edens lustgård omgivna av ett klart och vackert ljus, Guds ljus. Det ljuset lyste upp allt de kom i närheten av. Det fanns ingenting som kunde fördunkla deras uppfattning om Guds karaktär eller hans skapade verk. Men när de gav efter för frestaren lämnade ljuset dem. När de förlorade sin helighets dräkt förlorade de det ljus som hade lyst upp naturen. De kunde inte längre förstå den rätt. De kunde inte längre se Guds karaktär i hans skapade verk. På samma sätt är det med människan i dag. Av sig själv kan hon inte rätt förstå naturens lärdomar. Om hon inte leds av gudomlig visdom, upphöjer hon naturen och naturlagarna över naturens Gud. Detta är orsaken till att enbart mänskliga vetenskapliga teorier så ofta motsäger den undervisning som finns i Guds ord. Men för

den människa som tar emot ljuset från Kristi liv kommer naturen att bli upplyst igen. I ljuset som lyser från korset kan hon tolka naturens undervisning på rätt sätt.

Den som har en kunskap om Gud och hans ord genom personlig erfarenhet, har en fast tro på att Bibeln är gudomlig. Han har prövat och sett att Guds ord är sanning, och vet att sanningen aldrig kan motsäga sig själv. Han prövar inte Bibeln med människors vetenskapliga idéer, utan prövar dessa idéer med den ofelbara måttstocken. Han vet att det i sann vetenskap inte kan finnas något som strider mot Guds ords undervisning, och att en rätt förståelse av båda kommer att bevisa att de är i harmoni med varandra, eftersom båda har samme författare. Vad som än motsäger Guds ords vittnesbörd i den så kallade vetenskapliga undervisningen är enbart mänsklig spekulation.

För en sådan elev kommer vetenskaplig forskning att öppna vidsträckta områden att begrunda och hämta information ifrån. När han betraktar det som finns i naturen får han en ny förståelse av sanningen. Naturens bok och det skrivna ordet kastar ljus över varandra. Bägge gör att han lär känna Gud bättre genom att de undervisar honom om Guds karaktär och om de lagar han verkar genom.

Den erfarenhet psalmisten hade är den erfarenhet vi alla kan få, om vi tar emot Guds ord genom naturen och genom uppenbarelsen. Han säger:rätt

Ty du gläder mig, HERRE, med dina gärningar, jag

vill jubla över dina händers verk. Ps 92:5.

HERRE, upp i himlen räcker din nåd, din trofast-

het ända till skyarna. Din rättfärdighet är som väldiga

berg, dina domar som det stora havsdjupet. ... Hur

dyrbar är inte din nåd, Gud! Människors barn har sin

tillflykt under dina vingars skugga. ... Av din ljuvlig-

hets ström ger du dem att dricka. Ty hos dig är livets

källa, i ditt ljus ser vi ljus. Ps 36:6-10.

Saliga är de vilkas väg är ostrafflig, de som vand-

rar efter Herrens lag. Saliga är de som tar hans vitt-

nesbörd i akt, de som av allt hjärta söker honom.Ps 119:1, 2 . rätt

Hur kan en ung man bevara sitt liv rent? När han

håller sig till ditt ord. Ps 119:9.

Sanningens väg har jag valt, dina lagar har jag för ögonen. Ps 119:30 .

Jag gömmer ditt tal i mitt hjärta för att jag inte skall synda mot dig. Ps 119:11.

I frihet kan jag vandra, ty jag fördjupar mig i dina befallningar. Ps 119:45 .

Öppna mina ögon, låt mig skåda det underbara i din lag. Ps 119:18 .

Dina vittnesbörd är min glädje, de är mina rådgivare. Ps 119:24.

För mig är den lag du förkunnat mer värd än mängder av guld och silver Ps 119:72 .

Vad jag älskar din lag! Jag begrundar den dagen lång. Ps 119:97 . rätt

Underbara är dina vittnesbörd, därför tar min själ dem i akt. Ps 119:129.

Dina stadgar är lovsånger för mig i det hus där jag bor. Ps 119:54.

Ditt ord är mycket rent; därför älskar din tjänare det. Ps 119:140 .

Summan av ditt ord är sanning, dina rättfärdiga lagar består för evigt. Ps 119:160 .

Låt mig leva för att prisa dig, låt dina lagar vara min hjälp. Ps 119:175 .

Stor frid äger de som har din lag kär, och inget finns, som bringar dem på fall.

Jag väntar efter din frälsning, Herre, och jag gör

efter dina bud. Min själ håller dina vittnesbörd, och jag

har dem mycket kära. Ps 119:165-167 .

När dina ord öppnas, ger de ljus och skänker för-

stånd åt enkla människor. Ps 119:130.

Dina bud gör mig visare än mina fiender, ty för evigt

är de hos mig. Jag är klokare än alla mina lärare, ty

jag begrundar dina vittnesbörd. Jag är förståndigare än de gamla, ty jag tar dina befallningar i akt. Ps 119:98-100.

Genom dina befallningar får jag förstånd, därför

hatar jag alla lögnens vägar. Ps 119:104.

rätt

Jag har dina vittnesbörd till min eviga arvedel, de

är mitt hjärtas fröjd. Ps 119:111.

En tydligare uppenbarelse av Gud

Det är vår förmån att nå högre och högre för att få allt tydligare uppenbarelser av Guds karaktär. När Mose bad "låt mig få se din härlighet", tillrättavisade Herren honom inte, utan uppfyllde hans bön. Gud sade till sin tjänare: "Jag skall låta all min godhet gå förbi framför dig och jag skall ropa ut namnet 'HERREN' inför dig." 2 Mos 33:18, 19.

Det är synden som förmörkar våra sinnen och fördunklar vår uppfattningsförmåga. När våra hjärtan renas från synden kommer ljuset från "kunskapen om Guds härlighet, som strålar fram i Kristi ansikte" att "sprida sitt sken" över hans ord, och reflekterat från naturens ansikte kommer det att mer och mer fullkomligt förklara att han är "barmhärtig och nådig, sen till vrede och stor i nåd och sanning". 2 Kor 4:6; 2 Mos 34:6.

I hans ljus skall vi se ljus, ända tills sinnet och hjärtat och själen förvandlats till hans helighets avbild.

För dem som på det sättet tar fasta på löftena i Guds ord öppnar sig underbara möjligheter. Framför dem ligger vidsträckta områden av sanning och enorma kraftkällor. Härliga ting kommer att uppenbaras för dem. Förmåner och plikter, som de inte ens anade fanns i Bibeln, kommer att bli tydliga för dem. Alla som vandrar på ödmjukhetens

och lydnadens väg och fullföljer hans plan, kommer att lära känna Guds ords hemligheter bättre och bättre.

Elever borde använda Bibeln som sitt rättesnöre och vara principfasta. Om de gör det, kan de nå hur högt som helst. Alla filosofiska uppfattningar som har sitt ursprung hos människan har lett till förvirring och skam, eftersom inte Gud har erkänts som den som är allt i alla. Men den dyrbara tro som Gud har inspirerat gör karaktären stark och ädel. När vi begrundar Guds godhet, hans nåd och hans kärlek, kommer vi att få en tydligare och tydligare förståelse av sanningen, och en högre och heligare längtan efter att få rena hjärtan och klara tankar. Den som lever i den rena atmosfär som heliga tankar ger, blir förvandlad genom det umgänge han har med Gud när han studerar Guds ord. Sanningen är så stor, så långtgående, så djup, så vidsträckt att jaget förloras ur sikte. Hjärtat mjuknar och bevekas och blir ödmjukt, vänligt och kärleksfullt.

De naturliga förmågorna stärks genom helig lydnad. Eleverna kan komma från studierna av livets ord med utvidgade, upphöjda och förädlade sinnen. Om de, liksom Daniel, är Guds ords hörare och görare, kan de avancera i alla kunskapsgrenar, liksom han gjorde. Eftersom de har rena sinnen, kommer de också att få principfasta sinnen. Varje intellektuell fönnåga kommer att stärkas. De kan utbilda och fostra sig själva så att alla i deras umgängeskrets kommer att se vad en människa kan bli, och vad hon kan göra, när hon står i förbindelse med vishetens och kraftens Gud.

Utbildning i evigheten

Vårt livsverk här på jorden är en förberedelse för det eviga livet. Den utbildning som påbörjas här kommer inte att avslutas i detta livet, utan fortsätter i all evighet – alltid kommer den att gå framåt, och aldrig avslutas den. Mer och mer tydligt kommer Guds visdom och kärlek i frälsningsplanen att uppenbaras. När Frälsaren leder sina barn till källorna med levande vatten kommer han att ge dem rika förråd av kunskap. Och dag efter dag kommer Guds underbara verk, bevisen på hans makt att skapa och uppehålla universum, att öppnas för deras sinnen i ny skönhet. I ljuset som lyser från tronen kommer mysterier att klarna, och människorna kommer att bli förvånade över hur enkelt det var, det som man förr inte kunde förstå.

Nu ser vi dunkelt som genom ett glas, men då skall vi se ansikte mot ansikte. Nu förstår vi till en del, men då skall vi känna fullkomligt, liksom vi själva är fullkomligt kända.

Kapitel 40.—Hjälp i Vardagen

En ren och sann kristens stilla och konsekventa liv talar mer övertygande än vältaliga ord. Vad en människa är har ett större inflytande än vad hon säger.

Tempelvakterna som sändes till Jesus kom tillbaka och rapporterade: "Aldrig har någon människa talat som han." Joh 7:46. Men orsaken till det var att ingen människa någonsin levt som han. Om hans liv hade varit annorlunda, skulle han inte ha kunnat tala som han gjorde. Hans ord hade en övertygande kraft i sig därför att de kom från ett rent och heligt hjärta, fyllt av kärlek och sympati, välvilja och sanning.

Det är vår egen karaktär och erfarenhet som avgör vårt inflytande över andra. För att kunna övertyga andra om kraften i Kristi nåd, måste vi känna dess kraft i våra egna hjärtan och liv. Det evangelium vi presenterar för andras frälsning, måste vara det evangelium som vi själva blir frälsta genom. Bara genom en levande tro på Kristus som en personlig Frälsare, är det möjligt att utöva ett inflytande i en skeptisk värld. Om vi skall kunna rädda syndare ur den strida strömmen, måste våra egna fötter stå stadigt på klippan Jesus Kristus.

Kristendomens emblem är inte ett utvärtes märke, varken ett kors eller en krona, utan det som visar att en människa är förenad med Gud. Genom hans nåds kraft, som kommer till uttryck i en förvandlad karaktär, kommer världen att bli överbevisad om att Gud har sänt sin Son som världens Frälsare. Inget annat inflytande som kan omge en människa har en sådan kraft som ett osjälviskt liv. Det starkaste argumentet för evangeliet är en kärleksfull och älskvärd kristen.

Prövningens skola

Att leva ett sådant liv och utöva ett sådant inflytande kostar för varje steg ansträngning, självuppoffring och självdisciplin. Det är för att många inte förstår detta som de så lätt blir missmodiga i sitt kristna liv. Många som uppriktigt viger sina liv till tjänst för Gud blir förvånade och besvikna över att upptäcka att de då, mer än någon gång tidigare, möter hinder och överväldigas av prövningar och svårigheter. De ber om en Kristuslik karaktär, om att bli lämpliggjorda för Herrens arbete, och så ställs de i omständigheter som tycks locka fram allt det onda i deras natur. Fel uppenbaras som de inte ens anade att de hade. Som det forna Israel frågar de: "Om Gud leder oss, varför kommer då allt detta över oss?"rätt

Det är för att Gud leder dem som detta kommer över dem. Prövningar och hinder är de medel Herren har valt för att fostra oss, och de förutsättningar för framgång som han har förordnat. Han som läser människors hjärtan känner deras karaktär bättre än de själva gör. Han ser att några har begåvning och följsamhet som, om de leds i rätt riktning, kan

användas för att främja hans verk. I sin försyn leder han dessa personer in i olika situationer och omständigheter så att de kan upptäcka de karaktärsbrister som tidigare varit dolda för dem. Han ger dem tillfälle att rätta till dessa brister och göra sig passande för att tjäna honom. Ofta tillåter han prövningens eld att komma över dem för att de skall bli renade.

Det faktum att vi blir kallade att utstå prövningar visar att Herren Jesus ser något värdefullt i oss som han vill utveckla. Om han inte såge något i oss som han kunde förhärliga sitt namn genom, skulle han inte använda tid till att rena oss. Han kastar inte värdelösa stenar i sin smältugn. Det är värdefull malm han renar. Smeden lägger järnet och stålet i elden för att han skall få reda på vilka slags metaller de är. Herren tilllåter sina utvalda att läggas i prövningens smältugn för att pröva vilken härdighet de har och om de kan formas för hans arbete.

Krukmakaren tar leran och formar den på det sätt som han vill. Han knådar den och bearbetar den. Han delar den och pressar den samman. Han fuktar den och låter den sedan torka. Därefter låter han den ligga en stund utan att röra den. När den är helt formbar fortsätter han med arbetet att göra ett kärl av den. Han formar den, och på drejskivan jämnar och polerar han den. Han torkar den i solen och bränner den i ugnen. På det sättet blir den ett användbart kärl. På liknande sätt önskar den store Krukmakaren arbeta med oss och forma oss. Och som leran är i krukmakarens händer, så bör vi vara i hans händer. Vi skall inte försöka göra krukmakarens arbete. Vår del är att överlåta oss själva till att bli formade av den store Mästaren.

"Mina älskade, var inte förvånade över den eld som ni måste gå igenom till er prövning, som om det hände er något oväntat. Nej, gläd er ju mer ni delar Kristi lidanden. Då skall ni också jubla och vara glada, när han uppenbarar sig i sin härlighet." 1 Petr 4:12, 13.

I fullt dagsljus och när burfågeln hör ljudet av andra röster, kommer den inte att sjunga den sång som dess mästare försöker lära den. Den lär sig ett kort stycke här, och en drill där, men aldrig någon bestämd och fullständig melodi. Men mästaren täcker över buren och ställer den där fågeln bara kan lyssna till den sång den skall lära sig att sjunga. I mörkret försöker fågeln att sjunga den sången om och om igen ända tills den har lärt sig den, och så bryter den ut i en fullkomlig melodi. Sedan tas fågeln fram, och därefter kan den alltid sjunga den sången i ljuset. På samma sätt handlar Gud med sina barn. Han har en sång han vill lära oss, och när vi lärt den sången i prövningens skuggor kan vi därefter alltid sjunga den.

Många är missnöjda med sin livsuppgift. Kanske deras omgivning är motbjudande, eller deras tid är upptagen med alldagligt arbete när de själva tycker att de skulle kunna

klara av större ansvar. Ofta tycker de att deras ansträngningar inte blir värdesatta eller bär någon frukt, och att deras framtid är oviss.

Låt oss komma ihåg att även om det arbete vi måste utföra kanske inte är det vi själva skulle välja, bör vi acceptera det som det arbete Gud har valt för oss. Vare sig det är tilltalande eller inte, skall vi utföra det arbete som ligger närmast. "Allt vad din hand kan göra, gör det med kraft. Ty i graven dit du går kan man inte verka eller tänka, och där finns ingen kunskap eller vishet." Pred 9:10.

Om Herren vill att vi skall gå med ett budskap till Nineve, behagar det honom inte lika mycket om vi går till Joppe eller Kapernaum. Han har en orsak till varför han sänder oss till den plats dit våra steg har letts. På just den platsen kan det finnas någon som behöver den hjälp vi kan ge. Han som sände Filippus till den etiopiske hovmannen, Petrus till den romerske officeren, och den lilla israeliska tjänsteflickan för att hjälpa Naaman, den syriske kaptenen, sänder i dag män och kvinnor och ungdomar som sina representanter till dem som behöver gudomlig hjälp och vägledning.

Guds planer är bäst

Våra planer är inte alltid Guds planer. Han kanske ser att det är bäst för oss och för hans sak att neka oss att utföra våra allra bästa föresatser, liksom han gjorde i Davids fall. Men en sak kan vi vara säkra på, och det är att alla som uppriktigt överlåter sig själva och allt de äger till att ära honom, kommer han att välsigna och använda i främjandet av sitt verk. Om han ser det bäst att inte ge dem det de önskar, uppväger han detta genom att ge dem bevis på sin kärlek och anförtro ett annat arbete åt dem.

På grund av sin kärleksfulla omsorg och sitt intresse för oss, händer det ofta att han som förstår oss bättre än vi själva gör, nekar oss att själviskt tillfredsställa våra egna ambitioner. Han tillåter oss inte att gå förbi de anspråkslösa men heliga plikter som ligger närmast. Ofta ger dessa plikter just den fostran som är nödvändig för att förbereda oss för ett större arbete. Ofta misslyckas våra planer för att Guds planer för oss skall lyckas.

Vi blir aldrig kallade att göra en verklig uppoffring för Gud. Det är många saker han ber oss att överge för hans skull, men när vi gör det, avstår vi bara från det som hindrar oss på vägen till himlen. Även när vi blir ombedda att avstå från de ting som i sig själva är goda, kan vi vara övertygade om att Gud därigenom håller på att utföra något ännu bättre för oss.

I det kommande livet skall det oförklarliga som här har besvärat oss och gjort oss besvikna bli klargjort. Vi kommer då att förstå att våra till synes obesvarade böner och svikna förhoppningar har varit bland våra största välsignelser.

Vi bör se på varje plikt, hur oansenlig den än är, som helig därför att den är en del av tjänsten för Gud. Vår dagliga bön borde vara: "Herre, hjälp mig att göra mitt bästa. Lär mig hur jag skall göra ett bättre arbete. Ge mig kraft och ett glatt sinnelag. Hjälp mig att låta Frälsarens kärleksfulla tjänst få prägla mitt arbete."rätt

En lärdom från Mose liv

Tänk på den erfarenhet Mose hade. Den utbildning han fick i Egypten som kungens barnbarn och tronarvinge var mycket grundlig. Ingenting blev försummat av det som kunde göra honom till en vis man, så som egyptierna förstod vishet. Han fick den högsta civila och militära utbildningen. Han kände att han var helt förberedd för uppgiften att befria Israel från slaveriet. Men Gud bedömde det hela annorlunda. I sin försyn förordnade han Mose fyrtio års utbildning i öknen som fåraherde.

Den utbildning Mose hade fått i Egypten var en hjälp för honom på många sätt, men den mest värdefulla förberedelsen för sin livsuppgift fick han när han arbetade som herde. Mose hade av naturen ett häftigt temperament. I Egypten hade han varit en framgångsrik militär ledare, och som kungens och hela nationens gunstling hade han vant sig vid att få beröm och smicker. Han hade vunnit folkets tillgivenhet. Han hoppades kunna utföra uppgiften att befria Israel genom sina egna förmågor. De lärdomar han måste lära sig som Guds representant var helt annorlunda. När han ledde sina hjordar genom de vilda bergstrakterna och in på de gröna betesmarkerna i dalarna, lärde han sig tro, mildhet, tålamod, ödmjukhet och att glömma sig själv. Han lärde sig att ta hand om de svaga, att sköta om de sjuka, att söka efter dem som gått vilse, att vara tålig mot de bångstyriga, att se efter lammen och att vårda de gamla och svaga.

I detta arbete drogs Mose närmare Överherden. Han blev nära förenad med den Helige i Israel. Nu hade han inte längre några planer på att göra ett stort arbete. Han försökte troget att göra det arbete han hade fått, som om han gjorde det för Gud. Han kände igen Guds närvaro i sin omgivning. Naturen talade till honom om den Osynlige. Han kände Gud som en personlig Gud, och när han mediterade över hans karaktär uppfattade han mer och mer tydligt hans närvaro. Han fann tillflykt i den Eviges armar.

Efter denna erfarenhet hörde Mose kallelsen från himlen att byta sin herdestav mot auktoritetens stav, att lämna sin fårahjord och bli ledare för Israel. När han fick kallelsen av Gud hade han ingen tilltro till sig själv, han var trög att tala och tillbakadragen. Han var överväldigad av en känsla av otillräcklighet inför uppgiften att vara ett språkrör för Gud. Men han accepterade uppgiften och satte hela sin tillit till Gud. Storheten i hans uppdrag engagerade hans bästa mentala krafter. Gud välsignade hans villiga lydnad och han blev vältalig, förhoppningsfull, behärskad och passande för den största uppgift som någonsin getts till en människa. Det står skrivet om honom: "I Israel uppstod inte mer någon profet lik Mose, någon som HERREN kände ansikte mot ansikte." 5 Mos 34:10.

De som tycker att deras arbete inte uppskattas och längtar efter en position med större ansvar, bör tänka på att "inte från öster eller väster och inte från öknen kommer upphöjelsen. Nej, Gud är den som dömer, den ene böjer han ner, den andre reser han upp." Ps 75:7, 8. Varje människa har sin uppgift i himlens eviga plan. Om vi kommer att fylla den uppgiften eller ej beror på vår trohet när det gäller att samarbeta med Gud.

Vi måste vara på vår vakt mot självömkan. Ge aldrig efter för känslan att du inte värdesätts som du borde, att dina ansträngningar inte uppskattas, och att ditt arbete är alltför svårt. Tänk på vad Kristus har utstått för oss, och låt detta tysta varje klagande tanke. Vi behandlas bättre än vår Herre behandlades. "Begär du något stort för egen räkning? Gör inte det!" Jer 45:5 . Herren har ingen plats i sitt arbete för dem som har en större önskan att vinna kronan än att bära korset. Han vill ha människor som är mer ivriga att göra sin plikt än att ta emot belöning – människor som är mer måna om att följa principer än att bli befordrade.

De som är ödmjuka och gör sitt arbete så som inför Gud, kanske inte gör så stort väsen av sig som de som är fulla av liv och självtillräcklighet, men deras arbete har ett större värde. Ofta är det så att de som visar upp sig drar uppmärksamheten till sig själva. De ställer sig mellan Gud och folket och deras arbete visar sig bli ett misslyckande. "Visheten är det främsta. Förvärva vishet, förvärva förstånd för allt du äger. Håll den högt, så skall den upphöja dig. Den ger dig ära, när du griper om den." Ords 4:7, 8.

Många fastnar i ett felaktigt handlingsmönster därför att de inte har tillräcklig beslutsamhet för att ta sig själva i kragen och göra en förändring. Men så behöver det inte vara. De kan utveckla sina förmågor till att göra det allra bästa arbetet, och då kommer de alltid att vara efterfrågade. De kommer att bli värdesatta för allt det de är värda.

Om några är kvalificerade för en högre ställning kommer Herren inte endast att lägga bördan på dem själva, utan också på andra som har prövat dem, som vet vad de är värda och som på ett förståndigt sätt kan uppmuntra dem att gå framåt. Det är de som troget utför sitt tilldelade arbete dag efter dag som, när Gud ser att tiden är inne, kommer att höra hans kallelse: "Kom högre upp."rätt

Medan herdarna vakade över sina hjordar på Betlehems kullar fick de besök av änglar från himlen. Så är det också i dag. Medan den ödmjuke arbetaren gör sitt arbete för Gud står Guds änglar vid hans sida. De lyssnar till hans ord och noterar på vilket sätt han utför sitt arbete, för att se om han kan anförtros ett större ansvar.

Gud värderar inte människor efter deras rikedom, utbildning eller position. Han värderar dem efter renheten i deras motiv och skönheten i deras karaktär. Han ser hur mycket de har av hans Ande och hur mycket deras liv återspeglar hans liv. Att vara stor i

Guds rike innebär att vara som ett litet barn ifråga om ödmjukhet, enkel tro och ren kärlek.

"Ni vet", sade Jesus, "att folkens ledare uppträder som herrar över sina folk och att deras stormän använder sin makt över dem. Men så skall det inte vara bland er. Nej, den som vill vara störst bland er skall vara de andras tjänare." Matt 20:25, 26.

Av alla de gåvor som himlen kan ge till människor, är delaktighet med Kristus i hans lidande det största förtroende och den högsta ära som kan ges. Varken Hanok som blev upptagen till himlen, eller Elia som for upp i en vagn av eld, var större eller mer ärad än Johannes Döparen som dog ensam i fängelset. "Ty för Kristi skull har ni fått nåd, inte bara att tro på honom utan också att lida för hans skull." Fil 1:29.

Planer för framtiden

Det är många som inte kan lägga bestämda planer för framtiden. De har inget ordnat liv. De kan inte se utgången av saker och ting, och därför är de ofta oroliga och rastlösa. Låt oss komma ihåg att det liv Guds barn lever i den här världen är ett pilgrimsliv. Vi har inte tillräcklig visdom för att planera våra egna liv. Det är inte vår uppgift att forma vår framtid. "I tron lydde Abraham, när han blev kallad att dra ut till det land som han skulle få i arv, och han begav sig i väg utan att veta vart han skulle komma." Hebr 11:8.

Kristus gjorde inte upp några planer för sig själv när han levde här på jorden. Han accepterade Guds planer för honom, och dag efter dag lade Fadern fram sina planer för honom. På samma sätt bör vi lita på Gud, så att våra liv kan bli ett okomplicerat förverkligande av hans vilja. När vi överlämnar våra vägar till honom, kommer han att leda våra steg.

Alltför många som lägger planer för en strålande framtid misslyckas totalt. Låt Gud planera för dig. Förtrösta på hans ledning som ett litet barn, för han bevarar "sina frommas fötter". l Sam 2:9. Gud leder aldrig sina barn annorlunda än de själva skulle välja att bli ledda, om de kunde se slutet från början och förstode härligheten i den plan de håller på att fullfölja som hans medarbetare.

Lön

När Kristus kallade sina lärjungar att följa honom, gav han dem inga smickrande framtidsutsikter för det här livet. Han gav dem inga löften om förtjänst eller världslig ära, inte heller ställde de några krav på vad de skulle få. Till Matteus, som satt vid tullkassan, sade Frälsaren: "Följ mig!" Då lämnade han allt och "steg upp och följde honom". Luk 5:27, 28. Matteus väntade inte för att kräva en viss lön, motsvarande den han hade haft i sitt tidigare arbete, innan han ställde sig till tjänst. Utan att fråga eller tveka följde han

Jesus. Det var tillräckligt för honom att han skulle få vara med Frälsaren, så att han kunde höra hans ord och förenas med honom i hans arbete.

Så var det också med de lärjungar Jesus hade kallat tidigare. När Jesus bad Petrus och hans kamrater att följa honom, lämnade de genast sina båtar och nät. Några av dem hade vänner som var beroende av dem för sitt underhåll, men då de fick Frälsarens inbjudan tvekade de inte och frågade: "Hur skall jag försörja mig själv och min familj?" De lydde och följde kallelsen. Då Jesus senare frågade dem: "När jag sände er utan börs, utan lädersäck och sandaler, saknade ni då något?" kunde de svara: "Nej, inget." Luk 22:35.

I dag kallar Frälsaren oss till sitt arbete, liksom han kallade Matteus, Johannes och Petrus. Om våra hjärtan har rörts av hans kärlek kommer frågan om ersättning inte att vara det viktigaste för oss. Vi kommer att glädja oss över att vara Kristi medarbetare, och vi kommer inte att vara rädda för att lita på hans omsorg. Om vi gör Gud till vår styrka kommer vi tydligt att förstå vad som är vår plikt, och våra ambitioner kommer att vara osjälviska. Våra liv kommer att drivas av ädla avsikter som kommer att höja oss över låga motiv.

Gud har omsorg om oss

Många som bekänner sig vara Kristi efterföljare är ängsliga och oroliga därför att de är rädda för att helt förlita sig på Gud. De överlåter sig inte helt och hållet åt honom, eftersom de ryggar tillbaka för de följder en sådan överlåtelse kunde få. Men om de inte gör denna överlåtelse kan de inte få frid.

Det är många som är nedtyngda av bekymmer därför att de försöker nå upp till världens standard. De har valt att tjäna världen, accepterat dess förvirring, och lagt sig till med dess seder och bruk. På det sättet fördärvas deras karaktär och deras liv blir en börda. Det ständiga bekymret gör att deras livskraft töms ut. Vår Herre önskar att de skall kasta av sig detta slaveriets ok. Han inbjuder dem att ta emot hans ok. Han säger: "Mitt ok är milt, och min börda är lätt." Matt 11:30. Oron är blind och kan inte se in i framtiden, men Jesus ser slutet från början. I varje svårighet har han förberett en utväg för att ge lättnad. "Dem som lever ostraffligt vägrar han ingenting gott." Ps 84:12 .

Vår himmelske Far har tusen vägar att förse oss med det vi behöver som vi inte har en aning om. De som följer principen att alltid tjäna Gud först och främst, kommer att upptäcka att svårigheter försvinner och en tydlig väg öppnar sig för deras fötter.

Att troget utföra dagens plikter är det bästa sättet att förbereda sig för morgondagens prövningar. Samla inte morgondagens alla förpliktelser och bekymmer för att lägga dem på dagens börda. "Var dag har nog av sin egen plåga." Matt 6:34.

Låt oss vara hoppfulla och frimodiga. Att vara modlösa i arbetet för Gud är syndigt och obefogat. Han känner alla våra behov. Vår trofaste Gud förenar med sin allmakt som kungars kung den ömme herdens mildhet och omsorg. Hans makt är fullkomlig och den är garantin för att han uppfyller sina löften för alla som litar på honom. Han har resurser att avlägsna varje svårighet, så att de som tjänar honom och godtar de medel han använder får det de behöver. Hans kärlek är så mycket högre än all annan kärlek som himlen är högre än jorden. Han vakar över sina barn med en kärlek som är gränslös och evig.

När dagarna är som mörkast och det ser som mest avskräckande ut, lita då på Gud. Han håller på att genomföra sin vilja, och låter allt samverka till det bästa för sitt folk. De som älskar och tjänar honom kommer att få ny kraft dag för dag.

Han både kan och vill ge sina tjänare all den hjälp de behöver. Han kommer att ge dem den visdom de behöver under livets växlande förhållanden.

Den prövade aposteln Paulus sade: "Han svarade mig: 'Min nåd är nog för dig, ty kraften fullkomnas i svaghet.' Därför vill jag hellre berömma mig av min svaghet, för att Kristi kraft skall vila över mig. Så gläder jag mig över svaghet, misshandel och nöd, över förföljelser och ångest, eftersom det sker för Kristus. Ty när jag är svag, då är jag stark." 2 Kor 12:9, 10.

Kapitel 41.—Tillsammans med andra

Allt umgänge ställer krav på självbehärskning, fördragsamhet och sympati. Vi har så olika temperament, vanor och utbildning att vårt sätt att se på saker och ting varierar. Vi bedömer saker olika. Vår förståelse av sanningen, och vår uppfattning om hur man skall leva, är inte i alla avseenden lika. Det finns inte två människor som har exakt samma erfarenheter. Den enes prövningar är inte den andres prövningar. Plikter som den ene tycker är lätta är mycket svåra och invecklade för den andre.

Den mänskliga naturen är så bräcklig, så okunnig, och har så lätt för att missförstå, att alla borde vara försiktiga med hur de bedömer andra. Vi vet mycket litet om vilket inflytande våra handlingar har på andra. Vi kan tycka att det vi gör eller säger har liten betydelse, men om våra ögon öppnades skulle vi se att det har den allra största betydelse, antingen för det goda eller för det onda.

Hänsyn

Många har burit så få bördor, deras hjärtan har upplevt så lite av verkligt själskval, och känt så lite nöd och bekymmer för andra, att de inte kan förstå deras arbete som verkligen bär bördor. De är lika oförmögna att förstå dessa människors bördor som ett barn är oförmöget att förstå sin nedtyngde fars bekymmer och slit. Barnet kan undra över sin fars rädsla och rådlöshet, som verkar obefogade. Men när barnet har blivit äldre och fått mer erfarenhet, när det självt fått bära livets bördor, kommer det att se tillbaka på sin fars liv och förstå det som en gång var så obegripligt. Bittra erfarenheter har gett barnet kunskap.

Många som bär bördor utför ett arbete som inte blir förstått och uppskattat förrän döden lagt dem till vila. När andra tar upp de bördor som en sådan person har lagt ner, och möter de svårigheter han mötte, kan de förstå hur hans tro och mod prövades. Då glöms ofta de misstag som de förr var så kvicka att kritisera. Erfarenheter lär dem att bli förstående. Gud tillåter människor att bli satta på ansvarsfulla poster. När de begår misstag har han makt att tillrättavisa dem eller avlägsna dem. Vi bör vara försiktiga så att vi inte tar på oss den uppgift att döma som tillhör Gud.

Davids uppförande mot Saul har något att lära oss. På Guds befallning hade Saul smorts till kung över Israel, men på grund av hans olydnad förklarade Herren att riket skulle tas ifrån honom. Hur ömt, hövligt och fördragsamt uppförde sig inte David mot honom, trots det! När Saul försökte ta Davids liv kom han ut i öknen och gick ensam in i just den grotta där David och hans krigsmän hade gömt sig. "Davids män sade till honom: 'Se, detta är den dag som HERREN har talat till dig om: Se, jag ger din fiende i din hand, så att du får göra vad du vill med honom.'... Han sade till sina män: 'HERREN förbjude att jag skulle göra detta mot min herre, mot HERRENS smorde, att jag skulle räcka ut

min hand mot honom. Han är ju HERRENS smorde.'" l Sam 24:5-7. Frälsaren ber oss: "Döm inte, så blir ni inte dömda. Ty med den dom ni dömer med, skall ni bli dömda, och med det mått ni mäter med, skall det mätas upp åt er." Matt 7:1, 2. Kom ihåg att snart kommer det som är nedskrivet om ditt liv att läggas fram inför Gud. Kom också ihåg att han har sagt: "Därför är du utan ursäkt, du människa, vem du än är som dömer. ... Du som dömer handlar ju på samma sätt." Rom 2:1.

Överseende med andra

Vi har inte råd att bli upprörda över något verkligt eller inbillat ont som gjorts mot oss. Den fiende vi behöver frukta mest är jaget. Ingen form av ondska har en skadligare inverkan på karaktären än mänsklig vrede som inte är under den helige Andes kontroll. Ingen annan seger vi kan vinna är så värdefull som segern vi vunnit över jaget.

Vi bör inte tillåta våra känslor att bli så lätt sårade. Vi bör inte leva för att vakta våra känslor eller vårt rykte, utan för att frälsa människor. När vi blir intresserade av människors frälsning slutar vi med att fästa oss vid de små skiljaktigheter som så ofta uppstår i vårt umgänge med varandra. Oavsett vad andra tänker om oss eller gör mot oss, behöver det inte störa vår enhet med Kristus och vår gemenskap med Anden. "Vad är det för berömvärt, om ni härdar ut med att bli slagna när ni handlar orätt? Men om ni håller ut när ni får lida fast ni handlar rätt, då är det nåd från Gud." l Petr 2:20.

Ge inte igen. Avlägsna, så långt det är möjligt, allt som kan leda till missförstånd. Undvik allt som har ett sken av ondska. Gör allt som står i din makt för att försona dig med andra, utan att ge avkall på principer. "Om du bär fram din gåva till altaret och där kommer ihåg att din broder har något emot dig, så lämna din gåva framför altaret och gå först och försona dig med din broder, och kom sedan och bär fram din gåva." Matt 5:23, 24.

Om andra talar otåligt till dig, svara då aldrig i samma anda. Kom ihåg att "ett mjukt svar stillar vrede". Ords 15:1. Och det ligger en underbar makt i tystnad. Att svara någon som är arg tjänar ibland bara till att reta upp personen ännu mer. Men om du på ett vänligt och tålmodigt sätt bemöter ilska med tystnad, kommer den snabbt att försvinna.

När du möter en storm av svidande, kritiserande ord, håll då dina tankar fästade vid Guds ord. Ha ditt sinne och hjärta fyllt med Guds löften. Om du blir illa behandlad eller felaktigt anklagad bör du, i stället för att upprört svara tillbaka, upprepa dessa dyrbara löften för dig själv:rätt

"Låt dig inte besegras av det onda utan besegra det onda med det goda." Rom 12:21.

"Överlämna din väg åt HERREN, förtrösta på honom, han skall göra det. Han skall låta din rättfärdighet gå fram som ljuset, din rätt som middagens sken." Ps 37:5, 6.

"Ingenting är dolt som inte skall bli uppenbarat, och ingenting är gömt som inte skall bli känt." Luk 12:2.

"Du lät människor fara fram över vårt huvud, vi gick genom eld och vatten. Men du förde oss ut och gav oss överflöd." Ps 66:12.

Vi har så lätt för att söka sympati och uppmuntran hos andra människor i stället för att gå till Jesus. I sin nåd och trofasthet tillåter ofta Gud att vi blir svikna av dem som vi satt vårt hopp till, för att vi skall lära oss hur dåraktigt det är att förlita sig på människor och göra dem till vår styrka. Låt oss ödmjukt och osjälviskt lita helt och fullt på Gud. Han vet om de sorger vi känner i djupet av vår varelse, men som vi inte kan uttrycka. När allt ser mörkt och oförklarligt ut, kom då ihåg Kristi ord: "Vad jag gör förstår du inte nu, men längre fram skall du förstå det." Joh 13:7.

Studera berättelserna om Josef och Daniel. Herren hindrade inte de män som lade onda planer mot dem, men han sörjde för att allt ledde till något gott för hans tjänare, som mitt i prövningar och konflikter bevarade sin tro och lojalitet.

Så länge vi är här i världen kommer vi att möta negativa inflytanden. Vi kommer att möta irritationsmoment som prövar vårt tålamod, men det är genom att möta sådant i en rätt anda som de kristna dygderna utvecklas. Om Kristus bor i oss, kommer vi att vara tålmodiga, vänliga, överseende och glada mitt ibland retlighet och irritationer. Dag efter dag och år efter år kommer vi att segra över jaget, och utveckla ett ädelt hjältemod. Detta är den uppgift vi har fått, men vi kan inte utföra den utan hjälp från Jesus, en fast beslutsamhet, orubblig målmedvetenhet, ständig vaksamhet och oupphörlig bön. Alla har sin egen personliga kamp att utkämpa. Inte ens Gud kan göra våra karaktärer ädla och våra liv användbara, om vi inte samarbetar med honom. De som drar sig undan kampen förlorar den styrka och glädje som segern ger.

Vi behöver inte föra vår egen räkenskap över prövningar och svårigheter, bedrövelser och sorger. Allt detta blir nedskrivet i himlens böcker och där kommer man att ta hand om det. Medan vi räknar upp det som är obehagligt, kommer mycket av det som är glädjande att tänka på att trängas ut ur vårt minne, liksom den Guds nåd och godhet som omger oss varje stund, och den kärlek som änglar förundrar sig över att Gud gav sin son till att dö för oss. Om du som Kristi medarbetare tycker att du haft större bekymmer och prövningar än andra, kom då ihåg att för dig finns en frid som är okänd för dem som skyr dessa bördor. Det finns tröst och glädje i arbetet för Kristus. Låt världen få se att livet med honom inte är ett misslyckande.

Om du inte känner dig glad och lätt till sinnes, tala då inte om dina känslor. Kasta ingen skugga över andras liv. En kall, glädjelös religion drar aldrig några människor till Kristus. Den driver dem bort från honom, in i de nät som Satan lagt ut för dem som har

gått vilse. I stället för att tänka på det som gör dig missmodig, bör du tänka på den kraft du kan göra anspråk på i Kristi namn. Låt ditt sinne ta fasta på det osynliga. Tänk på de ting som bevisar Guds stora kärlek till dig. Tron kan uthärda prövningar, stå emot frestelser och hålla modet uppe under besvikelser. Jesus lever som vår försvarare. Allt som han säkrar genom sin medlartjänst är vårt.

Tror du inte att Kristus värdesätter dem som lever helt för honom? Tror du inte att han besöker dem som, liksom den älskade Johannes under sin landsförvisning, befinner sig i svåra och påfrestande omständigheter för hans skull? Gud kommer inte att låta någon av sina trogna arbetare bli lämnad ensam, att kämpa en ojämn kamp och bli besegrad. Likt en dyrbar ädelsten, bevarar han alla vars liv är dolt med Kristus i honom. Till var och en av dem säger han: Jag skall "göra dig till en signetring. Ty dig har jag utvalt." Hagg 2:24.

Så tala om Guds löften, tala om Jesu villighet att välsigna. Han glömmer oss inte för ett ögonblick. När vi, trots motbjudande omständigheter, vilar förtröstansfullt i hans kärlek och sluter in oss med honom, kommer känslan av hans närvaro att ge oss en djup, stilla glädje. Kristus sade: "Jag ... gör något av mig själv utan talar vad Fadern har lärt mig. Och han som har sänt mig är med mig. Han har inte lämnat mig ensam, eftersom jag alltid gör det som behagar honom." Joh 8:28, 29.

Faderns närvaro omslöt Kristus, och inget hände honom utom det som den eviga kärleken tillät för världens välsignelse. Där hämtade han sin tröst, och det kan vi också göra. Den som är fylld av Kristi Ande förblir i Kristus. Allt som händer honom kommer från Frälsaren, som omger honom med sin närvaro. Inget kan drabba honom utan Herrens tillåtelse. Alla våra lidanden och sorger, alla våra frestelser och prövningar, alla våra grämelser och bedrövelser, all förföljelse och allt umbärande, kort sagt, allting samverkar till vårt bästa. Alla erfarenheter och omständigheter är redskap i Guds hand till att föra det som är gott till oss.

Om vi är medvetna om Guds tålamod med oss kommer vi inte att döma eller anklaga andra. Hur förvånade skulle inte Kristi anhängare ha blivit om de, efter att ha lärt känna honom, skulle ha hört honom säga ett enda anklagande, kritiserande eller otåligt ord. Låt oss aldrig glömma att de som älskar honom bör representera honom genom att vara som han var.

"Var innerligt tillgivna varandra i broderlig kärlek. Överträffa varandra i ömsesidig hedersbevisning." "Löna inte ont med ont eller skymf med skymf. Tvärtom skall ni välsigna, eftersom ni är kallade att ärva välsignelse." Rom 12:10; 1 Petr 3:9.

Herren Jesus kräver att vi skall erkänna varje människas rättigheter. Vi bör ta hänsyn både till människors sociala rättigheter och till deras rättigheter som kristna. Alla bör behandlas hövligt och med finkänslighet, som Guds söner och döttrar.

Kristendomen gör män till gentlemän. Kristus var hövlig till och med mot dem som förföljde honom, och hans sanna efterföljare kommer att visa samma sinnelag. Se på Paulus när han ställdes inför makthavare. Hans tal inför Agrippa är ett exempel både på äkta hövlighet och innerlig vältalighet. Evangeliet uppmuntrar inte till den formella hövlighet som är vanlig i världen, utan till den hövlighet som kommer av hjärtat, från verklig vänlighet.

Även om vi är ytterst noggranna med att försöka följa de yttre artigheterna i livet, så räcker inte det för att utestänga all irritation, all hård kritik och allt opassande tal. Man kan aldrig visa verklig hövlighet så länge jaget sätts främst. Kärlek måste bo i hjärtat. En sann kristen motiveras till handling genom den djupa kärlek han har i sitt hjärta för sin Mästare. Ut ur denna kärlek till Kristus spirar också fram ett osjälviskt intresse för hans bröder. Kärleken ger sin ägare taktfullhet, finkänslighet och ett behagligt uppträdande. Den får ansiktet att lysa upp och gör rösten mjuk, den förädlar och npphöjer hela människan.

Livet består inte främst av stora uppoffringar och underbara bedrifter, utan av små ting. Det är oftast genom de små tingen, som verkar så obetydliga, som mycket gott eller ont kommer in i våra liv. Det är på grund av att vi misslyckas när vi prövas i de små tingen, som vi formar vanor som fördärvar våra karaktärer, och när de större proven kommer är vi oförberedda. Bara genom att handla efter principer i det dagliga livets prövningar, kan vi få kraft att stå fasta och vara trogna i de farligaste och svåraste situationerna.

Vi är aldrig ensamma. Vare sig vi har valt honom eller inte, har vi en följeslagare. Kom ihåg att var du än är, vad du än gör, är Gud där. Inget av det som blir sagt, gjort eller tänkt kan undgå hans uppmärksamhet. Det finns ett vittne till varje ord du säger och varje handling du utför – en helig, syndhatande Gud. Tänk alltid på det innan du talar eller gör något. Som kristen är du medlem av den kungliga familjen, ett barn till den himmelske kungen. Säg aldrig något, och gör aldrig något, som kommer att dra skam över "det sköna namn" genom vilket vi är kallade. Jak 2:7.

Studera noggrant Jesu guda-mänskliga karaktär och fråga alltid: "Vad skulle Jesus göra om han vore i mitt ställe?" Detta borde vara måttstocken för våra handlingar. Umgås inte i onödan med sådana som genom sina idéer skulle försvaga din beslutsamhet att göra rätt, eller fläcka ner ditt samvete. Gör inget bland främlingar, på gatan, på resor eller i hemmet, som kan ha den minsta antydan till något ont. Gör något varje dag för att förbättra, försköna och förädla det liv som Kristus har köpt med sitt eget blod.

Handla alltid efter principer och aldrig från impulser. Dämpa din naturliga häftighet med mildhet och ömhet. Ägna dig inte åt lättsinnigt prat eller skämtande. Låt inga opassande vitsar komma från din mun. Inte ens tankarna bör tillåtas att löpa ohejdat. De

måste tyglas och underordnas Kristi lydnad. Fäst tankarna vid heliga ting. Då kommer de, genom Kristi nåd, att vara rena och sanna.

Vi bör alltid komma ihåg vilken förädlande kraft det ligger i rena tankar. Det enda trygga för alla är att tänka rätt. Som människan tänker, sådan är hon. Förmågan till självbehärskning stärks genom övning. Det som först verkar svårt blir lättare efter ständig upprepning, tills rätta tankar och handlingar blir en vana. Om vi vill, kan vi vända oss bort från allt som är tarvligt och lågt och höja oss till en högre nivå, och bli respekterade av människor och älskade av Gud.

Gör det till en vana att tala väl om andra. Tänk på de goda egenskaperna hos dem du är tillsammans med, och se så lite som möjligt på deras fel och brister. När du frestas att klaga över vad någon sagt eller gjort, säg då i stället något gott om den personens liv eller karaktär. Öva dig att vara tacksam. Prisa Gud för hans underbara kärlek, att han sände Kristus för att dö i vårt ställe. Det lönar sig aldrig att tänka på sina bedrövelser. Gud vill att vi skall tänka på hans nåd och ojämförbara kärlek, så att vi inspireras till att prisa honom.

Hängivna arbetare har inte tid att vara upptagna med andras fel. Vi har inte råd att leva på det som bara är agnar: andras fel och misslyckanden. Ont tal är en dubbel förbannelse, som faller tyngre på den som talar än på den som lyssnar. Den som sår osämjans och stridighetens frön får skörda dess dödliga frukter i sin egen själ. Själva handlingen att söka efter det onda i andra, utvecklar det onda i dem som söker. Genom att tänka på andras fel förvandlas vi och blir lika dem. Men genom att se på Jesus och tala om hans kärlek och fullkomliga karaktär, förvandlas vi och blir lika honom. Genom att begrunda det höga ideal han har satt upp för oss, kommer vi att lyftas upp till en ren och helig atmosfär, ja, till Guds närhet. När vi håller oss där, utstrålar det ett ljus från oss som lyser på alla som är tillsammans med oss.

I stället för att kritisera och fördöma andra bör du säga till dig själv: "Jag måste arbeta på min egen frälsning. Om jag samarbetar med honom som vill frälsa mig, måste jag noggrant vakta på mig själv. Jag måste skaffa undan allt ont från mitt liv. Jag måste övervinna varje fel. Jag måste bli en ny skapelse i Kristus. Då kan jag, i stället för att försvaga dem som kämpar mot det onda, styrka dem genom uppmuntrande ord." Vi är alltför likgiltiga mot varandra. Alltför ofta glömmer vi att våra medarbetare behöver styrkas och uppmuntras. Försäkra dem om ditt intresse och din sympati. Hjälp dem genom att be för dem, och låt dem få veta att du gör det.

Inte alla som bekänner sig arbeta för Kristus är sanna lärjungar. Bland dem som bär hans namn, och som till och med räknas som hans arbetare, finns några som inte representerar honom genom sin karaktär. De styrs inte av hans principer. Dessa personer är ofta orsak till förvirring och missmod bland medarbetare som är mindre erfarna i det

kristna livet. Men ingen behöver bli vilseledd. Kristus har gett oss ett fullkomligt exempel. Han ber oss att följa honom.

Ända fram till tidens slut kommer det att finnas ogräs bland vetet. När husbondens tjänare, i sin iver för hans ära, frågade om tillstånd att rensa bort ogräset, sade deras herre: " Nej ..., om ni rensar bort ogräset, kan ni på samma gång rycka upp vetet. Låt båda växa tillsammans fram till skörden." Matt 13:29, 30.

I sin nåd och långmodighet är Gud fördragsam och tålmodig med de motsträviga, ja, även med de falska. Bland Kristi utvalda apostlar fanns Judas, förrädaren. Skulle vi då bli förvånade och missmodiga om det finns sådana som är falska bland hans arbetare i dag? Om han som läser människors hjärtan hade fördragsamhet med den person som han visste skulle förråda honom, skulle då inte vi ha tålamod med de felande?rätt

Och inte alla, även av dem som verkar begå de största felen, är som Judas. Petrus, som var impulsiv, obetänksam och självsäker, visade sig ofta i ett långt ofördelaktigare ljus än Judas. Han blev oftare tillrättavisad av Frälsaren. Men tänk vilket liv av tjänande och offervillighet han kom att leva! Vilket vittnesbörd det ger om kraften i Guds nåd! Så långt vi förmår, skall vi vara för andra vad Jesus var för sina lärjungar när han vandrade med dem och samtalade med dem här på jorden.

Se dig själv som missionär, först och främst bland dina medarbetare. Det krävs ofta väldigt mycket tid och arbete för att vinna en människa för Kristus. Och när den människan vänder sig bort från synd till rättfärdighet blir det glädje bland änglarna. Tror du att de änglar som vakar över dessa människor tycker om att se hur likgiltigt de blir behandlade av somliga som kallar sig kristna? Om Jesus skulle behandla oss påsamma sätt som vi alltför ofta behandlar andra, vem av oss skulle då bli frälst?rätt

Kom ihåg att du inte kan läsa hjärtan. Du känner inte till motiven bakom de handlingar som du tycker är felaktiga. Det finns många som inte har fått en god uppfostran. Deras karaktärer är fördärvade, de är hårda och tvära, och tycks göra allting fel. Men Kristi nåd kan förvandla dem. Stöt aldrig bort dem, och gör dem aldrig missmodiga eller förtvivlade genom att säga: "Du har gjort mig besviken, och jag kommer inte att försöka hjälpa dig." Några få förhastade ord som vi talat under provokation – ord vi tycker att de är förtjänta av – kan skära av det inflytandets band som skulle ha knutit deras hjärtan till våra.

Ett konsekvent liv, ett tålmodigt överseende och ett sinne som inte blir upprört när det provoceras är alltid det mest avgörande argumentet och den allvarligaste vädjan. Om du har haft möjligheter och förmåner som andra inte har haft, kom då ihåg det, och var alltid en vis, försiktig och mild lärare.

Om du vill att sigillet skall göra ett klart och tydligt avtryck i vaxet, trycker du inte ner det med en häftig och våldsam rörelse, utan du lägger sigillet försiktigt på det mjuka vaxet, och trycker ner det sakta och stadigt tills vaxet har hårdnat. Behandla människors sinnen på samma sätt. Varaktigheten i det kristna inflytandet är hemligheten till dess styrka, och detta är beroende av hur troget du uppenbarar Kristi karaktär. Hjälp dem som har felat genom att berätta om dina erfarenheter för dem. Visa dem hur du, när du hade begått allvarliga fel, blev uppmuntrad och fick nytt hopp genom att dina medarbetare visade tålamod, vänlighet och hjälpsamhet mot dig.

Inte förrän i domen kommer du att veta vilken betydelse det har haft att du var vänlig och hänsynsfull mot den ombytlige, den oresonlige och den ovärdige. När vi möter otacksamhet, och när andra förråder heliga förtroenden, blir vi upprörda och vill visa vår avsky och upprördhet. Detta förväntar sig de skyldiga, och de är beredda på det. Men ett vänligt överseende överraskar dem, och väcker ofta deras bättre impulser och får dem att längta efter ett ädlare liv.

"Bröder, om ni kommer på någon med att begå en överträdelse, då skall ni som är andliga människor i mildhet upprätta en sådan. Men se till att inte du också blir frestad. Bär varandras bördor, så uppfyller ni Kristi lag." Gal 6:1, 2.

Alla som bekänner sig vara Guds barn bör tänka på att de i sin uppgift som missionärer kommer att möta alla typer av människor. De kommer att möta den förfinade och den råe, den ödmjuke och den stolte, den religiöse och den skeptiske, den välutbildade och den outbildade, den rike och den fattige. Dessa olika människor kan inte bemötas på samma sätt, men alla behöver vänlighet och sympati. Genom att umgås med varandra kan våra sinnen bli polerade och förädlade. Vi är beroende av varandra, och tätt sammanknutna i ett mänsklighetens broderskap.

Det är genom socialt umgänge som kristendomen kommer i kontakt med världen. Varje man och kvinna som har tagit emot det gudomliga ljuset, bör låta det ljuset lysa upp den mörka stigen för dem som inte känner till den bättre vägen. Socialt inflytande, helgat genom Kristi Ande, måste tas tillvara och användas för att föra människor till Frälsaren. Kristus får inte gömmas undan i hjärtat som en eftertraktad skatt, helig och ljuvlig, som bara ägaren skall glädja sig åt. Vi bör låta Kristus vara en källa i oss, som väller upp med evigt liv och uppfriskar alla som kommer i kontakt med oss.

Kapitel 42.—Utveckling och Tjänst

Det kristna livet omfattar mer än vad många tror. Det består inte enbart av mildhet, tålamod, ödmjukhet och vänlighet. Dessa dygder är nödvändiga, men det finns också behov för mod, framåtanda, handlingskraft och uthållighet. Den väg som Kristus visar oss är självförsakelsens smala väg. För att kunna ta sig in på den vägen och kämpa sig framåt genom svårigheter och besvikelser, måste man vara mer än en vekling.

Karaktärsstyrka

Det behövs män med styrka, män som inte kommer att vänta på att deras väg skall jämnas och varje hinder tas bort, män som kan väcka ny iver hos modlösa arbetare som börjat tröttna i sina ansträngningar, män vars hjärtan är varma av kristen kärlek och vars händer är starka till att utföra sin Mästares arbete.

Några som utför missionsarbete är svaga, slappa, initiativlösa och blir lätt missmodiga. De saknar framåtanda. De har inte de positiva karaktärsdrag som ger kraft att utföra något – den gnista och energi som väcker entusiasm. De som vill nå framgång måste vara modiga och hoppfulla. De bör inte utveckla bara de passiva utan också de aktiva dygderna. Samtidigt som de skall ge ett milt svar som stillar vrede, måste de ha hjältens mod att stå emot det onda. Tillsammans med den kärlek som tål allting, behöver de den karaktärsstyrka som kommer att göra deras inflytande till en positiv kraft.

En del har ingen karaktärsfasthet. Deras planer och mål har ingen bestämd form eller stadga. De är bara till liten praktisk nytta i världen. Denna svaghet, obeslutsamhet och ineffektivitet borde övervinnas. I en sann kristen karaktär finns det en okuvlighet som inte kan böjas eller övervinnas genom ogynnsamma omständigheter. Vi måste ha moralisk ryggrad, en hederlighet som inte låter sig smickras, mutas eller skrämmas.

Gud vill att vi skall ta vara på varje tillfälle vi får för att förbereda oss för hans arbete. Han förväntar sig att vi skall lägga ner alla våra krafter i arbetet, och att vi hela tiden skall vara medvetna om hur heligt och ansvarsfullt det är.

Många som är kvalificerade att göra ett utmärkt arbete får lite gjort därför att de försöker lite. Tusentals människor går genom livet som om de inte hade något stort att leva för, inget högt mål att nå. En orsak till detta är att de undervärderar sig själva. Kristus betalade ett oändligt högt pris för oss, och han vill att vi skall värdera oss själva i förhållande till det pris han betalade.

Var inte tillfreds med att nå en låg nivå. Vi är inte vad vi skulle kunna vara, eller vad Gud vill att vi skall vara. Gud har gett oss förståndsförmågor, inte för att de skall vara overksamma eller förstöras genom att de används för världslig eller simpel sysselsättning,

utan för att de skall utvecklas till det yttersta, renas, helgas, förädlas och användas för att främja Guds rike.

Ingen bör acceptera att vara enbart en maskin som styrs av en annan människas sinne. Gud har gett oss förmåga att tänka och handla, och det är genom att handla med försiktighet, medan vi ser upp till honom för att få visdom, som vi kommer att utveckla en förmåga att bära bördor. Var dig själv, med den personlighet Gud har gett dig. Var inte någon annans skugga. Förvänta dig att Herren kommer att arbeta i dig, med dig, och genom dig.

Tro aldrig att du har lärt dig tillräckligt, och att du nu kan slappna av. Människan bedöms efter sin bildning. Din utbildning bör fortsätta hela livet. Lär dig något varje dag och omsätt din kunskap i praktiken så att den blir till nytta.

Kom ihåg att vilken ställning du än har, uppenbarar du dina motiv och utvecklar din karaktär. Vilket arbete du än utför, gör det noggrant och med flit. Övervinn benägenheten att göra det lätt för dig.

Samma anda och principer som man för in i det dagliga arbetet, kommer att prägla hela livet. De som vill ha en bestämd arbetsmängd och en bestämd lön, och som vill komma in i sin arbetsuppgift utan att behöva anpassa sig eller lära upp sig, är inte sådana som Gud kallar att arbeta i sitt verk. De som försöker räkna ut hur de skall kunna ge så lite som möjligt av sina fysiska, mentala och moraliska krafter är inte de arbetare som Gud kan ösa sina rikliga välsignelser över. Deras exempel smittar av sig. Det är egenintresse som styr dem. De människor som man alltid måste hålla ett öga på, och som bara gör det de blir tillsagda, är inte de arbetare som kommer att kallas goda och trogna tjänare. Det behövs arbetare som är handlingskraftiga, hederliga och arbetsamma, och som är villiga att utföra vad som än behöver göras.

Många blir ineffektiva därför att de drar sig undan ansvar av rädsla för att misslyckas. Därigenom går de miste om den utbildning som kommer av erfarenhet, och som varken läsning, studier eller några andra förmåner kan ge dem.

Människan kan forma omständigheter, men omständigheter borde inte tillåtas att forma människan. Vi borde ta vara på omständigheterna och låta dem bli till hjälp för oss i vårt arbete. Vi borde bemästra dem, men inte tillåta dem att bemästra oss.

Män med kraft är män som har blivit motarbetade, trotsade och hindrade. Eftersom motståndet de möter sätter alla deras krafter i verksamhet, blir det till en stor välsignelse för dem. De får självförtroende. Konflikter och tilltrasslade situationer tvingar oss att lita på Gud och att visa den fasthet som utvecklar styrka.

Kristus var inte sniken i sin tjänst. Han räknade inte sitt arbete i timmar. Han gav sin tid, sitt hjärta, sin själ och sin kraft i arbetet för mänsklighetens bästa. Han arbetade sig igenom ansträngande dagar, och under långa nätter böjde han sig i bön för att få kraft och uthållighet att kunna göra ett ännu större arbete. Under starka rop och tårar bad han att hans mänskliga natur skulle bli styrkt, så att han kunde möta den listige fiendens alla förförelser och fullborda sin uppgift att höja mänskligheten. Han säger till sina medarbetare: "Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er." Joh 13:15.

"Kristi kärlek driver oss", sa Paulus. 2 Kor 5:14. Kärleken var drivkraften i hans handlande. Det var den som motiverade honom. Om hans iver att göra sin plikt någon gång svalnade för ett ögonblick, behövdes bara en blick på korset för att han skulle göra sitt sinne redo att återigen kämpa framåt på självförsakelsens väg. I arbetet för sina bröder förlitade han sig mycket på den oändliga kärlek som uppenbarades i Kristi offer, med sin bevekande och tvingande kraft.

Hur innerlig och gripande är inte hans vädjan: "Ni känner ju vår Herre Jesu Kristi nåd. Han var rik men blev fattig för er skull, för att ni genom hans fattigdom skulle bli rika." 2 Kor 8:9. Ni vet från vilken hög ställning han steg ner, och hur djupt i förödmjukelse han sänkte sig. Han gick offrets väg, och vek inte av därifrån förrän han hade gett sitt liv. Det fanns ingen vila för honom mellan himlens tron och korset. Hans kärlek till människan fick honom att välkomna varje förolämpning och tåla varje kränkning.

Paulus uppmanar oss: "Tänk inte bara på ert eget bästa utan också på andras." Han ber oss att vara så till sinnes som Kristus Jesus var. "Han ägde Guds gestalt men vakade inte över sin jämlikhet med Gud utan avstod från allt och antog en tjänares gestalt då han blev som en av oss. När han till det yttre hade blivit människa gjorde han sig ödmjuk och var lydig ända till döden, döden på ett kors." Fil 2:4-8 .

Det var mycket viktigt för Paulus att människor skulle se och förstå hur djupt Kristus ödmjukade sig. Han var övertygad om att om de kunde ledas till att begrunda det förunderliga offer som himlens majestät gjorde, skulle självviskheten fördrivas från deras hjärtan. Aposteln dröjer vid punkt efter punkt, så att vi i någon mån skall förstå hur mycket Frälsaren nedlät sig för syndares skull. Först leder han våra tankar till den ställning Kristus hade i himlen hos Fadern. Sedan visar han hur Kristus lägger sin härlighet åt sidan och frivilligt utsätter sig för människolivets förödmjukande omständigheter, hur han tar på sig uppgiften som en tjänare och blir lydig intill döden, ja, den mest förnedrande och motbjudande, den mest plågsamma – döden på ett kors. Kan vi begrunda denna underbara uppenbarelse av Guds kärlek utan att fyllas av tacksamhet och kärlek och en stark förnimmelse av det faktum att vi inte tillhör oss själva? En sådan Mästare borde vi inte tjäna motvilligt, eller med självviska motiv.

"Ni vet ju", säger Petrus, "att det inte var med förgängliga ting, med silver eller guld, som ni blev friköpta." l Petr l:18. Tänk om man hade kunnat köpa människans frälsning för pengar, hur lätt hade det då inte varit att göra det för honom som säger: "Mig tillhör silvret och mig tillhör guldet"! Hagg 2:9. Men syndaren kunde köpas fri bara genom Guds Sons dyrbara blod. De som inte uppskattar detta underbara offer, och drar sig undan från att tjäna Kristus, kommer att gå förlorade i sin självviskhet.

En fast beslutsamhet

Kristus lät allt i sitt liv vara underordnat sitt arbete, det stora frälsningsverk han hade kommit för att utföra. Samma hängivenhet, samma självförnekelse och självuppoffring, samma lydnad för kraven i Guds ord, skall visa sig i hans lärjungar.

Alla som tar emot Kristus som sin personlige Frälsare kommer att längta efter förmånen att få tjäna Gud. När vi tänker på vad himlen har gjort för oss, grips våra hjärtan av en oändlig kärlek och en innerlig tacksamhet. Vi längtar efter att få visa vår tacksamhet genom att använda våra förmågor till tjänst för Gud. Vi längtar efter att visa vår kärlek till Kristus och till dem han har friköpt. Vi kommer att vilja utföra hårt arbete, utstå svårigheter och göra uppoffringar.

En sann Guds arbetare kommer alltid att göra sitt bästa, för på det sättet kan han ära sin Mästare. Han kommer att göra det som är rätt därför att han vill visa respekt för Guds bud. Han kommer att försöka utveckla alla sina förmågor. Han kommer att utföra alla sina plikter som om han gjorde dem för Gud. Hans enda önskan kommer att vara att Kristus skall äras och tjänas på ett fullkomligt sätt.

Det finns en tavla som föreställer en oxe som står mellan en plog och ett altare. Den har texten "Redo för båda". Det vill säga, redo att slita i plogfåran eller att bli offrad på altaret. Detta visar ett sant Guds barns inställning – att vara villig att gå dit plikten kallar, att förneka jaget och att uppoffra sig för Frälsarens sak.

Kapitel 43.—En Högre Erfarenhet

Vi behöver ständigt en ny uppenbarelse av Kristus, en daglig erfarenhet som överensstämmer med hans undervisning. Höga och heliga mål ligger inom räckhåll för oss. Guds avsikt är att vi hela tiden skall gå framåt när det gäller kunskap och goda egenskaper. Hans lag är ekot av hans egen röst som inbjuder oss alla: "Kom högre upp. Bli helig, och ännu mer helig." Varje dag kan vi göra framsteg när det gäller den kristna karaktärens fullkomnande.

Många av dem som arbetar för Mästaren behöver en erfarenhet som är mycket högre, djupare och mera omfattande än de hade tänkt att de skulle behöva. Många som redan är medlemmar av Guds stora familj vet mycket lite om vad det innebär att se hans härlighet, och förvandlas från härlighet till härlighet. Många börjar skönja Kristi härlighet som i ett dunkelt gryningsljus, och deras hjärtan fylls av glädje. De längtar efter en fullständigare och djupare upplevelse av Frälsarens kärlek. De bör vårda varje sådan längtan efter Gud. Den helige Ande arbetar med dem som låter sig bearbetas, formar dem som låter sig formas och fulländar dem som låter sig fulländas. Låt dig själv uppbyggas genom andliga tankar och helig gemenskap. Du har bara sett de första strålarna av hans härlighets gryning. Allt eftersom du lär känna Herren, kommer du att erfara att "de rättfärdigas stig är lik gryningens ljus, som växer i klarhet, tills dagen når sin höjd". Ords 4:18.

"Detta har jag talat till er", sade Kristus, "för att min glädje skall vara i er och för att er glädje skall bli fullkomlig." Joh 15:11.

Kristus såg alltid framför sig resultatet av sin mission. Under sitt jordeliv som var så fullt av hårt arbete och självuppoffring, blev han uppmuntrad av tanken att all denna möda inte skulle vara förgäves. Genom att ge sitt liv till lösen för människornas liv skulle han återupprätta Guds avbild i människan. Han skulle lyfta oss upp från stoftet, omforma karaktären efter sin egen karaktär och göra den vacker med sin egen härlighet.

Kristus såg frukten av den möda hans själ hade utstått, och blev mättad. Han överblickade evighetens vidd och såg lyckan hos dem som genom hans förnedring skulle få förlåtelse och evigt liv. Han blev sårad för deras överträdelsers skull, och slagen för deras missgärningars skull. Straffet blev lagt på honom för att de skulle få frid, och genom hans sår skulle de bli helade. Han hörde de återlöstas rop. Han hörde de friköpta sjunga Moses och Lammets sång. Trots att han måste gå igenom lidandets dop, trots att världens synder skulle tynga ner hans oskyldiga själ, trots att skuggan från en obeskrivlig sorg skulle vila över honom, valde han ändå "för att vinna den glädje som väntade honom" att uthärda "korset utan att bry sig om skammen". Hebr 12:2 .

Denna glädje skall alla hans efterföljare få del av. Hur stor och härlig evigheten än kommer att bli, är inte all vår belöning sparad för den slutliga befrielsens tid. Redan här

skall vi i tro gå in i Frälsarens glädje. Som Mose skall vi härda ut därför att vi liksom ser den Osynlige.

Herrens glädje

De nittionio vila tryggt

Inom fårahusets hägn;

Men ett på bergen irrar skyggt,

Långt borta i storm och regn,

I fjärran på klippan, ödslig, hård,

Och fjärran från ömme herdens vård.

Du nittionio, Herde, har,

Äro de för dig ej nog?

"Nej, ett är borta", är herdens svar,

Och irrar i ödslig skog.

Och vore än stigen brant och svår,

Jag går att söka mitt vilsna får.

Ej någon det minsta ana kan,

Hur han ivrigt sökt sitt får.

I mörka natten han det fann

Bland klippornas dolda snår,

I ödemarken han hör dess skri

Så sjukt och hjälplöst, ja, snart förbi.

O, varför är stigen färgad röd,

På det höga berget där?

Han räddat fåret från säker död,

I famnen han nu det bär.

"Vem sargade dina händer då?"

"De stungos i natt av törnen så."

Högt hän över klippor, höjd och dal,

Över berg och vilda snår

Ett rop går upp till himlens sal:

"O, gläds, ty jag fann mitt får!"

Och änglar jubla i himlens höjd:

"Han funnit sitt får, stor fröjd, stor fröjd!"

~Elizabeth C. Clephane

I dag är församlingen en kämpande församling. Nu konfronteras vi med en värld i mörker som nästan helt försjunkit i avgudadyrkan. Men dagen kommer då striden är över och segern har vunnits. Då kommer Guds vilja att ske på jorden liksom den sker i himlen. De frälsta från jordens nationer kommer inte att veta av någon annan lag än himlens lag. Alla kommer att vara en enda lycklig, förenad familj, klädda i lovprisningens och tacksägelsens kläder – Kristi rättfärdighets dräkt. Hela naturen i sin ofattbara skönhet kommer att ge sin hyllning till Gud i lovprisning och tillbedjan. Jorden kommer att bada i himlens ljus. Månens ljus kommer att vara som solens, och solens ljus kommer att vara sju gånger starkare än det är nu. Åren kommer att flyta fram i glädje. Denna syn får morgonstjärnorna att sjunga tillsammans och Guds söner att jubla av glädje, medan Gud och Kristus tillsammans utbrister: "Synden skall inte finnas mer, och inte heller döden."rätt

Dessa bilder av en framtida härlighet som Gud själv har gett oss borde vara dyrbara för Guds barn.

Ställ dig ett ögonblick på evighetens tröskel, och hör det varma välkomnande de får som i det här livet har samarbetat med Kristus och betraktat det som en förmån och en ära att lida för hans skull. Tillsammans med änglarna kastar de sina kronor vid sin Återlösares fötter och utbrister: "Lammet, som blev slaktat, är värdigt att ta emot makten, rikedomen och visheten, kraften och äran, härligheten och tacksägelsen. ... Honom som sitter på tronen, honom och Lammet, tillhör tacksägelsen och priset, äran och makten i evigheternas evigheter." Upp 5:12, 13.

Där skall de återlösta få möta de människor som ledde dem till den korsfäste Frälsaren. Tillsammans prisar de honom som dog för att människorna skulle kunna få det liv som är som Guds liv. Striden är över. All nöd och kamp har fått ett slut. Segersånger fyller hela himlen när de återlösta står runt Guds tron. Alla stämmer in i den glädjefyllda strofen: "Värdigt är Lammet, som blev slaktat och har friköpt oss åt Gud."rätt

"Därefter såg jag, och se: en stor skara som ingen kunde räkna, av alla folkslag och stammar och länder och språk. De stod inför tronen och inför Lammet, klädda i vita kläder och med palmblad i händerna. Och de ropade med hög röst: 'Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet.'" Upp 7:9, 10.

"Dessa är de som kommer ur den stora nöden, och de har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Därför står de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen skall slå upp sitt tabernakel över dem. De skall aldrig mer hungra eller törsta, inte heller skall solen eller någon annan hetta träffa dem. Ty Lammet som står mitt för tronen skall vara deras herde och leda dem till livets vattenkällor, och Gud skall torka bort alla tårar från deras ögon." "Döden skall inte finnas mer och ingen sorg och ingen gråt och ingen plåga. Ty det som förr var är borta." Upp 7:14-17; 21:4.

Denna syn av det osynliga borde vi ständigt hålla levande för oss. För då kan vi rätt värdera de eviga och de timliga tingen. Och det är detta som kommer att ge oss kraft att påverka andra för det högre livet.

På berget med Gud

Gud ber oss: "Kom upp till mig på berget." Innan Mose kunde användas som Guds redskap för att befria Israel, förordnades han fyrtio år av gemenskap med Gud i ödsliga bergstrakter. Innan han gav Guds budskap till Farao, talade han med ängeln i den brinnande busken. Innan han som folkets representant mottog Guds lag, kallades han upp på berget och fick se Guds härlighet. Innan han verkställde domen över avgudadyrkarna, doldes han i bergsklyftan, och Herren sade: "Jag skall ropa ut namnet Herren inför dig. ... Herren är en barmhärtig och nådig Gud, sen till vrede och rik på kärlek och trofasthet. ... Men lämnar inte den skyldige ostraffad." 2 Mos 33:19; 34:6, 7 . Innan han lade av sig bördan för Israels folk och dog, kallade Gud honom upp på Pisgas topp och visade honom det Förlovade landets härlighet.

Innan lärjungarna började sitt missionsarbete, bad Jesus dem komma upp på berget tillsammans med honom. Före pingstdagens kraft och härlighet kom nattvardskvällen med Frälsaren, mötet på berget i Galileen, avskedsstunden på Oljeberget med änglarnas löfte, och dagarna i bön och gemenskap i övre salen.

När Jesus förberedde sig för någon stor prövning eller något viktigt arbete, drog han sig undan till ensamheten bland bergen och använde natten för att be till sin Far. Han bad en hel natt före apostlarnas ordination och Bergspredikan, före uppenbarelsen på förklaringsberget, före lidandet i domsalen och på korset och uppståndelsens härlighet.

Bönens förmån

Vi måste också avsätta tid för att meditera och be, och för att ta emot andlig förnyelse. Vi värderar inte bönens kraft och möjlighet som vi borde. Bön och tro kommer att göra det som ingen makt på jorden kan åstadkomma. Vi blir sällan ställda i samma situation två gånger. Vi har ständigt nya omständigheter och nya prövningar att gå igenom, där tidigare erfarenheter inte ger tillräcklig vägledning. Vi behöver det ljus som hela tiden kommer från Gud.

Kristus sänder ständigt meddelanden till dem som lyssnar efter hans röst. Den natt då Jesus led i Getsemane hörde inte de sovande lärjungarna Jesu röst. De hade en svag förnimmelse av ängelns närvaro, men de gick miste om kraften och härligheten i händelsen. Därför att de var sömniga och slöa, kunde de inte ta emot det bevis som skulle ha stärkt dem inför de fruktansvärda händelser som låg framför dem. Också i vår tid är det ofta så att de som behöver gudomlig vägledning allra mest går miste om den, därför att de inte sätter sig i förbindelse med himlen.

De frestelser vi utsätts för varje dag gör bönen till en nödvändighet. Faror lurar utefter alla vägar. De som arbetar för att rädda andra från laster och fördärv är särskilt utsatta för frestelser. Eftersom de hela tiden kommer i kontakt med det onda behöver de ett fast grepp om Gud, så att de inte själva blir fördärvade. Stegen som leder en människa från hög och helig mark till en låg nivå är korta och avgörande. På en kort stund kan beslut fattas som avgör ens framtid för evigt. En enda försummelse när det gäller att övervinna, och själen lämnas oskyddad. En enda ond vana som man inte beslutsamt står emot, kommer att växa sig stark och bli som en kedja av stål som binder hela människan.

Orsaken till att så många lämnas åt sig själva i frestelsens stund är att de inte hela tiden har Herren för sin inre syn. När vi tillåter vår gemenskap med Gud att bli bruten, förlorar vi vårt skydd. Alla våra goda avsikter och föresatser kan inte hjälpa oss att stå emot det onda. Vi måste vara bönens män och kvinnor. Våra böner får inte vara svaga, tillfälliga och sporadiska, utan de bör vara uppriktiga, uthålliga och oavbrutna. Det är inte alltid nödvändigt att böja knä för att be. Gör det till en vana att tala med Frälsaren när du är ensam, när du är ute och går, och när du är upptagen med ditt dagliga arbete. Låt alltid hjärtat vara vänt till Gud i tyst bön om hjälp, ljus, kraft och visdom. Låt varje andetag vara en bön.

Som Guds arbetare måste vi nå människor där de är, omgivna av mörker, sjunkna i laster och nedsmutsade av moraliskt fördärv. Men när vi håller våra sinnen vända mot honom som är vår sol och vårt skydd, kommer inte ondskan som omger oss att orsaka en enda fläck på våra kläder. Om vi förtröstar på Gud när vi arbetar för att rädda människor som håller på att gå under, skall vi inte komma på skam. Kristus i hjärtat och Kristus i livet, det är vår trygghet. Vetskapen om hans närvaro kommer att fylla sinnet med avsky

för allt som är ont. Vår ande kan vara så förenad med hans att vi är ett med honom i våra tankar och i våra planer. Det var genom tro och bön som Jakob, från att ha varit en svag och syndig människa, blev en Guds furste. Det är på det sättet vi kan bli män och kvinnor med höga och heliga mål och ädla liv, män och kvinnor som inte för någon saks skull viker undan från sanning, rätt och rättvisa. Alla är vi pressade av brådskande uppgifter, bördor och plikter, men ju svårare vår situation och ju tyngre våra bördor är, desto mer behöver vi Jesus.

Det är ett allvarligt misstag att försumma det offentliga gudstjänstlivet. Man bör inte undervärdera gudstjänstens förmåner. De som sköter om de sjuka har ofta inte möjlighet att ta vara på dessa välsignelser, men de bör vara noga med att inte i onödan utebli från sammankomster i Guds hus.

För att få framgång när man arbetar för de sjuka är det, mer än i en vanlig affärsverksamhet, nödvändigt att man arbetar i en hängiven och självuppoffrande anda. De som bär ansvar bör se till att de ställer sig där Guds Ande kan göra ett djupt intryck på dem. Eftersom de har ett större ansvar än andra, borde de i lika hög grad känna ett större behov än andra att söka hjälp från den helige Ande och kunskap från Gud.

Det finns ingenting som vi behöver mer i vårt arbete än de praktiska följderna som kommer av gemenskapen med Gud. Genom vårt vardagsliv borde vi visa att vi har frid och vila i Frälsaren. När vi har hans frid i hjärtat kommer den att stråla ut från ansiktet, och ge rösten en övertygande kraft. Vårt umgänge med Gud kommer att förädla vår karaktär och vårt liv. Människor kommer att lägga märke till oss och se att vi, liksom de första lärjungarna, har varit tillsammans med Jesus. Detta kommer att ge oss en kraft som ingenting annat kan ge. Denna kraft får vi inte tillåta oss att gå miste om.

Vi måste leva ett tvåfaldigt liv – ett liv i eftertanke och ett i handling, ett liv i stilla bön och ett i hängivet arbete. Kraften vi får genom gemenskap med Gud, i förening med vår uppriktiga strävan att hela tiden lära oss att bli mer omtänksamma och visa större omsorg, utrustar oss för dagliga plikter och bevarar vår inre frid under alla omständigheter, oavsett hur påfrestande de kan vara.

Den gudomlige Rådgivaren

Många tror att de, när de kommer i svårigheter, måste vända sig till någon jordisk vän för att berätta om sina svårigheter och be om hjälp. Under prövande omständigheter fylls deras hjärtan av otro, och vägen tycks mörk. Och hela tiden står den evige, mäktige Rådgivaren vid deras sida och inbjuder dem att sätta sin tillit till honom. Jesus, som kan bära allas bördor, säger: "Kom till mig, så skall jag ge er vila." Skall vi vända oss bort ifrån honom och gå till bristfälliga människor, som är lika beroende av Gud som vi själva?rätt

Du kanske känner bristerna i din karaktär och vet hur liten din förmåga är i förhållande till arbetets storhet. Men även om du hade det största intellekt som någonsin getts till en människa, skulle detta inte räcka till för att klara av arbetet. Vår Herre och Frälsare säger: "Utan mig kan ni ingenting göra." Joh 15:5. Resultatet av allt vi gör vilar i Guds händer. Vad som än sker, fatta tag i honom med orubblig och uthållig förtröstan.

Gå in i alla dina förbindelser under innerlig, ödmjuk bön, vare sig det gäller förbindelser i affärslivet, på fritiden med vännerna, eller de förbindelser som varar livet ut. På det sättet visar du att du ärar Gud, och Gud kommer att ära dig. Be när du är modlös. När du är missmodig över något, tala då inte med människor om det, kasta inte en skugga över andras väg, men berätta allt för Jesus. Sträck dina händer uppåt för att få hjälp. Grip i din svaghet tag i Guds oändliga styrka. Be om ödmjukhet, visdom, mod och större tro, så att du kan se ljus i Guds ljus och glädja dig i hans kärlek.

Hängivenhet och tillit

När vi är ödmjuka och ångerfulla, är vi i ett tillstånd där Gud kan och kommer att uppenbara sig för oss. Det behagar honom att vi håller fram tidigare välsignelser han gett oss som en anledning till att han skall ge oss ännu större välsignelser. Han kommer att mer än väl uppfylla förväntningarna hos dem som litar helt på honom. Herren Jesus vet precis vad hans barn behöver, hur mycket gudomlig kraft vi kommer att tillägna oss för att bli till välsignelse för mänskligheten, och han ger oss allt det som vi kommer att använda oss av för andras välsignelse och för att vi själva skall förädlas.

Vi måste lita mindre till vad vi själva kan göra, och mer till vad Herren kan göra för oss och genom oss. Det är inte ditt eget arbete du utför, utan Guds arbete. Överlåt din vilja och dina vägar till honom. Undanhåll ingenting för honom, gör inte en enda kompromiss med jaget. Lär dig genom erfarenhet vad det innebär att vara fri i Kristus.

Att bara lyssna till predikningar sabbatsdag efter sabbatsdag, att läsa Bibeln rakt igenom om och om igen, eller läsa förklaringar av Bibeln vers för vers, kommer inte att vara till nytta vare sig för oss själva eller för dem som lyssnar till oss, om vi inte gör Bibelns sanningar till en del av vår personliga erfarenhet. Förståndet, viljan och känslorna måste underordnas och styras av Guds ord. Då kommer Guds ords principer, genom den helige Andes verk, att bli vårt livs principer.

Medan du ber att Herren skall hjälpa dig, ära då samtidigt din Frälsare genom att tro att du får hans välsignelse. All kraft och all visdom står till vårt förfogande. Vi behöver bara be honom om det.

Vandra oavbrutet i Guds ljus. Meditera dag och natt över hans karaktär. Då kommer du att se hans skönhet och glädja dig i hans godhet. Ditt hjärta kommer att glöda därför att du känner att han älskar dig. Du kommer att lyftas upp, som om du bars av den Eviges

armar. Genom den kraft och det ljus Gud ger dig, kan du förstå mer och utföra mer än du någonsin trodde var möjligt.

"Förbli i mig"

Kristus inbjuder oss: Förbli i mig, så förblir jag i er. Liksom grenen inte kan bära frukt av sig själv, utan endast om den förblir i vinstocken, så kan inte heller ni det, om ni inte förblir i mig. ... Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra. ... Om ni förblir i mig och mina ord förblir i er, så be om vad ni vill, och ni skall få det. Min Fader förhärligas, när ni bär rik frukt och blir mina lärjungar.

"Liksom Fadern har älskat mig, så har jag älskat er. Bli kvar i min kärlek. ... "Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er och bestämt om er att ni skall gå ut och bära frukt, sådan frukt som består, för att Fadern må ge er vad ni än ber honom om i mitt namn. Joh 15:4-16.

"Se, jag står vid dörren och klappar på. Om någon hör min röst och öppnar dörren, skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig." Upp 3:20.

"Åt den som segrar skall jag ge av det dolda mannat. Och en vit sten skall jag ge honom, och på den är skrivet ett nytt namn, som ingen känner utom den som får det." Upp 2:17.

"Den som segrar" skall få "morgonstjärnan ". "På honom skall jag skriva min Guds namn och namnet på min Guds stad ... och mitt eget nya namn." Upp 2:26-28; 3:12.

"Men ett gör jag"

De som sätter sin tillit till Gud, kan säga med Paulus: "Allt förmår jag i honom som ger mig kraft." Fil 4:13. Vilka våra tidigare misstag och misslyckanden än har varit, kan vi, med Guds hjälp, resa oss över dem. Med aposteln kan vi säga:rätt

"Men ett gör jag: jag förgäter det som är bakom mig och sträcker mig mot det som är framför mig och jagar mot målet för att få den segerIön, som hålles framför oss genom Guds kallelse ovanifrån i Kristus Jesus." Fil 3:13, 14 .
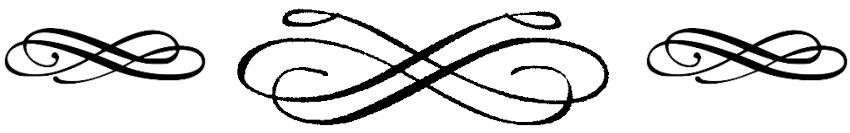
I Väntan på Slutet